

VONG HỒN

TRUYENAUDIO.ORG

TRUYỆN TRÌNH THÁM KINH DỊ DÀI KỲ

Vong Hôn

Trường Lê

www.dtv-ebook.com (2019)

Mục lục

<u>Chap1: Ngôi Nhà Mới.</u>	
<u>Chap2- Những Âm Thanh Lạ Lùng.</u>	
<u>Chap3-Nụ Cười Giữa Đêm.</u>	
<u>Chap4-Căn H ầm Tối.</u>	
<u>Chap5-Đeo Bám.</u>	
<u>Chap6-Giải Đáp Tâm Linh.</u>	
<u>Chap7-Án Mạng Kinh Hoàng.</u>	
<u>Chap8-Bà Giúp Việc.</u>	
<u>Chap9-Đi Tìm Nhân Chứng.</u>	
<u>Chap10-Cô Tiểu Thư Còn Lại.</u>	
<u>Chap11 : Vén Màn Bí Mật...?</u>	
<u>Chap12 : Người Chết Là "Ai" ...?</u>	
<u>Chap13 : Kết Quả Không Bất Ngờ...!!</u>	
<u>Chap14 : Đôi Dép....</u>	
<u>Chap15 : Cái Xe Chết....Tiệt.</u>	
<u>Chap16 : Chạy Trời Không Khỏi Nắng..</u>	
<u>Chap17 : Sự Thật Phơi Bầy.</u>	
<u>Chap18 : Giảng Bẫy...</u>	
<u>Chap19 : H ồn Ma Báo Oán.</u>	
<u>Chap20 : Cuộc Gọi Trong Đêm - T ầng H ầm Bí Ẩn.</u>	
<u>Chap21 : Con Hình Nhân Kỳ Dị...</u>	
<u>Chap22 : Bí Mật Được Giấu Kín.....</u>	
<u>Chap23 : Manh Động.</u>	
<u>Chap24 : Bốn Bức Tường....</u>	
<u>Chap25 : Mất Tích.....</u>	
<u>Chap26 : Sự Giúp Đỡ Từ Người Chết.</u>	
<u>Chap27 : Chọn Mặt Gửi Vàng...</u>	
<u>Chap28 : Bùa Yểm Đáng Sợ.</u>	
<u>Chap29 : Cái Chết Cùng Thời Điểm.</u>	
<u>Chap30 : Vụ Án Được Lật Lại.</u>	
<u>Chap31 : Quyển Nhật Ký Thứ 2.</u>	
<u>Chap32 : Mở Khóa..</u>	
<u>Chap33 : Lời Thú Tội Rùng Rình.</u>	
<u>Chap34 : Siêu Độ....</u>	
<u>End - Chap35 : "Ngày Mai " Sẽ Kết Thúc.....</u>	

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap1: Ngôi Nhà Mới.

- Đã bao giờ anh nhìn thấy ma chưa...?

Đó là câu hỏi đầu tiên của Hùng sau hai năm anh em gặp lại :

- Anh chưa được nhìn thấy nhưng anh tin Ma có thật. - Tôi trả lời.

Nhắc ly cà phê đưa qua mũi hít nhẹ một hơi , Hùng nhấp một ngụm xong khẽ đặt xuống. Hùng nhìn tôi bằng ánh mắt đăm chiêu có phần đáng sợ. Nó hỏi tiếp :

- Em biết anh đang sưu tầm những câu chuyện ma , những câu chuyện vềbùa Ngải có thật. Thế nên em mới hỏi : " Anh đã nhìn thấy ma chưa..?" . Nếu rảnh anh có muốn nghe một câu chuyện mà em sắp kể tới đây không..?? Nó cũng liên quan đến ma quỷ và nó chưa có h ết kết. Một câu chuyện liên quan đến Vong H ồn do chính em đã phải trải qua....

Truyện Ma - Vong H ồn - Tác Giả Trường Lê.

Bình thường Hùng nó không phải người thích đùa , nó là một người nghiêm túc. Nhưng những chuyện có liên quan đến Tâm Linh , Thánh Th ần hay Ma Quỷ thì tôi chưa từng được nghe nó kể qua một l ần nào . Tất nhiên tôi cũng biết dạo trước cách đây 1 năm gia đình Hùng đã phải chạy đôn chạy đáo đi tìm th ầy . Bạn bè đầu nói Hùng gặp vận xui , làm ăn thua lỗ nên phải tìm th ầy cúng giải hạn. Tôi chỉ biết sơ qua như thế , vì cũng năm đó Hùng nó mua một căn nhà biệt thự khá lớn nằm riêng biệt ở một ngọn đ ồi với khuôn viên nhìn thẳng vềphía biển. Tất nhiên tôi chưa được đến đó bao giờ vì tôi thì ở ngoài bắc. Còn ngôi nhà biệt thự đó Hùng mua tận trong Đà Nẵng . Lúc mới mua nhà Hùng cũng có gọi điện cho tôi nhưng do không sắp xếp được thời gian nên tôi chưa vào . Không lâu sau thì nghe tin gia đình Hùng đang bận rộn đi lại khắp nơi nhờ th ầy , nhờ người " giải

hạn" , từ đó hai anh em cũng ít liên lạc. Tôi nhớ có một lần được nhìn qua ngôi nhà nhờ vợ của Hùng có đăng ảnh lên facebook , khi đó tôi còn thả tim chúc mừng và khen ngôi biệt thự đó rất đẹp. Nhìn đôi mắt của một thằng bần tính vốn ngang ngược , không tin vào tâm linh mà nay khi nhắc đến ma quỷ lại khẽ toát ra ánh mắt sợ sệt. Tôi cười rồi nói :

- Anh tưởng chú hay nói những câu chuyện mà anh sưu tầm chỉ là bịa đặt. Đi đâu gì khiến chú lại thay đổi suy nghĩ như vậy. Nhưng một người như chú mà đã nhắc đến ma quỷ thì anh tin chú đã trải qua chuyện gì đó thật sự đáng sợ. Kể đi

Hùng nhìn tôi tỏ vẻ lo lắng :

- Khi nghe câu chuyện này anh nhớ đừng tò mò đi tìm hiểu xem thật hay giả nhé. Bởi vì nó thật sự đáng sợ. Em đã phải sống với Vong Hồn gần một năm qua.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Không khí trong phòng khách bỗng trở nên im lặng. Tôi đang chăm chú vào câu chuyện sắp tới đây. Hùng bắt đầu kể về câu chuyện đã khiến nó tin thế nào là Ma Quỷ.

Đầu năm 2015 vợ chồng Hùng có bàn nhau mua một căn biệt thự ở Đà Nẵng để cả gia đình được gần gũi hơn. Vì Hùng là người Hà Nội , mua nhà ở Hà Nội . Sau đó Hùng quen Ngọc là vợ bây giờ. Ngọc quê ở Đà Nẵng nên hai vợ chồng cũng muốn có một ngôi nhà riêng để mỗi khi vào đó có chỗ nghỉ dưỡng luôn. Với công việc bất động sản nên việc Hùng tìm được căn biệt thự đẹp như mộng không phải là đi đâu quá khó khăn. Trên hết giá cả lại rẻ vì thế sau khi đến xem nhà là Hùng quyết định mua luôn.

Mua được nhà mới vừa rộng rãi khang trang , vừa nằm ở nơi không khí thoáng đãng hướng mặt ra bãi biển lại có giá cực rẻ. Ngay sau khi mua nhà xong Hùng tổ chức tân gia mời bạn bè , người thân đến chúc mừng. Bắt đầu từ đây hàng loạt câu chuyện ma quỷ đã xảy ra mà không ai có thể giải thích được. Nói thêm cho mọi người biết Hùng và vợ đã có một đứa con trai năm nay 5 tuổi. Vào cái hôm ăn uống đó xong thì mọi người về hết chỉ

có ông bà nội từ ngoài Hà Nội vào nên ngủ lại. Ngôi biệt thự hai tầng có thiết kế kiểu châu Âu, với 4 phòng ngủ, 3 phòng vệ sinh kèm theo phòng khách, phòng bếp được thiết kế đơn giản nhưng vô cùng hiện đại. Phòng khách được thiết kế các lớp cửa kính trong suốt nhìn ra biển. Trước đó là một cái sân nhỏ trồng các loại hoa. Đặc biệt hơn ngôi biệt thự còn có một tầng hầm để đồ. Phải nói người thiết kế ngôi biệt thự này phải rất tinh tế. Có được một ngôi nhà đẹp Hùng vui mừng không kể xiết.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Tối đó Hùng sắp xếp một phòng cho bố mẹ ngủ ở tầng 2. Rượu chè đã ngà ngà nên cả nhà quyết định đi ngủ sớm. Vợ chồng Hùng ở dưới tầng 1, bên cạnh là phòng của con trai. Đêm hôm đó vào khoảng 12h đêm bỗng nhiên bà nội chạy xuống gọi cửa phòng của vợ chồng Hùng:

" RẦm ..rẦm...cộc...cộc."

- Dậy, dậy ngay Hùng ơi.

Vợ Hùng mở cửa khẽ nhau mày trách mẹ:

- Đang đêm sao mẹ lại gõ cửa ầm ỹ thế ạ.

Bà mẹ mặt tái nhợt hỏi con gái:

- Hôm nay ngoài bố mẹ ra tụi mày có mời ai ngủ lại ở phòng trên tầng cạnh phòng bố mẹ không..?

Ngọc quả quyết:

- Làm gì có ai đâu ạ..? Bạn bè con đi ơt về hết rồi mà mẹ. Lúc tối con còn lên đó dọn dẹp cả hai phòng cho bố mẹ thích ở phòng nào thì ở mà. Con chuẩn bị chăn chiếu đầy đủ. Không có ai đâu mẹ.

Lúc này Hùng nghe tiếng nói chuyện cũng lò mò ra phía cửa hỏi:

- Sao thế mẹ, mẹ cần lấy gì à...Để con lấy cho.

Bà mẹ vẫn còn nghi ngờ lời con dâu , tối nay đông khách như thế. Biết đâu ai uống say lại lên đó ngủ từ trước , biết sao được :

- Hùng ơi , phòng bên cạnh mẹ có người ở đó. Mà nó cứ đóng cái gì vào tường ấy. Từ lúc 11h đến giờ , cứ tiếng búa gõ vào tường cộp cộp. Mẹ không ngủ được , gọi bố mày thì bố mày ngủ say chẳng biết gì hết. Mà cứ mẹ nhắm mắt lại nó mới gõ.

Hùng gãi đầu nhìn mẹ thắc mắc :

- Sao lại có người được , nhà này chỉ có bố mẹ vs nhà con thôi mà. Để con lên xem cho mẹ. Đêm hôm chắc mẹ lại ngủ mơ thôi. Chứ có ai đập búa vào tường thì con cũng phải nghe thấy chứ.

Hùng vội chạy lên tầng hai , cửa phòng của bố mẹ Hùng vẫn đang mở. Bên trong bố Hùng vẫn đang gáy những tiếng như kéo gỗ. Phòng bên cạnh tối om , cửa đóng kín. Ghé sát tai vào cửa Hùng lặng im nghe ngóng xem có thật đang có người c ần búa đóng vào tường hay không. Nhưng tất nhiên làm gì có tiếng động nào. Cửa sổ đằng sau lưng Hùng hơi hé , sương đêm , gió biển thổi qua khe cửa hẹp phát ra những tiếng hiu hiu khiến Hùng lạnh sởn gai ốc. Đưa tay vặn lấy nắm cửa nhưng cửa khoá không mở được. Hùng thò đầu xuống cầu thang gọi vợ :

- Ngọc ơi , em khoá cửa phòng này à. Anh không mở được.

Ngọc với mẹ lại tất bật chạy lên tầng hai. Bỗng nhiên có một bàn tay g ầy guộc, Hùng cảm nhận rõ làn da nhão nhèo thô ráp của bàn tay đang đặt trên phần cổ và vai của mình. Giật mình suýt chút nữa thì Hùng cầm đầu xuống cầu thang. Bàn tay đó vội túm chặt lấy cổ Hùng kéo lại :

- Đêm hôm không ngủ đi còn gọi ầm ầm cái gì thế hả. Mày có thấy mẹ mày đâu không...?

Thì ra là giọng của bố , chắc ban nãy Hùng gọi to quá nên ông tỉnh giấc. Mà cũng có khi ông tỉnh giấc vì không thấy vợ đâu. Mấy ông bà già vậy thôi nhưng không thấy nhau là lo lắng đi tìm ngay. Hùng thở phào :

- Bố làm con giật cả mình , ít ra bố cũng phải lên tiếng chứ. Con đang ngủ thì mẹ xuống phòng gọi bảo là trên này có ai ở phòng bên cạnh cứ cậ̀n búa gõ vào tường. Con lên xem nhưng làm gì có tiếng gì đâu. Mẹ với vợ con đang cậ̀n khoá lên đây này.

Ngọc chạy lên đưa chùm chìa khoá cho ch ồng r ậ́i bật cái đèn hành lang . Hùng mở cửa phòng , bên trong phòng hơi lạnh. Cũng phải thôi , ngôi nhà mấy năm nay không có người ở. Đợt này mua lại Hùng cũng phải sơn sửa khá nhi ều vì do nằm gậ̀n biển nên nước sơn của căn biệt thự cũng phậ̀n nào bay màu , có lắm chỗ thợ sơn còn bảo loang lỗ như vết máu lâu năm . Người thì bảo đó là màu bã chè , bật đèn phòng lên bên trong căn phòng mọi thứ vẫn bình thường. Chăn chiếu , gối , đệm mà ban tối vợ Hùng chuẩn bị vẫn được xếp ngay ngắn trên giường. Chẳng có dấu vết gì cho thấy có người vừa đục đẽo ở đây cả. Mẹ Hùng nhìn vào căn phòng im lìm , bà còn tiến lại sờ sờ vào bức tường chung với căn phòng bên kia :

- Quái nhĩ , rõ ràng lúc nãy tiếng búa phát ra từ ngay bên này. Tao mới ngủ được một giấc thì nghe tiếng búa gõ bên này mới giật mình dậy. Mẹ còn lấy tay gõ lại xong hỏi Ai Đây nhưng cứ nhắm mắt là nó lại gõ.

Bố Hùng là bộ đội về hưu nên mấy chuyện kiêu thế này ông chẳng bao giờ tin. Nhìn vợ ông gắt :

- Bà này lại ngủ mơ r ậ́i , tôi cũng nằm đó có tiếng gõ thì tôi phải biết chứ. Toàn thậ̀n h ồn nát thậ̀n tính. Mà tài cả nhà không ai nghe thấy gì mỗi bà nghe thấy. Thôi đi ngủ đi 12h30 r ậ́i cứ đứng đây mà búa với búa.

Truyện Ma - Vong H ồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng với Ngọc bật cười khi nghe bố nói mẹ như thế. Mẹ Hùng thì mặt ngặ́n lại không dám cãi, vì bản thân bà cũng không biết mình mơ hay tỉnh. Đóng cửa phòng lại thì Hùng chợt nghe tiếng khóc của con trai dưới nhà , thằng bé liên tục gọi :

- Bố ơi , bố ơi...

Bảo hai ông bà vào trong phòng nghỉ ngơi tiếp Hùng chạy xuống tầng một. Mở cửa phòng con trai ra thì thấy thằng bé vẫn đang nằm im ngủ ngon lành. Khẽ tắt điện Hùng không muốn đánh thức con dậy. Vừa nãy rõ ràng Hùng nghe thấy tiếng gọi " BỐ ƠI" vậy mà xuống đến nơi lại không có gì.

Vốn bản tính giống bố nên Hùng cũng không nghĩ ngợi nhiều , Hùng đi ra cửa thì thấy vợ vẫn đang bước từng bước chậm rãi từ trên xuống. Tay Ngọc cầm chùm chìa khoá , cô nhìn nhìn rồi đưa tay lên cảm suy nghĩ. Thấy Hùng cô liền chạy xuống nói :

- Quái lạ , em nhớ lúc em bê chăn gối lên phòng đó em đâu có khoá cửa. Em còn tính để bố mẹ xem hai phòng rồi ở phòng nào cũng được cơ mà. Sao cửa lại khoá nhỉ...

Hùng nhìn vợ lắc đầu :

- Em lại giống mẹ rồi đấy , cửa có chốt trong . Lỡ đây em ra ngoài tiện tay chốt cửa rồi đóng sầm lại thì nó chẳng khoá. Thôi ngủ đi , mới ở hôm đầu tiên mà ngủ cũng không được yên.

1h sáng , tiếng gió biển thổi vi vu , thì thoảng có cơn gió mạnh khẽ đập vào cửa kính phát ra những tiếng lạch cạch. Ngôi biệt thự nằm lưng chừng núi có cây cối xung quanh nổi lên trong ánh sáng phản chiếu xuống mặt biển hắt lên nổi bật vô cùng. Ánh trăng sáng càng làm cho nền sơn trắng muốt của ngôi biệt thự thêm phần lung linh huyền ảo. Mọi người trong nhà đã chìm vào giấc ngủ nên không ai nhận ra quả thật đâu đó trong căn nhà đang phát ra những tiếng động lạ kỳ :

" Cộp...Cộp...Cộp."

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap2- Những Âm Thanh Lạ Lùng.

Sáng ngày hôm sau Ngọc dậy sớm chuẩn bị đồ ăn sáng cho cả nhà. Đúng là cảnh khung cảnh nào đẹp bằng ánh bình minh trên biển. Mở tấm rèm cửa kính nơi phòng khách, 6h sáng mặt trời lấp ló từ phía đường chân trời ánh lên trên mặt biển một màu đỏ cam dịu nhẹ. Mặt biển óng ánh phản chiếu những tia sáng đầu tiên của ngày mới hoà vào tiếng gió biển rì rào. Cái không khí mẩn mẩn theo gió tràn vào trong nhà làm cho con người ta cảm thấy dễ chịu. Ngôi biệt thự đúng là một niềm mơ ước của những kẻ biết hưởng thụ. Ngọc ngắm nhìn biển tận hưởng những giây phút bình yên. Cô chợt thắc mắc :

- Tại sao ngôi biệt thự đẹp như thế này mà bao năm không có người mua. Cô chỉ nghe chồng nói qua rằng chủ biệt thự hiện tại cả gia đình đã sang định cư nước ngoài nên muốn bán rẻ.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Cũng mới tân trang tu sửa lại ngôi biệt thự cách đây tầm một tháng. Chuyện tu sửa hai vợ chồng giao khoán tất cả cho thợ. Ban đầu cũng tính thuê thợ ở gần đây nhưng có lẽ vào mùa xây dựng nên tìm được một tổ thợ làm việc ở biệt thự cũng khá khó khăn. Chính Hùng cũng phải nhờ người tìm thợ từ nơi khác đến. Tuy ở lưng chừng núi nhưng quanh đó cũng có đến 5-6 ngôi biệt thự nhỏ hơn. Hai vợ chồng Hùng cũng chưa có thời gian đến thăm từng nhà. Chỉ có đi đâu hôm qua làm tân gia, Hùng cùng Ngọc cũng sang mời nhưng tuyệt nhiên không ai đến. Họ đâu từ chối khéo là trời tối đi lại khó khăn. Hoặc còn con nhỏ nên không tham gia được. Vốn nghe người Đà Nẵng hiếu khách mà giờ đây hàng xóm xung quanh lại không nhiệt tình nên Hùng cũng cảm thấy hơi khó chịu nhưng Ngọc an ủi :

- Vợ chồng mình mới mua ngôi nhà này , cũng không có mặt ở đây thường xuyên nên họ như thế cũng là đi đâu dễ hiểu.

Ngọc mở cửa sau , đồ ăn đã xong nhưng cô nhìn đồng hồ mới 6h30 , định bụng đêm qua cả nhà bị một phen mất ngủ vì mẹ nên cô đi ra ngoài sân vườn đằng sau quét dọn. Đang quét sân cô thấy phía bên kia cũng có một chị đang phơi quần áo. Ngọc đưa tay chào nhưng người phụ nữ đó chỉ đứng nhìn chăm chăm về phía cô mà không đáp lại. Bỗng nhiên người phụ nữ đó bê luôn chậu quần áo chạy vào trong nhà. Phía bên thì đã sáng ửng trời nhưng phía sau ngôi nhà là mảnh sân nằm trong triền núi nên không khí vẫn còn nguyên hơi ẩm của núi rừng. Ánh sáng chưa chiếu tới được cho nên dù là 6h30 nhưng sân sau vẫn còn tờ mờ sương sớm.

Ngọc không hiểu vì sao dân quanh đây lại bất lịch sự như vậy. Cô tiếp tục quét nốt những chiếc lá cây đang vương vãi khắp mặt sân. Bất chợt cô có cảm giác như ai đang nhìn mình từ đằng sau . Cái cảm giác khó chịu như có ai đó đứng nhìn chăm chăm vào mình nhưng không lên tiếng. Quay người lại Ngọc chẳng thấy gì ngoài tấm rèm nơi cửa sổ đang khẽ đung đưa vì gió từ cửa kính nhìn ra biển thổi vào. Định quay lại quét sân tiếp thì Ngọc thấy một bóng người đi lướt qua cửa sổ phòng bếp. Nghĩ bố mẹ đã dậy Ngọc vội vàng buông cây chổi chạy vào nhà sắp xếp đồ ăn sáng.

Nhưng khi vào đến nhà thì cũng lại chẳng thấy ai . Ngọc mở cửa nhìn vào phòng thì Hùng vẫn đang ngủ. Tiện đây Ngọc mới lay Hùng dậy :

- Anh Hùng , dậy đi gần 7h rồi. Dậy đi rồi ăn sáng. Em nấu xong hết rồi đây này.

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Hùng mở mắt ra nhìn vợ cười âu yếm , khẽ kéo tay vợ Hùng lại lim dim định ngủ tiếp. Ngọc mới vỗ cái đùi vào mông chồng , đau điếng Hùng giật mình tỉnh giấc. Miệng lẩm bẩm :

- Khiếp , đánh gì mà đau thế. Mà ông bà dậy chưa...??

Ngọc trả lời :

- Em không biết nhưng có lẽ bố mẹ dậy rồi. Nãy em thấy bóng người đi trong bếp. Chắc mẹ dậy xuống nhưng không thấy ai nên lại đi lên trên rồi. Anh dậy đánh răng rửa mặt đi rồi gọi bố mẹ. Em ra hâm lại đồ ăn cho nóng đã.

Hùng lồm cồm bò dậy nhìn vợ rồi lại cười tủm tỉm. Ngọc thấy thái độ lạ lùng của chồng thì giờ tay doạ doạ rồi đi xuống bếp. Chưa cần Hùng gọi thì bố mẹ cũng đang từ trên tầng đi xuống. Giọng bố Hùng vang lên :

- Nhà này mát mẻ thật đấy , sáng ra mở cửa sổ không khí trong lành sáng khoái thật. Chẳng bù cho Hà Nội , sáng sớm thôi đã tiếng còi xe inh ỏi , mở cửa ra có khi hít phải cả cân bụi.

Mẹ Hùng nói móc chồng :

- Ông thì ngủ ngon tận hưởng rồi. Chỉ tôi là cả đêm qua không ngủ được thôi. Sáng dậy sớm mà cũng lại sợ đi lại đánh thức các con nên cứ nằm trong phòng.

Ngọc nghe thấy thế cười nhẹ , hai bố mẹ già rồi nhưng lúc nào cũng vui vẻ như thanh niên. Hùng đã đánh răng rửa mặt xong , thấy bố mẹ đi xuống Hùng chạy ra kéo ghế cho bố mẹ ngồi. Tiện đó anh đi về phía bếp phụ vợ bê đồ ăn. Tiến lại gần Hùng đưa tay nhéo mũi vợ một cái khiến Ngọc giãy nảy lên , cô quay sang nạt chồng :

- Anh làm cái gì đấy , bố mẹ ngồi ở kia mà còn dám...Anh gọi con dậy chưa..??

Hùng cười hóm hỉnh :

- Kia con đang ngồi với ông bà kia rồi . Chờ mỗi vợ yêu thôi....Làm gì á..Làm cái mà sáng sớm nay em làm anh đó...Đang ngủ ngon còn lục đục làm người ta thích không chịu được.

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc vừa bê đĩa thịt xông khói vừa nguyền rủa chồng :

- Đờhâm , sáng nay ai làm gì...Người ta dậy từ sớm chuẩn bị đờ ăn rờ
quét sân. Hời đâu mà lục sục..Đúng là hoang tưởng.

Hùng thấy vợ như thế thì càng trêu :

- Làm mà không dám nhận à..? Đúng là vợ anh hời bị.....ấy...ấy..đấy.

Ra đến bàn ăn Hùng không dám trêu nữa , Ngọc cũng chẳng thềm bắt
lời chờng. Cô cứ nghĩ chờng hôm nay trêu quá đà đâm ra cũng khó chịu.
Ăn sáng trong khung cảnh nên thơ , đẹp như mộng thê này khiến ai cũng
vui vẻ. Tiếng cười vang khắp căn nhà , nhìn bố mẹ trờn trờ khen ngôi nhà
đẹp Hùng cũng lấy làm hãnh diện. Bỗng nhiên có tiếng nước chảy nơi bồn
rửa bát , mẹ Hùng nhắc :

- Ấy chết , Ngọc quên tắt nước hả con.

Nghe mẹ nói Ngọc vội đứng dậy định chạy vào bếp tắt nước , nhưng rõ
ràng từ nãy đến giờ cô đâu có mở nước hay rửa đờ , rửa bát gì. Đến gian
bếp thoạt nhiên chẳng có vòi nước nào đang chảy cả. Ngọc đi ra phòng
khách nói với mẹ :

- Chắc mẹ nghe nhờn rời , con vào có thấy vòi nào chảy nước đâu.

Mẹ Hùng nhìn con dâu ngạc nhiên :

- Ô hay , tiếng nước chảy tờtờn như thế mà còn bảo không có. Mẹ già
nhưng đâu có lãng tai.

Bố Hùng liờn nói :

- Ủ đúng đó con , bố cũng nghe thấy tiếng nước xả xuống bồn. Mà thôi
không có cũng không sao. Ăn sáng xong Hùng chở bố mẹ ra sân bay nhé.
Bố vờ thôi , ngoài kia nhà cửa không ai trông. Mà mẹ mày lạ nhà cũng
không ngủ được.

Ngọc im lặng , cô không nói thêm lời nào. Nhưng trong đờu cô vẫn thắc
mắc là mình đâu có dùng nước mà đến mức quên không tắt van. Nhưng

tiếng nước chảy ban này thì đúng thật mọi người ai cũng nghe thấy. Nhà hàng xóm thì cách hàng mấy chục mét. Thở dài cô nghĩ thầm :

- Đúng là một ngày kỳ quái.

Hùng thấy bố muốn về thì vội gạ bố mẹ ở lại chơi thêm một vài ngày. Nhưng tính bố Hùng khi đã quyết cái gì là ông sẽ làm ngay cái đó. Dù ai năn nỉ cũng không thay đổi . 10h sáng Hùng đánh xe chở bố mẹ ra sân bay. Hai mẹ con Ngọc thì chờ nhau đi siêu thị mua đồ. Hùng vừa ra khỏi nhà thì Ngọc cũng lấy xe máy chở con trai đi. Lúc ra đến cổng Ngọc nhìn thấy người phụ nữ phớt quăn áo buổi sáng sớm đang đứng bên hàng rào nhà ấy nhìn sang mẹ con Hùng chăm chăm. Người phụ nữ đứng đó hướng đôi mắt nhìn mẹ con Ngọc nhưng không chào hỏi gì cả. Thấy người đó có biểu hiện lạ , Ngọc vội đội mũ cho con rồi lên xe hai mẹ con theo con đường nhựa bằng phẳng xuống đến chân núi. Trong đầu Ngọc bỗng có một dự cảm không lành , tại sao người phụ nữ đó lại bất lịch sự như vậy. Ngọc là một phụ nữ trẻ năng động , cô hay lên mạng đọc báo , hóng tin tức. Chính vì vậy khi nhìn thấy người phụ nữ kỳ lạ đó trong đầu cô nổi lên những suy nghĩ đáng sợ. Nào là bắt cóc trẻ con lấy nội tạng , nào là giết người cướp của , nào là thảm sát cả gia đình.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Suy nghĩ như vậy khiến Ngọc rùng mình , đường xuống chân núi ra đường lớn còn tầm 30m , những suy nghĩ kinh hoàng khiến Ngọc không tập trung. Từ dưới đường đang đi ngược lên núi là một cô gái trẻ mặc một chiếc váy màu đỏ tươi. Suýt chút nữa Ngọc đã đâm vào cô gái ấy. May đường không dốc lắm lên Ngọc phanh kịp thời. Cô gái mặc chiếc váy đỏ khẽ lùi vào ven đường . Ngọc dừng xe vội nói :

- Xin lỗi bạn , mình mất tập trung quá. Cũng tại đây là lần đầu tiên đi xe từ trên đó xuống. Bạn có sao không...??

Cô gái nhìn Ngọc mỉm cười rồi trả lời :

- Em không sao , chị là người mới mua căn biệt thự trắng trên kia phải không ạ..??

Ngọc nhìn cô gái cười đáp lại rồi trả lời :

- Đúng rồi , chị mới bắt đầu dọn về đây ngày hôm qua. Mà sao em biết...!!??

Cô gái vén mái tóc dài sang một bên rồi nhìn bé trai con của Ngọc nói :

- Hi hi , người mua căn biệt thự đó xung quanh đây ai cũng biết mà chị. Căn biệt thự đó ở đây nổi tiếng lắm đó. Chị không biết sao..?? Mà em cũng ở gần đó thôi. Mấy hôm nay ngày nào em chẳng nhìn thấy vợ chồng chị. Hồi trước em cũng ở đó suốt ấy chứ...

Ngọc định hỏi chuyện thêm mấy câu nhưng cu Long gọi mẹ :

- Đi đi mẹ ơi...

Thằng bé nũng nịu đòi mẹ chở đi , trời cũng sắp trưa nên Ngọc chào vội cô gái :

- Em cho chị xin lỗi nhé , cháu nó thích đi siêu thị. Nếu hôm nào rảnh mời em sang nhà chơi rồi chị em mình nói chuyện tiếp nhé.

Cô gái nhìn cu Long khẽ cười :

- Thằng bé xinh quá chị nhỉ...

Nói xong cô gái tiếp tục đi lên phía trên , đường từ đây lên đến đó cũng phải tầm 500m , vậy mà lại đi bộ , lại còn mặc váy. Đúng là người ở đây kỳ lạ thật đó. Vừa dứt suy nghĩ thì Ngọc nghe thấy tiếng xe máy từ trên đi xuống. Ngoái lại nhìn Ngọc nhận ra đó là người phụ nữ ở ngôi nhà cách nhà Ngọc tầm hai mươi mét. Người phụ nữ buổi sáng thì lấm la lấm lét , ban này thì đứng sau hàng rào nhìn sang nhà Ngọc với biểu hiện đáng nghi. Ngọc nghe thấy người phụ nữ ấy nói :

- Cô chủ lại đi để ông bà phải tìm. Lên xe tôi chở về nhanh nào...

Cô gái mặc váy đỏ mỉm cười rồi leo lên xe người phụ nữ. Trước khi đi, người phụ nữ đó còn quay xuống nhìn Ngọc một cái sắc lẹm. Hai mẹ con

Ngọc lúc này cũng chở nhau ra đường lớn. 12h trưa Ngọc với cu Long về đến nhà , xe của Hùng đã đỗ trong sân . Thấy có bóng người đi lại trong nhà , vì căn biệt thự nằm trên núi nên cửa sổ được thiết kế khá rộng , đứng từ ngoài cũng có thể nhìn thấy phòng khách , phòng bếp. Nghĩ ch ờng đã về , Ngọc đi trước mở cửa nhưng cửa chốt trong. Lịch kích đặt mấy túi đồ xuống bậc cửa Ngọc lấy chìa khoá mở cửa xong dẫn cu Long vào nhà. Trong đầu bực bội Ngọc lẩm bẩm :

- Đã về trước lại còn khoá cửa làm gì không biết. Nãy còn thấy đi lại trong phòng khách. Con ng ấi đây đi để mẹ xem bố đâu.

Cu Long ng ấi ở ghế phòng khách , Ngọc nhòm qua bếp không thấy ai. Cô mở cửa phòng ngủ cũng không thấy ai , phòng của cu Long cũng vậy. Ngọc gọi lớn :

- Anh Hùng ơi , anh ở đâu đấy.

Cả ngôi nhà không có tiếng trả lời , Ngọc chạy lại mở tủ giày thì đôi giày mấy đôi giày của Hùng vẫn còn nguyên ở đây. Thế Hùng đi đâu , nhìn sang cu Long vẫn đang ng ấi ở phòng khách Ngọc dặn con :

- Con ng ấi đây nhé mẹ lên trên t ầng xem bố có ở trên đấy không.

Đúng lúc này trên t ầng phát ra tiếng động lạ :

" Cộp...Cộp...Cộp.."

" Cộp...Cộp...Cộp.."

Tiếng động phát ra như có ai đó đang đóng đinh vào tường. Đúng tiếng búa r ấi , Ngọc leo lên c ầu thang m ồm vẫn gọi :

- Anh Hùng ơi , anh ở trên t ầng à...??

Chẳng ai trả lời , chỉ có tiếng gõ tiếng đập càng lúc càng gần mà thôi. Lên đến t ầng hai tiếng búa gõ vào tường càng lúc càng rõ :

" Cộp...Cộp..Cộp.."

Tiếng đập gõ phát ra từ căn phòng mà đêm hôm qua mẹ chồng Ngọc nửa đêm hốt hải chạy xuống bảo là phòng bên cạnh có người c ần búa gõ vào tường. Cửa phòng đang đóng, đứng bên ngoài Ngọc nghe rõ tiếng " Cộp...Cộp " đang phát ra từ bên trong , chính căn phòng này.

M ầm vẫn gọi tên ch ồng :

- Anh Hùng ơi...

Ngọc run rẩy nắm lấy tay nắm cửa khẽ vặn nhẹ. Cửa không khoá , hé cửa ra Ngọc nhìn thấy một cái bóng đen hắt ra từ phía bức tường. Nó đang gõ vào tường những âm thanh chát chúa. Mở toang cửa phòng Ngọc giật thót người , trời đất quỷ thần ơi , ông ch ồng yêu quý của Ngọc đang đứng trên ghế đóng đinh vào tường treo bức tranh thêu hình cánh đ ồng hoa hướng dương. Lão ch ồng của Ngọc đang đeo tai nghe , tay thì đóng chân thì nhún nhảy theo điệu nhạc. Thấy vợ mở cửa lão quay lại cười toe toét , tháo tai phone Hùng chỉ vào bức tranh thêu :

- Em v ề rồi đấy à...Nhìn đẹp không , này chở bố mẹ ra sân bay anh thấy cửa hàng bán tranh thêu đẹp quá nên mua ba bức. Phòng bên cạnh cũng là bức thêu hoa nhưng là hoa h ồng , phòng này hoa hướng dương. Còn phòng mình anh để bức khác...

Truyện Ma - Vong H ồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc không chịu nghe hết lời ch ồng , cô giận dữ nói lớn :

- Anh làm em sợ hết cả h ồn , ở trong nhà mà gọi không thưa. Đã vậy còn đóng đinh c ồm cộp. Này em tưởng có Ma trong này nữa chứ. Đêm qua thì mẹ nghe thấy tiếng búa , bây giờ thì anh c ần búa đóng đinh. Muốn dọa chết người ta mà...

Hùng ngạc nhiên không hiểu chuyện gì xảy ra :

- Ở thì anh đeo tai phone nên đâu có nghe thấy em gọi. Mà em cũng lạ , ma quỷ gì ở đây , nhà mình ở lại cứ sợ toàn thứ đâu đâu. Em bị câu chuyện của mẹ đêm qua ám ảnh mất rồi .

Hai vợ chồng đang đôi co thì dưới nhà tiếng cu Long đang khóc ầm lên :

- Hu hu hu , bố mẹ ơi.. hu...hu..hu..

Ngọc vội chạy xuống :

- Mẹ đây mẹ đây , con làm sao đấy..

Thằng nhóc chỉ tay về phía góc nhà mếu máo :

- Mẹ ơi , chị ấy cứ trêu con...Chị ấy dọa con.....

Ngọc nhìn theo hướng tay cu Long chỉ thì chỉ là cái màn hình tivi đang phát bộ phim hoạt hình mà mấy người cải trang thành người xấu trêu ghẹo em bé . Ngọc vỗ má con phì cười :

- Đâu đâu , mụ phù thủy kia trêu con hả. Yên tâm , mụ ấy sẽ bị hoàng tử đánh đuổi bây giờ. Đấy con thấy chưa hoàng tử đến rồi....

Thằng bé ôm mẹ khóc lớn :

- Chị ấy lại trêu con này...Hu Hu Hu ...Bố ơi...

Dỗ con không được Ngọc bế cu Long vào phòng không để thằng bé xem mấy cái hoạt hình bạo lực ấy nữa. Chẳng ai biết lúc Ngọc bế con rời khỏi phòng khách màn hình tivi tự động tắt tối thui , góc nhà nơi tay cu Long chỉ mẹ có người trêu mình cây cảnh ở đó khẽ rung rinh cho dù trong nhà không hề có gió.

Hùng vẫn đang trên tầng hoàn thiện nốt công việc treo tranh đang dở , Ngọc đang ôm cu Long dỗ cho nó không khóc nữa trong phòng. Nhưng ở gian bếp tiếng nước xả xuống bồn , tiếng dao thớt , tiếng nĩa niêu chạm vào nhau vẫn đang vang lên những âm thanh liên hồi. Ngọc trong phòng nói vọng ra :

- Anh cứ để đấy , con hết khóc em sẽ ra nấu cơm bây giờ đây.

Mọi thứ trở nên im bật , cửa sổ cửa chính đầu đã đóng kín buồng rèm vì giữa trưa trời khá nắng. Nhưng những làn gió nhẹ như có người đang lướt qua lướt lại trong căn nhà khiến tấm rèm khẽ lay động , khiến những chiếc lá cây cảnh khẽ rung rinh.

" Hiu....Hiu...hiu...."

Căn nhà phát ra những tiếng lạ thường nhưng vẫn không một ai hay biết.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap3-Nụ Cười Giữa Đêm.

Nghe đến đây tôi chợt nhớ lại những câu chuyện ma ngày nhỏ tôi hay được bà kể cho nghe trước khi đi ngủ. Có lúc tôi cũng thắc mắc hỏi bà y như Hùng hỏi tôi :

- Thế bà đã thấy ma chưa ạ..??

Lúc đó còn nhỏ , sau khi nghe xong một câu chuyện ma về cái bóng trắng ng ẩ vất vẻo trên cành cây thị chải tóc , hay con ma kéo xe chở khách đến đoạn đường vắng tự nhiên rớt đầu xuống đất lăn lông lốc nhìn thẳng vào mặt người ng ẩ trên xe kéo. Nếu như nó nhìn người đó khóc thì người đó sẽ chết ngay lập tức , còn nó mà cười thì nó sẽ nhập vào người đó theo về nhà. Bà tôi là kho tàng truyện ma sống những ngày tôi còn nhỏ. Nghe câu hỏi của tôi bà im lặng một hồi rồi trả lời :

- Ma không phải ai cũng nhìn thấy được. Người ta nói những kẻ yếu bóng vía thì mới nhìn thấy được ma , hoặc khi nào ma nó cho mình nhìn thì mình mới thấy được. Bản chất của ma quỷ là vô hình , nếu muốn hiện hữu nó phải nhập vào người có căn có số , hoặc thiếu mất một phần hồn vía.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Nghe xong có hôm buồn đi đái mà tôi không dám đi , bị ép mãi bắt buộc phải chạy ra ngoài đái vội đái vàng rồi ba chân bốn cẳng phi ngay vào trong nhà. Sau này thì tôi được nhiều người nói thêm rằng phụ nữ với trẻ em là hai đối tượng dễ nhìn thấy ma nhất , bởi tâm hồn phụ nữ thường yếu đuối , họ tin vào ma quỷ , phần âm của phụ nữ thường mạnh hơn đàn ông nên việc thấy vong thường là người phụ nữ sẽ nhìn thấy nhiều hơn. Trẻ em lại khác một chút , tại sao ma quỷ hay tìm đến trẻ em để trêu chọc ,

quấy phá cũng bởi tâm hồn trẻ em luôn trong sáng , đôi mắt của trẻ nhỏ chưa bị vẩn đục bởi tà niệm , suy nghĩ của thế giới xung quanh . Chính vì vậy trẻ em cũng dễ nhìn thấy ma quỷ , bảo sao các bà mẹ hay đeo cho con mình một cái kim băng trước ngực , họ tránh đem con ra đường từ lúc 9h tối trở đi.

Đó chính là những giải đáp cho sự kỳ quái đang diễn ra trong căn biệt thự mà chỉ có mẹ Hùng , vợ Hùng và con trai Hùng cảm nhận thấy. Còn những người đàn ông mạnh mẽ như bố Hùng một cựu chiến binh hay như Hùng một thằng cá tính và cũng khá bản lĩnh lại không cảm nhận được gì. Tuy nhiên nhìn Hùng lúc này tôi thấy , bản thân Hùng cũng đã được trải qua cái cảm giác bất an mà chỉ người đã nhìn thấy ma mới hiểu được.

Hùng tiếp tục kể , ngay trong buổi tối ngày hôm đó cu Long không tài nào chịu ngủ , lúc ăn cơm tối xong Ngọc bế con vào phòng mình kể chuyện cho con ngủ , được t ần 30' thì cu Long cũng chợp mắt. Hùng trách vợ :

- Lần sau đi đâu thì đợi anh về lấy oto rồi mẹ con chở nhau đi. Không thì bảo anh chở đi. Buổi trưa nắng như thế em lại đưa con đi siêu thị. Có khi nó cảm nắng rồi sốt phát khóc lên ấy.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc thấy chồng nói có lý nên cũng nhẹ nhàng xin lỗi chồng. Con ngủ xong Ngọc khẽ để con nằm trên giường rồi đi ra ngoài dọn dẹp bát đĩa vừa ăn xong chưa rửa , Hùng thì ng ồi xem tivi . Bỗng nhiên hai vợ chồng giật mình bởi tiếng khóc ré lên của con trai . Ngọc bỏ bát đĩa đầy rửa tay chạy vội vào trong phòng , Hùng cũng nhanh chân chạy vào xem con làm sao. Hai vợ chồng tròn mắt khi thấy trên bắp tay thằng bé nổi lên những vết đỏ kéo dài sừng mẩn. Ngọc vội bế con ra phòng khách , cu Long mắt vẫn nhắm nhưng thi thoảng nó lại khóc thét lên. Những vết đỏ càng lúc nổi lên càng nhiều.

Ngọc ôm con nhìn chồng lo lắng :

- Anh ơi , hay trong rừng nên con nó bị con gì đốt rồi phải không..?? Anh xem thế nào chứ nó khóc mãi thế này.

Hùng cũng lo lắng không kém gì vợ , nhìn đồng hồ mới 7h hơn. Hùng bảo vợ lấy áo khoác cho con rồi đánh xe chở con đi bệnh viện khám xem thế nào. Ngọc chạy vào phòng lấy cho con trai cái áo khoác nhỏ. Lên xe hai vợ chồng đưa con đi tìm bác sỹ. Ngọc cũng là phụ nữ, nhớ lời mẹ cô hay dặn :

" Đưa trẻ con ra ngoài buổi tối thì phải có vật gì bằng kim loại sắc nhọn để trong người. Nhất là đi qua rừng núi với cây cối lâu năm. Phải thủ kim băng trong người con ạ."

Nghĩ vậy Ngọc nói với chồng đợi một chút , cô chạy vào ngăn kéo bàn phòng khách lấy ra hộp kim băng để sẵn ở đó. Lên xe thằng bé con càng khóc to , mắt nó vẫn nhắm nghiền nhưng khuôn mặt nhăn nhó tỏ ra đau đớn. Ngọc lấy hai chiếc kim băng cài lên ngực áo của con , áo trong một chiếc áo ngoài một chiếc. Xe chạy được khoảng 200m thì thằng bé ngừng khóc. Ra đường to ánh đèn chiếu sáng , đưa mắt tìm Hùng thấy một phòng khám tư cũng khá lớn. Vợ vã dừng xe Hùng bế con vào trong , cu Long lúc này không khóc nhưng mắt vẫn đang nhắm như ngủ.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Gặp bác sỹ vợ chồng Hùng mới trình bày việc con mình bị mất đồ vật dài và khóc đau đớn. Bác sỹ vén tay áo cu Long lên nhìn những vết trên tay thằng bé không phải là mụn nhọt hay dị ứng gì cả. Những vết đó hiện giờ chuyển thành màu đen như bị ai cào cấu , bọ , bấu...Bác sỹ nhìn hai vợ chồng Hùng nói :

- Đây mà là vết mất đồ à . Hay là hai người đánh con xong mới đem nó đến đây. Rõ ràng vết bầm tím thế này.

Hai vợ chồng Hùng nhìn nhau ngơ ngác , rõ ràng ở nhà ban nãy còn thấy mất lên từng vết. Không dám nói gì thêm , Hùng mua lấy lọ thuốc bôi chống bầm tím và tiện mua luôn mấy loại thuốc trị ngứa với dị ứng. Hai vợ chồng ra xe đi về , ngồi trên xe Ngọc nghĩ ngợi rồi nói với chồng :

- Anh ơi , có khi nào trong nhà mình có cái gì đó kỳ quái không anh...Em có cảm giác không ổn chút nào.

Hùng vốn dĩ không tin mấy chuyện ma quỷ , kể cả ngay bây giờ anh vẫn nghĩ có khi con khóc rồi đập tay vào đầu đó nên thành ra như vậy. Nhưng lo cho con Hùng đáp :

- Anh biết rồi , để anh xem thế nào. Người ta bảo mua nhà , xây nhà phải cúng thổ công với làm lễ khấn vái gì đó. Tính anh lại không tin , mà có khi con nó bị dị ứng thì sao. Để mai anh hỏi xem bạn bè có ông thầy nào cúng hay gọi về làm cái lễ.

Ngọc gật đầu đồng ý , trước mới mua nhà sửa sang xong Ngọc cũng bày tỏ muốn cúng kiếng với Hùng nhưng chồng cô gạt đi. Nay chắc thương con nên nghe vợ xuống nước. Từ trước đến giờ tuy là dân làm ăn nhưng Hùng không thích mấy vụ lễ bái . Lúc nào Hùng cũng nghĩ :

" Không làm sai , không làm hại ai thì cần gì phải cúng."

Về đến nhà cũng đã 9h tối , nhìn ngôi nhà tối om Hùng quay sang hỏi vợ :

- Lúc này đi em có tắt điện à..??

Vợ Hùng nhìn chồng hơi lo sợ :

- Không anh ạ , vội như thế cửa em còn chưa kịp khoá nói gì tắt điện.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng dừng xe trong sân rồi đứng nhìn bao quát cả căn biệt thự.

" Cộp"

Có tiếng động phát ra từ trên tầng 2 , tiếng động khá mạnh. Hùng đưa tay làm dấu bảo vợ im lặng. Tiến lại gần cửa Hùng vặn tay nắm. Cửa quả thật không khoá , Ngọc đi sau chồng nín thở nói :

- Chẳng lẽ có trộm hả anh..

Hùng nhẹ nhàng bước vào nhà bật đèn sáng trưng . Căn nhà vẫn vậy , đồ đạc vẫn còn nguyên si không mất thứ gì cả. Vớ lấy cây gậy gỗ để sát tủ đựng giày Hùng bảo vợ đứng dưới rồi tiến lên cầu thang tầng hai. Lên đến tầng hai cửa sổ hành lang vẫn mở . Gió thổi vào kèm theo tiếng lá cây xào xạc. Bật đèn lên Hùng quát to :

- Ai đấy..

Bốn bề im lặng không có tiếng trả lời , cả hai căn phòng trên lầu vẫn mở cửa do ban ngày Hùng treo tranh xong chưa kịp dọn đồ đạc. Phòng bên cạnh căn phòng bố mẹ ngủ hôm qua vẫn còn đó chiếc ghế Hùng đứng lên để đóng đinh lúc chiều. Nhưng chiếc búa lúc trưa Hùng để trên ghế nay đã rơi xuống đất. Tấm rèm cửa trong căn phòng bị gió thổi mạnh bay tung lên. Bên ngoài trời sấm chớp ùng ùng. Gió càng lúc càng to , Hùng đưa tay kéo cửa sổ lại. Gió thổi mạnh quá khiến cửa phòng đóng sầm lại. Một làn gió lạnh toát phả vào gáy khiến Hùng buốt cả sống lưng.

" Lộp...Độp..."

Mưa , trời bỗng nhiên đổ cơn mưa rào nặng hạt. Hùng toan đi xuống , nhưng Hùng không mở được cửa. Ban nãy gió thổi lớn nên cửa bị đóng lại khá mạnh. Có lẽ giờ đây nó đang bị kẹt , xoay tay nắm Hùng không tài nào khiến cánh cửa mở ra được. Hùng gọi to :

- Ngọc ơi , mang cho anh cái chìa khoá lên đây xem nào. Cửa không mở được từ bên trong.

Chẳng biết Ngọc có nghe thấy hay không nhưng cô không trả lời. Tiếng mưa tiếng gió hú bên ngoài càng lúc càng mạnh. Những ánh chớp loé lên xuyên qua những khe cửa tạo nên những ánh sáng lập loè trắng xoá. Hùng đập cửa rầm rầm nhưng nó vẫn im lìm gan lì không mở. Không biết vợ con bên dưới ra sao. Hùng đưa cây gậy lên định phá vỡ kính cửa thì .

" Phụp."

Cả căn phòng tối om vì mất điện .

" Cạch cạch."

Cánh cửa cuối cùng cũng chịu mở , Hùng lao ra ngoài chạy xuống dưới. Thì thấy Ngọc đang ôm con đi lên tầng hai. Lấy điện thoại ra soi Hùng nói :

- Mất điện hả em. Cửa nẻo bực thật đấy , đóng vào mà không mở ra được.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc nhìn chòng cười không nói gì rồi lại đi xuống. Hùng bỗng nổi gai ốc khi vào giờ này , nhà mất điện mà Ngọc lại còn cười được. Bước xuống tầng một thì điện đã có trở lại. Hùng kéo tay Ngọc lại hỏi :

- Nãy em cười cái gì đấy. Con vẫn ngủ à..??

Nói đến đây bỗng nhiên cu Long mở tròn mắt. Nó nhảy xuống khỏi vòng tay mẹ , nó chạy lại ôm chân Hùng. Thấy vợ không trả lời Hùng kéo tay vợ quay mặt lại. Lúc này Ngọc mới nói :

- Ủa , lại có điện rồi hả anh.

Hùng đặt cây gậy về chỗ cũ rồi trả lời vợ :

- Em cũng ở đây lại còn hỏi. Vừa mất điện xong , chắc nãy gió thổi làm cái ghế xô dịch nên cái búa nó rơi từ trên xuống đất. Chứ không có trộm đâu , có khi ban nãy cũng là do mất điện.

Mà xem con sao rồi , nó vừa mới tỉnh đấy. Ngọc gọi con lại nhưng thằng bé nhất định không lại. Hùng thở dài rồi bế con lên ghế , vén tay áo nó lên thì những vết bầm ban nãy đã biến mất như chưa từng xuất hiện. Hùng cười lớn :

- Đấy , hết rồi đây này. Chắc ban nãy bị dị ứng chút thôi bây giờ hết rồi.

Hùng hỏi con trai :

- Con có đau ở đâu không.?

Thằng bé lắc đầu , Hùng hỏi tiếp :

- Con đi với mẹ đi ngủ đi nhé , bố đi tắm một cái. Ban này mất điện mở cửa toát mồ hôi.

Cu Long nhìn sang mẹ thì cũng lại lắc đầu , Ngọc phải bế nó lên thì nó mới miễn cưỡng theo mẹ. Ngọc nói :

- Anh tắm nhanh đi , muộn rồi đấy. Mưa to như này không biết cây cối có đổ không đây.

Hùng cười :

- Mình cảm giác vậy thôi chứ cứ mưa là đổ thì ai dám ở đây.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Nói xong Hùng đi vào nhà tắm gần gian bếp. Ngọc thì bế con vào phòng ngủ , Trong lúc tắm tiếng nước chảy rào rào lẫn với hơi nước nóng bốc lên , Hùng nghe thấy có tiếng ai đang đi lại ngoài bếp. Nghĩ là vợ Hùng lên tiếng :

- Con ngủ rồi hả em , tiện em vắt cho anh cái khăn tắm lên thành cửa với.

Bên ngoài đáp lại :

- Dạ vâng.

Chiếc khăn tắm được vắt qua cửa ngay lập tức. Hùng nói :

- Cảm ơn vợ nhé , hôm nay toàn lo đầu đầu. Cứ cuống hết cả lên , đúng là em càng ngày càng giống mẹ anh. Nhìn cái gì cũng ra chuyện lạ.

Tiếng động bên ngoài vẫn phát ra ngay cánh cửa nhà tắm. Những tiếng xoèn xoẹt , tiếng nước chảy , cả tiếng gió bên ngoài đang thổi mạnh.

Không thấy vợ đáp lại lời , Hùng lau khô người mặc quần áo mở cửa ra nhưng chẳng thấy ai. Chỉ thấy bát đĩa đã được rửa sạch sẽ từ bao giờ.

Nghĩ cô vợ chăm chỉ cho con ngủ xong ra rửa bát nên Hùng cười thẫn. Mở nhẹ cửa phòng Hùng bước vào khẽ gọi :

- Vợ yêu rửa bát sạch sẽ thế .

Nhưng Ngọc không trả lời , ghé mặt nhìn vào Hùng thấy hai mẹ con đang ôm nhau ngủ từ lúc nào. Chép miệng lắc đầu Hùng nói :

- Nhanh thật , mới đó mà đã ngủ được ngay. Mà thôi hôm nay cũng chạy đi chạy lại suốt rồi.

Nói xong Hùng khẽ lên giường nằm kế bên con rồi choàng tay qua ôm hai mẹ con ngủ. Thấy hơi lạnh , Hùng kéo chăn đắp cho cả ba người. Thấy động Ngọc liền mở mắt nhìn Hùng khẽ cười :

- Anh chưa ngủ à...?

Hùng khẽ suy vì sợ làm con thức giấc , cả gia đình ba người ôm nhau ngủ nhưng không ai biết rằng có một người vẫn đang nằm đó cười một mình cho dù đồng hồ lúc này đã điểm 12h đêm.....

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap4-Căn Hầm Tối.

Sáng hôm sau ngủ dậy , Hùng quay sang thấy vợ và con trai vẫn đang ngủ. Nhìn đồng hồ đã gần 8h sáng. Chưa hôm nào Ngọc lại ngủ dậy muộn như vậy. Ngọc là mẫu phụ nữ của gia đình , luôn là người dậy đầu tiên bất kể là ngày nghỉ hay đi làm. Cô luôn dậy sớm chuẩn bị đồ ăn hay quần áo cho chồng con bắt đầu một ngày mới. Nghĩ vợ có lẽ mệt mỏi do ngày hôm qua cu Long xảy ra hiện tượng bất thường nên Hùng nhẹ nhàng đi xuống giường tránh làm cho vợ thức giấc. Cơn mưa hôm qua làm cho cây cối hơi xơ xác bởi những cơn gió giật mạnh. Chắc có lẽ trời mưa cả đêm nên cành lá vẫn còn nặng trĩu bởi những giọt nước đang rơi xuống tí tách. Mở cửa phòng khách nhìn ra biển hít một hơi thật sâu , không khí thoáng đãng vô cùng. Mảnh sân trước ban công phòng khách lá cây rụng đầy , những chậu hoa bị gió thổi nghiêng ngả. Đi ra phía sân Hùng lấy tay trèo mấy chậu hoa lại cho thẳng. Tuy nhiên chỉ một hai chậu là bị nghiêng còn đa số những chậu còn lại như bị ai đào bới bật tung cả gốc.

Đang lúi húi Hùng chợt quay lại đằng sau , giật mình vì đằng sau Hùng chính là Ngọc. Không một tiếng động chẳng hiểu Ngọc đã đứng phía sau Hùng từ lúc nào. Hùng phũ tay nói với vợ :

- Em đi như ma ấy , không có một tiếng động nào..Toàn khiến người ta giật mình.

Ngọc nhoẻn miệng cười :

- Thì em là Ma mà. Hi hi

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Sáng sớm đã nói linh tinh Hùng mắng vợ :

- Thôi thôi , ma quỷ gì mà hôm qua cũng sợ hết hồn xong còn đòi mời thầy về cúng. Mà vào trong vợ chồng mình cùng làm đồ ăn sáng. Mai về Hà Nội nhé....

Ngọc đứng trước sân nhìn mấy chậu hoa không nói gì. Cô im lặng một cách bất bình thường. Đột nhiên Hùng vỗ vai vợ một cái khá mạnh khiến Ngọc giật mình. Đưa tay dụi mắt lúc này Ngọc như mới trở lại là chính mình , cô hỏi ngu ngơ :

- Chết muộn thế này rồi à , anh ăn sáng chưa..??

Hùng nhìn vợ nhau mày :

- Hai đứa vừa mới dậy xong ra đây đứng đã ai nấu cái gì đâu mà ăn. Em mấy hôm nay cứ như mất trí nhớ vậy.

Như sự nhớ ra chuyện gì Ngọc chạy vội vào bếp. Nhìn đồng bát đĩa tối qua đang dọn dở thì phải bế cu Long đi bác sỹ nay đã được rửa sạch sẽ , Ngọc quay lại nhìn Hùng đang pha cà phê nói lớn :

- Chồng em dậy sớm chăm chỉ quá hen . Cứ thế thì vợ được nhờ.

Hùng cứ nghĩ vợ khen hôm nay dậy trước cả vợ. Hùng quay lại trả lời :

- Thì mấy khi em dậy muộn đâu , anh không lỡ đánh thức. Muốn để em ngủ lâu một chút. Cũng đang trong kỳ nghỉ mà.

Hai vợ chồng cứ thế cười đùa vui vẻ , Ngọc hỏi Hùng :

- Thế chuyện tối qua anh bảo tìm thầy về cúng thì sao hả anh..?? Mai về Hà Nội rồi thì hôm nay có tìm...Á....chảy máu rồi.

Hùng chạy lại hỏi vội vàng :

- Sao đấy , chết thật cắt vào tay à....??

Nói đoạn Hùng mở ngăn kéo tủ thuốc lấy bông băng cho vợ. Ngọc suốt xoa :

- Tự nhiên lại cắt vào tay , sáng ra đã chảy máu r ồi.

Vết cắt tuy nhỏ nhưng khá sâu , máu chảy ra ướt đầm cả miếng gạc.
Hùng nhìn vợ xót :

- Phải cẩn thận chứ em , thôi để đây anh làm cho. Thuốc bôi r ồi chắc lát nữa máu ngừng chảy. Em ng ồi nghỉ ngơi đi.

Ngọc không dám nói với ch ồng , nhưng ban nãy con dao như có người đi đầu khiến cắt vào tay Ngọc. Vì lúc đang nói chuyện là Ngọc cũng dừng tay không thái nữa r ồi. Để ch ồng làm đ ồ ăn sáng Ngọc vào phòng định gọi con dậy. Nhìn trong phòng trống trơn , trên giường chẳng có ai nằm đó cả. Ngọc chạy sang phòng cu Long nhưng cũng không thấy. Chạy lên t ầng hai cũng chẳng có ai. Đứng trên c ầu thang Ngọc gọi với xuống hỏi ch ồng :

- Anh có thấy con đi vào nhà tắm không..??

Hùng nhìn lên trả lời vợ :

- Anh với em ở đây nãy giờ con nó đi ra đây thì hai đứa phải thấy chứ. Chắc nó vẫn đang ngủ.

Truyện Ma - Vong H ồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc hốt hoảng :

- Không có anh ời , em lên đây tìm cũng không có.

Nghे vậy Hùng vội vàng đặt đ ồ ăn xuống mở cửa phòng tắm. Nhưng không thấy ai , Hùng chạy v ề phía phòng ngủ , Ngọc cũng chạy vội từ trên t ầng xuống. Bước vào trong phòng ngủ hai vợ ch ồng Hùng nhìn vợ thở phào :

- Em làm sao đây , con nó vẫn đang nằm ngủ ở đây đây. Sáng giờ em làm anh hai phen giật mình r ồi đây. Em gọi con dậy đi r ồi ăn sáng. Lát cả nhà mình xuống biển chơi.

Ngọc nhìn vào trong phòng thì quả nhiên cu Long vẫn nằm đó. Nó đang ngủ say sưa , vậy mà ban nãy rõ ràng khi mở cửa phòng Ngọc chỉ thấy chiếc giường trống trơn. Cái quái gì đang xảy ra ở đây vậy , Ngọc toát mồ hôi hột. Cô đang nghĩ đến thứ mà khi ai nhắc đến cũng lạnh sống lưng trong trường hợp này. Ngôi nhà này có Ma , bất ngờ Ngọc giật thót mình khi Hùng khẽ kéo tay vợ :

- Này còn đứng ngây ra đó làm gì , gọi con dậy đi chứ.

Ngọc vâng dạ , nhưng cô chưa kịp gọi thì cu Long đã bật dậy , nó bước xuống giường đi thẳng về phía nhà tắm mà không nói năng một câu gì. Ngọc vội đi theo con , nhưng nó dừng lại quay đầu về đằng sau nhìn Ngọc cười một nụ cười ma mị. Nuốt nước bọt Ngọc càng lúc càng nhận thấy những sự việc kỳ quái đang diễn ra. Rõ ràng ngôi nhà này có điều gì đó bất ổn. Ba ngày ở đây chưa hôm nào mọi thứ diễn ra bình thường . Xâu chuỗi lại những sự việc Ngọc nhận ra ngay cả những người sống gần đây cũng tỏ ra một điều gì đó bí hiểm khi không dám tiếp xúc hoặc đến gần ngôi nhà. Định chạy vào xem con thế nào thì cu Long từ nhà tắm đi ra cười toe toét :

- Mẹ ời con đói...

Nhìn vẻ mặt ngây thơ của con trai khác hẳn với nụ cười ban nãy Ngọc phần nào yên tâm hơn. Ngọc thầm nghĩ , có khi nào mình bị suy nhược cơ thể dẫn đến nghĩ ngợi lung tung không...? Mọi thứ vẫn vậy mà , Hùng dọn đồ ăn ra bàn rồi gọi Ngọc ngồi xuống. Ngọc đút cho con ăn , cả gia đình vui vẻ khiến những suy nghĩ ban nãy của Ngọc tan biến. Nắng dần chiếu vào phòng khách , những tia nắng sớm ấm áp sau cơn mưa khiến cả căn nhà bừng sáng. Mọi mệt mỏi ngày hôm qua dường như tan biến. Ăn xong Hùng dọn dẹp rửa bát đĩa vì tay Ngọc vẫn còn đau. Ngọc thì đưa con ra vườn sau ngắm cảnh .

Mảnh vườn xanh mướt cỏ non , vương những chiếc lá rụng xuống bởi cơn mưa hôm qua. Ánh nắng len lỏi qua từng kẽ lá kèm theo tiếng chim hót vui tai đến lạ thường. Ngọc để con chơi quanh sân , cu Long ngồi xuống bãi cỏ nghịch thứ gì đó , thì thoảng thẳng bé lại chạy lạch bạch xung quanh

vườn. Hùng cũng ra ngoài với vợ con , ôm eo vợ nhìn đứa con đang chạy nhảy Hùng nói :

- Cảnh đẹp mà thiên nhiên thoáng đãng thật đó em nhỉ..? Giá mà được ở đây luôn thì tốt. Khổ cái công việc lại ở Hà Nội. Bao giờ già hai vợ chồng mình về đây an dưỡng cũng thú đấy nhỉ..?

Ngọc khẽ cười , cô nói với chồng :

- Đẹp thật anh ạ , nhưng em vẫn cảm thấy dường như có điều gì đó không tự nhiên cho lắm. Ở đây ba hôm nay anh có thấy điều gì khác thường không...?? Em thấy hơi lo lo...!

Hùng nhìn vợ trấn an :

- Có gì không bình thường sao..? Anh thấy ở đây rất ổn mà. Nhà cửa rộng rãi , cảnh đẹp. Đường xá đi lại cũng tiện lợi , yên tĩnh nữa. Đâu có gì đâu....!!

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Biết là chồng không hiểu ý mình muốn nói Ngọc nhắc lại :

- Chuyện lạ như việc con cứ khóc xong cả người bị bầm tím , hồi sau lại không thấy gì đấy...Thằng bé có bao giờ nó như vậy đâu...Ơ mà con chạy đâu rồi anh....

Hai vợ chồng đưa mắt nhìn xung quanh sân nhưng không thấy cu Long đâu cả. Vòng qua sân đi về đằng trước cũng không thấy thằng bé đâu. Khuôn viên của ngôi nhà ngoài cổng chính thì không có lối thông ra ngoài. Có hàng rào bao kín xung quanh , nghĩ cu Long mãi chơi vòng về đằng cửa phòng khách đi vào nhà nên Hùng bảo vợ :

- Chết thật , mới đây mà đã không thấy đâu. Em chạy vào nhà thử xem trong phòng có con không..?? Anh đi xung quanh nhà xem thế nào..?

Ngọc vội vã chạy vào trong nhà , cô tỏ ra vô cùng lo lắng. Vừa nhắc đến con thì không thấy con đâu , trong khi vườn sau không rộng. Thằng bé chạy đi đâu được cơ chứ...?? Có khi nào....Ngọc chợt nhớ đến người phụ nữ ở nhà bên cạnh . Hôm đó bà ấy nhìn mẹ con Ngọc rất chăm chú. Ý nghĩ chợt nảy ra trong đầu Ngọc sau khi tìm khắp nơi trong nhà mà không thấy con đâu :

- Hay con bị người ta bắt cóc rồi..

Mọi góc ngách trong ngôi nhà Ngọc đâu đã tìm nhưng cu Long vẫn không xuất hiện. Có khi nào lại giống như ban sáng , thằng bé nằm trên giường nhưng Ngọc lại không thấy. Chạy xuống dưới Ngọc hỏi ch ồng :

- Anh có thấy con ở đây không..?? Hay nó loanh quanh đâu đây mà mình không chú ý..

Nói như sắp khóc Ngọc đảo mắt nhìn xung quanh nhưng vẫn chẳng thấy gì. Hùng nhìn vợ lo lắng :

- Cả ngôi nhà tường bao , hàng rào cao như này thằng bé có thể đi đâu được chứ. Em tìm hết trong nhà chưa..??

Truyện Ma - Vong H ồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc gật đầu không nói thành câu , Hùng chạy vào trong nhà xem qua lại lần nữa. Đi vào bếp , qua phòng tắm. Bỗng nhiên Hùng nghe thấy dưới sàn bếp có tiếng động lạ như ai đó từ dưới gõ lên :

" Cộc...Cộc...Cộc.."

Tiếng gõ phát ra ba lần rồi im bặt , Hùng đập tay xuống sàn nhà gọi to :

- Long ơi , con ở đâu...!!

Sực nhớ ra là ngôi nhà còn một nơi mà cả hai vợ ch ồng đâu đã quên mất. Đó là tầng hầm , phải rồi ngôi biệt thự còn có một tầng hầm mà theo như Hùng được biết chủ cũ dùng để chứa những vật dụng không dùng đến.

Lối vào tầng hầm được đặt ở ngay bên trái cửa phòng khách, được thiết kế bậc thang đi xuống khoảng 2m. Hùng gọi vợ :

- Ngọc , Ngọc em mang chùm chìa khoá nhà ra sân trước của phòng khách cho anh. Còn một chỗ mà có khi con đi lạc xuống dưới đó. Nhanh lên anh thử xuống đo tìm con xem sao.

Ngọc mở ngăn kéo lấy chìa khoá rồi chạy theo chồng , đi xuống bậc cầu thang dẫn xuống tầng hầm trước mặt Hùng là một cánh cửa được sơn màu trắng nhưng đã cũ kỹ , lớp sơn đã bong ra từng mảng. Cánh cửa lâu năm khiến những thanh bản lề trở nên han rỉ . Cửa không có khoá , hay đúng hơn là ổ khoá chỉ còn lại then cài. Cánh cửa hơi hé mở , ánh nắng bên ngoài chiếu vào lộ ra ở mép cửa có những vết đen hình thù kì dị. Nhìn kỹ thì như vết bàn tay cào xước từ mép cửa ra bên ngoài. Ngọc lo lắng hỏi chồng :

- Con có thật ở dưới này không anh..? Sao em thấy lo quá..

Hùng tiến sát lại cánh cửa rồi trả lời vợ :

- Ban nãy ở trong bếp anh nghe có tiếng động bên dưới này. Cả ngôi nhà chỉ có chỗ này thông với vườn sau . Cũng chỉ có chỗ này là vợ chồng mình chưa tìm.

Không đợi mất thời gian Hùng mở tung cánh cửa , một luồng khí lạnh bốc mùi ẩm mốc tràn ra ngoài sau khi cánh cửa được mở bung ra . Bụi bặm lẫn mùi khó chịu khiến Hùng lùi lại một bước. Rõ ràng căn hầm này mấy năm nay đã không ai động đến. Hùng gọi to vào bên trong :

- Long ơi , Long ơi...Con có ở đây không..??

Bên trong là một màu đen tối như mực , chỉ có tiếng nói của Hùng vọng lại. Lấy điện thoại bật đèn pin, Hùng đi thẳng vào trong. Mạng nhện phủ kín những thứ đồ cũ kỹ dưới tầng hầm , tiếng động sục sạo của những con chuột bao năm nay không thấy bóng người đi xuống đang chạy qua chạy lại. Ngọc rón rén đi sau chồng , ánh đèn pin như bị hút vào cái không gian tối om kia. Hùng tìm công tắc điện nhưng không thấy nó ở đâu cả. Càng

tiến sâu vào bên trong cái lạnh càng khiến người ta rùng mình , lia đèn pin xung quanh Hùng vẫn gọi tên con liên hồi. Bất chợt Ngọc giật mình khi vừa đụng phải cái gì đó . Hướng ánh đèn lên soi thì Ngọc hốt hoảng hét lên :

- Á...á....Anh ơi có người ở đây....

Hùng quay lại nhìn cũng không khỏi giật mình , nhưng không phải người mà đó là một hình nộm như kiêu bù nhìn mà những người làm vườn hay dùng. Com bù nhìn khá lớn với các chi tiết được làm tỉ mỉ từ chân tay , thân , đầu...Chẳng biết ai làm con bù nhìn này với mục đích gì nhưng ngay cả mồm miệng , mắt mũi họ cũng làm giống đến mức có thể nhất. Nhìn qua không khác gì một con người thật sự.

Tiến thêm một vài mét Hùng nghe thấy tiếng trẻ con đang cười khúc khích , tiếng ghế gỗ kêu kèn kẹt khẽ vang lên dưới căn hầm tối om. Ánh đèn cuối cùng cũng chiếu vào cái ghế đang phát ra tiếng kêu đó . Cu Long đang ngồi trên ghế , trên tay nó đang cầm hai con búp bê một nam , một nữ đã rất cũ kỹ. Hùng chạy đến ôm con vào lòng :

- Sao con lại xuống đây , trời đất ơi...Con làm bố mẹ lo quá.

Ngọc nước mắt chảy đến nắm tay con , cô định bỏ hai con búp bê ở lại nhưng thằng bé không chịu buông ra. Ánh đèn chiếu sáng khiến Hùng nhận ra không chỉ có hai con búp bê , dưới chân cu Long còn có cả một thùng đồ chơi cũ đủ loại với nắp thùng đã được mở. Ngọc giằng không được vội bế bổng con lên rồi nói với chồng :

- Đi khỏi đây thôi anh...Con không sao là tốt rồi.

Hùng gạt đầu chiếu đèn pin cho vợ đi ra ngoài. Không có việc gì xảy ra , ra đến sân trước nhìn về hướng biển. Ngọc thở phào phủi bụi quần áo cho con rồi dẫn thằng bé vào nhà. Hùng thì đang khép cánh cửa tầng hầm lại , cánh cửa cũ được đóng lại phát ra những âm thanh gai người . Vào phòng khách hai vợ chồng hỏi con :

- Sao con lại đi xuống đấy , con biết dưới đó tối lắm không..??

Thằng bé lắc đầu , nó nhìn hai con búp bê rồi vỗ vỗ chúng vào nhau. Hùng nhìn con thở hắt ra , mọi lo lắng ban này nay được giải toả. Hùng nói :

- Trẻ con thì biết gì đâu mà sợ. Chạy linh tinh xong đi vào đó. Chắc thấy đồ chơi nên nó ng ẫ nghịch. Có khi đợt sau anh phải thuê người dọn dẹp cái t ầng h ầm ấy đi. Để lâu bẩn quá rồi , điện đóm chẳng biết thế nào. Xong khoá lại , không có việc gì dùng đến thì không cần xuống đó. Tránh trường hợp con lại chạy đi lung tung.

Ngọc nhìn hai con búp bê cũ thì không thấy ưng ý. Cô dỗ dành cu Long đưa mẹ cất đi nhưng nó một mực không chịu. Cứ định lấy ra là nó khóc . Hùng chỉ ầu con nói :

- Thôi kệ con nó chơi đi em , lát nữa là chán ngay ấy mà. Ngày nào cũng đau hết cả tim . Sáng thì vợ trưa thì con , thế này thì đi biến gì nữa.

Như chờ đợi câu nói này của ch ồng Ngọc nói :

- Hay mình về Hà Nội đi anh , tự nhiên em lại không muốn ở đây nữa. Em đặt vé hai vợ ch ồng mình với con về nhé. Xe oto gửi ở chỗ ông bà ngoại , bao giờ nhà này sửa sang hoàn thiện rồi hãy tính tiếp..

Nhìn ánh mắt lo sợ của Ngọc , Hùng biết vợ rất lo cho con. Mới ở đây có ba hôm mà nào là con bị dị ứng , hôm nay thì tìm mãi mới thấy. Phụ nữ thường nhạy cảm , họ hay quan trọng hoá mọi việc , nhất là những việc liên quan đến con cái. Hùng gật đầu đồng ý. Ngay lập tức Ngọc lấy điện thoại book vé , Ngọc muốn về Hà Nội ngay nhưng chỉ có chuyến lúc 7h tối. Lúc này mới chỉ là gần 12h trưa , chẳng còn tâm trí nào mà ăn uống. Ngọc với ch ồng :

- Em hơi mệt , anh xem ăn gì tự ăn nhé. Con thì vẫn còn đồ ăn khi nào đói em sẽ nấu cho con. Em đi nghỉ một chút đây . 6h vợ ch ồng mình ra sân bay là vừa.

Ngọc định bế con vào phòng nhưng thằng bé không chịu , nó chỉ muốn ng ẫ ở phòng khách. Cẩn thận Ngọc đóng hết các lối đi ra ngoài rồi dặn

Hùng cũng đang nằm ở sofa chơi với con :

- Vậy anh ng ấ với con nhé , khi nào mệt anh bế con vào trong cho em.

Hùng gật đầu bảo vợ đi nghỉ đi , Hùng nằm đó xem ti vi , còn cu Long vẫn ng ấ nghịch hai con búp bê r ấ cười khúc khích. Không hiểu vì sao nhưng từ lúc có hai con búp bê thằng bé cứ ng ấ chơi vui vẻ một mình. T ầm nửa tiếng sau cu Long buồn ngủ , Hùng mới bế con vào nằm với vợ. Còn mình lại ra ghế sofa nằm , xem tivi một lúc mắt cũng lim dim thì Hùng thấy vợ đi ra ng ấ cạnh mình Hùng hỏi :

- Sao em không ngủ tiếp đi , vẫn còn sớm mà. Con nó cũng vừa mới ngủ thôi.

Ngọc không nói gì , cô ng ấ sát lại ch ồng r ấ khẽ mơn trớn cơ thể của Hùng. Thấy lạ lòng Hùng cười trêu vợ :

- Sao hôm nay lại bạo dạn thế , đang ở phòng khách đấy nhé. Lại còn là ban ngày....

Không để Hùng nói thêm Ngọc cúi xuống hôn ch ồng đắm đuối , bên ngoài là cảnh biển đẹp tuyệt vời , bên trong phòng khách khung cảnh còn nóng bỏng hơn. Như bị cuốn vào một cảm giác lạ , hai người quấn vào nhau mãnh liệt , khẽ cởi bỏ từng lớp vải trên người , giờ đây họ hoà vào nhau như một thể thống nhất. Khung cảnh thơ mộng , Hùng hôn lên khắp cơ thể cô vợ nóng bỏng , đáp trả lại là những tiếng rên khe khẽ của Ngọc khi môi của ch ồng chạm qua những vùng nhạy cảm. Tiếng gió , tiếng lá cây rung rinh xen kẽ những âm thanh đ ầy dục vọng nhẹ nhàng phát ra trong căn nhà. Tất cả như đ ồng điệu giữa khung cảnh núi rừng hoà vào biển cả.

Khoái cảm , phải nói là chưa bao giờ Hùng được trải qua một cảm xúc mãnh liệt như vậy. Đó vẫn là người vợ chung chẵn chung gối với Hùng nhiều năm nay. Nhưng hôm nay Ngọc đẹp , Ngọc mãnh liệt hơn những ngày thường. Hơi thở d ần dập , Hùng ôm Ngọc vào lòng hôn nhẹ lên cổ cô một nụ hôn thật dài :

- Dậy , dậy đi anh..5h chiều rồi. Anh dậy thu xếp đồ rồi chuẩn bị ra sân bay thôi.

Giật mình mở mắt , Hùng ngại ngùng khi nhận ra đó chỉ là mơ. Quần áo vẫn còn nguyên vẹn trên người. Hơn nữa người đang gọi Hùng chính là Ngọc. Như nhận ra điều gì đó Hùng bật dậy chạy ngay vào nhà tắm. Ngọc phì cười :

- Anh cứ bình tĩnh , em định để anh ngủ thêm chút nữa nhưng thấy anh ngủ ngon quá nên gọi anh dậy cho tỉnh đi , kéo nằm mơ đến cô nào không tỉnh được.

Hùng lắp bắp :

- Ừ , ừ anh rửa mặt xong tắm qua một cái là đi thôi. Không cần đồ đạc gì đâu. Cứ để đây khi nào về còn có cái dùng. Em lấy cho anh bộ quần áo mới anh thay luôn nhé.

Ngọc đáp lại dạ vâng , Hùng ở trong phòng tắm ngượng chín mặt , may mà ban nãy Ngọc không nhìn thấy nếu không chắc chỉ còn nước rúc xuống lỗ. Ai đời có vợ một con rồi còn nằm mơ tằm bậy , tằm bạ để rồi ướt.....mà thôi. Nhưng giấc mơ ban nãy thật vô cùng , từng hơi thở , từng đường cong quyến rũ trên cơ thể vợ Hùng vẫn còn cảm giác nơi bàn tay , nơi bờ môi . Nhưng Hùng chợt đập tắt suy nghĩ bởi thực tế Ngọc sẽ không bao giờ làm cái chuyện ấy ở một nơi như phòng khách. Vợ chồng với nhau nhưng nhiều khi Hùng muốn có cảm giác lạ mà Ngọc đâu có chiều. Hùng thở dài :

- Đúng là mơ mà chỉ mong là thật.

5h30 cả nhà lên xe , lúc ra xe ngôi nhà ngay cạnh cũng có người đang đứng ngoài sân. Ngọc nhận ra đó là cô gái mặc váy đỏ mà hôm nọ suýt chút nữa Ngọc đâm vào. Đưa tay lên chào , cô gái bên kia cũng chào lại Ngọc rồi cười tươi như họ đã quen biết từ rất lâu. Hùng hỏi vợ :

- Em đã làm quen được với hàng xóm từ bao giờ vậy...?

Ngọc bế con lên xe rồi đáp:

- Em cũng mới gặp em ấy một lần thôi. Đi thôi anh...

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng lên xe nổ máy , xe vừa chạy ra khỏi cổng cu Long cũng ngoái đầu lại về sau vẫy tay. Ngọc thấy thế cười hỏi con :

- Ái chà , cũng bắt chước mẹ vẫy tay chào cơ đấy. Chị đó hôm nọ con cũng gặp rồi nhỉ hi hi.

Cu Long trả lời mẹ :

- Con đang chào chị...

Ngọc xoa đầu con khen ngoan nhưng Ngọc không biết rằng mắt cu Long đang hướng về cửa nhà của vợ chồng Hùng chứ không phải nhà bên cạnh . Thằng bé đang vẫy tay với một ai đó mà chỉ có nó nhìn thấy.

Ở bên cạnh ghế cu Long đang ngủ , không biết Hùng hay Ngọc đem lên xe nhưng hai con bú bê một nam một nữ đã nằm gọn gàng ngay ngắn ở đó từ bao giờ.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap5-Đeo Bám.

Về đến Hà Nội, sự náo nhiệt nơi phố phường khiến Ngọc bỗng nhiên cảm thấy yên tâm hơn nhiều so với cái yên tĩnh đến rợn người nơi căn biệt thự ở Đà Nẵng mặc dù trước đó hai hôm cô còn thấy được sống ở đó thật sự rất tuyệt vời. Hàng loạt sự việc kỳ quái đang diễn ra khiến một người phụ nữ nhạy cảm như Ngọc tự nhận thấy sự nguy hiểm. Bao giờ cũng vậy, chúng ta luôn trách phụ nữ khi họ suy nghĩ quá nhiều, họ lo sợ những thứ mà họ không nhìn thấy, không dám chắc. Tuy nhiên phụ nữ có cảm nhận luôn chính xác hơn đàn ông.

Một người đàn ông có thể xuề xòa với mọi việc xung quanh nhưng với phụ nữ họ sẽ nghĩ theo nhiều chiều hướng khác nhau. Đó cũng chính là bản năng của mỗi người phụ nữ biết chăm lo cho gia đình. Khi quyết định tạm thời bỏ ngôi biệt thự để về Hà Nội, Ngọc như trút bỏ được một nỗi lo vô hình đang đè nặng trong tâm trí cô.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Về đến nhà, hai vợ chồng mở cửa vào trong. Ngôi nhà gần tuần nay không có ai ở vì cả gia đình đều vào trong Đà Nẵng tuy nhiên nó vẫn toả ra cái không khí ấm áp, quen thuộc như bình thường. Đúng là đi đâu cũng không bằng ở nhà. Thấy vợ đứng ngăn người Hùng hỏi:

- Mới đi có mấy hôm mà nhớ nhà đến độ ngó người ra cơ à. Anh tưởng em hay than phiền ở đây ư ào.

Ngọc quay lại nhìn Hùng cười:

- Không biết tại sao nhưng tự nhiên giờ em lại thấy thích cái ư ào này anh ạ. Kiểu như xung quanh lúc nào cũng có người, thấy an toàn hơn là ở trong kia. Nhiều lúc im lặng đến đáng sợ.

Hùng thở dài :

- Đúng là phụ nữ , thay đổi nhanh thật. Người ta thì muốn yên tĩnh không được em giờ lại thích ồn ào..? Thế định bỏ căn nhà trong kia à..?

Ngọc im lặng , sau đó cô nói :

- Em không có ý đó , chỉ là mấy hôm nay xa nhà em cảm thấy bức bối trong người thôi. Mà anh cho con đi rửa mặt rồi chuẩn bị ngủ. Cũng muộn rồi , chết thật thế mà đã gần 11h rồi đây này.

Hùng xách ít đồ của vợ vào nhà rồi quay lại bế con đang ngủ ở cửa . Thấy cu Long tay đang cầm hai con búp bê cũ tìm thấy trong tầng hầm hôm qua Hùng gật với Ngọc :

- Sao em lại mang hai con búp bê này về làm gì. Nhìn bẩn với cũ quá rồi...

Ngọc ngạc nhiên hỏi chồng :

- Búp bê nào , em có mang đồ chơi gì từ nhà đó về đâu.

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Dứt lời Ngọc quay sang tròn mắt nhìn cu Long. Thằng bé mỗi tay cầm một con búp bê cười thích thú. Ngọc chạy lại giật lấy thì nó khóc òan lên , đêm khuya nên Ngọc phải trả lại để cho con thôi không khóc nữa. Ngọc quay sang hỏi nhỏ chồng :

- Em nhớ là em không mang lên xe . Anh cũng không mang , mà lúc em bế con tay nó đâu cầm thứ gì. Sao giờ lại có hai con búp bê ở đây. Nhìn ghê quá anh ạ...

Hùng đang mệt , con thì vừa khóc , Hùng quay ra nói vợ :

- Một là em không chú ý để lẫn vào mấy túi đồ. Hai là con nó thích thì nó cầm lên xe trời tối mình không chú ý. Chứ chẳng lẽ búp bê nó tự chạy lên xe à. Mà không hiểu sao thằng bé thích hai con búp bê ấy thế , nó chơi

suốt từ hôm qua đến giờ chẳng thấy nghịch ngợm gì. Bao nhiêu đồ chơi đẹp thì lại không chơi...Mà thôi tí em lau sạch đi rồi để con nó chơi cũng được. Giờ anh bế con đi rửa ráy chân tay mặt mũi. Em tự sắp đồ của mình đi nhé..

Ngọc gật đầu rồi tiếp tục dọn dẹp nốt , Hùng bế con vào phòng tắm nịnh :

- Bỏ búp bê ở bàn ngoài này , bố rửa mặt cho xong rồi lại chơi nhé.

Cu Long ngoan ngoãn gật đầu , hai bố con xong xuôi Hùng bế cu Long vào phòng ngủ. Đắp chăn cho con cẩn thận , thấy con nằm một lát là ngủ luôn nên Hùng cũng đi ra ngoài phòng khách với vợ. Ngọc lúc này đang ngồi ở bàn nhìn hai con búp bê với khuôn mặt lo lắng. Hùng đặt nhẹ tay lên vai mà Ngọc giật mình , quay lại Ngọc nói :

- Sao em nhìn kiêu gì cũng thấy hai con búp bê này không bình thường. Anh nhìn này , tuy em đã lau sạch sẽ nhưng vẫn còn một vài vết bẩn màu nâu nâu không lau được. Hay để mai em mang đi vứt rồi mua cho con đồ chơi khác.

Hùng nhìn vợ cười :

- Thì đồ chơi cũ để ở tầng hầm như thế là chuyện bình thường. Nãy anh cũng định vứt đi rồi nhưng thấy con nó thích sợ vứt đi nó khóc nên anh lại thôi. Em làm gì thì làm , sáng mai ông bà nội đến chơi là nó lại quên ngay ấy mà. Trẻ con thích gì chỉ một lúc thôi. Mà thôi muộn rồi , vào ngủ đi. Hôm nay là phải chiều chồng đấy nhé....

Dù cũng khá mệt , nhưng biết tính chồng Ngọc cũng vui vẻ bỏ hai con búp bê xuống bàn rồi đi cùng chồng vào phòng ngủ. Hai vợ chồng đang ân ái bỗng nhiên Ngọc khẽ kêu :

- Nhẹ thôi anh , em hơi đau...Á....á..

Không những không đáp lại mà Hùng còn làm mạnh bạo hơn. Ngọc đau quá không chịu nổi nữa cô mới đẩy chồng ra. Nhưng hay cánh tay rắn chắc

của Hùng bầu chặt lấy vai của Ngọc không cho cô giãy dụa. Thấy biểu hiện của chồng quá hung dữ , Ngọc dồn hết sức vào hai chân cố sức đẩy chồng ra nhưng càng cố gắng cô càng đau đớn. Bỗng dưng Hùng đưa tay lên bóp cổ vợ , tay hắn xiết chặt khiến Ngọc khó thở , Ngọc sắc sủa cố đưa tay lên tát thẳng vào mặt Hùng một cái rõ mạnh. Sau cái tát như trời giáng đó Hùng như bừng tỉnh , giật mình lùi người lại Hùng đưa đôi bàn tay vừa bóp cổ vợ lên nhìn một cách sợ hãi. Ngọc vội ngẩng dậy , cô lùi sâu vào góc giường nhìn chồng kinh hãi . Hùng đưa tay ra xin lỗi vợ nhưng Ngọc hét lên :

- Anh rút đi....

Vừa nói Ngọc vừa khóc , cô vẫn ho lên những tiếng khàn giọng. Vừa mới ban nãy thôi cô suýt nữa thì bị chồng bóp cổ chết. Quá kinh hãi Ngọc chỉ dám thu mình vào trong góc giường rấn nước mắt. Hùng liên tục xin lỗi vợ , bản thân Hùng cũng không hiểu tại sao mình lại làm vậy. Hùng nhìn vợ hối lỗi , mặc quần áo vào Hùng đi ra ngoài phòng khách. Như lo sợ đi đâu gì Ngọc vợ lấy quần áo rồi chạy sang phòng cu Long chốt cửa lại. Cả căn nhà trở nên im lặng , đồng hồ chỉ đúng 12h đêm . Trong phòng Ngọc ôm con khóc nức nở , bên ngoài phòng khách Hùng vẫn đang tự dần vặt bản thân. Đi đâu quái quỷ gì khiến Hùng lại muốn giết vợ. Nhưng có một đi đâu Hùng biết rõ nhất đó là khi đưa tay lên bóp cổ vợ Hùng nghe thấy có một giọng con gái thì thầm bên tai những lời lạnh lẽo :

- Giết nó đi....Giết nó đi...

Giọng nói đó như có ma lực đi đâu khiến con người. Nó văng vẳng trong đầu Hùng , nó thúc giục Hùng phải giết người phụ nữ trước mặt đó là vợ mình. Mặc dù rõ ràng Hùng vẫn nhận ra đó chính là Ngọc. Nhưng bàn tay Hùng như có người đi đâu khiến không thể làm trái. Bắt đầu nhớ đến những đi đâu vợ nói mấy hôm nay , rồi những thứ mà ngay bây giờ nghĩ lại khiến Hùng dựng hết tóc gáy. Hùng giật mình khi nghĩ đến buổi sáng hôm đầu tiên ở ngôi biệt thự. Sáng đó Hùng đang ngủ thì bỗng có cảm giác ai đó đang mân mê khắp cơ thể mình , không dừng lại ở đó càng lúc cảm giác càng sung sướng , thoải mái. Lúc đó Hùng muốn mở mắt nhưng không mở được. Nhắm mắt tận hưởng khoái cảm cho nên lúc Ngọc vào gọi Hùng dậy

Hùng mới nhìn vợ rồi cười tủm tỉm. Khi đó Ngọc một mực tỏ ra chẳng hiểu gì nhưng Hùng nghĩ Ngọc vốn đoan trang nên ngại nhắc đến chuyện đó. Rồi giấc mơ khiến Hùng ướt cả quần đùi nay, những tiếng động mà Hùng bỏ ngoài tai nhưng lại khiến Ngọc sợ hãi. Như nhớ ra một điều gì đó Hùng chạy lại gõ cửa phòng gọi vợ :

- Ngọc ơi cho anh xin lỗi , anh có chuyện này muốn hỏi em..

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Tất nhiên lúc đó Ngọc không muốn nói chuyện gì với chồng. Ngọc im lặng không trả lời , Hùng cũng không dám hỏi gì thêm mà lặng lẽ quay trở lại phòng khách. Thời đại công nghệ thông tin , trước giờ Hùng không tin ma quỷ , nhưng hôm nay suýt nữa thì giết vợ nên bản thân Hùng hiểu rõ nhất. Lấy điện thoại Hùng lên mạng gõ những biểu hiện mình gặp ban nãy là gì. Kết quả hiện ra đa phần đều nói rằng đó là dấu hiệu khi bị Vong Theo , Ma Nhập....Nuốt nước bọt , Hùng bỗng cảm thấy không khí xung quanh trở nên lạnh bất thường. Cả căn nhà giờ nhìn vào đâu cũng thấy một cảm giác đáng sợ.

Không biết có phải do kết quả tìm kiếm trên mạng khiến Hùng trở nên sợ hãi hay không. Nhưng giờ đây ngại tại phòng khách Hùng cảm thấy có một hơi thở vô cùng nhẹ đang lướt qua vành tai mình. Nó lạnh như nước đá , lần đầu tiên trong đời Hùng cảm thấy cơ thể mình như bị đông cứng không thể cử động . Hơi thở đó càng lúc càng mạnh , nó như đang ghé sát vào tai Hùng nói điều gì đó vô cùng chậm chạp :

- Tất...cả...nhà...mày...sẽ...phải....chết.

Tiếng nói như từ chốn âm phủ xa xôi vọng về , nó vang lên gần ngay bên tai nhưng lại vọng ra khắp căn nhà. Có gì đó như đang đè nặng trên vai Hùng , không thể quay lại nhìn xem đó là gì , Hùng chỉ biết đang có một bàn tay con gái với nước da nhợt nhạt , tay áo đã bị xé những vết rách tả tơi đang khế đặt lên vai mình. Bàn tay đó khiến Hùng cảm thấy kinh sợ.

Bất chợt bàn tay đó biến mất , chỉ còn đó những tiếng bước chân nặng trĩu đang đi lên phía cầu thang tầng hai. Khi không còn nghe thấy âm

thanh nào nữa lúc này Hùng mới cử động được. Mồ hôi túa ra như tắm , cơ thể tuy lạnh cóng nhưng những giọt mồ hôi vẫn không ngừng đổ ra. Trong nhà một tiếng thét thất thanh vang lên :

- Anh Hùng ơi cứu em...

Giọng hét thảm thiết của Ngọc , trong phòng hai mẹ con dường như đã xảy ra chuyện gì đó. Tuy nghe rõ tiếng vợ nhưng phải mất mấy giây sau Hùng mới có thể hoàn hồn. Chạy lại căn phòng của con trai Hùng vận tay nắm nhưng không mở được cửa vì đã bị chốt bên trong . Đập cửa Hùng gọi vợ :

- Ngọc , mở cửa cho anh. Bên trong có chuyện gì thế.. Mở cửa ra.....

Đáp lại tiếng đập cửa rầm rầm đó là những tiếng la thất thanh của Ngọc , cửa vẫn không mở được. Hùng vội chạy đi tìm chìa khoá , lấy được chìa khoá tuy nhiên cánh cửa vẫn im lìm không thể mở :

- Cứu em....cứu em....

Những tiếng kêu cứu như lạc giọng đi như đang có ai bóp cổ. Không thể chịu đựng nổi Hùng lấy luôn cái bình cứu hoả đặt ở góc tường gần lối ra vào phá cửa phòng. Cánh cửa bị đập nảy ổ khoá lúc này mới chịu bung ra . Lao vào phòng Hùng đỡ lấy vợ , lúc này Ngọc đang thu mình vào một góc run lẩy bẩy. 1h đêm , căn nhà trở nên vô cùng đáng sợ. Ngọc ngẩng co ro dựa vào góc tường cô đưa mắt nhìn phía tủ đựng quần áo của con. Một tay bấu chặt lấy người chồng , một tay cô chỉ về hướng cái tủ miệng lắp bắp :

- Nó...nó...ở...trong...đó..không...không...có...đầu...

Hùng nhìn theo tay vợ , đối diện hai vợ chồng là cái tủ đựng quần áo. Ngay lúc này đây cái tủ không có hiện tượng gì bất thường cả. Nhưng rõ ràng ban nãy nó phải có gì đó thì Ngọc mới sợ hãi đến mức độ như này. Đèn phòng lúc này đã được bật sáng , vì quá lo lắng cho vợ còn Ngọc thì quá sợ hãi nên cả hai không chú ý rằng có một thứ còn đáng sợ hơn đang diễn ra ngay bên cạnh hai người từ nãy đến giờ.

Cu Long đã tỉnh dậy từ bao giờ , có lẽ những tiếng hét , tiếng đập phá cửa khiến nó thức giấc. Nhưng nó không hề khóc lóc hay sợ , ngược lại đi đâu đó nó ng ửi khoanh tròn vòng tròn ôm hai con búp bê chẳng ai biết nó lấy từ ngoài bàn phòng khách lúc nào. Nhưng nó ng ửi đó ôm búp bê , tay chỉ về hướng bố mẹ miệng cười khanh khách . Tiếng cười đó khiến hai vợ chồng cảm thấy ghê rợn , nó không phải là tiếng cười của trẻ con nó là một giọng cười ma quái , đáng sợ hơn miệng nó cười nhưng đôi mắt của nó đang trợn lên nhìn chăm chăm vào bố mẹ không hề chớp.

Đang lo sợ không biết con trai đang xảy ra chuyện gì thì cả hai giật thót mình vì ngay lúc này cái tủ lại đang phát ra những âm thanh ghê rợn :

" Két...két...kèn....kẹt..."

Bên trong tủ rõ ràng đang có thứ gì cào vào thành tủ tạo nên những âm thanh gai người , cánh tủ từ từ mở ra he hé như chỉ muốn nhìn ra bên ngoài rồi nó bất ngờ đóng s ập lại như có người đang ở trong đó. Hai vợ chồng Hùng ôm chặt lấy nhau run lẩy bẩy. Chỉ có một người duy nhất thấy vui với những đi ều kì dị này đó chính là con trai họ.

Bất ngờ cu Long ngã gục xuống giường , Hùng vội kéo người con lại lay lay , thằng bé vẫn còn thở , chỉ là nó đang ngất đi mà thôi. Cả ngôi nhà trở nên im lặng trong nỗi sợ hãi bao trùm. 3h sáng , gia đình ba người vẫn ng ửi đó ôm nhau không dám rời đi đâu. Hùng biết cuộc sống của gia đình từ đây sẽ phải đối mặt với một thứ đáng sợ mà trước đây anh luôn coi thường và tỏ ra coi thường mỗi khi có ai nhắc đến nó.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap6-Giải Đáp Tâm Linh.

Cả hai vợ chồng Hùng thức cho đến khi mặt trời chiếu sáng qua những tấm kính cửa sổ. Chỉ khi ánh nắng chiếu vào phòng họ mới dám bước chân ra khỏi phòng. Gương mặt của cả hai người tái mét hẳn đi sau một đêm kinh hoàng. Đồng hồ chỉ 9h sáng, cu Long lúc này cũng đã tỉnh dậy.

" Kính Coong....Kính Coong.."

Bên ngoài có người bấm chuông, Ngọc vội vàng chạy ra nhưng cô vẫn cẩn thận nhòm qua mắt thần xem đó là ai. Nỗi sợ vẫn bao trùm trong căn nhà. Là mẹ Hùng, Ngọc mở cửa, nhìn thấy vẻ mặt biến sắc của con dâu bà liền hỏi :

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

- Sao, hôm qua hai vợ chồng bay trong kia ra mệt quá không ngủ được hay sao mà..? Thế thằng Long đâu, hôm nay vẫn chưa phải đi học à..?

Ngọc mời mẹ vào nhà rồi trả lời :

- Cháu nó nghỉ ba ngày nữa mới phải vào học mẹ ạ..À mẹ ơi...Con nói cái này mẹ đừng chửi con nhé..

Mẹ chồng Ngọc ngạc nhiên :

- Hai đứa lại cãi nhau à, hay làm sao mà mặt mũi con thất thần thế.

Ngọc ấp úng không biết nói thế nào, mẹ Hùng đi vào trong. Cái bà thấy ngay đó là cánh cửa bị đập vỡ từng mảng. Dưới sàn nhà vẫn còn cái bình cứu hỏa nằm đó. Ngược nhìn Ngọc bà thấy cổ con dâu hẳn lên những

vết ngón tay bầm tím , chưa hết tay Ngọc còn bị những vết xước như có người cào cấu. Giận dữ bà quát to :

- Thằng mất dạy Hùng đâu , mày phá nhà phá cửa đánh vợ đánh con như thế này à...? Mày đâu rồi...

Hùng đang cho con đánh răng trong nhà tắm nghe tiếng mẹ vội chạy ra thanh minh :

- Mẹ đến chơi ạ , không phải như mẹ nghĩ đâu ...Con...con...

Ngọc thấy mẹ giận quá sợ mẹ hiểu lầm cô vội nói :

- Không phải anh Hùng đánh con đâu mẹ , chuyện này con cũng không biết phải kể với mẹ như thế nào.

Đúng lúc đó cu Long đi từ nhà tắm ra , trên tay nó vẫn cầm hai con búp bê cũ . Thấy mặt mũi cháu hốc hác xanh xao bà nội mới kéo tay nó lại hỏi :

- Sao nhìn nó như bị ốm thế này . Mà chúng mày lấy đâu ra hai con búp bê nhìn kinh thế. Vậy mà cũng để cho con chơi....

Như được mớm lời cho câu chuyện , Ngọc mới thưa mẹ :

- Hai con búp bê cháu nó lấy từ trong tầng hầm của ngôi biệt thự đó mẹ. Hôm đó cháu nó không hiểu sao lại mò tận vào đó. Xong nó bám riết lấy hai con búp bê này luôn , cứ lấy ra là nó khóc.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Mẹ Hùng mới thét ầm , thét giời lên :

-Trời đất ơi , hai đứa mày không được dạy là những thứ đồ như vòng tay , búp bê , hình nhân ở những ngôi nhà cũ đừng bao giờ được phép mang về nhà à...? Mà nó theo đấy , người ta đã nói những vật dụng mà chủ trước đeo trên người không cần biết chủ trước chết hay không nhưng khi bỏ đi thì nó vẫn có một chút phần hồn của chủ cũ. Nếu người đó còn sống thì không sao , nhưng nếu là đồ vật của người đã chết thì hồn người đó sẽ

lần theo một ít hồn phách lưu lại đó để nhập vào. Chúng mày không thấy đờ đùng của người chết gia quyến của họ thường phải đốt đi hết à. Vậy mà vẫn để con chơi được thì mẹ cũng chịu bọn mày..

Nghe mẹ nói vậy hai vợ chồng Hùng đổ mồ hôi lạnh, những điều mà mẹ vừa nói phần nào giải thích những chuyện kì lạ đã xảy ra ngày hôm qua. Quả thật từ lúc thằng bé cầm hai con búp bê thì nó thay đổi hẳn, nó có vẻ gì đó ma quái. Như đêm hôm qua khi bố mẹ bị dọa cho sợ gần chết thì nó lại ngỗ xếp bằng chỉ tay về bố mẹ rồi cười khanh khách. Lúc này Hùng mới nhìn mẹ nói nhỏ vào tai :

- Đêm qua vợ chồng con thấy ma mẹ ạ..

Giọng nói thì thầm của con trai khiến bà nổi da gà, vì bà là người cực kỳ tin vào truyện ma quỷ. Liếc sang mặt thằng cháu như vô hồn cứ cầm hai con búp bê cười bà càng kinh hãi. Lấp bắp bà nói :

- Lâu chưa...Mà thấy từ bao giờ...Mà sao lại thấy ở đây..

Cho con vào phòng hai vợ chồng Hùng ngỗ bắt đầu kể với mẹ câu chuyện đáng sợ đêm qua. Bắt đầu từ việc mẹ Hùng nghe tiếng búa gõ vào tường ngay đêm đầu tiên ngủ lại ngôi biệt thự trong Đà Nẵng. Tiếp theo là những tiếng động bất thường phát ra trong ngôi nhà mà ai cũng nghe thấy, Hùng kể cả những giấc mơ được ân ái với người mà Hùng cứ nghĩ đó là vợ. Đến đây thì Ngọc chối đây đây :

- Đó không phải là em, sáng đó em dậy sớm còn quét sân xong chuẩn bị đồ ăn sáng cho cả nhà. Lúc ngoài sân em còn thấy bóng người đi ngang qua bếp. Em tưởng đó là mẹ....

Mẹ Hùng nói :

- Không thể nào, lúc mẹ xuống chúng mày đâu đã dậy rồi. Trước đó bố mẹ ở trên tầng có ai xuống dưới đâu.

Cả ba người nín thở nuốt nước bọt, Ngọc kể tiếp về chi tiết nước chảy nhưng vào bếp lại không thấy gì, Hùng lúc này giọng hơi run run nói :

- Thế tối hôm con bị những vết hằn trên người , lúc anh chở hai mẹ con về anh vào nhà tắm có phải em đứng ngoài rửa bát không..?

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc ngạc nhiên nói :

- Em tưởng số bát đĩa đó sáng hôm sau anh dậy sớm anh rửa...

Càng nói họ càng lạnh sống lưng , những sự việc họ nghĩ người này làm nhưng thực tế tất cả đều do một người mà họ không hề hay biết đang hiện hữu trong ngôi biệt thự làm. Hùng lắp bắp vừa nói vừa run :

- Không thể nào . lúc đó anh nghe tiếng nước chảy , tiếng bát đĩa chạm vào nhau. Anh còn nói em lấy hộ anh cái khăn tắm vắt lên cửa hộ cơ mà. Mà rõ ràng lúc anh nhờ em còn đáp lại : " Vâng ạ ".

Mẹ Hùng lúc này hốt hoảng quả quyết :

- Chúng mày bị ma theo rồi con ạ. Đấy ngay đêm đầu tiên mẹ đã có dự cảm không lành rồi. Giờ không ở đây nói nhảm nữa , hai đứa bế con theo mẹ đi gặp người này xem người ta có giúp được không...Nhà này ma nó theo về tận đây mà không biết gì..

Ngọc vội vàng bế con rồi theo mẹ cùng chồng đi ra ngoài , cụ Long nhất định khóc lóc không chịu đi. Bà nội mới lấy luôn cái chuỗi hạt đeo ở cổ đeo vào người nó, đồng thời bà lấy kim băng cài vào tay áo , ống quần, trước ngực...Lúc này nó mới nín khóc chịu để mẹ bế đi. Vừa đi bà vừa nói :

- Chuỗi vòng đó là một thầy sư trên chùa cho mẹ vì mẹ hay lên đó công đức thắp hương khấn bái, sư thầy đó nói vòng này đeo bên người thì tránh được tà ma. Ban nãy thấy nó khóc quá mẹ đeo vào cho nó may mà hiệu nghiệm.Trẻ con nó dễ bị vong nhập lắm mà chúng mày không chú ý gì cả.

Hùng hỏi mẹ đi đâu thì được mẹ chỉ đường đến xã Minh Trí , Sóc Sơn , Hà Nội . Đường đi khá rắc rối, quanh co, thấy mẹ có vẻ thạo đường Hùng

lần hỏi :

- Sao mẹ lại biết chỗ này rõ thế , cách chỗ mình ở khá xa cơ mà..?

Mẹ Hùng nói :

- Thi thoảng mẹ hay đi với mấy người bạn đến đây xem bói , làm lễ giải hạn. Cô ấy xem hay lắm , nói cái gì đúng cái đó. Có người con cũng bị vong theo đến Cô làm lễ cho cũng hết đấy. Thôi...thôi đây rồi... Con tìm chỗ đỗ xe đi mẹ với cái Ngọc đứng đây chờ...

Hùng đánh xe sang lề đường đất bên cạnh một cái ao khá rộng , không ngoài dự đoán của Hùng, những thầy bói , đờng cô , bóng cậu luôn ẩn mình ở những nơi heo hút , những làng quê khó ai tìm thấy được. Ngôi nhà mà mẹ Hùng dẫn vợ chồng Hùng đến là một ngôi nhà khá lớn , nhà khá cũ được lợp mái ngói. Những tấm ngói phủ rêu xanh qua bao năm sương gió càng khiến ngôi nhà nhìn cổ kính vô cùng. Cây cau, bến nước , mảnh vườn rộng với đủ loại cây ăn quả. Trước hiên nhà Cô đang có t ần 3-4 người vẫn đang ng ồi ngoài thành tâm đợi.

Dường như đã quen với chuyện này mẹ Hùng đi xuống nhà dưới tìm một đứa bé chạc 13 tuổi, bà viết viết vào một tờ giấy cái gì đó rồi nhờ thằng bé mang đi. 12h trưa , những người đợi trước hiên lần lượt ra ngoài sau khi thằng bé thông báo Cô hiện tại cần nghỉ ngơi, hẹn mọi người hôm khác. Đợi mọi người đi hết, thằng bé mới đi xuống nhà dưới nói với mẹ Hùng :

- Dạ, Cô mời mọi người lên gian nhà trên hầu chuyện ạ.

Mẹ Hùng vẫy tay ra hiệu cho các con đi theo mình , theo chân đứa bé lên gian trên. Gian nhà nhìn rất rộng với diện thờ lớn được bố trí nhiều đồ thờ cúng. Chính giữa là một lư hương bằng đồng nhang khói nghi ngút. Cao hơn bên trên là tượng ba ông thần gì đó với những gương mặt khá dữ dằn. Ng ồi bên dưới chính giữa cái sập gỗ đen bóng chính là Cô, đang nhóp nhép nhai trầu. Mẹ Hùng khẽ cúi đầu :

- Dạ thưa cô, làm phiền cô giữa trưa thế này thật không phải. Nhưng quả thật gia đình con đang gặp chuyện muốn thỉnh cô mong cô giúp đỡ.

Nói xong mẹ Hùng lùi sang bên cạnh. vợ chồng Hùng thấy vậy cũng chắp tay trước ngực nhìn Cô cầu khẩn. Ngừng nhai trầu, Cô đưa mắt nhìn vợ chồng Hùng cùng cu Long đang đứng dưới Cô cất lời :

- Ngồi xuống đi , nhà chị đang gặp rắc rối lớn rồi đó. Gia chủ không thờ cúng tổ tiên , không thờ cúng thổ địa hay sao mà để Vong nơi khác theo tận về cửa thế này.

Ngọc nghe Cô phán như vậy thì vội quỳ xuống đất van lạy :

- Dạ thưa cô , chuyện kể ra dài lắm. Nhưng quả thật cả gia đình con đang bị vong ám . Chuyện mới xảy ra cách đây 5 hôm nay thôi , nhưng đêm qua thì nó dọa cho chúng con sợ phát khiếp.

Cô nhìn vào Hùng rồi nói tiếp :

- Anh này đã ăn nằm với Vong đó suốt mấy ngày vừa qua. Trên người còn tỏa ra âm khí khá nặng.

Nhìn tiếp vào cu Long Cô tiếp tục :

- Thằng bé này không ổn rồi, nhìn sắc mặt nó xấu quá. Trẻ con thường dễ bị ma quỷ trêu , hai con búp bê nó cầm trên tay chính là thứ dẫn ma về nhà các người đấy.

Mẹ Hùng nghe thấy vậy sợ quá liền hỏi :

- Trăm sự nhờ cô tìm cách hóa giải cho gia đình con với. Các cháu nó trước giờ không hiểu chuyện...

Cô gọi Hùng lên trên sập gụ , thấp ba nén nhang xong nhúng tay vào chậu nước sạch Cô bảo Hùng xòe hai bàn tay ra , nhìn một lúc Cô lắc đầu :

- Ta chỉ dám nói hồn ma theo các người về tận nhà là một cô gái trẻ, người này chết oan nhiều năm nay hồn chưa siêu thoát. Nhưng tôi không

hiếu lý do tại sao cô ấy lại bám theo cả gia đình anh , và cô ấy thấy anh ở đâu mà theo về Gần đây gia đình có đi đâu xa , hay vào chỗ nào âm u như rừng núi không..?

Hùng gật đầu , Hùng tròn mắt ngạc nhiên khi Cô lại nói ra những thắc mắc có liên quan đến chuyện Hùng mới mua ngôi biệt thự trong Đà Nẵng. Ngọc cũng kể hết những chuyện lạ kỳ đã xảy ra với gia đình mình trong những ngày qua. Nghe xong câu chuyện Cô chép miệng rồi nói :

- Vậy thì đúng rồi , ngôi nhà đó chắc chắn có người chết oan. Hai vợ chồng người mua nhà xong ở đó vài hôm kinh động đến vong hồn người chết thì chuyện ma theo về là đi đâu dễ hiểu. Nhà không có bàn thờ đúng không..?

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngọc khẽ gật đầu rồi trả lời Cô :

- Dạ vâng , chồng con là người không mê tín. Anh ấy nói thờ cúng ông bà tổ tiên thì bên bố mẹ có bàn thờ rồi. Ở nhà thì cần gì thờ ai nữa...

Cô chỉ vào mặt Hùng trách móc :

- Đúng là không biết trên biết dưới , dù không phải thờ cúng tổ tiên thì trong nhà cũng phải có bát hương thờ thông long , thổ địa..Họ là những người giữ nhà cho gia chủ mỗi khi gia chủ đi vắng. Nhà nào thờ cúng thổ địa ngày rằm mừng một thì dù đi đâu xa trước khi bước vào nhà các thần giữ nhà sẽ cấm cản , đuổi cổ những hồn ma đi đường bám theo. Dù là vong hay ma quỷ cũng khó mà vào được nhà. Đằng này bảo sao ma quỷ lại dễ dàng đi vào nhà đến thế. Giờ không những nó theo về nhà mà đi đâu nó cũng theo kia kìa. Các người ngốc trong đây nhưng nó vẫn đang đứng ngoài cổng đợi đấy.

Nghe thế thôi mà Ngọc thấy lạnh buốt cả sống lưng , Ngọc vội hỏi :

- Vậy bây giờ lập bàn thờ làm lễ cúng các thần được không cô..?

Cô lắc đầu :

- Vong đã vào đến nhà mới nghĩ đến chuyện nhờ thần thổ địa thì ích gì. Nói luôn với các người ta cũng không đủ khả năng đuổi con ma nữ này đi được đâu. Nó đứng ngoài cổng nhìn vào đây như muốn giết chết ta ngay bây giờ. Con ma này chết tức tức lại ở trên gian lâu năm ngày càng oán hận. Giờ ta chỉ có thể giúp mọi người giảm được nguy hiểm một chút thôi. Còn muốn hóa giải hay đuổi nó đi chắc chắn phải tìm một người am hiểu về pháp pháp , biết cách trừ tà và có pháp lực cao hơn nó thì mới mong giải được. Không nhanh nó sẽ làm cho trước mắt thì gia đình đỡ vớ, công việc tan tành....sau nữa thì nó sẽ hại chết từng người một..

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Mẹ Hùng nghe thấy vậy thì bủn rủn chân tay , bà chấp tay mong Cô giúp đỡ. Cô thở dài ng ồi dậy r ồi đi vào trong , lát sau cô quay ra với một cái túi nhỏ màu vàng cùng một cái h ôlô nhỏ màu nâu , Cô nói :

- Tuy ta không giúp các người đuổi nó đi được nhưng ta có mấy thứ này phần nào kìm hãm được sự phá phách , quấy rối của nó với gia đình mấy người.

Lấy từ trong cái túi vàng ra một sợi dây bạc Cô tiếp :

- Đeo sợi dây bạc nguyên chất này vào cổ tay thằng bé , lát nữa khi đi qua ngã tư thì đạp thật nhanh hai con búp bê này xuống đường, vút thêm ít tí nữa là ở đoạn ngã tư đó. Nhớ là phải vút ở đúng ngã tư , làm như vậy chỉ ngăn được Vong Hồn sau này không theo được mọi người ra ngoài nữa nhưng chắc chắn nó vẫn ngụ trong nhà của các người. Còn đây là cái h ôlô được quấn dây tơ hồng , treo trước cửa phòng ngủ để tránh nó vào đó vào những giờ độc. Tốt nhất ngủ ở đâu thì treo ở đó , mà cả nhà phải ngủ chung với nhau. Tránh ra khỏi phòng vào những giờ sau : 6h tối (giờ ma đói) , 12h đêm (giờ giao thoa) hay 3h sáng (giờ quỷ môn quan) , những giờ đó phần âm sẽ hoạt động mạnh , ma quỷ dễ nhập với hại người nhất. Nhớ làm theo những gì ta dặn...Giờ thì ng ồi đây qua 1h hãy về.

Vợ chồng Hùng rồi rít cảm ơn Cô, Ngọc vội lấy sợi dây bạc đeo vào tay con trai. Hùng rút ví lấy tiền đặt vào đĩa lễ tạ cô 5tr . Ngẫm nghĩ lát sau Cô nói tiếp :

- Những vong hồn chết oan không siêu thoát như thế này thường vì do hận thù nên họ lưu lại cõi trần, hoặc có thể cái chết đến bất ngờ quá nên họ không ý thức được rằng mình đã chết , lâu dần thì không có lối thoát đầu thai. Ta khuyên các người nên tìm hiểu về ngôi biệt thự đó trước khi tìm thầy về giải kéo không giải được lại hại đến bản thân. Trường hợp này theo ta thấy....

Dừng lại đột ngột Cô xua tay ra hiệu cho cả nhà Hùng nên đi về ngay lúc này , đồng hồ đã chỉ 1h5'. Mẹ Hùng cùng các con cúi đầu chấp tay lại cô đã chỉ điểm rồi nhẹ nhàng ra về. Giờ đã hiểu rõ hồn ma đó từ đâu xuất hiện , đã giải thích được lý do vì sao những chuyện kỳ quái mấy hôm nay liên tục xảy ra. Nhưng vẫn chưa tìm được người có thể hóa giải , sau khi đeo sợi dây bạc nguyên chất , cu Long không còn dính lấy hai con búp bê nữa. đi qua ngã tư , đèn xanh vừa bật Ngọc mở cửa xe đáp hai con búp bê ra ngoài. Đằng sau mẹ Hùng lấy tiền lẻ rải ra đường . Về đến nhà Hùng chuyển hết đồ đạc của con trai sang phòng hai vợ chồng, sau đó Hùng treo cái hồ lô được quần dây tơ hồng lên phía trong cánh cửa phòng ngủ của hai vợ chồng. Căn nhà bỗng nhiên trở nên khá lạnh . Có mẹ và vợ ngời đầy Hùng nói :

- Con phải quay lại Đà Nẵng một chuyến mẹ ạ.

Mẹ và Ngọc đầu gật đầu đồng ý , vì họ biết theo lời cô mách nước cái họ cần biết ngôi biệt thự đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì và cô gái chết ở đó là Ai....?

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap7-Án Mạng Kinh Hoàng.

Hùng muốn quay lại ngôi biệt thự trong Đà Nẵng để tìm hiểu sự việc , tuy nhiên để hai mẹ con Ngọc ở nhà như vậy Hùng không thể nào yên tâm . Đang phân vân thì mẹ Hùng nói :

- Con cứ đi đi , hai mẹ con cái Ngọc ở nhà mẹ sẽ chú ý , lát về mẹ bảo bố mày là con đi công tác xa nên mẹ sang trông nhà với chăm cháu. Chứ kẻo mấy chuyện này ra bố mày chửi chết, ổng lại nóng lên thì hỏng việc.

Hùng nghe mẹ nói như thế thì cũng phần nào yên tâm , mẹ Hùng nên Hùng biết . Bà là một người hướng phật, tu ăn rằm ngày lễ nào cũng đầu lên chùa cầu an , nghe các sư niệm phật. Nghĩ lại cũng khá lạ , có lẽ trong nhà hai bố con Hùng đều không tín nên mẹ Hùng càng tin vào tâm linh , phật pháp. Hùng chuẩn bị đồ đạc hôm sau bay vào Đà Nẵng , lúc đó mẹ Hùng nói là đi có việc. Trong nhà chỉ còn lại hai vợ chồng và cu Long ngồi trong phòng , Ngọc nhìn chòng nói :

- Có lẽ lý do họ bán tháo ngôi biệt thự với giá rẻ như vậy là vì ngôi nhà có ma anh ạ. Em cũng thắc mắc nhưng khi đó chỉ có thể lý giải vì anh làm trong nghề nên mua được với giá tốt. Bảo sao ngôi biệt thự đẹp như thế mấy năm nay không ai ở.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng lắc đầu ngao ngán :

- Đời anh sống đến năm nay đã hơn 30t nhưng chuyện lần này khiến cho anh thấy sợ thật sự. Em ở nhà với mẹ , nhớ đừng làm gì đại dột , anh đi mấy hôm rồi về.

Ngọc lo lắng :

- Hay không đi được không anh...Em sợ anh quay lại đó sẽ rất nguy hiểm....

" Cách..Cách."

Tiếng cửa ngoài mở , mẹ Hùng hốt hải đi vào , trán đầm mồ hôi bà nói :

- Mẹ vừa vào chùa nhờ sư thầy chỉ bảo , trước mắt mọi chuyện chưa rõ ràng nên thầy chỉ dặn dò mẹ một vài điều như sau , hai đứa nghe cho kỹ nhé.

Ngồi thở cho đỡ mệt bà nói tiếp :

- Thầy nói những thứ mà Cô ở Sóc Sơn đưa tụi con chỉ là phương pháp tạm thời. Nếu thật sự là Vong thì một khi nó đã vào nhà càng lâu càng khó đuổi. Sư thầy có nói đến những cách đuổi vong nhưng thầy vẫn nhấn mạnh về cách hóa giải nỗi oan uổng của người chết , như thế họ mới có thể siêu thoát.

Nói đoạn bà móc túi ra một cái máy phát nhạc nhỏ :

- Thầy dặn tạm thời nên thờ cúng Vong , nhang khói cẩn thận. Trong nhà nên bật nhạc Phật , Chú Đại Bi , tụng kinh A Di Đà hoặc Bát Nhã Tâm kinh..Như vậy phần nào giúp bản thân gia chủ thấy thanh tịnh , cũng là một cách để trục Vong. Những nơi nào mà các con đã thấy hồn ma đó xuất hiện thì nơi đó nên đặt vào một tếp tỏi. Qua vài ngày nên mua một con chó mực về nuôi , như vậy tạm thời sẽ tránh được sự quấy phá. Nhưng quan trọng nhất vẫn nên gây thù chuốc oán với vong , nếu được hãy giúp nó siêu thoát.

Hai vợ chồng Hùng nghe mẹ nói xong thì vội làm theo , những nơi Hùng từng gặp ma trong nhà như phòng khách , căn phòng của cu Long , cái tủ quần áo, nhà tắm..Xong xuôi mẹ Hùng chợt nhớ ra việc quan trọng :

- Chết thật đấy , sư thầy còn cho mẹ một sợi cái túi đỏ bảo đeo vào cho cháu mà mẹ quên mất. Trong này có đuôi cá đuối , sư thầy nói đeo cái này vào thì nó không dám trêu thẳng bé nữa đâu.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Nghe đến đây tôi thấy khá tâm đắc với cách giải quyết của nhà sư kia . Bởi vì chính mắt tôi cũng đã được chứng kiến một cảnh trục vong bằng roi đuôi cá đuối. Đó là hồi tôi tằm 17 tuổi , nhà tôi có một ông chú nghe đâu thấy bảo có duyên âm, tôi cũng chỉ kể lại cho các bạn nghe những gì tôi được biết thôi , tạm gác câu chuyện của Hùng sang một bên tối nhìn Hùng nói :

- Đúng rồi đấy , đuôi cá đuối anh thấy người ta dùng để đánh đuối ma .

Năm ấy tôi nghe mọi người trong nhà ai cũng bảo chú bị người âm theo nên mãi không lấy được vợ , đêm nào chú tôi cũng nằm mơ ngủ với nó. Cứ yêu ai , dẫn ai về nhà là y rằng chỉ một vài hôm sau cô kia không ngã gãy tay thì cũng quay ra bỏ chú tôi không một lý do. Vậy là bà mới mời thầy về gọi hồn nói chuyện.

Khi đó tôi thấy bà thầy ấy lấy khăn đỏ trùm lên đầu chú tôi xong cầm nhang nhảy qua nhảy lại mồm đọc những câu gì đó khó hiểu , nghe tôi còn thấy buồn cười. Bỗng nhiên chú tôi lăn đùng ra đất , mấy giây sau ông ấy ngẩng dậy khúm núm khép chân , e thẹn như con gái. Thật sự khi ấy tôi không hiểu chuyện gì xảy ra luôn , chỉ biết bà thầy hỏi gì chú tôi e thẹn trả lời cái đó. Tôi còn nhớ như in chú tôi nói :

- Tao theo thằng này ba năm nay rồi , ngày nào bọn tao cũng ngủ với nhau , tao còn có con với nó đó...

Nói rồi chú tôi cứ lấy tay chỉ vào bụng mình , chuyện thật như đùa...Khuyên can mãi không được bà thầy mới rút ra một cái roi , thấy người lớn xì xèo đó là roi cá đuối. Chú tôi ngẩng đó mà bà thầy cứ lấy roi quất liên tục vào người, đánh đến đâu người hằn lên vết đen xì đến đó. Vừa đánh bà thầy vừa quát chú tôi , quát xong lại dịu giọng nhưng vẫn quất roi liên tục vào người. Chú tôi nằm dưới đất quần quai , tôi khi đó còn định chạy lại không cho bà ấy đánh nữa, vong không thấy đâu chỉ thấy chú tôi kêu đau đớn...Lúc sau ông ấy quỳ xuống chấp tay van xin bà thầy .

Chú tôi không hút thuốc nhé , vậy mà lúc đó ông ấy xin một điếu thuốc rồi kéo hai hơi đỏ rực cả điếu thuốc hết luôn. Tôi nhìn mà tròn cả mắt , cuối cùng vong nữ đó cũng chịu bỏ nhưng phải đốt nhà , đốt cửa, đốt cả chông (hình nhân giấy) cho nó , thờ cúng ngày rằm , tháng chạp thì nó mới đồng ý không đòi lấy chú tôi nữa. Mà lấy thì là bắt xuống âm phủ còn gì , lúc vong xuất ra thì trên người chú tôi những vết roi kia cũng bay đâu hết. Nghe mấy bà bên cạnh bàn tán :

- Roi cá đuối mà đánh thì đến quỷ còn phải đau..Cái roi này mà vào tay mấy ông thầy bùa thì nó yểm cho đánh sảy cả thai luôn ấy chứ.

Ý các bà ấy là roi này mà vào tay thầy ác , lỡ như bạn ghét ai mà người đó đang mang thai đến nhà thầy mang ảnh với khai tên tuổi người cần đánh thì ông thầy ấy nhận tiền xong sẽ đánh cho người bạn ghét sảy tuột thai luôn. Nghe truyền miệng nhau thế thôi chứ chuyện đó tôi cũng chưa được xác thực cũng không muốn xác thực vì quá thất đức. Mấy mẹ bỉm sữa nghe cái này xong cũng đừng nên tìm hiểu nếu như chông có con với bồng nhí nhé. Đọc để biết vậy thôi..Đó là chuyện tôi muốn nói về cái đuôi cá đuối.

Ở nhà mọi việc đã được mẹ thu xếp xong xuôi từ bàn thờ , bát hương , đồ cúng vái...Sáng hôm sau Hùng bay vào Đà Nẵng. Việc đầu tiên Hùng làm đó là gọi điện cho tay Thoại , kẻ đã giới thiệu ngôi biệt thự cho Hùng với những lời lẽ mời chào hấp dẫn . Hùng gọi hai cuộc đầu tiên Thoại không nghe máy , chỉ khi Hùng nhắn tin :

" Vì ngôi nhà lần trước khá đẹp , bạn bè ngoài Hà Nội có người cũng muốn mua một ngôi nhà như thế trong này , tôi nghĩ ông sẽ tìm được."

Chưa đầy 5' sau Thoại gọi lại cho Hùng rồi hẹn địa điểm gặp mặt luôn , là một tay làm về bất động sản , nhà đất nên quan hệ của Hùng không phải nhỏ. Nếu như việc Thoại giới thiệu ngôi nhà đó cho Hùng trong khi đã biết có vấn đề thì Hùng sẽ không bỏ qua . Tuy nhiên nghĩ đến vợ con vẫn đang trong tình trạng nguy hiểm Hùng đắn đo . Đến quán cà phê đã hẹn , Thoại đã ở đó đợi từ trước . Bước vào Thoại tay bắt mặt mừng , ngồi xuống Hùng không vòng vo mà vào thẳng vấn đề luôn :

- Ngôi biệt thự màu trắng trên núi anh giới thiệu cho tôi thực ra nó có vấn đề gì..?

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Thoại nghe xong câu hỏi mặt hơi biến sắc , tuy nhiên hấn giả bộ :

- À thì ngôi nhà đó 5-6 năm nay không ai ở nên có vấn đề là bình thường , nghe đâu ông tu sửa vào đẹp lắm còn gì. Nhìn ảnh trên mạng không khác gì nhà vừa mới xây xong . Chủ cũ xây ngôi biệt thự đó xong ở đâu được hơn năm thì chuyển sang nước ngoài định cư. Nhà vẫn đẹp thế còn gì. Giá lại rẻ vì họ muốn bán nhanh , ông cũng làm trong nghề ông thừa biết làm sao mua được cái biệt thự như thế với cái giá ấy được.

Hùng cau mặt gắt :

- Ý tôi không phải thế , ý tôi là ông biết ngôi nhà đó có người chết phải không..?

Cả quán cà phê quay sang nhìn bàn của Hùng , không muốn to chuyện Hùng lôi Thoại ra ngoài xe rồi nói tiếp :

- Ông trả lời đi , ngôi nhà đó có một cô gái chết trẻ có đúng không...?

Lúc này Thoại sợ xanh mặt , hấn ấp úng :

- Sao..sao..ông lại...biết.

Quá tức giận hùng giơ tay dấm thẳng vào mặt Thoại một cái khiến Thoại chảy máu mũi , Hùng quát lớn :

- Sao biết à..Đm..Con ma nó đang muốn hại chết cả nhà tôi kia kìa...

Thoại ôm mặt nói lắp bắp :

- Vậy là chuyện đó có thật , hay giờ thế này . Ngôi nhà cũng đẹp hay ông để tôi tìm người mua lại cho ông nhé, mất chút phần trăm thôi là được.

Hùng giơ tay lên định đấm tiếp nhưng rồi lắc đầu hạ tay xuống , Hùng hạ giọng :

- Vấn đề bây giờ không phải là bán ngôi nhà hay không . Bây giờ tôi muốn biết những gì ông biết về ngôi nhà. Từng chi tiết nhỏ nhất , chuyện này liên quan đến vợ con , gia đình tôi nên ông phải kể hết.

Thoại lấy giấy lau máu mũi , hắt thở dài một cái rồi dựa vào ghế bắt đầu nói :

- Tôi xin lỗi , tôi cũng có nghe đồn về ngôi biệt thự này nhưng tôi không tin chuyện ma quỷ. Người làm ăn thì chỉ biết mua và bán sao cho kiếm được lợi nhuận. Ngôi nhà đó cũng có người môi giới cho hai ba chỗ rồi . Nhưng lạ một cái là khi nhìn ảnh , đến tham quan thì ai cũng thích . Nhưng sau khi mời thầy về cúng bái , làm lễ để sửa sang thì người ta lại quay ngoắt không mua nữa. Thấy bảo cứ mỗi lần cúng là cả bát hương , đồ lễ bị lật đổ , nhang cháy bùng như tấm xăng. Nhưng đây là nghe đồn thôi , còn chủ mua đến họ đâu lấy lý do không hợp phong thủy với vận mệnh nên không mua nữa. Đợt vừa rồi ông mua tôi thấy ông tu sửa ngon lành có làm sao đâu , ai ngờ giờ ông lại nói có ma.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng nghe Thoại nói xong tự trách bản thân mình :

- Đó là vì tôi không mời thầy về lễ bái cúng điều gì cả. Mua xong thấy ưng tôi thuê thợ về làm luôn. Mà đợt đó thuê thợ ở đây không ai người ta chịu làm..

Thoại thở dài :

- Đó là vì lời đồn , dân xung quanh đó họ đồn nhau rằng ngôi biệt thự đó có người chết kinh dị lắm. Thấy bảo người bị giết xong ban đầu không tìm thấy xác , sau đó đâu 3 ngày con chó nhà hàng xóm tự nhiên chạy sang bới tung mấy cái chậu hoa lên thì thấy một bàn tay được chôn trong đó. Công an lúc đó tìm mãi khắp căn nhà nhưng thấy bảo vẫn không tìm thấy đủ thi thể. Nhất là cái đầu , không ai tìm thấy cái đầu ở đâu cả. Từ đó hàng

xóm xung quanh họ rĩ tai nhau về việc thấy một bóng người hay đứng ngoài sân , cái sân nhìn ra biển ấy , họ thấy người đó cứ lúi húi đào bới chậu hoa...đến khi đứng lên thì người đó không có đâu. Dần dần câu chuyện càng ngày càng trở nên rùng rợn , dân ở đây ai cũng biết nhưng họ không nói sợ vạ miệng. Nghe thế thôi chứ tôi cũng đã gặp bao giờ đâu , mà gặp sao tôi dám bán cho ông..

Quả thật có gặp r ồi thì mới biết , chứ cho dù trước đây Thoại có nói thì với bản tính của mình Hùng cũng chẳng nghe. Hùng hỏi tiếp :

- Thế giết người chặt xác như thế mà không bắt được thủ phạm à..?

Thoại trả lời :

- Có biết là ai đâu , nghe thấy bảo là bị ăn trộm vào nhà r ồi trộm nó giết. Tất cả là nghe bà giúp việc kể lại , họ nói rằng bà giúp việc ra ngoài đi chợ, lúc về không thấy cô chủ đâu cứ nghĩ là đi chơi. Trưa hôm sau lên dọn phòng thì thấy trong phòng có vết máu , gọi cảnh sát thì mới biết là bị giết r ồi chặt xác thành nhiều mảnh.

Câu chuyện Thoại kể khiến Hùng lạnh sống lưng khi Hùng nhớ lại những chuyện kỳ quái khi cả nhà Hùng ở đó mấy hôm . Giọng run run Hùng hỏi tiếp :

- Thế người bị giết ấy là ai...Là chủ ngôi biệt thự à..?

Thoại khẽ lắc đầu :

- Không , là con gái của một cặp vợ chồng hiện đang sống bên Anh.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap8-Bà Giúp Việc.

Phần nào đã hiểu qua về câu chuyện trong ngôi biệt thự đó , ngồi trong xe Hùng vò đầu bứt tai :

- Thế này thì chết tôi rồi. Nếu không tìm được cách giải quyết thì cả gia đình tôi sẽ gặp nguy hiểm.

Thoại nhìn Hùng nói :

- Vụ án đó đến bây giờ vẫn chưa tìm được hung thủ , bố mẹ cô gái đó cũng đã tiêu tốn rất nhiều tiền nhưng cuối cùng mọi chuyện vẫn đi vào bế tắc. Sau đó một năm thì họ rao bán căn nhà , nhưng người ở đây thì họ biết nên không ai dám mua ngôi nhà mà xảy ra án mạng kinh hoàng như vậy. Còn người nơi khác thì bị những lời đồn thổi dọa cho cũng không ai dám ở.

Hùng gất lên :

- Nhưng vốn dĩ nó không phải lời đồn, nó có thật....Giờ ông còn liên lạc với hai vợ chồng chủ biệt thự ở bên Anh không. Tôi muốn nói chuyện với họ để biết rõ hơn.?

Thoại gật đầu :

- Tất nhiên là còn , số tiền bán ngôi biệt thự tôi mới chuyển cho họ được một nửa. Lát nữa tôi sẽ chuyển số điện thoại lẫn địa chỉ thông tin của họ qua Mail cho ông. Tôi thật sự cũng không ngờ đến lại xảy ra chuyện này , những điều tôi biết thì chỉ có vậy, cũng là nghe qua mọi người đồn. Giờ tôi chỉ có thể giúp ông rao bán lại ngôi nhà thôi , ông tha lỗi cho tôi.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng nhìn Thoại lắc đầu :

- Thôi được rồi , ban nãy tôi cũng hơi nóng. Thực ra tôi cũng rất thích ngôi biệt thự đó. Kể cả lúc mua ông có nói thì tôi cũng không tin . Nay mọi chuyện như thế bán hay không bán cũng không giải quyết được gì. Nhưng tôi cần ông giúp đỡ một chuyện , có lẽ gọi nói chuyện không ăn thua , ông có thể hẹn được hai vợ chồng đó về Việt Nam để tôi nói chuyện trực tiếp được không. Chỉ cần lấy lý do là cần chữ ký gì đó để hoàn tất nốt thủ tục sang tên nhà. Tôi e chuyện con gái họ đã qua khá lâu giờ gọi lại họ sẽ không muốn gặp.

Thoại đáp :

- Được rồi , để tôi thử xem sao...Còn ông giờ tính thế nào.

Hùng trả lời :

- Trong thời gian đợi hai vợ chồng chủ nhà tôi sẽ quay lại ngôi biệt thự để tìm hiểu thêm một số chuyện. Nhờ ông nghe ngóng thêm cho tôi về vụ án mạng đó có điểm gì đặc biệt hay xem các mối quan hệ có biết thêm chi tiết gì trong vụ ấy không..?

Suy nghĩ một lát Thoại nói :

- Chuyện này thì tôi có quen một người làm trong tổ công tác đi đầu tra những vụ án giết người ở đây. Nếu có thể tôi sẽ tìm thêm thông tin cho ông coi như chuộc lỗi chuyện đã xảy ra với gia đình ông.

Hùng cảm ơn Thoại rồi hai người chia tay nhau , còn lại một mình Hùng vắt tay suy nghĩ xem nên bắt đầu từ đâu. Quả thật chỉ cần nghĩ đến việc một mình quay lại ngôi biệt thự đó một mình cũng đủ khiến Hùng sợ toát mồ hôi. Nhưng rồi nghĩ đến vợ con ở nhà Hùng hạ quyết tâm trở lại đó để tìm hiểu sự việc. Án mạng chặt xác phi tang mà công an còn không tìm được thủ phạm thì liệu Hùng sẽ làm thế nào đây.

Nhưng Hùng không về đó ngay , Hùng đi đến nhà bố mẹ Ngọc để nhờ thêm một chuyện trước khi quay về ngôi biệt thự . Đến nhà Ngọc, bố mẹ

vợ ra mở cổng đón Hùng , mẹ vợ Hùng hỏi :

- Sao vào đây mà không nói trước với bố mẹ , hai mẹ con nó ở nhà hả..?

Hùng biết bố mẹ vợ vẫn chưa hay biết chuyện xảy ra với gia đình mình , tuy cũng ở Đà Nẵng nhưng nhà bố mẹ Ngọc nằm ở khá xa ngôi biệt thự mà vợ chồng Hùng mới mua. Vào đến nhà Hùng nói :

- Con lần này đi vô đây để làm nốt thủ tục mua nhà mẹ ạ..Vợ con với cháu ở ngoài kia còn công việc với cháu cũng sắp vào học rồi. À mà mẹ ơi , con muốn nhờ mẹ chuyện này...

Mẹ Hùng cười rồi đáp :

- Con cứ nói đi..

Hùng thưa chuyện với bố mẹ vợ :

- Chẳng là từ hôm bọn con về nhà mới mà chưa làm lễ cúng bái gì. Mọi người cũng nói ít nhiều cũng phải làm cái lễ , con muốn hỏi mẹ xem ở đây mẹ có biết thầy nào biết làm lễ dạng như trừ ma , trừ tà hay vị cao tăng nào giỏi trong việc đó thì mẹ tìm cho con một người.

Bố mẹ Ngọc khá ngạc nhiên vì họ cũng biết tính của Hùng không mê tín , tự nhiên nay lại muốn thuê thầy về cúng. Bố vợ liền hỏi :

- Nhà đó có vấn đề gì hả con...?

ãi

Hùng vội nói :

- Dạ không đâu bố ạ , chỉ là thủ tục thôi. Nhưng con đã làm là phải ra làm, không thể mượn thầy vợ vẫn được.

Mẹ Ngọc ngẩng đầu ngẫm nghĩ một lúc rồi nói :

- Mẹ thì không hay xem bói , nhưng mẹ có bà bạn bà ấy tin lắm . Tuần trước bà ấy rủ mẹ đi xem một ông thầy ở mãi đâu ấy , nói là ông này giỏi lắm . Xem chuẩn không sai tí gì , con gái bà ấy đợt r ồi thấy bảo đi tắm suối ở đâu xong về nhà lười cứ lè dài ra vậy mà ông ấy cúng cho ba ngày là hết. Mẹ nghe thì chỉ cười thôi chứ không tin. Vậy nên tuần trước bà ấy rủ đi xem nhưng mẹ bận không đi được. Bảo đông người xem lắm...Bà này cũng cho thầy ấy khá nhiều tiền nên cũng gọi là chỗ quen biết. Để mẹ gọi thử luôn xem có được không nhé...

Hùng sốt sắng :

- Vâng đúng kiểu thầy con muốn tìm , mẹ gọi hỏi bác ấy hộ con. Tiền nong bao nhiêu con cũng được. Nếu thầy đồng ý thì trưa mai cho con địa chỉ con đến đón thầy luôn.

Mẹ Ngọc lấy điện thoại gọi cho bà bạn , lát sau mẹ Ngọc nói :

- Bà ấy bảo để bà ấy gọi hỏi thầy xem sao đã, nếu được ngày mai đích thân bà ấy sẽ đón thầy về nhà làm lễ cho con. Vậy cũng được con ạ , như vậy tiện hơn.

Chuông điện thoại reo , mẹ Ngọc bắt máy. Thấy bà cười tươi r ồi cảm ơn rồi rít , bà quay lại hỏi Hùng :

- Thầy đồng ý r ồi , 9h sáng mai bà ấy đi đón xong r ồi sẽ chở về đây. Lát mẹ sẽ đi sắm cho con ít đồ lễ , tối nay ở lại đây ăn cơm r ồi mai đi đâu thì đi. Giờ về đây cũng có ai đâu mà nấu.

Bố Ngọc cũng nói như vậy , Hùng nghe lời bố mẹ vợ ở lại nhưng trong lòng ruột gan nóng như lửa đốt , vội lấy điện thoại gọi cho vợ ở nhà nhưng không thấy ai bắt máy Hùng lại càng lo thêm . Xong bữa cơm cũng gần 8h tối , bất chợt Hùng thấy tin nhắn của Ngọc , trong tin nhắn viết :

- Hôm nay mẹ thỉnh sư thầy xuống làm lễ , vẫn không được anh ạ. Hai mẹ con cũng kể việc anh đi vào trong đó thì sư thầy dặn người ở nhà không được gọi hay nghe điện thoại của anh gọi về Hiện tại nó vẫn đang theo anh

, thầy cũng làm một ban thờ nhỏ để nhà mình ngày ngày thờ cúng. Trong ví anh có một lá bùa mẹ lén để vào anh đừng vứt đi nhé.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Sau tin nhắn đó Hùng nhắn lại thì không thấy Ngọc trả lời , nhưng ít ra cũng biết được lý do vì sao ở nhà không nghe điện thoại .Hùng mở ví ra thì quả thật trong ngăn nhỏ có một túi giấy nhỏ xíu màu đỏ được kẹp cẩn thận. Cả ngày đi lại cũng đã mệt mỏi , Hùng lên phòng ngủ sớm để mai còn đón thầy về ngôi biệt thự làm lễ . Nằm một lúc Hùng ngủ luôn , không biết đã thiếp đi được bao lâu nhưng Hùng bật dậy , mồm hôi mồm ên nhai. Hùng lại vừa nằm mơ. Không biết có phải do câu chuyện lúc trưa về vụ án mạng mà Thoại kể hay không mà trong giấc mơ Hùng mơ hồ thấy mình đang ở trong căn biệt thự. Dưới sàn nhà toàn máu là máu , trong vũng máu đó Hùng thấy một cô gái mặc chiếc váy đỏ đang đưa cánh tay bị chặt mất bàn tay về phía Hùng như muốn tóm lấy Hùng. Rồi Hùng lại thấy hình ảnh cô gái mặc váy đứng rửa bát bên cạnh bồn rửa , đột nhiên cô ấy quay lại nhìn Hùng rồi cái đầu bỗng rụng rơi xuống đất , tiếng kêu thét đầy đau đớn , những âm thanh như búa đóng vào tường cứ vang lên trong đầu Hùng. 1h sáng , Hùng mở cửa sổ nhìn xuống đường. Không gian tĩnh lặng , chỉ có tiếng dế kêu rích rích giữa đêm , đường phố tối om chỉ le lói chút ánh điện đường yếu ớt , mờ mờ...Đang định quay lại thì Hùng thoáng thấy đứng dưới cổng có người con gái mặc váy đỏ đang ngược mặt lên phía cửa sổ nhìn Hùng , giật mình dụi mắt nhìn kỹ lại thì lại không có gì.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hoảng sợ Hùng vội đóng cửa sổ rồi kéo rèm lại , rõ ràng ban nãy có cô gái mặc váy đỏ đứng đó , kỳ lạ hơn nó lại trùng khớp với giấc mơ của Hùng. Sau lúc đó Hùng không tài nào ngủ được nữa , hễ nhắm mắt lại Hùng sẽ chỉ nhìn thấy toàn cảnh máu me . Sáng hôm sau khi mọi người đã dậy Hùng tất bật chuẩn bị đồ lễ mà hôm qua mẹ vợ mua cho lên xe. Đúng 10h thì bà bạn của mẹ Ngọc đánh xe chở thầy đến nhà. Vừa bước xuống xe thầy đã nhìn xung quanh cổng , thầy lấy trong tay nải một thứ bột trắng như muối rải rải xung quanh rồi mới đi vào. Nhìn ông thầy độ 50 tuổi , ăn

mặc rất giản dị , đeo tay nải như các cụ ngày xưa . Cả nhà ra đón , vừa nhìn Hùng thầy đã nói :

- Đây mới là người cần ta làm lễ phải không..?

Mọi người tròn mắt ngạc nhiên , có thể do hôm qua trong lúc nói chuyện điện thoại mẹ Hùng có đề cập đến chuyện này . Hùng vội trả lời :

- Dạ vâng ạ , con mới mua một ngôi nhà muốn nhờ thầy về làm lễ ạ.

Ông thầy nhìn Hùng rồi bảo mấy người kia vào nhà trước , thầy ghé sát tai Hùng nói :

- Nhà anh đang bị vong theo đấy...Sớm tôi đến đây thấy có hồn ma là người nữ vất vưởng trước cổng nhà như đợi ai trong nhà này vậy. Vào đến nhà nhìn mặt anh thấy âm khí nặng lắm.

Hùng thấy thầy nói chính xác thì vội vàng rồi rít :

- Dạ đúng rồi , thầy có cách nào giúp con với ạ. Con không muốn mọi người trong nhà biết chuyện càng thêm lo. Giờ con chở thầy về ngôi nhà con mới mua để thầy làm lễ giúp con nhé. Bao nhiêu tiền con cũng chịu , chỉ cần qua cái nạn này . Con đội ơn thầy lắm...

Ông thầy nhìn Hùng khẽ nói :

- Chuyện này tôi không dám chắc , nhưng trước mắt đã nhận lời thì hãy cứ đến nhà anh đã. Đến đó tôi mới nói rõ được...

Hùng vội vã vào nhà xin phép bố mẹ vợ cùng người bạn của mẹ đã dẫn thầy đến rồi thu dọn đồ đưa thầy ra xe về ngôi biệt thự để làm lễ. Có bệnh thì phải vái tứ phương , ban đầu Hùng chỉ có ý định tìm một ông thầy đến xem xét ngôi nhà để tìm thêm manh mối . Nay gặp thầy thấy thầy cũng có khả năng nên Hùng mạo muội nhờ thầy xem có hóa giải được sự thù hận của cô gái đã chết trong ngôi biệt thự để cô ấy được siêu thoát từ đó buông tha cho gia đình Hùng hay không.

Tất cả xong xuôi Hùng đưa thầy về ngôi biệt thự , khung cảnh vẫn đẹp như tranh vẽ , ngôi biệt thự nằm ở lưng chừng núi hướng ra biển khiến ai cũng phải động lòng. Vừa đỗ xe vào trong sân Hùng thấy bên kia nhà hàng xóm vẫn là người phụ nữ hôm cả gia đình Hùng về mà bà ấy cùng cô gái trẻ mà vợ Hùng nói là quen biết đứng đó nhìn. Hùng giơ tay chào thì người phụ nữ quay mặt đi vào trong nhà. Hùng nhìn thấy bói nói :

- Đây là nhà con thầy ạ , ngôi nhà này con mới mua , ở đây được mấy hôm. Chuyện cần nói thì con cũng đã kể hết với thầy rồi. Nhờ thầy xem xét....

Ông thầy dạo qua một vòng ngôi nhà rồi quả quyết :

- Đúng thật là ngôi nhà này có điều ma quái , nhưng anh yên tâm , chỉ cần làm lễ rồi tôi sẽ bắt nó phải tránh xa khỏi gia đình anh.

Nói là làm , thầy lập đàn , bày biện đồ cúng bái rồi thay quần áo pháp sư , đứng cắm nhang vào lư hương thơm niệm chú , tay lắc chuông. Mọi thứ vừa bắt đầu thì nhang trong lư hương bùng cháy nghi ngút như có người tấm xăng đốt. Tiễn vàng bị gió thổi bay khắp nhà , từ đâu xuất hiện hai con rắn to bằng nửa cổ tay đen xì bò thẳng vào chính giữa đàn tế của thầy ngóc đầu lên khè thẳng vào mặt thầy. Ông thầy lúc này chân tay như bị đóng băng , không nói lên lời , hai con rắn đen bò đi cũng là lúc ông thầy ngã gục xuống đất , mọi thứ trở lại bình thường thì lát sau ông thầy cũng tỉnh lại nhưng tay chân co quắp . mồm méo xệch , thầy nhìn Hùng nói như khóc :

- Tôi...tôi...sai...rồi...

Nói mãi mới dứt được câu thầy lồm cồm bò dậy chỉ kịp vợ lấy cái tay nài rồi bước chân dật dẹo ra khỏi nhà. Hùng định chạy theo xem thầy như thế nào thì cánh cửa bỗng nhiên đóng sầm lại . Hùng lùi lại hai tay chấp trước ngực van xin :

- Tôi không biết tại sao cô bị giết , nhưng xin cô đừng làm hại đến gia đình tôi có được không. Tôi sẽ thờ cúng cô như người thân trong gia đình.

Bốn bề im lặng không một tiếng động , chỉ có tiếng gió thổi lạnh lẽo làm những tấm rèm cửa bay lên phấp phật . Ở phía bên rửa có tiếng văng van nước, trong căn nhà vang lên một giọng nói :

" Tao..phải..bám...theo..mày."

" Mày..sẽ...ở..lại..đây..cùng..với..tao."

Nước ngừng chảy , Hùng ngồi trong nhà nói chuyện một mình :

- Tại sao cô lại muốn hại tôi , chúng tôi mua ngôi nhà này cũng đâu biết cô bị giết ở đây.

Cả ngôi nhà vang lên tiếng cười ma quái , nhưng rồi lại chuyển thành tiếng khóc nức nở. Mọi thứ trở nên hỗn loạn , máu ở đâu chảy ra sàn nhà lênh láng , phía bếp vòi nước cũng xả ra một thứ nước đỏ lôm như máu . Quá sợ hãi Hùng vùng dậy mở cửa chạy ra ngoài. May sao cánh cửa bấy giờ đã mở được. Lên xe Hùng lái vội vã để chạy thoát thân khỏi ngôi nhà. Ra đến đường lớn Hùng thở dốc như vừa trải qua cảm giác chết đi sống lại .

Ông thầy ban nãy cũng đã không giúp được gì , chưa kịp hoàn hồn thì máy Hùng có người gọi đến . Đó chính là Thoại , Hùng cố với bàn tay run run bắt máy , Thoại nói :

- Alo ông hả , hôm qua tôi đã liên lạc với vợ chồng bên đó , Nhưng phải hai tháng nữa người ta mới về được.

Hùng trả lời thoại với giọng run run :

- Không biết tôi và gia đình có sống yên ổn được đến lúc đó không nữa.

Thoại nói tiếp :

- À còn chuyện nhờ người trong tổ đi điều tra vụ án đã cũng đã có chút thông tin. Tuy cũng phải mất một khoản kha khá. Nhưng theo những gì tôi được biết thì vụ đó không hẳn là trộm vào nhà giết người đâu. Vì tài sản

trong nhà cũng như đồ đạc , tiền bạc trong phòng cô gái vẫn còn nguyên. Chỉ là hung thủ cố ý tạo nên hiện trường như một vụ cướp , sau do không lấy được lời khai chính xác cũng như không có bằng chứng gì nên mới kết luận là trộm. Tuy mất khá nhiều tiền nhưng nay vụ án đã ngừng đi điều tra nên tôi cũng có được một ít tài liệu . Tôi gửi qua mail cho anh rồi đây , có lẽ cũng chẳng giúp được gì đâu nhưng tôi cũng đã cố hết sức.

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Hùng cảm ơn Thoại , định tắt máy thì Thoại nói :

- Suýt quên , người ở cùng cô gái trong căn biệt thự , cũng là người đầu tiên phát hiện ra vết máu trong căn phòng tầng hai chính là bà giúp việc. Nếu anh muốn tìm hiểu về những chuyện trước đây trong ngôi biệt thự thì anh nên tìm bà ấy. Bà ấy là người rõ nhất ...

Hùng gặng hỏi :

- Đúng rồi , tôi quên mất . Đúng là phải tìm bà giúp việc thì mới biết được một số chuyện trước đây. Nhưng hiện giờ bà ấy ở đâu...?

Thoại trả lời :

- Bà ấy tên là Lan , anh không phải đi tìm đâu đâu. Sau khi cô gái đó bị giết thì bà ấy đã xin đến giúp việc ở một nhà khác. Không xa đâu , chính là ngôi biệt thự màu xanh da trời cách nhà anh tầm 20m đấy.

Hùng tắt máy :

" Chính là người phụ nữ đứng bên hàng rào nhà bên cạnh , người phụ nữ luôn nhìn sang ngôi biệt thự chằm chằm mỗi khi có người đi vào đó. Không còn nghi ngờ gì nữa, chính là bà ta."

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap9-Đi Tìm Nhân Chứng.

Sau cuộc điện thoại nói chuyện với Thoại , Hùng mở máy tính xem qua những tài liệu mà ban nãy Thoại đã gửi qua Mail cho mình. Tuy không phải là toàn bộ hồ sơ , nhưng những thông tin về cô gái bị sát hại , tuổi tác , lời khai của bà giúp việc . Cả ảnh lúc cô gái còn sống , cô gái tên Hoàng Kiều Anh , sinh năm 1994 , vụ án đó xảy ra cách đây 4 năm khi đó cô gái mới 19 tuổi. Trong hồ sơ có ghi bố mẹ Kiều Anh định cư ở nước ngoài , nhưng do con gái chỉ thích sống ở Việt Nam nên ông bà đã xây cho con một ngôi nhà riêng sau khi con gái bước vào đại học. Cô gái xấu số là sinh viên của trường đại học ngoại ngữ Đà Nẵng khoa tiếng Anh.

Rà soát lại lời khai của bà giúp việc thì quả thật mọi thứ sau cái chết của Kiều Anh thì bà ấy không biết nguyên nhân hay có gì khả nghi. Khám nghiệm tử thi cho thấy Kiều Anh bị giết vào khoảng 2h30 chiều , trong khi đó bà giúp việc rời nhà đi chợ là lúc 2h , hôm đó ngoài đi chợ bà ấy còn đến siêu thị mua khá nhiều đồ gia dụng . Cảnh sát cũng đã cho người đến những điểm bà giúp việc mua thức ăn ở chợ để xác nhận , và những người bán hàng đó đều nói đi đâu đó là đúng. Ngay cả hóa đơn thanh toán tiền của siêu thị cũng ghi rõ 4h30 bà ấy mới thanh toán tiền từ trong siêu thị đi ra. Vậy là bà giúp việc thật sự vô tội , khoảng thời gian Kiều Anh bị giết bà ấy có bằng chứng ngoại phạm. Hơn nữa nếu bà ấy có liên quan thì với lý do là người đầu tiên phát hiện ra vết máu trong phòng khi thẩm tra , bằng nghiệp vụ của mình công an sẽ phát hiện ra uẩn khúc. Đằng này mọi thứ bà giúp việc khai đầu hợp lý.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Ngôi biệt thự ở giữa lưng chừng núi , tuy đường xá đi lên thuận lợi tuy nhiên số người có tiền để xây nhà ở đây thì lại rất ít , xung quanh đó chỉ đâu có 7-8 ngôi nhà dạng kiểu vậy. Vì là khu an dưỡng , nghỉ ngơi của

những người có tiền cho nên việc ăn trộm dòm ngó cũng là đi đầu dễ hiểu . Chính chủ nhân một vài ngày nhà cạnh đó cũng xác nhận đi đầu này. Tại hiện trường chỉ phát hiện một dấu giày của đàn ông , sau đó 3 hôm công an mới tìm được bàn tay đầu tiên được chôn dưới chậu hoa , tiếp tục từ đó họ đào bới khắp căn nhà thì tìm được những bộ phận khác nhau của cái xác được chôn rải rác , bao gồm đôi chân bị chặt thành nhiều khúc , cánh tay phải , riêng phần thân thì họ tìm thấy ở sâu trong rừng cách ngôi nhà 2km theo đường đi xuống dưới chân núi được cho vào một bao nylon màu đen cỡ lớn.

Chính vì ít người ở nên mật độ người qua lại con đường đó thường rất vắng vẻ , khi công an hỏi chuyện những người xung quanh xem vào thời điểm đó có ai khả nghi vác vật nặng xuống núi không thì không một ai biết. Không có bằng chứng khẳng định thủ phạm là ai , đồ đạc trong phòng Kiều Anh bị lật đổ tung tóe , nhưng chỉ duy nhất căn phòng đó là lộn xộn. Sau khi gây án , hung thủ có gần 3 tiếng đồng hồ để chặt xác phi tang , cuối cùng hung thủ chốt trong phòng Kiều Anh rồi biến mất. Phải sang đến hôm sau bà giúp việc lên dọn phòng như thường ngày thì mới phát hiện phòng bị đảo lộn và trên sàn , tường nhà có vết máu và bà giúp việc đã gọi công an.

Được hỏi Kiều Anh có hay đi chơi qua đêm không thì bà giúp việc trả lời :

- Cô chủ cũng thường xuyên đi chơi qua đêm cho nên việc về đến nhà không thấy cô chủ đâu đối với bà ấy cũng không có gì lạ.

Công an hỏi tiếp :

- Vậy sao xe cô ấy vẫn ở nhà mà bà không thấy lạ ...?

Bà giúp việc nói :

- Ít khi cô chủ đi xe máy đi chơi qua đêm , thường nếu đi sẽ có bạn đánh oto đến đón.

Rà soát các mối quan hệ bạn bè của Kiêu Anh ở trường cũng không có dấu hiệu khả nghi vì bạn bè ai cũng có lý do riêng , đi đâu này rất khó để cơ quan đi điều tra có thể xác nhận từng người. Khi được hỏi :

- Bạn bè , hay những ai quen biết Kiêu Anh có hay lui đến đây không ..?

Bà giúp việc trả lời :

- Không có ai cả , Kiêu Anh không dẫn bạn về nhà. Chỉ đón ở ngoài rồi đi.....

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Một cô gái có vẻ ngoài xinh đẹp , có học thức , nhà giàu , không có mâu thuẫn ở trường hay ngoài xã hội nhưng lại bị giết một cách vô cùng dã man. Ngoài lý do trộm cướp sau khi bị chủ nhà phát hiện thì đã ra tay giết hại. Nhưng một tên trộm mà đủ bản lĩnh giết người rồi bình tĩnh chặt xác nạn nhân ra từng đoạn nhằm đánh lạc hướng đi điều tra của cơ quan công an thì quả thật quá nhiều điểm nghi vấn. Sau đó vụ án bị đóng băng , một năm sau thì bố mẹ Kiêu Anh rao bán ngôi biệt thự.

Tuy đã dùng toàn lực tìm kiếm nhưng hai bộ phận cơ thể cánh tay trái và cái đầu của Kiêu Anh vẫn chưa được tìm thấy. Một cái chết đau đớn , không toàn thân đối với một cô gái 19 tuổi. Đọc xong chỗ tài liệu Hùng bất giác cảm thấy rùng mình , một cô gái trẻ bị giết dã man và đến nay chưa bắt được hung thủ. Không còn nghi ngờ gì khi những thầy như Cô ở Sóc Sơn , nhà sư mà mẹ Hùng nhờ vả , hoặc ông thầy mới đây đều phải lắc đầu chịu thua.

Câu chuyện của Hùng càng lúc càng khiến tôi cảm thấy lạnh gáy , những năm gần đây những vụ thảm sát hàng loạt một lúc vài người thường xuyên diễn ra. Tuy nhiên một vụ án mà chặt xác ra từng đoạn như vậy mà chưa bắt được hung thủ quả thật khiến người nghe phải kinh sợ. Tôi nói :

- Anh cũng đọc qua một số bài viết về chuyện ma quỷ , oan hồn. Thường người ta hay nói những người chết oan mà còn chết trong đau đớn

mà kẻ giết mình chưa bị đền tội sẽ biến thành Quỷ hại người. Tuy nhiên sao ma quỷ không hiện về giết kẻ đã giết mình nhỉ..?

Hùng trả lời :

- Em cũng từng có câu hỏi giống như anh về vấn đề này khi em chưa nhìn thấy ma. Nhưng em được một nhà sư giải đáp rằng, ma quỷ vốn không trực tiếp giết được người. Nhưng nó có thể khiến con người sợ hãi , tác động gián tiếp lên người sống tìm đến cái chết bằng những cách khác nhau. Những kẻ chết bất đắc kỳ tử , bị giết chết nếu sau 49 ngày đầu không được siêu thoát thì sẽ họ sẽ mãi mãi ở lại nơi mình bị chết. Oán hận lâu năm không được hóa giải họ sẽ dần dần trở thành quỷ và không thể đi đâu được trừ nơi họ chết.

Tôi thắc mắc :

- Thế sao hồn ma cô gái đó lại theo chú được về đến nhà của chú..?
Chẳng phải theo lời sư thầy thì cô ấy sẽ không đi đâu được ngoài ngôi biệt thự sao..?

Hùng ra dấu nói tôi lắng im , nó làm mặt nghiêm trọng :

- Đó cũng chính là lý do vì sao em lại vướng vào rắc rối này trong khi trước đó đã có một vài người đến xem căn nhà với ý định mua lại nó trước cả em. Còn chuyện vì sao những kẻ bị giết đó không tự trả thù thì em được giải thích như sau. Giả dụ bây giờ anh bị một kẻ nào đó giết chết thì dù có thành ma anh cũng không thể tự tay giết kẻ đó , vì ma cũng chỉ là phần âm của con người , khi sống anh còn bị giết thì chết đi anh sao có thể giết được người trừ khi kẻ đó quay lại chính nơi hắn giết anh và anh khi đó đã là một con quỷ. Hơn nữa thế giới tâm linh không thể giải đáp theo cách anh em mình nói chuyện được. Nếu mà thế thì bao nhiêu vụ giết người đâu cần đến công an nếu như hồn người chết hiện về nói rằng kẻ đó , kẻ kia giết mình. Anh chỉ cần hiểu đơn giản đó là khi mình chết đi thì những chuyện của người trần mình sẽ không tham gia vào được nữa , có chăng chỉ là những lời cảnh báo , những thông tin không rõ ràng.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Đúng là nghe người trong cuộc kể tôi mới vỡ ra được nhiều điều , nếu chuyện ma quỷ mà cứ đưa ra những câu hỏi như tôi thì nó đã không được gọi là Tâm Linh , là một trong những điều khoa học đến nay vẫn chưa giải thích nổi. Im lặng tôi tiếp tục lắng nghe câu chuyện đang dang dở của Hùng .

Căn phòng mà Kiều Anh ở lại chính là căn phòng trên tầng hai , là căn phòng sát với phòng mà bố mẹ Hùng ngủ lại hôm tân gia. Cũng chính là căn phòng phát ra tiếng " Cộp...Cộp...Cộp" cả đêm khiến mẹ Hùng sợ đến mất ngủ. Nhớ đến bà giúp việc , trong tài liệu có ghi bà giúp việc tên là Xuyên , sinh năm 1965 , quê ở Thanh Hóa , bà giúp việc được Kiều Anh tìm trên mạng sau khi ngôi biệt thự được xây xong tầm 2 tháng , từ đó bà ấy dọn đến ở rồi chăm sóc trông nhà trông cửa cho cô chủ luôn. Bà giúp việc ở tầng 1 chính là căn phòng nhỏ hơn một chút , là phòng cu Long hiện tại. Ban nãy Thoại có nói rằng Hùng nên đến tìm bà ấy , Thoại còn cho biết bà ấy hiện đang làm ở ngay căn nhà bên cạnh , căn nhà có cô gái trẻ mà vợ Hùng đã từng gặp qua.

Có lẽ sau khi Kiều Anh bị giết thì hàng xóm đã thương tình nên thuê bà ấy ở lại làm. Và lý do mà bà ấy soi xét nhất cử nhất động của vợ chồng Hùng cũng như người lạ mỗi khi đến ngôi biệt thự là vì lý do trước đây bà ấy cũng từng sống ở đó. Giờ Hùng mới hiểu vì sao người dân xung quanh đó lại không đến dự tiệc tân gia khi vợ chồng Hùng sang tận nơi mời. Đơn giản vì ngôi biệt thự đó có một quá khứ kinh hoàng , cùng những lời đồn ma quỷ đến bây giờ Hùng đã tin là có thật. Nhưng giờ phải làm cách nào để gặp được bà giúp việc trong khi thái độ của bà ấy né tránh những người có liên quan đến ngôi biệt thự khá rõ ràng. Bà ấy chỉ đứng đó nhìn sang , hễ ai có ý định chào hay bắt chuyện là bà ấy sẽ quay mặt đi mất. Giờ nếu trực tiếp đến gõ cửa khơi lại án mạng đã chìm vào quá khứ mấy năm nay có lẽ bà ta sẽ không chịu mở lời. Tuy nhiên mọi mấu chốt để giúp Hùng thoát khỏi cảnh trớ trêu này đều nằm trong tay bà Xuyên. 4h chiều , Hùng quyết định quay lại khu biệt thự nhưng không vào nhà mình mà Hùng đi sang nhà bên cạnh , ngôi nhà bà Xuyên đang làm việc ở đó.

Đến nơi Hùng bấm chuông , ban nãy đỗ xe Hùng thấy có người trong nhà nhưng nay bấm chuông ba lần không ai ra mở cửa. Cố bấm thêm lần

nữa thì có người ra mở , đó là một cô gái trên 20 tuổi , nhìn cao ráo , ưa nhìn , thấy Hùng cô gái hỏi :

- Anh là..?

Hùng trả lời :

- Chào em , anh là chủ nhà bên cạnh . Xin lỗi vì đã đường đột đến đây làm phiền em thế này...Cho anh hỏi....?

Cô gái tròn mắt ngạc nhiên :

- A..Đúng rồi , anh là chồng chị Ngọc mới mua ngôi biệt thự bên kia phải không. Xin lỗi anh em không nhận ra tại cũng chưa gặp mặt anh trực tiếp lần nào. Xin tự giới thiệu em tên Ngọc Lan , có chuyện gì vậy anh...? Em có thể giúp gì được cho anh ạ..?

Thấy cô gái cũng khá niềm nở , Hùng cũng đỡ bối rồi :

- Anh có chuyện muốn tìm cô Xuyên , cô giúp việc nhà em để hỏi một số chuyện được không...?

Lan cười rồi trả lời :

- Cô Xuyên giờ không có nhà anh ạ , anh vào nhà ng ồi chơi . Nhà cũng chỉ có một mình em thôi . Chắc lát nữa cô ấy về..

Hùng hơi ngại , nhưng cũng là một cơ hội để tiếp cận cô giúp việc nên Hùng đi vào nhà đợi. Lan dẫn Hùng vào phòng khách rót nước rồi hỏi :

- Anh tìm cô Xuyên có việc gì vậy ạ..? Để em gọi điện cho cô ấy về , cô ấy đi chợ thôi...

Hùng đáp :

- Không giấu gì em , anh muốn tìm cô ấy để hỏi một số chuyện có liên quan đến ngôi biệt thự anh đang ở. Giờ chỉ có cô ấy mới giúp được anh thôi , mà nhà em ở đây lâu chưa..?

Lan ng ẩ xuống khẽ cười :

- À ra vậy , gia đình em ở đây cũng khá lâu rồi , bố em mua ngôi nhà này trước cả khi ngôi biệt thự anh đang ở được xây. Mà em sợ cô Xuyên....sẽ....

Thấy Lan nói không dứt câu Hùng hỏi :

- Sẽ...sao hả em..Mà em sống ở đây một mình à...?

Lan trả lời :

- Dạ vâng , trước cả gia đình em sống ở đây , nhưng mẹ em mới mất cách đây 2 năm , em còn một người em trai đang học ngoài Hà Nội. Bố em cũng công tác ở ngoài đó nên thi thoảng mới về nhà. Vì về đây lại nhớ đến chuyện buồnChết xin lỗi anh , tự nhiên lại nhắc đến chuyện không vui của em. Em học ở đây nên cũng muốn ở lại quê sống luôn...Em sợ bác Xuyên sẽ không nói chuyện gì liên quan đến ngôi biệt thự đó đâu anh ạ.

Hùng đánh li ều hỏi tiếp :

- Nhà em cũng sát ngay gần nhà anh , vậy em có biết gì về cái chết của cô gái tên Kiều Anh bên đó không...?

Đang nhấp ngụm nước Lan đứng hình mất một giây khi Hùng nói đến cái tên Kiều Anh , nhưng ngay sau đó Lan trở lại vẻ tươi cười nhìn Hùng đáp :

- Dạ không anh ạ , tuy là hàng xóm nhưng bọn em cũng không thân thiết. Về lại vụ án đó khủng khiếp quá nên không ai muốn nhắc lại. Mà sao anh lại biết tên cô gái nhà bên đó...?

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Hùng định trả lời thì Lan có điện thoại , Lan đứng lên xin phép nghe điện thoại một lát sau quay lại Lan nói :

- Xin lỗi anh , giờ em có việc phải đi ngay. Bác Xuyên giờ vẫn chưa thấy về , hay ngày mai anh quay lại đây nhé. Không thì anh cứ ngồi đây đợi , bao giờ bác ấy về thì gặp .

Hùng thấy vậy cũng vội đứng lên , chẳng lẽ chủ nhà người ta đi mình lại cố ngồi lại. Hùng nói :

- Vậy anh cũng về đây , xin lỗi đã làm phiền em nhé.

Lan tiễn Hùng ra khỏi cửa rồi cũng lấy túi xách , khóa cửa nhà cẩn thận. Lan chào Hùng rồi lấy xe máy đi luôn lúc đó. Hùng cũng lên xe đi khỏi , anh muốn vào ngôi biệt thự để tìm hiểu một số chuyện nhưng nghĩ lại nỗi sợ buổi trưa khiến ông thấy méo cả mồm với hai con rắn đen xì anh lái xe đi thẳng xuống chân núi.

Được nửa đường thấy bút rút không yên vì chưa gặp được bà giúp việc Hùng lại quay xe lại đỗ ngay cách nhà Lan một đoạn với mục đích đợi bà Xuyên đi chợ về. Trời càng lúc càng tối , nhìn đồng hồ đã 6h30 tối nhưng vẫn chưa thấy bà Xuyên về , trong nhà Lan tối om không có một ánh điện vì không có người. Ngồi trong xe nhưng Hùng cảm nhận rõ ràng có ai đó đang theo dõi hay nhìn mình từ một chỗ nào đó xung quanh đây. 7h tối , lúc này điện đường đã bật phản chiếu bóng của những cây thông trong rừng , tiếng chó của mấy nhà gần đó tru lên trong bóng tối , tiếng lá cây xào xạc . Bà Xuyên giúp việc vẫn chưa chịu xuất hiện.....Và cái cảm giác mình đang bị nhìn chằm chằm trong đêm tối càng khiến Hùng lạnh hết sống lưng. Nhìn sang bên ngôi biệt thự mình mới mua Hùng như vừa thấy một ánh sáng lóe lên nơi cửa sổ tầng hai , ngôi nhà khiến Hùng rùng mình khi nghĩ đến tại đó có một cô gái bị giết mà cái đầu đến giờ ở đâu vẫn còn là bí ẩn.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap10-Cô Tiểu Thư Còn Lại.

Cả tối hôm đó bà Xuyên không về nhà , dù đợi đến khá muộn nhưng cả Lan cũng không thấy quay về nhà. Ngôi nhà vẫn im lìm trong bóng tối không một ánh đèn , không thể ở lại đợi lâu hơn được nữa Hùng lái xe đi tìm khách sạn ngủ qua đêm. Chứ có các thêm vàng cũng chẳng ai dám quay lại ngôi biệt thự mà ngủ cả . Hùng thuê một phòng ở khách sạn ngay dưới chân núi , vì gần bãi biển nên cũng không khó để tìm một chỗ dừng chân. Lấy phòng xong Hùng tính sáng mai sẽ quay lại nhà Lan để tiếp tục hỏi về bà giúp việc.

Mở lại máy tính , Hùng tiếp tục rà soát kỹ lại xem mình có bỏ qua chi tiết nào đáng ngờ không..? Tại sao hôm nay bà Xuyên lại không về nhà , tại sao khi nhắc tới Kiều Anh thì Lan lại có thái độ như vậy, một cô gái trẻ sống với một bà giúp việc , hoàn cảnh giống hệt với Kiều Anh , người đã bị giết ở ngôi biệt thự bên cạnh. Khi nhắc tới Kiều Anh thì Lan có phần lảng tránh sau đó thì bỏ đi với lý do có việc bận. Tuy nhiên trước đó Lan nói bà Xuyên đi chợ , nhưng Hùng đợi đến 9h tối bà Xuyên vẫn không về nhà. Chẳng lẽ bà ấy đi chợ từ 4h chiều đến 9h tối ..??

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Một ý nghĩ có phần rùng rợn chợt lóe lên trong đầu Hùng , có khi nào Lan chính là Kiều Anh làm ma biến thành , và ghê rợn hơn chính bà Xuyên cũng đã chết. Ngôi nhà mà Hùng đến hôm nay vốn dĩ không có thật mà là do ma quỷ làm ra. Sau án mạng kinh hoàng đó mà bà giúp việc vẫn dám ở gần ngôi biệt thự thì quả thật có gì đó khó hiểu. Nhưng trong hồ sơ có ảnh của Kiều Anh lúc còn sống , tất nhiên Kiều Anh và Lan hoàn toàn khác nhau. Và lại nếu bà Xuyên là ma thì làm sao hiện hình mọi lúc mọi nơi như vậy được. Xung quanh người ta vẫn ngày ngày thấy ngôi nhà đó.

Hùng khẽ lắc đầu vì trước đây không hề tin vào ma quỷ mà giờ đi đâu làm gì cũng khiến Hùng cảm thấy lạnh gáy , nhìn ai cũng thành ma.

Cả ngày đi lại bụi bặm , Hùng đi tắm . Nước nóng giúp Hùng cảm thấy thoải mái và tỉnh tâm hơn sau những chuyện kỳ quái. Hùng nhớ tới vợ con và mẹ ở nhà không biết giờ này ra sao...? Theo lời Ngọc nói thì Hùng không được điện thoại về nhà , dù nóng ruột nhưng Hùng vẫn cố nghe vợ , vì sợ hỏng chuyện. Tắm xong bước ra ngoài lấy khăn lau khô người , đang đứng trước gương lau đầu tóc thì bên ngoài cửa phòng có người gõ cửa :

" Cộc...Cộc...Cộc.."

Hùng đáp lại :

- Ai đấy ...?

Vội chạy ra nhòm qua mắt thềm nhưng không thấy ai cả , Hùng lầm bầm :

- Quái lạ , gõ cửa mà không thấy ai , chẳng lẽ nhầm phòng.

Quay lại cái gương lau nốt mái tóc còn đang ẩm ướt thì tiếng gõ cửa lại vang lên :

" Cộc...Cộc...Cộc."

Lần thứ hai khiến Hùng hơi run sợ , chẳng lẽ lại là ma gõ cửa. Lần này Hùng rụt rè không dám nhìn qua mắt thềm nữa , Hùng sợ khi nhìn ra bên ngoài không phải không có ai mà đáng sợ hơn Hùng sẽ thấy một cái gì đó như một cái xác không đầu đang gõ cửa chẳng hạn. Tiếng gõ cửa lại vang lên :

" Cộc...Cộc...Cộc.."

Lạnh hết sống lưng , nhưng phá tan bầu không khí đó là giọng nói :

- Dạ thưa quý khách , chúng tôi mang nước lên ạ...Quý khách có trong phòng không..?

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Giọng một nữ phục vụ vang lên , Hùng thở phào nhẹ nhõm , mở cửa ra hỏi :

- Sao lại mang nước lên , tôi đâu có gọi...?

Nữ phục vụ trả lời :

- Dạ không ạ , mỗi phòng chúng em đều để sẵn những đồ uống khác nhau. Ban nãy lễ tân báo lại là phòng của anh chưa được chuẩn bị đồ uống nên em mang lên. Xin lỗi anh vì đã làm phiền.

Không phải ma là tốt rồi , Hùng để cô phục vụ đi vào , sắp xếp xong cô ta đi ra . Hùng chốt cửa lại mà không biết rằng tấm gương đằng sau lưng Hùng đang hiện rõ hình ảnh một cô gái mặc váy đỏ với mái tóc phủ dài qua mặt đang ng ồi trên giường. Khi Hùng quay lại thì hình ảnh đó biến mất , bỗng nhiên Hùng thấy lạnh , có lẽ mới tắm xong , lấy khăn đi lau mặt Hùng thấy nhiệt độ đang là 19 độ. Hùng lẩm bầm :

- 19 độ thì bảo sao mà không lạnh ...

Đang suy nghĩ thì tiếng chuông tin nhắn điện thoại làm Hùng giật mình , Ngọc nhắn tin :

" Ở nhà vẫn ổn anh ạ , hôm trước con bị sốt cao nhưng giờ đỡ rồi. Ngày nào sư thầy cũng đến nhà đọc kinh niệm phật. Nhưng thầy nói làm thế này chỉ giải tỏa bớt sự quấy quả ở nhà mình thôi. Còn ở ngôi biệt thự đó không thể nào áp chế được. Vậy nên thầy dặn em nói với anh khi ra ngoài lúc nào cũng phải mang bùa đề phòng , vì nó lúc nào cũng đi theo anh đấy."

Hùng định nhắn lại thì Ngọc nhắn tiếp :

" Đọc được tin nhắn anh đừng nhắn lại cho em , mẹ cũng đi tìm thầy ở khắp mọi nơi nhưng đều không có cách. Duy nhất nhà sư này nói mọi chuyện đều có lý do , khi đã tìm được nguyên nhân ắt có cách hóa giải."

Trong họa có phúc , trong phúc có họa. Anh nhớ cẩn thận , mẹ con em lo cho anh lắm."

Hùng im lặng không dám nhắc lại cho vợ , Ngọc nói như thế để Hùng yên tâm chứ Hùng hiểu tính của Ngọc , khi cô nói ở nhà vẫn bình thường nghĩa là đang có chuyện , Hùng muốn quay về nhà ngay để xem con thế nào , nhưng mọi chuyện hiện tại vẫn đang trong vòng bế tắc. Mọi thứ vẫn còn là một mớ hỗn độn , suy nghĩ mệt mỏi Hùng tiếp đi .

Đang ngủ bỗng nhiên Hùng tỉnh giấc vì trong phòng tắm có tiếng nước chảy , cửa đóng nhưng nhìn qua kính thấp thoáng bên trong có bóng người đang đứng rửa tay. Đèn phòng tắm tắt tối om , tiếng xả nước cũng dừng lại. Dưới ánh đèn ngủ mờ mờ Hùng cảm nhận rõ có người đang đi lại phía giường ngủ , Hùng bật dậy nhảy ra khỏi giường lùi lại phía cửa chính , lúc này Hùng nhìn vào tấm gương phản chiếu cái giường thì thấy trong gương có một người con gái tóc xõa , váy đỏ ng ồi trên giường im lặng. Quơ tay bật đèn sáng trưng thì lại không thấy gì nữa. Sợ hãi Hùng run lấy bầy đưa tay mở cửa toan chạy ra ngoài nhưng không mở được vì cửa bị kẹt cứng..Run rẩy lê từng bước Hùng tiến lại chỗ điện thoại nhấn phím gọi lễ tân :

- Alo...Em ...lên xem cho anh...phòng 304 ..không mở..được cửa..

Lễ tân dạ vâng nói sẽ cho người lên ngay , Hùng quay trở lại phía cửa chính ép sát người vào đó mắt nhìn về phía giường ngủ , đèn sáng khiến Hùng cảm thấy yên tâm hơn .

" Cộc ...Cộc...Cộc.."

Tiếng nhân viên lễ tân gõ cửa làm Hùng giật nảy người do đang đứng sát cửa , tâm lý sợ hãi , lại đang chỉ tập trung nhìn vào giường ngủ :

- Anh ơi , em lên mở cửa phòng cho anh. - Giọng một cô gái vang lên.

Hùng bập bập trả lời :

- Ừ..ừ..em xem mở cửa cho anh , từ bên trong anh không mở được.

" Cạch."

Cửa đã được mở từ bên ngoài , cô gái lễ tân nói :

- Cửa mở được rồi , anh mở ra đi.

Hùng quay người mở cửa ra , Hùng thét lên kinh hãi khi cánh cửa vừa mở ra đứng bên ngoài là một cô gái mặc quần áo của khách sạn nhưng cô ta không có đầu , cánh tay trái chỉ còn có một nửa . Cô ta cứ đứng đó rồi từ từ lê cái thân xác không đầu dẩy máu me ấy tiến vào trong . Đèn trong phòng vụt tắt , Hùng lùi lại ngã ngửa về đằng sau kinh hãi khi phía trước là cái xác đang đi , quay lại đằng sau cô gái mặc váy đỏ vẫn ngồi trên giường nguyên vị trí từ sớm đến giờ nay đang khẽ vén mái tóc dài che mặt lên nhìn Hùng cười man dại.

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

" Học....Học...Học.."

Hùng thở như vừa bị ai bóp cổ từ cõi chết trở về , vẫn nằm trên giường nhưng mồ hôi túa ra như tắm . Đưa mắt nhìn xung quanh mọi thứ vẫn im lặng không có gì thay đổi. Mở mắt nhìn lên trần nhà mấy giây Hùng mới dám tin mọi chuyện ban nãy chỉ là mơ. Lúc này đã là 4h sáng , cảm thấy nóng Hùng vớ điếu khiến chỉnh lại nhiệt độ thì thấy cái điếu khiến vẫn hiển thị 19 độ. Cảm giác cả căn phòng có điếu gì đó không ổn , Hùng bật dậy mở đèn sáng trưng , cảm thấy tính Hùng đi xuống sảnh ngồi vì giấc mơ ban nãy đến bây giờ vẫn làm Hùng run sợ.

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Xuống sảnh ngồi ở bàn Hùng mở sổ tài liệu Thoại đã gửi tiếp tục xem , đang ngồi suy ngẫm thì một thanh niên đứng ở quầy lễ tân đi lại hỏi :

- Quý khách có muốn dùng chút cà phê không ạ..?

Hùng quay lại trả lời :

- Nếu được thì làm phiền cậu cho tôi một tách , không ngủ ở nhà nên tôi hay dậy sớm..

Thanh niên lễ tân mỉm cười rồi đi pha cà phê , năm phút sau anh ta trở lại với ly cà phê bốc khói nghi ngút. Đặt ly cà phê xuống bàn thấy Hùng đang xem tài liệu đi đầu tra anh ta hỏi :

- Anh là công an à..? Khách sạn tụi em cũng hay có công an lui tới nhưng không ai đi một mình như anh , ông nào cũng phải có một em..Mà hay yêu sách lắm...Lịch sự như anh em mới thấy lần đầu.

Hùng ậm ừ cho qua , nhưng Hùng vội hỏi cậu lễ tân :

- Em cho anh hỏi chuyện này, em là người ở đây phải không..?

Cậu lễ tân vui vẻ đáp :

- Dạ vâng đúng rồi anh , em là người gốc ở đây luôn đó. Có gì anh cứ hỏi...?

Hùng mời cậu ta ngồi xuống rồi mở lại ảnh của Kiều Anh lúc còn sống rồi hỏi :

- Cô gái này bị giết dã man ở ngôi biệt thự trên núi gần đây , em là người ở đây có biết thông tin gì không..?

Cậu lễ tân nhìn ảnh xong thì há hốc mồm ngạc nhiên , mất mấy giây bối rối cậu ta đưa mắt sát lại máy tính nhìn kỹ một lần nữa rồi nói :

- Đây là bạn học cùng lớp với em , đại học ngoại ngữ Đà Nẵng khoa tiếng anh....Sao anh lại hỏi về bạn ấy. Vụ án đó cách đây mấy năm rồi mà...Nghe đâu bảo bị trộm vào nhà.

Nghe thấy cậu ta nói là bạn cùng lớp Hùng gặng hỏi :

- Em nói thật chứ , có đúng cô gái này học cùng khóa với em không...?

Cậu lễ tân khẳng định :

- Em chắc chắn mà , cô ấy tên Hoàng Ki ầu Anh , ở trường rất nổi tiếng. Đừng nói là cùng lớp , anh hỏi những ai học trường đó khóa bọn em , khóa trước , khóa trên đều biết. Hot girl của trường mà anh. Xinh đẹp , nhà giàu lại học giỏi. H ồi đưa tin cô ấy bị giết mà cả trường em sôi sục đó anh. Chỉ hận một nỗi là không bắt được thằng trộm đó , người xinh đẹp như vậy mà nó giết xong chặt xác một cách dã man như vậy. Tuy nhiên trong lớp em con gái không ưa Ki ầu Anh cho lắm....bởi vì...

Hùng vội hỏi :

- Vì sao hả emGiờ thế này nhé , anh đang đi điều tra lại cái chết của Ki ầu Anh có thể không phải do trộm , anh đang đi tìm mọi sự việc từ ban đầu. Nếu em có thông tin gì liên quan đến Ki ầu Anh anh sẽ mua lại. Chuyện này chỉ hai chúng ta biết...

Thấy cậu lễ tân vẫn phân vân Hùng lấy ví ra 2tr r ưỡi nói :

- Chỗ này em cần trước , nếu thông tin của em thật sự hữu ích anh sẽ cho thêm.

Cậu lễ tân cần tiền r ưỡi ng ưỡi xuống bắt đầu kể , lúc đó mới là 4h30 sáng nên chưa ai dậy vào cái giờ đó cả. Cậu lễ tân nói :

- Em tên là Vũ là bạn học cùng lớp với Ki ầu Anh luôn , Ki ầu Anh nổi tiếng nên trong lớp các bạn nữ đa phần đều không ưa , đâu đó chỉ có 2-3 bạn gái trong lớp chơi cùng , mà ai cũng là con nhà giàu. Xinh đẹp , điều kiện , học giỏi tuy nhiên Ki ầu Anh và đám bạn thân lại có những mối quan hệ ngoài luồng khá phức tạp . Em cũng chỉ nghe đồn thôi , là Ki ầu Anh hay tụ tập chơi hàng cùng đám bạn r ưỡi cặp với cả đại gia , ngủ với nhiều thằng trong trường . Tuy nhiên cô ấy chỉ chơi qua đường xong r ưỡi bỏ , lý do các bạn nữ trong lớp ghét bỏ có lẽ một phần do cách sống thoáng , vì em thấy bảo trước đây Ki ầu Anh sống với bố mẹ bên nước ngoài mãi năm 15 tuổi mới về nên phong cách khá tây , phần có lẽ do ghen tỵ là nhiều. Có những thứ người khác mơ ước mãi không được nhưng Ki ầu Anh chỉ cần với tay là có. Đậu đại học với số điểm cao , sở hữu ngay một ngôi biệt thự đẹp như mơ...Nếu ngoài những lời đồn kia ra thì Ki ầu Anh là hoàn hảo , một cô gái mà cỡ như em nằm mơ cũng không dám mơ tới.

Hùng chăm chú lắng nghe và cố gắng ghi chép lại những lời Vũ kể, Hùng hỏi :

- Ở trường Kiêu Anh có gây thù chuốc oán với ai bao giờ không..?

Vũ trả lời :

- Không anh ạ , người ta đồn thế thôi nhưng chẳng ai có chứng cứ gì cả. Xinh mà anh nên bị ghét cũng dễ hiểu. À nhưng có một lần tai tiếng nhất là có người tố Kiêu Anh ngủ với bạn trai của bạn thân , vụ đó nghe đâu một cô bạn chơi thân với Kiêu Anh tung tin , nhưng cũng chỉ là tin đồn . Sau vụ đó cô bạn tung tin đó cũng nghỉ học luôn , cũng có người nói bạn bè chơi với Kiêu Anh đều bị ép nghe theo những gì cô ấy nói . Vì trong các cuộc chơi Kiêu Anh luôn là người làm chủ.

Hỏi một số vấn đề nữa thì cũng chỉ là những thông tin mà Hùng đã biết theo hồ sơ của công an . Gần 6h sáng từ phía quây lễ tân có người gọi :

- Vũ ơi , mày không thay ca chuẩn bị về à..?

Vũ quay lại nói :

- Ok , Ok giờ về đây...Em cũng chỉ biết có thế thôi anh ạ , vì bọn em làm sao mà đủ điều kiện chơi với cô ấy được. Giờ em phải về rồi , nếu muốn biết rõ hơn anh nên tìm đến những người bạn chơi thân với cô ấy , cũng chỉ có một vài người thôi. Nhưng em thấy thân nhất vẫn là Lan , nhà hai người ở cạnh nhau . Lan cũng thuộc dạng tiểu thư , ngày trước cả lớp em được Lan mời về nhà chơi , em cũng được đi. Nhà cô ấy cũng ở trên núi ngay gần biệt thự của Kiêu Anh luôn . Hai người bọn họ đi đâu làm gì cũng có nhau , lớp em còn đặt biệt danh là Nhị Tiểu Thư cho cả hai cơ mà. Nhưng học xong thì mỗi người một nơi , sau cái chết của Kiêu Anh thì Lan cũng không bao giờ tụ tập hay đến họp lớp nữa. Chẳng biết cô ấy còn ở trên đó không , nhưng em chắc chắn cô ấy vẫn ở Đà Nẵng vì mới hôm trước em còn gặp cô ấy ở gần đây mà. Anh có thể tìm hiểu xem sao...

Nói xong cậu lễ tân tên Vũ vội vã chạy đi thay ca về , Hùng đứng đó sững người vì những thông tin cuối cùng cậu ta nói ra mới thật sự đáng

quý. Không chỉ là hàng xóm qua loa như lời Lan nói , họ còn từng là bạn thân học chung một lớp. Một cô gái thân thiết đến mức hai người có biệt danh Nhị Tiểu Thư vậy mà lại giấu kín mối quan hệ khi người khác hỏi và trên hết cô ta đang nói dối về mối quan hệ đó. Xâu chuỗi những sự việc lại Hùng thấy rõ ràng là bà Xuyên và Lan đang có vấn đề, cả hai đều đang giấu diếm sự thật .

Thu dọn đồ đạc Hùng trả phòng rồi tức tốc ra xe , Hùng muốn quay lại ngôi nhà trên núi để tìm ra sự thật. Gặp Vũ ngoài cửa Hùng đưa Vũ danh thiếp kèm theo 1tr nữa rồi nói :

- Nếu em nhớ ra thông tin gì nữa thì gọi điện vào số này cho anh . Tất nhiên sẽ có thưởng..

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Vũ gật đầu cảm ơn rồi rít , Hùng lái xe đi trong đầu suy nghĩ bằng mọi giá phải tìm gặp được bà Xuyên . Mọi chuyện tưởng chừng bế tắc nhưng qua một đêm đã mở ra hi vọng. Cơ duyên nào cho Hùng lại chọn đúng khách sạn nơi Vũ bạn học ngày xưa của cô gái xấu số đang làm việc , nếu không có giấc mơ đáng sợ đó có lẽ Hùng chỉ tỉnh dậy vào lúc 7h sáng và khi đó cũng đâu được gặp Vũ. Trong phúc có họa , trong họa có phúc..những lời trong tin nhắn của Ngọc tối qua khiến Hùng cần phải nhanh chóng tìm ra sự thật...

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap11 : Vén Màn Bí Mật...?

Sau khi rời khách sạn Hùng lập tức lái xe quay lại ngôi biệt thự trên núi , 7h sáng nhưng không khí trên núi vẫn khá lạnh , hơi sương khiến cho người ta có cảm giác rùng mình. Đỗ xe trong sân nhà , Hùng nhìn sang nhà Lan nhưng vẫn thấy đóng cửa im ỉm . Tuy rằng giấc mơ đêm qua khiến giờ đây chỉ cần nghĩ lại thôi Hùng cũng thấy cóng cả người. Nhưng Hùng vẫn quyết định mở cửa đi vào trong nhà , mặc dù rất sợ khi chỉ vừa mở khóa đẩy nhẹ thôi là tiếng kèn kẹt phát ra từ cánh cửa đã gai hết người. Trên sàn nhà vẫn còn đó đồ thờ cúng , tiều vàng , hương của ông thầy bỏ của chạy lấy người , tiếng gió thổi vào làm số tiều vàng đó tung bay phấp phới , những tấm rèm cửa cũng khẽ rung động.

Cả ngôi nhà chỉ toát lên một cảm giác lạnh đến sởn gai ốc , nơi bà Xuyên phát hiện ra vết máu là trong phòng của Kiều Anh . Hùng chậm rãi bước chân lên tầng hai , mới có mấy ngày không ai ở thôi mà ngôi nhà dường như bị bỏ hoang lâu lắm rồi. Tất cả các bóng đèn trong nhà đều được Hùng bật sáng , ít ra nó cũng đem lại một chút cảm giác an toàn. Chẳng biết từ hôm rời khỏi căn nhà đến giờ Ngọc có khóa hết các cửa hay không nhưng lên đến tầng hai cánh cửa phòng của Kiều Anh đã mở ra từ trước. Còn những phòng khác cửa đều được đóng lại , Bước vào phòng Hùng nhìn một lượt xung quanh , tất nhiên sau khi án mạng xảy ra căn phòng này đã được sơn sửa lại hết , đồ đạc của cô gái xấu số cũng bị dọn sạch. Khi Hùng mua ngôi biệt thự đồ đạc trong phòng chẳng còn gì . Mà đúng hơn trước khi dọn về đây ở Hùng cũng đã thuê thợ sơn sửa lại tất cả các phòng , tất cả những nơi đã xuống cấp.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Căn phòng hiện tại chẳng cho phép Hùng tìm thấy dấu vết hay đồ vật gì của chủ ngôi nhà cách đây mấy năm cả. Trong đầu Hùng chợt nhớ lại tiếng

động lạ mà đêm đầu tiên mẹ Hùng nghe thấy , bà từng nói :

" Bên phòng bên cạnh như có ai dùng búa gõ vào tường ấy , cứ Cộp...cộp....cộp.."

Đối diện với vị trí giường bên kia chính là nơi Hùng treo bức tranh thêu cánh đồng hoa hướng dương bên này. Sẵn tiện ở phòng vẫn còn búa với ghế cao Hùng leo lên ghế gõ bức tranh xuống với suy nghĩ sẽ tìm được gì đó trong bức tường. Giờ đây đột nhiên Hùng có cảm giác rằng cánh tay của Kiều Anh bị chôn trong bức tường nên cô mới tạo ra tiếng động như thế để hù mọi người hoặc thông báo đi đâu gì đó kiểu như trong bức tường có đi đâu bí mật. Dùng búa khẽ gõ nhẹ cả bức tường xem có chỗ nào bên trong bị rỗng hay tiếng động phát ra khác với những chỗ còn lại hay không .

" Cộp..cộp...cộp...cộp..cộp.."

Đây rồi , chỗ búa vừa gõ vào nó phát ra tiếng kêu khác hẳn.

" Cộp..cộp..cộp.."

Gõ lại mấy lần thì quả nhiên có đi đâu khác biệt , Hùng nín thở run rẩy cầm búa đập mạnh vào bức tường. Quả nhiên bức tường đã lâu năm , xi măng sau vài cú đập của búa thì vỡ ra từng mảng , nhưng sau lớp vữa rơi xuống đó bên trong chỉ lộ ra những viên gạch màu đỏ nhạt . Mất công đã đập ra Hùng cũng đập thử một mảng tường khác bên cạnh , chỗ khác cứng hơn có lẽ do chất lượng xi măng khi tu sửa lại khác nhau nên mảng tường phát ra tiếng động lạ hơn những chỗ khác là do phần vữa ở đó bị óp . Có lẽ do quá nôn nóng muốn tìm hiểu mọi chuyện mà Hùng suy nghĩ có phần hơi thái quá. Thực tế tài liệu chụp lại hiện trường cho thấy bức tường nơi xảy ra án mạng chỉ bị vấy tí máu do thủ phạm không lau đi được , còn lại nó đâu bị nứt mẻ gì. Vả lại thời gian cho thủ phạm phi tang cái xác chỉ có hơn 3 tiếng đồng hồ thì làm sao có thể đục tường ra mà cho cánh tay hay cái đầu vào đó được . Cho dù là bà Xuyên ở nhà này là thủ phạm đi chăng nữa thì chẳng lẽ ngày hôm sau khi công an đến họ lại không phân biệt được đâu là tường mới đâu là tường cũ. Ý nghĩ của Hùng rằng có bộ phận được chôn trong tường chỉ có ở các bộ phim chiếu rạp.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Vậy sao cánh tay trái và cái đầu lại không được tìm thấy , tại sao hung thủ không chôn luôn tay và đầu ở những chỗ tìm thấy các bộ phận khác . Và mục đích hung thủ chặt xác nạn nhân thành nhiều khúc để làm gì , theo như tài liệu thì một bàn tay được tìm ở dưới chậu hoa , lát hết những chậu hoa khác lên thì công an tìm được thêm cánh tay , bàn chân, những phần khác thì cũng bị chặt thành nhiều khúc rải rác khắp sân của ngôi biệt thự , nhưng đầu nằm ở những vị trí không phải là không tìm được. Tất nhiên là muốn phi tang hay giấu xác thì phải mang ra ngoài vườn hay vào trong rừng chứ trong phòng này làm gì có chỗ nào mà giấu . Chỉ duy nhất có phần thân thì được tìm thấy ở trong rừng cách biệt thự 2km theo chiều đi xuống.

Suy nghĩ nát óc Hùng cũng không thể đoán được thủ phạm giấu cái đầu và cánh tay còn lại ở đâu. Nhưng linh cảm cho Hùng biết trong căn phòng này nhất định có đi đâu gì đó bí ẩn. Tuy nó là căn phòng xảy ra án mạng , nhưng mỗi lần đặt chân vào đây Hùng đầu có cảm giác ai đó đang nhìn mình chằm chằm từ đằng sau , cảm giác rất rõ rệt ngay cả cái hôm Hùng lên phòng này treo bức tranh thêu , nhưng hôm đó cửa sổ mở , gió biển thổi vào khiến Hùng không chú ý đến đi đâu này , nhưng giờ đây , ngay lúc này Hùng vẫn cảm nhận được cảm giác đó . Trong phòng không hề chỉ có một mình Hùng , ai đó vẫn đang nhìn Hùng từ phía sau, một cảm giác ớn lạnh dựng tóc gáy. Nếu không phải chuyện này ảnh hưởng đến vợ con gia đình có lẽ Hùng đã bỏ chạy ngay từ khi bước chân vào căn phòng.

Căn phòng này nhất định có vấn đề, đang kìm nén nỗi sợ thì đằng sau gáy như có hơi thở phả nhẹ vào tai Hùng cất lên những tiếng rên rỉ :

" Mày...đã..giết..tao.."

" Tao...sẽ...giữ...mày...ở...đây.."

Ngay lúc đó cả căn phòng phát ra tiếng :

" Cộp...Cộp...Cộp...Cộp...Cộp...Cộp.."

Hùng không dám quay lại đằng sau mà tháo chạy ra khỏi căn phòng , vừa thoát ra thì cửa phòng đóng sầm lại . Chạy xuống tầng dưới Hùng không khỏi hoảng sợ khi dưới nhà là cảnh tượng những bộ phận cơ thể như bàn tay , bàn chân đang bò lổm nhổm dưới sàn , phía xa phòng bếp một cô gái mặc váy đỏ đang cạy cái đầu cho vào bồn xả nước rửa cho sạch máu . Thấy Hùng cô gái đó quay lại giờ cái đầu về phía Hùng , Hùng kinh sợ hét lên khi nhận ra đó là đầu của vợ mình. Nhưng rồi tất cả những thứ đó biến mất trả lại sự im lặng vốn có của ngôi biệt thự. Vội vã định thần , Hùng run đến nỗi không thể chạy , cố gắng bước thật nhanh ra khỏi ngôi nhà Hùng ra đến nơi đậu xe thì thấy nhà bên cạnh Lan đang sửa soạn chuẩn bị khóa nhà đi đâu đó. Hùng cất tiếng lắp bắp , giọng run run :

- Lan....Lan...ơì...Đợi một ..chút.

Lái xe ra khỏi khuôn viên ngôi biệt thự Hùng chạy ngay sang nhà Lan , Hùng nói :

- Xin lỗi em nhưng bà Xuyên có nhà không em..?

Như muốn tránh mặt Hùng, Lan trả lời với giọng khó chịu :

- Bà ấy hôm qua tự nhiên nói ở nhà con gái bị tai nạn nên xin về quê từ tối qua rồi anh.

Hùng hỏi tiếp :

- Sao hôm qua em nói bà ấy đi chợ mà..? Sao đã về quê rồi ..?

Lan đáp :

- Thì lúc em đi xong thì bà ấy đi chợ về rồi xin phép lấy mấy bộ quần áo rồi về quê luôn.

Hùng biết Lan đang nói dối , vì lúc Lan đi Hùng có quay lại đây đợi đến 9h tối , và tất nhiên chẳng có bà Xuyên nào về rồi lại đi cả. Nhưng Hùng vẫn cố hỏi :

- Hay em cho anh số điện thoại của bà ấy nhé , không thì địa chỉ nhà ở Thanh Hóa cũng được...?

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Lan nhìn Hùng đầy nghi ngờ hỏi :

- Sao anh biết bà ấy quê ở Thanh Hóa , anh gặp bà ấy rồi à...? Anh đang đi điều tra chuyện gì phải không...? Bà ấy không dùng điện thoại mà chỉ gọi bằng máy bàn cho tôi thôi...Thôi giờ tôi cũng phải đi có công chuyện rồi , anh đừng đến đây làm phiền chúng tôi nữa , tôi không giúp gì cho anh được đâu..?

Nói rồi Lan đẩy Hùng sang một bên cố bước thật nhanh ra xe oto , trên xe Hùng thấy đã sắp sẵn một cái vali nhỏ. Có lẽ Lan định đi đâu đó xa nên mới đem theo vali , lúc này Hùng đứng sau nói to :

- Em có liên quan đến cái chết của Kiều Anh phải không Nhị Tiểu Thư....?

Lan tròn mắt quay lại nhìn Hùng sau câu hỏi đầy bất ngờ đó , phải bất động mất mấy giây Lan mới lờm Hùng rồi nói :

- Anh bị điên rồi , tôi chẳng có liên quan gì hết. Hơn nữa vụ án đó giờ đã đóng băng , thủ phạm đã được xác định là một tên trộm không có ai đi điều tra nữa. Anh cứ ở đó mà chơi trò làm cảnh sát đi. Chào anh...

Dứt lời Lan lên xe đi xuống chân núi , với thái độ và sự giấu diếm của Lan đã khẳng định một điều chắc chắn Lan có liên quan đến cái chết của bạn thân , không ngoại trừ trường hợp Lan chính là người đã giết bạn rồi chặt xác , đến thời điểm này mọi thứ đều cho thấy Lan là kẻ tình nghi số một. Có thể Lan đã giết bạn , nhưng với quan hệ thân thiết như chắc hẳn Lan và Kiều Anh thường xuyên qua lại với nhau nhưng tại sao bà Xuyên lại khai Kiều Anh không đưa bạn nào về nhà cả . Chẳng lẽ bà Xuyên lại là người giúp Lan giết chủ , hay bà Xuyên phát hiện ra Lan là thủ phạm nên đã tố giác Lan rồi giấu nhẹm đi mọi chuyện....Tất cả đều hợp lý nếu bây giờ tìm được bà Xuyên để đối chất . Nhưng bà Xuyên giờ ở đâu , Thanh

Hóa không phải nhỏ để tìm ra một người nếu không biết địa chỉ cụ thể. Trong đầu Hùng còn có ý nghĩ đáng sợ hơn đó là nếu Lan thật sự là kẻ giết người thì khả năng bà Xuyên không xuất hiện có thể bà Xuyên cũng đã bị giết , không những thế ngôi nhà mà Lan vừa bước ra kia bên trong lại là xác của bà Xuyên . Có quá nhiều vấn đề, nhưng mục tiêu để trả lời tất cả những khúc mắc đó thì giờ lại không biết tìm ở đâu.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Một kịch bản như trong truyện kinh dị được vẽ ra trong đầu Hùng , Lan là kẻ giết người , bà Xuyên là đồng phạm và bây giờ bà Xuyên bị Lan giết để thủ tiêu nhân chứng. Nhưng tất cả vẫn đang rối tinh rối mù , không thể mang mấy cái suy đoán đó lên công an trình báo được , sẽ chẳng ai tin thậm chí người ta còn bảo Hùng bị điên khi suy diễn ra mọi chuyện chỉ vì nhìn thấy Ma. Mọi chuyện bây giờ phải tìm được bà Xuyên , nhưng tìm bằng cách nào. Đang rối thì có điện thoại , Hùng mở ra xem thì là số của Thoại :

- Alo tôi nghe đây...

Thoại bên kia hỏi :

- Sao rồi , ông đã tìm hiểu được thêm gì chưa..Đã đến gặp bà giúp việc đó chưa..?

Hùng đáp :

- Chuyện này không thể nói qua điện thoại , hẹn ông ở quán cà phê lần trước nhé.

Thoại đồng ý xong Hùng cúp máy , lên xe Hùng rời khỏi ngôi biệt thự , giờ này không chỉ có ngôi biệt thự của Hùng toát ra một cảm giác ớn lạnh khi nhìn vào nó mà ngay cả ngôi nhà kế bên cách đó 20m cũng khiến Hùng rùng mình khi tưởng tượng cảnh bà giúp việc bị giết rồi xác bị chặt vứt rải rác quanh nhà. Chỉ nghĩ thôi mà Hùng sởn gai ốc , nếu thật sự như vậy mọi chuyện về cái chết của cô gái tên Kiều Anh sẽ mãi không thể sáng tỏ.

Trên đường đi Hùng lo sợ với ảo giác ban nãy , cô gái mặc váy đỏ đó đang cầm cái đầu của Ngọc giơ ra cho Hùng nhìn. Phải chăng đó là điên báo , lúc này cũng đã hơn 9h sáng , Hùng lấy điện thoại gọi cho Ngọc. Điện thoại có chuông nhưng không ai nghe máy , gọi lại lần nữa cũng vẫn không ai nghe . Trong lòng nóng như lửa đốt thì có tin nhắn báo đến , Hùng vội đọc thì là tin nhắn của Ngọc :

- Em , mẹ và con vẫn ổn , anh đừng gọi nữa kéo mang họa .

Đang đọc tin nhắn Hùng chợt giật mình khi phía trước có đèn xe nhấp nháy báo hiệu cùng tiếng còi inh ỏi , đánh tay lái Hùng phanh gấp lại vì chỉ chậm mấy giây nữa thôi Hùng đã bị xe đi đối diện từ làn đường bên cạnh đâm vào, do chăm chú đọc tin nhắn của vợ đến đoạn của Hùng hơi lạc tay lái lấn sang làn của xe đi ngược chiều. May sao đoạn đường cũng vắng nên không có va chạm gì. Lái xe kia dừng lại chạy sang gõ cửa xe Hùng chửi :

- Địt mẹ mày lái xe thế à , muốn chết tự lao xe xuống vực mà chết một mình nhé.

Hùng mở cửa xe vội vàng xin lỗi , quả thật nếu lúc đó lái xe bên kia không ra tín hiệu thì tai nạn đã xảy ra rồi. Cũng không có va chạm nên anh lái xe kia chửi dăm ba câu rồi hậm hực bỏ đi. Về phần Hùng tuy thoát nạn nhưng không khỏi sợ hãi , rõ ràng càng ngày cuộc sống của gia đình Hùng càng nguy hiểm. Có thể ban nãy do Hùng không chú ý , nhưng khi đã vướng vào chuyện này thì tất cả đều có một lý do không thể giải thích được. Dừng xe ở quán cà phê , Hùng thấy Thoại đã ở đó có lẽ cũng một lúc nên Thoại đưa tay lên xem đồng hồ. Vụ việc ban nãy khiến Hùng đến muộn...Mở cửa vào trong Hùng gọi Thoại vào một góc không có ai ngồi rồi bắt đầu nói .

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap12 : Người Chết Là "Ai" ...?

Sau khi ổn định chỗ ngồi , đưa mắt nhìn xung quanh một lượt Hùng nói :

- Ông đợi tôi lâu chưa , xin lỗi này suýt thì xảy ra tai nạn. Vẫn may là tránh kịp.

Thoại lo lắng hỏi :

- Tôi đến cũng được tầm 20 phút rồi , nghe ông nói tai nạn mà giật cả mình. Không sao là may rồi , mà chuyện tôi nói với ông ông đã tìm gặp bà ấy chưa..?

Hùng khẽ lắc đầu , đăm chiêu Hùng nói :

- Bình tĩnh tôi kể cho ông những thứ mà hai ngày qua tôi đã tìm hiểu được . Có nhiều vấn đề trong vụ giết người đó lắm. Quả thật nếu không bị hồn ma cô gái ấy ám , mà nghĩ lại nhiều khi tôi lại thấy những giấc mơ kinh hoàng đó hình như đang dẫn tôi đến một mấu chốt của vấn đề. Tuy nhiên đó chỉ là suy nghĩ của tôi , nếu chưa tìm hiểu rõ ràng thì cũng chỉ là vô nghĩa.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng bắt đầu kể lại những việc trong hai ngày qua , đầu tiên là cuộc gặp gỡ Lan hôm đến nhà Lan tìm bà Xuyên , tiếp đó là cuộc nói chuyện "tình cờ" với Vũ bạn học của Kiều Anh trong khách sạn , rồi cuối cùng là hôm nay một lần nữa Hùng quay lại nhà của Lan để tìm bà Xuyên nhưng được biết bà Xuyên đã xin về quê từ tối qua mặc dù tối qua Hùng đã đợi trước cửa nhà Lan đến khá muộn.

Thoại nghe xong lập tức đưa ra câu hỏi :

- Nếu như vậy rõ ràng bà Xuyên và cô gái tên Lan ấy có liên quan đến Kiêu Anh , việc bà Xuyên nói Kiêu Anh không có bạn đến nhà không hoàn toàn chính xác và việc Lan phủ nhận mối quan hệ thân thiết giữa cô ta và Kiêu Anh nhằm mục đích gì , trừ khi cô ấy đang che giấu một điều gì đó. Hay chúng ta đến công an xem có mở lại điều tra được không..?

Hùng xoa tay :

- Không thể được , những chuyện tôi đang nói với ông chỉ là suy nghĩ của tôi sau khi gặp được một vài người quen của Kiêu Anh , hoàn toàn không có cơ sở để công an lật lại vụ án. Hơn nữa hiện trường không hề có dấu vết gì thể hiện Lan là thủ phạm. Còn bà Xuyên thì có bằng chứng ngoại phạm vô cùng hoàn hảo. Nếu giờ hai người họ đều nói không muốn tiếp xúc với chúng ta vì quá đau buồn , không muốn nhắc lại quá khứ kinh hoàng đó thì sao..?

Thoại tiếp lời :

- Vậy là bây giờ phải tìm được bà giúp việc mới có thể hỏi rõ mọi việc...?

Hung gật đầu :

- Chính xác là vậy , tất cả những nghi ngờ chúng ta đang bàn hiện giờ chỉ có bà giúp việc có thể trả lời. Bà ấy là người tiếp xúc với Kiêu Anh nhiều nhất ở đó , cũng là người phát hiện ra cái chết của Kiêu Anh , dù sao bà ấy cũng là người đầu tiên mở căn phòng đó ra , hơn nữa giờ đây bà ấy lại đang làm việc ở nhà Lan , một người hàng xóm , một người bạn thân cùng lớp , mà không phải thân bình thường , họ thân đến mức được cả lớp đặt cho biệt danh Nhị Tiểu Thư.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Thoại gật gù đồng ý , bỗng nhiên Hùng đập tay lên đùi nhớ lại một câu nói của vợ có kể cho Hùng nghe hôm Ngọc suýt chút nữa đâm vào cô ta.

Ngọc nói :

" Hôm đó em đi xe máy thì cô ấy đi từ dưới lên , cô ấy bảo ở nhà bên cạnh trước cũng sống ở nhà mình suốt..." (Đọc lại chap 2 khi Ngọc chở con đi siêu thị và gặp Lan)

Hùng nhìn Thoại :

- Đúng rồi , vợ tôi đã từng nói chuyện với cô Lan ấy một lần và cô ta có nói trước cũng sang ngôi biệt thự đó suốt. Lúc đó tôi nghĩ họ có mối quan hệ thân quen với chủ cũ nên không quan tâm lắm. Nhưng giờ nghĩ lại thì mọi chuyện hoàn toàn hợp lý , nó giải thích tất cả những nghi vấn của tôi là hợp lý. Không lý nào bạn thân gần nhà mà không sang nhà nhau cả. Nếu lời vợ tôi kể là đúng như Lan nói thì không những Lan chỉ sang chơi mà còn sang một cách thường xuyên.

Thoại suy nghĩ rồi nói :

- Nhưng tôi vẫn không thể nào nghĩ ra được rằng tại sao bà giúp việc lại che giấu đi điều đó , nhiều khả năng là vì tiền , hoặc bị đe dọa...hoặc....hoặc....

Thấy Thoại bỗng nhiên ấp úng , Hùng gặng hỏi :

- Hoặc làm sao , ông vừa nghĩ ra điều gì à...?

Thoại mặt tái nhợt , miệng lắp bắp :

- Tôi ...tôi vừa nghĩ ra một điều nó vô cùng đáng sợ...nhưng nó có thể giải thích tất cả những vấn đề mà ông đang thắc mắc..Nhưng có lẽ nó...nó..hơi mơ hồ

Hùng gắt :

- Có gì thì ông cứ nói xem nào , úp úp mở mở mãi..

Thoại nuốt nước bọt mặt hoang mang đáp :

- Đã khi nào ông nghĩ đến chuyện người chết ở ngôi biệt thự không phải là Kiều Anh chưa...?

Hùng nổi da gà khi nghe Thoại nói đi đầu đó , ngay cả bản thân Hùng cũng chưa bao giờ dám tưởng tượng tới đi đầu này , Hùng cũng run run hỏi :

- Sao ông lại nói thế...?

Thoại khẽ nói :

- Tại vì bỗng nhiên tôi nghĩ tới việc chặt xác , hung thủ đã cố tình chặt xác nạn nhân thành những phần nhỏ sau đó đem chôn , rải rác ở những nơi khó tìm thấy. Mục đích là gì , có khi nào mục đích của hung thủ không muốn bên công an xác nhận được danh tính của nạn nhân không..? Cái đầu và cánh tay trái không được tìm thấy cũng chứng minh đi đầu đó . Tiếp theo bà giúp việc che giấu cho một người ngoài , nếu ngoài lý do vì tiền hoặc vì đe dọa ra thì còn một lý do khác đó là bà ta đang bao che cho một người thân quen của mình. Ông nói ông hay mơ thấy một cô gái mặc váy đỏ , Lan cũng hay mặc váy đỏ ...Rồi những đi đầu tiếng có Kiều Anh ở trường tuy không căn cứ nhưng chưa chắc đã là sai....Vậy nên tôi nghĩ...

Hùng tròn mắt :

- Ông nghĩ người bị giết chính là Lan ...còn kẻ giết người là..là...

- Là Kiều Anh...Bà Xuyên đang bao che cho cô chủ của mình...Tất cả những đi đầu đó đã giải thích hết cho những thắc mắc của chúng ta - Thoại nói.

Bên ngoài trời bỗng nổi sấm chớp ừng ừng , một cơn mưa rào bất chợt kéo đến , những phân tích của Thoại nghe như sấm giập ngang tai. Nhưng suy nghĩ một lúc Hùng thấy không hợp lý :

- Cách giải thích của ông hợp lý nhưng lại không hợp lý . Nếu vậy sao trong hồ sơ của công an lại khẳng định cái xác đó là của Kiều Anh . Hơn nữa chỉ có cái đầu với cánh tay trái là không tìm thấy còn những bộ phận khác vẫn có thể dùng xác nhận danh tính nạn nhân mà.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Thoại gật gù đồng ý , Thoại nói :

- Cũng đúng , nhưng giờ để chắc chắn đi đâu tôi nói có đúng hay không tôi sẽ tiếp tục nhờ người đã cung cấp hồ sơ cho tôi xác nhận đi đâu đó. Quá trình giám định tử thi chắc chắn sẽ có hồ sơ lưu trữ về danh tính , nhân thân....Lại mất một khoản khá khá đấy .

Hùng đáp :

- Tiền nong bây giờ không quan trọng. tôi sẽ chi trả chỉ cần có được thông tin chính xác.

Thoại nói :

- Thông tin thì tuyệt đối chính xác , và lại vụ án cũng đã ngừng đi đâu tra nên có lẽ cũng không khó lắm. Tôi chỉ sợ khi chúng ta đi sâu vào chuyện này quá họ sẽ nghi ngờ không dám tiết lộ thông tin. Nói thế thôi chứ chạy vào ngành , lại chân số má có khi mất hàng 1-2 tỷ , nó nhận vài chục triệu từ mình xảy nhờ ra là mất việc đi tù như chơi. Phải chỗ thân tình lắm mới có một ít thông tin như vậy đó.

Thoại lấy máy gọi cho người kia luôn , sau một hồi nói chuyện phía bên kia quả đúng như Thoại nghĩ , khi muốn thông tin đến hai lần trong một vụ án cách đây đã khá lâu bên kia dường như đang lo sợ đi đâu gì đó. Và Thoại không được đồng ý cung cấp thêm thông tin. Thoại nói :

- Không được rồi , như tôi dự đoán nó không dám làm ..

Hùng hỏi :

- Ông vừa ra giá bao nhiêu..?

Thoại trả lời :

- Như lần trước 50tr..

Hùng gõ gõ tay xuống bàn rồi nói :

- Tăng gấp đôi lên , bảo nó 100tr cho thông tin xác nhận danh tính cô gái bị giết và thêm một tin về nơi ở của bà giúp việc nhân chứng của vụ án. Chắc chắn đi đầu này có vì khi thẩm vấn đi đầu đầu tiên công an sẽ xác nhận tên tuổi, quê quán , chứng minh thư.

Thoại há hốc mồm :

- 100tr cho hai cái thông tin như vậy có đáng không...? Lần trước đã là 50tr rồi đó.

Hùng nhấp ly cà phê rồi đáp :

- Nếu ông chứng kiến những gì tôi vừa trải qua , ngay cả cái lý do mà tôi đến trễ ban nãy thì ông sẽ hiểu thì tiền nó không phải là vấn đề quan trọng.

Thoại lắc đầu tiếc rẻ , lấy máy Thoại gọi lại số vừa nãy và tăng số tiền lên gấp đôi , lát sau Thoại che tay vào điện thoại nhìn Hùng lắc đầu :

- Nó đòi 130tr cho cả thông tin về bà giúp việc...Hay thôi đi..

Hùng vẫn đi ăm tít trả lời :

- Cho nó 150tr , với đi đầu kiện thông tin phải hoàn toàn chính xác không được sai lệch.

Một lần nữa Thoại không hiểu chuyện gì đang xảy ra , Thoại ngán ngẩm đề xuất với gã đi đầu tra viên cơ hội và cuối cùng giao dịch thành công. Bên kia chấp nhận và khẳng định những thông tin hẩn gửi chính xác đến từng con số.

Dập máy Thoại nhìn Hùng :

- Ông có thấy mình đang ném tiền qua cửa sổ vì một chuyện có lẽ nếu kể ra người ta sẽ bảo ông bị điên không..? Nhưng tôi cũng đã ghi âm lại hết những cuộc giao dịch rồi , nếu thông tin sai lệch thì nó sẽ trả giá với số tiền đó.

Hùng cười nụ cười buồn bã :

- Tôi đã nói rồi , chỉ cần ông thấy cái tôi đã thấy thì có lẽ nếu phải chi 1 tỷ rưỡi ông cũng sẽ chỉ chứ đừng nói là 150tr. Tôi hỏi ông đơn giản một câu nhé...Nếu ông chết đi ông còn tiêu tiền được nữa không..? Nếu đánh đổi lấy an toàn của cả gia đình đừng nói là 150tr , tôi có thể đổi tất cả những gì tôi đang có để vợ con tôi được sống yên ổn.

Thoại gật đầu , có lẽ Thoại tiếc vì hắn chỉ là người ngoài cuộc nhìn vào , hắn không hiểu được rằng Hùng đã trải qua những gì trong những ngày vừa qua . Những giấc ngủ khi choàng dậy khắp cơ thể đầu vã mồ hôi , những ảo giác khi nhìn thấy khiến Hùng phải kinh sợ , những giấc mơ đầy máu với những cái xác nằm đó không phải ai khác chính là vợ con mình , những lời nói lạnh lùng vang vọng như từ địa ngục mang tới....Tất cả những thứ đó đã khiến một thằng đàn ông vốn được coi là gai góc , lặn xả thương trường , xã hội trở nên yếu đuối. Và mới cách đây hơn tiếng đồng hồ , chỉ vài giây nữa thôi Hùng đã mất cả mạng sống. Những thứ đó Thoại hay bất cứ ai chưa trải qua đều không thể hiểu được.

Nhìn đồng hồ đã 11h trưa Thoại nói :

- Hai anh em mình đi ăn chút gì đi , nó bảo 5h chiều nay sẽ gửi thông tin cho tôi. Ông cũng nên ăn uống vào mới có sức mà tìm hiểu.

Đúng lúc đó có hai vị khách nước ngoài đi vào quán cà phê , nhìn họ kéo vali Hùng chợt giật mình nhìn Thoại nói :

- Cái vali , thôi chết rồi...

Thoại quay lại nhìn hai vị khách nước ngoài không hiểu gì hỏi :

- Vali.? Vali thì làm sao...?

Hùng run run giọng trả lời :

- Ban nãy trước khi ra về tôi thấy trên oto của Lan có một cái vali...Nãy nghe ông nói đến chuyện hung thủ chặt xác để không ai nhận ra danh tính ,

rồi việc tôi không thấy bà Xuyên xuất hiện...Có khi nào trong vali đó là xác của bà Xuyên không..? Lúc đến đây tôi cũng từng nghĩ đến chuyện bà ấy bị giết , nhưng là giết trong nhà , giờ nhìn cái vali tôi nghĩ nếu trong đó là xác của bà ấy và Lan đang mang nó đi phi tang thì việc chúng ta tìm bà Xuyên đâu còn ý nghĩa gì...?

Sấm chớp lại vang lên ầm ầm , hai người đàn ông sững sờ nhận ra họ đã sai ngay từ đầu , nếu đã nghi ngờ Lan là kẻ giết người và bà Xuyên là đồng phạm thì kẻ họ cần tìm , cần theo dõi là Lan chứ không phải bà giúp việc. Nhưng tất cả vẫn chỉ là trong suy đoán , quá nhiều uẩn khúc , quá nhiều nghi vấn , nhưng khi sắp gỡ được nút thắt ở đầu này thì ở đầu kia họ đang phải đối diện với một nút thắt vừa xuất hiện.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Sáng chiều nay , thông tin của người kia sẽ làm sáng tỏ một số nghi vấn của họ...Và quan trọng hơn Hùng sẽ biết được nơi ở của bà Xuyên từ đó sẽ biết bà Xuyên về nhà hay đã chết.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap13 : Kết Quả Không Bất Ngờ...!!

Rồi quán cà phê với nhiều nỗi nghi vấn , không còn cách nào khác Hùng phải nghe theo Thoại là kiên nhẫn chờ đợi. Thoại dẫn Hùng đến một quán ăn gọi vài món trong thời gian đợi đến khi nhận được thông tin. Tất nhiên số tiền 150tr đã được chuyển khoản trước đó , gọi đồ ăn ra chỉ có Thoại là ngồi ăn được , Hùng uống cốc nước lọc không buồn động đũa. Thoại nói :

- Bây giờ có suy nghĩ cũng không ra được cách , ông không ăn vào lấy sức đâu mà tiếp tục.

Hùng cười nhẹ rồi lắc đầu :

- Ông cứ ăn đi , tôi giờ tâm trạng đâu mà ăn uống. Mà xin lỗi đã làm phiền ông nhiều thế nhé.

Thoại đáp :

- Được rồi , nếu những chuyện ông gặp phải là thật thì tôi cảm thấy có lỗi vô cùng. Coi như giờ tôi đang chuộc lỗi đi.

Hùng không ăn , Hùng mở laptop lên nhìn lại các bức ảnh . Hùng thắc mắc :

- Nhưng cô gái tên Lan tôi gặp đâu có giống Kiều Anh , không lý nào đó lại là Kiều Anh được.

Thoại trả lời :

- Có lẽ ông nghĩ ý kiến của tôi là vô lý , nhưng giờ phẫu thuật thẩm mỹ phát triển lắm. Cần cái ảnh đến là làm được y chang à. Quan trọng là chi

bao nhiêu thôi...Nhưng tôi cũng chỉ đoán vậy thôi chứ thực sự trường hợp đó khó xảy ra lắm. Nghe như trong phim viễn tưởng...Cơ mà biết đâu lại đúng...Hề hề..

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Quả thật với cách giải thích của Thoại tuy hơi khó tin nhưng ghép lại thì khá hợp lý với hoàn cảnh. Nhìn lại các bức ảnh với kết luận của công an đi điều tra Hùng thấy ở hiện trường còn có một dấu giày của đàn ông. Hùng quay máy tính cho Thoại nhìn và nói :

- Vậy còn dấu giày này thì sao , tuy phần lớn dấu vết đã được lau sạch sẽ nhưng công an vẫn tìm được dấu giày này từ đó kết luận ngôi biệt thự có trộm , và kẻ giết người là tên trộm. Mà ông nghĩ xem , sức một cô gái có thể vừa chặt xác nạn nhân , vừa lau sạch dấu vết , vừa đem những phần cơ thể đó đi chôn trong vòng 3 tiếng đồng hồ được không. Sẽ hợp lý hơn nếu chuyện này có tới hai người làm .

Thoại nói :

- Có thể hung thủ cố tình để lại dấu giày nhằm đánh lạc hướng dư luận thì sao...?

Hùng không trả lời vì Hùng nghĩ nếu đã cố ý để lại thì sẽ không chỉ có một dấu giày , hiện tại mọi nghi vấn đều nhằm vào Lan tuy nhiên nghĩ kỹ lại Lan không thể làm chuyện đó một mình . Mọi thứ càng ngày càng rối , Hùng hỏi Thoại :

- Giả dụ ông là kẻ sát nhân sau khi chặt đầu nạn nhân ông sẽ mang đi đâu.

Thoại giật mình , tính Thoại vốn nhút nhát :

- Khiếp đang ăn ông nói thế bố ai mà ăn được , tôi có giết người đâu mà tôi biết.

Hùng nói :

- Thì đang hỏi ví dụ thôi mà..?

Thoại ngẫm nghĩ :

- Nếu là tôi chắc tôi không đủ bản lĩnh mà đem chôn từng thứ mỗi nơi một ít vậy đâu. Mà cái đầu là ghê nhất chắc tôi quăng mẹ nó trong vườn thôi. Ai dám cần cái đầu đi xa , nghĩ thôi đã sợ nổi hết gai ốc.

Hùng nói với Thoại :

- Tại căn phòng xảy ra án mạng tôi luôn có cảm giác có đi đâu gì đó bất thường , mọi sự kỳ quái đều bắt đầu từ căn phòng đó. Tiếng gõ "cộp...cộp..cộp" mỗi đêm hay căn phòng luôn mở cửa khóa cửa một cách bất bình thường thì tôi nghĩ trong căn phòng đó có giấu một thứ gì đó.

Thoại cười đáp :

- Thế sao ông không đập nát cả căn phòng ấy ra mà tìm..?

Hùng nói :

- Ban đầu tôi nghĩ thủ phạm giấu xác ở trong tường . cũng lấy búa đập cả mảng tường nhưng chẳng có gì..

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Thoại tròn mắt ngạc nhiên :

- Ông điên quá , có thời gian mà đập tường nhét xác vào trong thì nó đã nhét cả mấy thứ kia vào. Mà tôi thấy ông bị ám ảnh quá rồi , giờ nhìn ông còn sợ hơn hồn ma nữa đấy.

3h chiều , Thoại có tin nhắn , Thoại vội vã gọi Hùng :

- Đây rồi , nó gửi tin rồi này. May quá có sớm chứ không đợi sốt cả ruột. Ông đợi tôi check rồi gửi qua cho ông.

Hùng ngay lập tức mở máy tính chờ Thoại gửi tin sang , vừa nhận một cái là Hùng với Thoại đều chăm chú nhìn vào máy tính , mở tệp tin thì kết quả khám nghiệm tử thi cho thấy cách giải thích mà Thoại đưa ra hoàn toàn sai. Dấu vân tay của bàn tay phải tìm thấy dưới chậu hoa chính xác là của Kiều Anh , chưa hết vì không tìm thấy đầu nên bố mẹ Kiều Anh còn xin xác nhận xương , ADN và kết quả hoàn toàn trùng khớp với nạn nhân , cơ quan đi đầu tra khẳng định 100% người bị giết chính là Hoàng Kiều Anh . sinh năm 1994 , nguyên quán Đà Nẵng.

Thoại thở dài :

- Quả thật tôi tưởng tượng hơi quá , phí một đồng tiền chẳng để làm cái gì..?

Hùng nói :

- Không sao , thông tin này cũng quý giá mà , đi đầu đó giúp chúng ta càng khẳng định cô gái tên Lan đó có vấn đề Hơn nữa ý kiến của ông không phải là không có lý. Tôi cũng cần xác định rõ.

Thoại đáp :

- Mở nốt tin về bà giúp việc đi ông...?

Hùng mở lên thông tin về bà Xuyên , nhân chứng duy nhất của vụ án . Bùi Thị Xuyên 51 tuổi trú tại Kim Tân - Thạch Thành - Thanh Hóa , dân tộc Mường. Trong hồ sơ chi tiết có cả địa chỉ phường xã , những người có liên quan như con cái trong gia đình . Theo như thông tin thì bà Xuyên có 4 người con 3 trai 1 gái . Trước khi đến giúp việc cho Kiều Anh bà Xuyên cũng từng làm công việc tương tự cho một gia đình trên Hà Nội 2 năm sau đó bị đuổi việc vì bị nghi là ăn cắp. Kiều Anh tìm được bà Xuyên qua một người bạn ở Đà Nẵng khi đó bà Xuyên đã vào trong này làm dọn vệ sinh cho một công ty. Thấy bà Xuyên khá chăm chỉ dọn dẹp sạch sẽ nên khi Kiều Anh hỏi có biết ai biết muốn làm giúp việc tại gia không thì người bạn đó đã giới thiệu. Tất nhiên bà Xuyên đã nhận lời.

Truyện Ma - Vong Hồ - Tác Giả Trường Lê.

Theo như Hùng thấy công việc cũng đúng với sở trường , lương Ki ầu Anh trả cũng không tệ , lại được sống ở một ngôi biệt thự đẹp thế này vậy lý do nào khiến bà Xuyên lại khai không hết sự thật , mà có thể nói lời bà Xuyên không hề nhắc tới mối quan hệ giữa Ki ầu Anh và Lan. Trong khi đó hai người đó thật sự thân thiết và thêm nữa Lan cũng phủ nhận mối quan hệ này . Vậy rõ ràng giữa bà Xuyên và Lan có điều gì đó không đơn giản chỉ là mối quan hệ giữa chủ nhà và người làm. Hùng nói :

- Giờ tôi phải đi Thanh Hóa một chuyến , chẳng biết có tìm được bà ấy không nữa. Sao càng ngày tôi càng thấy chuyện này đi xa ông ạ. Lẽ đâu tất cả nghi vấn của chúng ta đều sai , cả Lan và bà giúp việc vì không muốn liên quan nên không nhận có quan hệ với Ki ầu Anh , không muốn nhắc đến chuyện cũ mà hung thủ thật sự là một tên trộm với dấu giày để lại thì đúng là công an đừng đi điều tra là hoàn toàn đúng.

Thoại thấy Hùng nói vậy cũng đồng tình , các mối quan hệ ngoài lòng của Ki ầu Anh khá nhập nhằng . Có lẽ Hùng đã suy diễn mọi chuyện lên một cách quá đáng , tuy vậy Thoại vẫn nói :

- Hay tôi đi cùng ông nhé , dù sao hai cái đầu vẫn hơn một cái. Giờ tự nhiên tôi cũng muốn tìm hiểu chuyện này ra sao.

Hùng ngạc nhiên :

- Ông không sợ bị vướng vào rắc rối tôi đang gặp à , còn công việc nữa ..?

Thoại cười :

- Hiện tại tôi đang vướng vào r ễ đây , công việc thì tôi có thể nghỉ vài ngày , đợt này cũng không có nhiều khách . Thị trường nhà đất đang đóng băng mà...

Vậy là hai người lên xe đi Thanh Hóa tìm nhà bà Xuyên với hi vọng mong manh còn sót lại. Sau hơn 5 tiếng lái xe họ đến Thanh Hóa vào lúc 9h15' , đặt chân tại thị trấn Kim Tân huyện Thạch Thành lúc này trời đã tối , dân ở đây không quá đông đúc nên 10h tối h ầu như tất cả đèn đã tắt đèn

đóng kín cửa. Biết rằng giờ có đi tìm cũng vô dụng , cũng khá vất vả hai người mới tìm được một nhà nghỉ bình dân tại xã Thành Kim cũng là nơi gia đình bà Xuyên cư ngụ.

Lấy một phòng hai người , chú lễ tân đưa chìa khóa cho Hùng rồi hỏi :

- Anh có chuyện gì mà đi từ Hà Nội vào đây muộn vậy..?

Lý do chủ nhà nghỉ hỏi vậy vì chứng minh thư của Hùng là người Hà Nội, sẵn câu hỏi thì Hùng cũng tiện hỏi lại ông chủ :

- Chú có phải người ở đây không ạ..? Cháu đến đây tìm người quen..?

Ông chủ nhà nghỉ cười rồi đáp :

- Tôi năm nay 55 tuổi rồi , và chưa đi đâu khỏi cái đất này cả. Anh tìm người không phải nói quá chứ chỉ cần là người trong thị trấn này ai tôi cũng biết.

Hùng mặt hồ hởi vội hỏi :

- Vậy chú cho cháu hỏi ở xã Thành Kim này có ai tên là Bùi Thị Xuyên không ạ..?

Ông chủ nhà nghỉ dăm chiêu rồi nói :

- Xuyên thì có mấy người tên Xuyên , cậu có ảnh hay đặc điểm gì không..?

Hùng bảo Thoại lấy máy tính , trong lúc đợi Hùng nói :

- Dạ bà ấy có 4 người con 3 trai 1 gái...Hình như là đi làm xa chứ không ở đây..?

Ông chủ nhà nghỉ vỗ tay cái đét rồi cười to :

- À , Xuyên ngọng phải không..? Thế thì nhà trong thôn ngay kia , chồng bà ấy ngày trước bị nói ngọng nên mọi người gọi là Xuyên ngọng ,

nhưng ch ờng chết lâu r ồi . Nếu đúng có 3 trai 1 gái thì không nh ằm được đầu . Ở đây hỏi Xuyên ngóng ai cũng biết..

Thoại mở điện thoại ra lấy hình cho ông chủ nhà nghỉ xem thì ông ta xác nhận đúng thật là bà Xuyên này. Ông ta bỗng chợt dạ hỏi :

- Thế hai chú có phải công an không đấy , nhìn ăn mặc lịch sự đi oto lại hỏi han thế này không lẽ bà Xuyên này lại ngựa quen đường cũ..?

Nghe thấy thế Hùng vội hỏi tiếp :

- Sao bác lại nói thế ạ..? Trước đây có công an đến tìm bà ấy r ồi hay sao..?

Câu chuyện dở m ồm ông chủ nhà nghỉ nói tiếp :

- Cũng không phải là đến tìm , nhưng cách đây mấy năm thấy bảo bà ấy đi làm osin ở ngoài kia , không hiểu làm gì mà người ta thông báo trên loa là mẹ con bà này ăn trộm đồ của ai đấy , lúc đó bà ấy không có nhà. Thằng con cả cũng bị đọc tên trên loa mà , sau đó công an bắt được con bà ấy . Người ta kháo nhau bà Xuyên xui con trai đi ăn trộm đồ của chủ nhà nào đấy , thằng con nhận hết còn bà ấy thì bị đuổi việc.

Truyện Ma - Vong H ền - Tác Giả Trường Lê.

Hùng và Thoại nhìn nhau ngờ ngác , Thoại nhanh trí :

- Không giấu gì chú , bọn cháu đến đây cũng là để tìm hiểu vụ trộm đó , chú có thể kể rõ thêm cho cháu nghe được không ạ.

Nhìn cái laptop toàn ảnh với dấu của công an nên ông chủ nhà nghỉ không chút nghi ngờ , ra bàn uống nước ng ồi ông ta nói :

- Ở nhưng vụ đó cách đây lâu lắm r ồi , mà thấy đâu g ần năm sau người ta thả con trai bà ấy về mà. Lại nghe đâu bảo là bắt nh ằm người nên được thả..? Thế nên mọi người ở đây ai cũng phì cười và nhớ chuyện của nhà bà ấy. Nhưng đấy cũng không phải lý do duy nhất mà ở đây người ta biết bà

ấy đâu , lý do là sau lần đó bà Xuyên xây một cái nhà ba tầng to nhất chỗ này . Bà ấy bảo tiền đó là tiền đền bù cho việc xử oan con bà ấy. Sáng mai hai anh cứ đi thẳng đường này, đến ngã rẽ thứ 3 thì rẽ vào , nhìn thấy cái nhà 3 tầng to nhất màu vàng thì chính là nhà bà Xuyên. Thằng con cả bà ấy đang ở với đứa em út , còn thằng hai đi làm xa, đứa con gái thì lấy chồng từ lâu rồi.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap14 : Đôi Dép....

Thoại hỏi ông chủ nhà nghỉ :

- Thế hai hôm nay bác có thấy bà Xuyên về đây không ạ..?

Ông chủ nhà nghỉ trả lời :

- Cái đó thì tôi không rõ lắm , mai các cậu đến nhà hỏi là ra ngay ấy mà..? Mà muộn rồi hai cậu lên phòng đi , tôi chỉ biết thế thôi.

Hùng cảm ơn ông chủ nhà nghỉ rồi hẩy tay Thoại lên phòng. Buột miệng Thoại nói :

- Ngu ngơ lại vào đúng cái nhà nghỉ gặp ngay được ông buôn chuyện , lại đúng chuyện người mình muốn tìm. May thật nhỉ , đỡ mất công sáng mai đi hỏi thăm từng nhà.

Hùng khẽ gật đầu :

- Cũng không hẳn là may đâu ông ạ , không hiểu sao tôi có cảm giác từ khi đi tìm thông tin cứ như có người dẫn lối , chỉ đường cho mình vậy. Lần trước ở khách sạn trong Đà Nẵng cũng vậy , bao nhiêu khách sạn tôi lại vào ngay khách sạn của bạn học cùng lớp với Kiều Anh. Giờ lại đến đây...

Thoại xua tay :

- Ông nói làm tôi nổi da gà , cứ như ma xui quỷ khiến vậy...Thôi tôi tắm trước ông tắm sau nhé , sáng mai đi sớm.

Hùng gật đầu , trong phòng hơi nóng , Hùng bật đèn điều hòa thì thấy đèn điều khiển chỉ bấm được 19 độ. Lắc đầu Hùng lẩm bẩm :

- Đến cái đi ầu khiến còn hồng..

Truyện Ma - Vong H ền - Tác Giả Trường Lê.

Lúc sau Thoại tắm xong đi ra thì Hùng đi vào nhà tắm , đang tắm thì Hùng hốt hoảng kêu lên :

- Nãy ông làm gì mà trong b ền c ầu toàn máu thế này .

Thoại nói vọng vào :

- Diên à , tôi chỉ đẩy cái nắp lại thôi chứ có đi ỉa hay đái gì đâu. Ban nãy tôi đẩy lại làm gì có gì.

Hùng gọi Thoại vào trong xem , nhưng Thoại chẳng thấy gì ngoài cái b ền c ầu trắng đục vì cũ. Thoại nhìn Hùng hoảng hốt :

- Ông bị ảo giác à..? Có gì đâu..?

Hùng nhìn Thoại và hiểu được rằng những thứ này chỉ một mình Hùng thấy được. Cố bình tĩnh để tránh làm Thoại sợ , Hùng dụi mắt r ồi nói :

- Ừ , có khi tôi hoa mắt thật....

Tuy nói vậy nhưng Hùng vẫn nhìn thấy bên trong b ền c ầu là máu me nhớt nháp tung tóe khắp nơi. Hình như trên thành b ền c ầu còn có dính một thứ gì đó bột bột , nhuyển nhuyển màu đỏ h ồng. Run sợ tiến lại từng bước để nhìn kỹ hơn thì Hùng giật mình vì nút xả nước vừa có người ấn cái cạch , và tất nhiên trong phòng tắm lúc đó chỉ có một mình Hùng.

Vội vàng lau khô người , Hùng chạy ra ngoài thì thấy Thoại đã ngủ từ bao giờ . Mà có kể những thứ ban nãy ra thì Thoại cũng chẳng tin , Hùng ng ồi lục lai số hồ sơ xem xét kỹ lưỡng thì thấy bức ảnh chụp nhà vệ sinh trong căn phòng của Ki ều Anh có một vài chỗ còn vết máu mà công an đã chụp cận cảnh lại. Nhưng họ cho rằng đó là do hung thủ sau khi lau dọn đã vương lại.

Nghĩ đến thứ ban nãy nhom nhóp dính mở miệng b ồ n c ầu Hùng sợ hãi khi bất chợt trong đ ầu Hùng vừa thoáng qua một suy nghĩ man r ợ :

" Một phần xác nạn nhân bị xay nhỏ xong đổ vào b ồ n c ầu r ồi giặt nước phi tang."

Ý nghĩ đó khiến Hùng cảm thấy hãi hùng , mắt nhìn chăm chú vào máy tính Hùng đưa tay ra sau kéo kéo chân Thoại để gọi Thoại dậy nói chuyện , nhưng Thoại ngủ say chẳng biết gì . Hùng quay lại kéo mạnh hơn nhằm gọi Thoại dậy bằng được , nhưng nãy giờ Thoại đâu có nằm đó , thứ Hùng đang kéo đúng là một bàn chân nhưng nó đã bị chặt rời ra từng khúc , trên giường chỉ có một cái xác bị phanh ra làm nhi ều mảnh đang nằm trên vũng máu , và cái xác đó cũng không có đ ầu.

- Ông làm cái gì mà bấu chân tôi đau thế...

Tiếng Thoại vang lên khiến Hùng giật mình. Nhìn lại Hùng thấy mình đang nắm chặt lấy chân Thoại , Hùng vội buông ra r ồi giải thích :

- Không không có gì đâu , tôi định gọi ông dậy nói cái này mà gọi mãi không tỉnh.

Truyện Ma - Vong H ồ n - Tác Giả Trường Lê.

Thoại đáp :

- Thế mà nhìn mặt ông sợ như vừa mới giết người ấy.. Sao có gì nào..?

Hùng cho Thoại xem bức ảnh chụp hiện trường trong nhà vệ sinh r ồi nói :

- Có khi nào hung thủ cho xác nạn nhân vào xay r ồi đổ xuống b ồ n c ầu không..?

Thoại hoảng hốt :

- Thế quái nào mà ông lại có cái ý nghĩ kinh dị như vậy được....

Hùng định nói là do ban nãy trong nhà tắm nhìn thấy...nhưng lại thôi.
Im lặng một lúc Thoại nói :

- Nhưng cũng đúng đấy , thế nên mới không tìm thấy cánh tay với cái đầu. Ví dụ ông đoán đúng thì công an tìm làm sao ra được. Thế thì cũng hết cách , nhưng cái tay còn xây được chứ cái đầu thì xây làm sao...? Nghĩ thôi tôi đã thấy buồn nôn rồi...Đúng như ông nói càng ngày tôi càng thấy càng đi quá xa rồi.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Hùng khẽ lẩm bẩm :

- Không biết cô Kiều Anh này gây thù chuốc oán với ai , chưa nói đến xác bị cho vào máy xay , ngay cả việc bị chặt ra thành nhiều mảnh đã đủ hiểu kẻ giết cô ta là người dã man như thế nào rồi. Nếu như quả thật là Lan giết thì tôi thấy xã hội này thật đáng sợ , không thể nhìn mặt mà đoán được bên trong con người ta như thế nào được.

Nhìn đồng hồ đã hơn 12h đêm Thoại nói :

- Có những chuyện mà chúng ta nghĩ thôi đã thấy vô lý nhưng nó vẫn xảy ra đấy thôi. Hoặc có những bí mật mà nếu người làm không nói thì sẽ không ai biết . Đơn giản như chuyện Bella có con và cha đứa bé là ai vậy...Ha Ha Ha..

Hùng nhìn Thoại chửi :

- Đm , ông đúng là...Đến nước này mà vẫn còn đùa được . Thôi ngủ đi sáng mai đi tìm nhà bà Xuyên.

Nằm nhưng chưa ngủ được ngay Thoại hỏi hùng :

- Ban nãy ông chủ nhà nghỉ có nói con cả bà Xuyên từng bị bắt do bị nghi ăn trộm , sau đó lại được thả. Trong hồ sơ có ghi bà Xuyên cũng từng bị chủ nhà trên Hà Nội đuổi việc vì cũng vì ăn trộm, vụ Kiều Anh công an cũng kết luận do ăn trộm...Có khi nào liên quan không ta..?

Hùng nói :

- Nhưng vụ con trai bà Xuyên là trước khi bà ấy đến nhà Kiêu Anh làm , theo lời kể thì lúc Kiêu Anh thuê bà ấy thì con bà ấy vẫn đang trong trại. Lúc con bà ấy được thả thì chẳng phải Kiêu Anh đã chết trước đó vài tháng rồi sao..? Và ban nãy ông chủ nhà nghỉ có nói thời điểm bà ấy xây nhà là mấy tháng sau khi mà con trai bà ấy được thả và nhận tiền đền bù...Khoan...đã...

Cả Hùng lẫn Thoại đều bật dậy....Hùng nói trước :

- Từ từ đã , ông với tôi phải phân tích thật kỹ đoạn này. Bà Xuyên bị chủ trên Hà Nội đuổi việc vì nghi ăn trộm , và lần đó con bà ấy cũng bị bắt vì nhận rằng lên thăm mẹ thấy nhà giàu nên định ăn trộm nhưng bị bắt. Con đi tù còn bà Xuyên vào Đà Nẵng làm thuê sau đó được giới thiệu đến nhà Kiêu Anh giúp việc. Độ nửa năm sau thì Kiêu Anh bị giết , hung thủ được quy là trộm , loại bỏ con bà Xuyên vì lúc đó vẫn trong tù.

Thoại tiếp lời :

- Nhưng cái chúng ta đang thấy lạ ở đây chính là sau khi Kiêu Anh bị giết vài tháng thì con trai bà Xuyên được thả , bà Xuyên có tiền xây nhà 3 tầng và nói đó là tiền đền bù án oan.

Hùng đáp :

- Đúng vậy , nghe qua thì hợp lý đối với người dân ở đây. Nhưng với người như chúng ta thì nó lại quá vô lý , để tòa án xử lại một vụ oan sai mọi việc không thể nào diễn ra nhanh như vậy được. Hơn nữa khi bị bắt ăn trộm là bắt tại trận có tang chứng vật chứng thì người ta mới kết án. Làm gì có chuyện xử oan , trừ khi.....

Cả hai cùng nói :

- Trừ khi sau cái chết của Kiêu Anh bà Xuyên đã nhận được một số tiền cực lớn , đủ để chạy án cho con và thừa xây nhà. Và tiền đó từ ai khi công an xác nhận độc đặc giá trị của Kiêu Anh hầu như còn nguyên vẹn....

Hùng đập tay xuống giường ;

- Từ Lan , nghi phạm số 1 trong vụ án mạng mà tôi với ông suy đoán từ đầu đến giờ. Nếu như thế thì hoàn toàn chính xác.

Thoại cười đắc chí :

- Chắc chắn là như vậy rồi...Đó là lý do vì sao hai người họ bao che cho nhau và nó giải thích một cách hợp lý bà Xuyên lại sang nhà Lan giúp việc. Một là Lan dễ quản lý , hai là dễ thủ tiêu khi bị phát hiện....Tôi thấy tôi hay quá ông ơi....Tôi nói như thám tử rồi.

Hùng bây giờ mới giãn cơ mặt , khẽ cười Hùng nói :

- Đúng vậy , suýt chút nữa chúng ta quên mất thông tin quý báu mà ông chủ nhà đã nói. Nhưng lý do vì sao Lan giết bạn thân và tại sao bà Xuyên lại biết đó là Lan để mà thu lợi quả thật quá khó.

Thoại vỗ vai Hùng :

- Dục tốc bất đạt , mới một tuần mà ông đã tìm ra manh mối ngay cả công an cũng không nghĩ đến đã là quá giỏi rồi. Những suy nghĩ của ông có lúc tôi cho là không tưởng nhưng dần dần tôi lại thấy đúng. Có khi như ông nói thật , đang có thứ gì đó giúp ông trên con đường đi tìm sự thật . Ma quỷ gì đó chẳng hạn, he he tôi đùa thôi.

Hùng im lặng , vì những thứ Thoại nói không phải là vô căn cứ. Rõ ràng Hùng đang được thứ đó dẫn lối đến những đầu mối quyết định. Tuy nhiên hiện tại thứ đó vẫn đang ám ảnh cả gia đình Hùng , không biết là thế nào nhưng Hùng nhớ lời mẹ với vợ dặn :

" Sư thầy nói cách tốt nhất để tránh khỏi vong hồn là giúp họ được siêu thoát."

Cái chết của Kiều Anh đầy đau đớn , dã man , tủ nhục...Chưa biết lý do vì sao nhưng một cô gái chết cách đây nhiều năm đến bây giờ vẫn không tìm được đủ xác chỉ nghĩ thôi cũng thấy nổi da gà rồi. Người sống

nghe còn thấy sợ nữa là hồn ma bao năm qua họ vẫn nuôi mãi nỗi uất hận chưa được hóa giải. Bỗng nhiên Hùng cảm thấy hồn ma cô gái đó đáng thương hơn là đáng trách nhưng có một điều không thể phủ nhận đó là nó vô cùng đáng sợ. Chính vì sự đáng sợ đó mà đến 3h sáng Hùng mới tắt đèn đi ngủ, khi hai người đàn ông đã chìm trong giấc ngủ mà không hề hay biết rằng trong căn phòng vẫn đang có một cái bóng đi qua đi lại, cái bóng đó còn đi thẳng đến đầu giường cúi nhìn khuôn mặt của Hùng rồi dần dần biến mất.

Sáng hôm sau, nghe tiếng gà gáy là cả hai đều bừng tỉnh. Mắt cay xè vì đêm qua ngủ muộn nhưng Hùng vội gọi Thoại :

- Hơn 6h rồi ông ời, dậy nhanh rồi chuẩn bị đi tìm nhà bà Xuyên...

15' sau cả hai xong xuôi, xuống trả phòng ông chủ nhà nghỉ chỉ lấy 150k nhưng Hùng đưa cho ông ấy cả 1tr nói là cảm ơn thông tin hôm qua của ông ta. Ông chủ nhà nghỉ thấy vậy nói :

- Cảm ơn hai cậu, nhận nhiều tiền thế này hay để tôi dẫn đường cho hai cậu đến nhà bà ấy luôn. Cũng ngay đây nhưng nó hơi ngõ ngách, quê mà. Tôi đi xe máy hai cậu theo sau nhé...

Hùng vội gật đầu cảm ơn, đúng là có người dẫn đường nên chỉ 10' sau Hùng đã đến được ngôi nhà ba tầng to nhất thôn, ngôi nhà nổi trội hơn bất cứ ngôi nhà nào xung quanh vì đa số toàn nhà cấp 4, hơn tí thì nhà hộp, hai tầng... Ông chủ nhà nghỉ cười rồi chỉ vào nhà :

- Đây nhà các cậu cần tìm đây, thế nhé chào hai cậu tôi về

Hùng và Thoại chào ông chủ nhà nghỉ rồi tiến vào gọi cổng, vì không có chuông nên Thoại gọi mồm :

- Cô Xuyên ời, cô có nhà không..?

Gọi mấy câu mới có người ra mở cửa, một thanh niên tầm 20 tuổi. Thanh niên hỏi :

- Các anh tìm ai đấy..?

Hùng trả lời :

- Em cho anh hỏi có cô Xuyên ở nhà không...?

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Cậu thanh niên định trả lời thì bên trong có giọng đàn ông quát to :

- Ai gọi cái gì ngoài đấy đấy...

Nói xong anh ta chân đất chạy ra ngoài cổng hất hàm hỏi với giọng
kêch cỡm :

- Hỏi ai mà sáng sớm đã gọi ồn lên thế hả..?

Hùng đoán chắc đây là con cả bà Xuyên , còn cậu kia là con út. Người
con cả mặt mũi bặm trợn , người ngợm thì xăm mấy hình chim chuột . Nhẹ
nhàng Hùng nói :

- Anh cho tôi hỏi cô Xuyên , Bùi Thị Xuyên có nhà không ạ..? Hai
chúng tôi là công an trên Hà Nội về tìm bà Xuyên có chuyện. Mong anh
hợp tác.

Không hiểu tại sao Hùng lại mạo nhận công an , nhưng hình như cách
đó có tác dụng. Nhìn vẻ bề ngoài lịch sự , đầu tóc gọn gàng , vest đen , giày
đen lịch lãm , thêm quả xé hộp đậu ngoài đường ông con cả bà Xuyên
người từng bị đi tù có lẽ chột dạ. Hạ thấp giọng anh ta lắp bắp :

- Mẹ..mẹ...tôi không có nhà...Bà ấy đi làm ở ngoài Bắc cơ....

Hùng nhìn thẳng mặt anh ta hỏi :

- Có thật không , chuyện này liên quan đến tính mạng con người đấy...

Anh con cả bà Xuyên lúng túng , nhưng vẫn cố nói :

- Không không có nhà thật mà..

Cậu con út có vẻ hiền lành hơn định nói :

- Mẹ em....

Nhưng bị anh ngăn lại :

- Mẹ tôi không có nhà đâu , mà sao các anh là công an mà không đi cùng với ai ở đây...

Nói đoạn anh ta ra hiệu cho em đi vào trong nhà , Thoại lắc đầu :

- Có khi anh giả làm công an người ta lại sợ...

Hùng gọi Thoại ra xe rồi nói :

- Thế không thì bảo là ai , lúc đó rồi quá chỉ nghĩ được thế. Mà ông không thấy cách trả lời ấp úng của anh ta à. Thêm thằng em định nói gì đó thì tôi nghĩ một là bà Xuyên đang ở trong nhà hai là đến nhà con gái . Hai người con đang che giấu cho mẹ , có khi tôi đánh động như thế này bà ấy lại sợ mà lộ diện.

Thoại ngạc nhiên :

- Sao ông chắc chắn thế, lỡ đâu bà ấy không về nhà thì sao..?

Hùng cười :

- Đôi dép để ở ngoài chính là đôi dép hôm tôi nhìn thấy khi đến nhà Lan. Không trùng hợp thế chứ.

Thoại há hốc mồm :

- Ông tinh thật đấy , vậy thì giờ tính sao...?

Hùng nói :

- Đôi dép đó chứng tỏ một đi đầu hôm tôi đến nhà Lan bà Xuyên không hề đi chợ , bà ta biết tôi đến tìm bà ấy. Lúc Lan có điện thoại không ai khác chính là bà Xuyên gọi, sau đó Lan nói ra ngoài có việc là để muốn đuổi tôi đi. Chính vì bà Xuyên ở trong nhà nên bà ấy mới biết tôi đợi ở ngoài đến 9h tối , và Lan cũng không về nhà khi tôi còn ở đó.

Thoại im lặng lắng nghe , Hùng tiếp :

- Có thể sau khi tôi bỏ đi thì Lan mới về hoặc lúc đó bà Xuyên mới bỏ đi. Hôm sau tôi quay lại thì thấy Lan chuẩn bị đi và bà Xuyên được bảo là về quê . Nói gì thì nói tuy bảo về quê nhưng nếu không có thông tin từ công an chúng ta làm sao mò được ra nơi ở của bà ấy nhanh thế được. Hơn nữa tâm lý của một người trên 50 tuổi khi muốn trốn tránh đi đâu gì thì về nhà là nơi họ nghĩ đến đầu tiên. Tôi đã sợ bà Xuyên bị giết nhưng đến đây nhìn thấy đôi dép thì tôi chắc chắn bà ấy vẫn sống và đang ở trong ngôi nhà kia.

Thoại gật gù :

- Thế nên anh mới nói anh là công an , để đánh động bà ấy....

Hùng cười :

- Đúng vậy , nếu là công an thì bà ấy sẽ nghĩ khi quay lại công an sẽ có quyền khám xét nhà. Chắc chỉ trong vòng hôm nay thôi bà ấy sẽ trốn tiếp , cái chúng ta cần bây giờ là theo dõi thật kỹ ngôi nhà xem ai sẽ rời đi . Nếu quả thật bà Xuyên nghe thấy công an mà sợ bỏ trốn thì chắc chắn bà ấy có liên quan đến cái chết của Kiều Anh, hên một cái bà ta chỉ biết mặt tôi không biết mặt ông , vì thế sẽ dễ dàng hơn khi giả danh công an.

Thoại lắc đầu :

- Nhưng cả ông lẫn tôi đâu có thẻ hay quần áo công an.

Hùng cười :

- Yên tâm . tâm lý một người phạm tội lúc bị phát hiện không nghĩ được nhiều thế đâu. Dân ở đây vẫn chưa phát triển , hơn nữa bà Xuyên mà có tội thật thì chỉ cần nói là công an bà ta đủ sợ rồi. Cộng thêm số tài liệu của công an trong máy tính chúng ta có. Chỉ cần bắt được bà ta sợ gì bà ấy không tin.....

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap15 : Cái Xe Chết....Tiệt.

Qua những lời phân tích của Hùng Thoại chỉ còn biết tròn mắt thán phục , quen biết Hùng cũng đã lâu trong mối quan hệ công việc , cũng tiếp xúc nhiều lần mặc dù trước đó Thoại đã biết Hùng là một mẫu người khá tinh nhanh , sắc sảo , nắm bắt tốt tình hình. Nhưng đây là lần đầu tiên Thoại thấy Hùng còn có những suy luận vô cùng sắc bén . Chẳng trách dù tuổi đời còn khá trẻ nhưng Hùng lại có tiếng trong giới bất động sản và thành công như vậy . Thoại hỏi :

- Thế việc của chúng ta bây giờ là chỉ cần ngồi đợi thôi phải không...?

Hùng trả lời :

- Đúng vậy , nhưng tạm thời chúng ta phải chờ như đã đi khỏi đây. Chạy lùi xuống dưới kia một đoạn tôi thấy có chỗ khuất mình đánh xe vào đó . Từ đó có thể quan sát được toàn bộ ngôi nhà , cái ngõ này là con đường duy nhất đi thông ra bên ngoài. Kiểu gì bà ấy cũng phải mò ra thôi....

Hùng lái xe đến đoạn khuất , lùi xe vào bên trong cả hai đứng sau lùm cây chăm chú nhìn vào ngôi nhà ba tầng. Thoại cười bảo với Hùng :

- Ông với tôi kiểu như du kích đánh Mỹ ngày xưa vậy nhỉ...? Cơ mà lỡ bà ấy không có nhà hoặc không đi như ông nói thì sao nhỉ..?

Hùng mắt vẫn chăm chú vào ngôi nhà đáp :

- Nếu thế tôi sẽ ở đây đợi đến khi nào bà ấy chịu ra thì thôi.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Một lúc sau trong nhà có người đi xe máy ra , đó là con út của bà Xuyên . Khoảng 15 phút sau nó quay về mang theo một túi bóng đen , bên trong không biết là đựng cái gì. Thấy nó đảo diết nhìn xung quanh Hùng vội nói :

- Nấp nấp đi đừng để nó nhìn thấy...

Thoại vội núp lại rồi hỏi :

- Chắc nó đi thăm dò đấy..? Bảo sao ban nãy tôi cứ nghĩ tại sao ông không đánh xe lên hẻm đoạn trên đầu đường , vừa tiện mà lại dễ bắt được bà ấy mà lại khẳng khẳng đi lùi hẻm xuống dưới đây.

Hùng thấy con út bà Xuyên đi vào trong liềm nói :

- Nếu mà đợi ở đầu trên đoạn đường ra tôi sợ bà ấy nghĩ chúng ta sẽ đón đầu ở đấy. Thằng con đi lâu như thế chắc là đi xem chúng ta có đợi ở ngoài đó không..? Cũng thông minh đấy chứ , bảo sao trả lời các câu hỏi của công an rõ ràng đến vậy. Với cái thái độ mắt lăm lét như thế kia càng khẳng định trong nhà có thứ gì đó sợ người khác phát hiện. Tôi đoán chắc nếu bà Xuyên mà có trong nhà chỉ trong ngày hôm nay kiểu gì bà ấy cũng phải đi.

Hai người thay nhau trực nhìn vào nhà bà Xuyên , ban sáng cả hai chưa ăn gì nên cũng đói. Đợi đến 9h30 mà ngoài thằng con út ra từ lúc đó vẫn chưa thấy ai ra ngoài . Thoại háu đói kêu :

- Mẹ sư , biết thế sáng ăn tạm cái gì rồi hãy đi. Đợi kiểu này chưa biết bao giờ mới tóm được mà đói quá. Trong khi phải đi ra ngoài đường to mới có hàng quán. Đói quá ông ạ , tối qua đi vội cũng có ăn cơm đâu.

Hùng nói :

- Tôi cũng đói , nhưng cái xe này giờ mà đi ra ngoài thì lộ luôn , à trên xe còn hộp bánh trứng mua ngang đường chiều qua với nước lọc đấy. Ông ăn tạm đi rồi chịu khó một tí vậy...

Thoại vội trèo lên xe tìm bánh với nước ăn ngẫu nhiên , Hùng vẫn chăm chú không rời mắt khỏi ngôi nhà. Bỗng dưng Hùng giật nảy người vì có một bàn tay khẽ đặt lên vai Hùng vỗ vỗ :

- Này , này..cậu đứng đây nhòm cái gì đấy.

Giọng một ông lão chắc cũng phải gần 60 tuổi vang lên , Hùng giật bắn người quay lại đáp ứng :

- Dạ dạ, bọn cháu đang đi nhưng xe nó lại có vấn đề nên lùi nhờ vào chỗ mát này đợi tìm thợ đến sửa ạ.

Ông lão cười :

- Tôi thấy cậu cứ nhìn vào ngôi nhà ba tầng kia tưởng cậu có ý đồ ăn trộm nhưng thấy xe đẹp thế này thì ăn trộm gì..À mà xe cậu hỏng à..?

Hùng một mặt trả lời ông lão một mặt cố gắng nhìn ngôi nhà :

- Dạ vâng...xe cháu có vấn đề gì đó ông ạ..?

Ông lão nói :

- Ngôi nhà ba tầng kia trong đó có thợ sửa xe đấy , hay tôi đang tiện ra chợ tôi qua đó gọi hộ cho cậu để nó xem có sửa được không nhé. Nhà đấy có thằng con út mở tiệm sửa xe máy ở thị trấn , biết đâu nó lại sửa được oto..

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Thoại thấy vậy nhanh trí ở bên trong nổ máy rồi thò đầu ra ngoài nói :

- Xe lại ok rồi anh ơi , chắc đi đường xa máy nóng hay sao mà ban nãy không nổ được , giờ lại được rồi anh ạ. Dừng tạm tí nữa cho máy nó nguội nguội rồi đi.

Ông lão thấy vậy nói :

- Thế à , may cho hai cậu chứ ở đây tìm thợ sửa oto khó lắm...Thôi tôi đi đây..

Thoại thấy vậy liền vội gọi ông lão lại hỏi han :

- Thế cái nhà này ông bảo có thợ sửa xe là nhà to nhất kia hả ông , sửa xe mà xây nhà to thật ông nhỉ..?

Ông lão cười gạt đi :

- Móc đâu ra , nhà đấy xây trước khi thằng con biết sửa xe..Là tiền đền bù án oan của anh trai nó đi tù đấy. Mẹ con nhà đấy giàu nhất ở đây , chẳng hiểu làm gì mà lắm tiền thế.

Thoại khéo léo dẫn ông lão vào câu chuyện một cách ngẫu nhiên :

- Nhà bọn cháu ngoài Đà Nẵng cũng không to được thế này đâu..?

Ông lão nói :

- Ô , cậu cũng ở Đà Nẵng à..?

Thoại cười rồi đáp :

- Dạ vâng , hai anh em cháu ở Đà Nẵng vào đây có chút việc ngang đường thì xe hỏng. Ông cũng quen ai ở đó à..?

Ông lão như bị cuốn vào cuộc nói chuyện quên luôn việc đi chợ :

- Không tôi thì làm gì có người thân ở đó mà quen , chỉ là sáng sớm hôm qua tôi có gặp cái bà ở nhà ba tầng kia kìa. Cũng phải hơn năm nay không gặp thì tôi có hỏi bà ấy đi đâu về thì bà ấy bảo làm ở trong Đà Nẵng về, trùng hợp nhỉ..

Hùng với Thoại quay ra nhìn nhau gật đầu , Thoại hỏi tiếp :

- À vậy chắc mẹ đi làm xa gửi tiền về cho các con xây nhà rồi. Thế mới xây nhà to thế kia chứ.

Ông lão vội hỏi :

- Vào Đà Nẵng làm được nhiều tiền lắm hả cậu...Bảo sao bà ấy đi mấy năm liên không về..

Thoại cười :

- Dạ vâng , thành phố đáng sống mà ông..? Ông đi mua đồ đi không con lại làm mất thời gian của ông..?

Ông lão bây giờ mới nhớ ra việc chính của mình , ông vội chào Hùng với Thoại rồi đi vội ra đường lớn , vừa đi vừa lầm nhảm :

- Chuyến này có khi hôm nào phải sang hỏi cái bà Xuyên này xem trong đó có việc gì cho con út nhà này đi làm coi có được không..?

Thoại chạy lại chỗ Hùng nói :

- Đúng là bà ấy có về nhà ông ạ. Sáng sớm ngày hôm qua , tức là sáng hôm qua lúc ông quay lại nhà Lan gặp cô ta thì bà Xuyên đã về đến nhà. Vậy chắc chắn tối hôm kia lúc anh vừa đi thì bà ấy đã thu dọn đồ đạc về quê ngay trong đêm rồi. Bà này nhanh thật đấy , vội vàng như thế 100% là có vấn đề rồi.

Thoại đang nói thì Hùng vội chỉ tay về phía nhà bà Xuyên nói :

- Kia rồi , thằng con lớn với một người phụ nữ đội nón , bịt mặt..Lên xe đi ông nhanh lên .

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Thoại lên xe nổ máy , Hùng cũng lên luôn...Luc đó là 10h sáng , chưa đầy hai tiếng cuối cùng bà Xuyên cũng phải lộ mặt. Thoại nói :

- Sao giờ lên chặn lại luôn chứ ..?

Hùng đang lúi húi dùng điện thoại nói :

- Không được , giờ thằng con cả đang chờ bà ấy đi nếu chặn như vậy sẽ gây chú ý , không chừng tôi với ông còn bị dân ở đây quây lại đánh cho mất đường về luôn đấy. Gì chứ đất khách quê người mà đòi bắt người kễ cả là mấy anh công an đi mà không có đội cũng không dám ho he đâu. Giờ ông phải theo sát xem bà ấy đi đâu...Nhớ giữ khoảng cách nhé , mất dấu lần này là không tìm được nữa đâu.

Thoại gật đầu đánh xe ra khỏi chỗ khuất chuẩn bị đi theo chiếc xe máy vừa ra khỏi nhà bà Xuyên cũng đã bắt đầu rời đi. Nhưng đúng lúc này xe tự động chết máy không tài nào đi được. Hùng đổi chỗ cho Thoại , Hùng rút chìa khóa ra cắm đi vặn lặn nhưng động cơ vẫn im lìm , trong khi đo chiếc xe máy của hai mẹ con bà Xuyên đã đi ra đến đầu ngõ rồi quành vào đường lớn mất hút. Hùng giận dữ lấy tay đập mạnh vào vô lăng , mồm chửi thề:

- Địt mẹ nó chứ , ban nãy nói hỏng xe không ngờ bây giờ hỏng thật , mà hỏng đúng lúc nào không hỏng lại hỏng đúng vào lúc này . Mẹ kiếp....

Thoại lắc đầu ngao ngán :

- Quái lạ , mới xong còn nổ được máy , vừa chuẩn bị lù ra đi theo thì chết máy đột ngột. Vất vả lắm mới tìm được đến đây , nhọc bao công nhừ rồi theo dõi bà ta mới chịu xuất hiện mà giờ chúng ta vẫn ở đây với cái xe chết máy còn bà ấy đã biến mất hút rồi.

Hùng bực mình xuống xe mở nắp capo lên xem xét , xem một hồi chẳng thấy chạm cháy hay đứt dây dợ gì cả , tất cả vẫn bình thường. Kiểm tra bình xăng , xem lại ác quy , nói Thoại kiểm tra lại cầ sốtuy nhiên cũng không phát hiện ra nguyên nhân gì. Hùng lấy chân đạp rầm rầm vào xe vì tức tối. Nãy giờ bà Xuyên đã đi đâu có trời mới biết , bao nhiêu cố gắng đến thời điểm hiện tại đã trở thành công cốc.

Hùng ở ngoài trút cơn giận lên chiếc xe chết tiệt , Thoại bên trong vẫn hí hoáy cố gắng cho chiếc xe hoạt động. Đạp đến móp cả một bên xe Hùng toát mồ hôi thở dốc , Hùng quay mặt lại dựa vào thành xe vô đầu bứt tai. Đang trong lúc thất vọng thì phía cổng nhà bà Xuyên lúc này thằng con trai út bà Xuyên dắt xe máy đi ra. Thấy nó đứng ngoài cổng nghe điện thoại

một lát rồi tiến lại gần cổng . Hùng nghĩ chắc đến giờ nó đi ra tiệm sửa xe ngoài thị trấn để làm việc. Nhưng không , nó không đi một mình , nó đang chờ đợi cho một người nữa đang từ trong nhà bước ra ngó nghiêng.

Là bà Xuyên , dáng người mảnh khảnh , tuy cũng đội nón nhưng bà ta không che mặt , tuy cách một đoạn nhưng Hùng nhận ra đó chính là người phụ nữ mà Hùng đã nhìn thấy phía bên hàng rào nhà Lan . Đúng là bà ta rồi , thằng con út đang đỡ cho mẹ cái balo đặt ở phía trước rồi bảo mẹ lên xe ngồi phía sau , cùng lúc đó Thoại ở bên trong đang vã mồ hôi cũng cười lớn :

- Ha ha ha...Xe lại nổ máy được rồi ông ời...nhưng mà giờ tìm....

Thoại chưa kịp nói hết câu thì Hùng đã trèo lên xe rồi chỉ tay về phía trước :

- Kia mới là bà ta ông ạ , đi theo con xe Air blade đỏ đen kia nhé. Thằng con út bây giờ mới trở về đi khỏi nhà. Suýt nữa thì chúng ta bị lừa rồi....

Thoại hoảng hồn , vẫn chưa hiểu lắm nhưng vội lái xe đi theo con Air blade trước mặt. Hùng với vẻ mặt đáng sợ hỏi Thoại :

- Ông có tin vào ma quỷ không..?

Thoại toát mồ hôi lạnh sau khi đã hiểu ra vấn đề giọng run run nói :

- Tôi...Giờ không tin..không được..

Thoại nói tiếp :

- Nam mô a di đà phật...Chúng tôi đang cố gắng giúp cô...Đừng làm hại chúng tôi...

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap16 : Chạy Trời Không Khởi Nặng..

Thoại cẩn trọng bám sát chiếc xe máy , đã ra khỏi thị trấn Kim Tân chiếc xe máy tiếp tục chở bà Xuyên đi ra đường lớn , may mắn sao hôm đó đường không đông , xe cộ ít nên việc bám theo cũng khá thuận lợi. Hơn nữa chắc có lẽ hai thằng con bà Xuyên nghĩ việc chia nhau đi làm hai lần đã cắt được đuôi , đánh lừa được lỗ như có người theo dõi. Hùng với Thoại chăm chú từng đường đi của hai mẹ con bà Xuyên. Khoảng một tiếng lái xe , cuối cùng thằng con út chở bà Xuyên vào một nhà nghỉ ở ven đường quốc lộ. Hùng vội nói Thoại :

- Dừng xe ở ven rìa cỏ bên đường đi , đừng vào vội.

Lát sau thằng con út quay trở ra chỉ có một mình , balo đồ đạc cũng không còn. Đợi thằng con bà Xuyên đi hẳn Hùng mới nói :

- Giờ vào thôi , kiểu gì trong ngày hôm nay tôi cũng phải gặp bà ta để hỏi cho ra nhẽ.

Nói đoạn Hùng đưa cho Thoại cái điện thoại rồi nói :

- Tôi đã tải mấy cái ảnh của Kiều Anh trong hồ sơ vụ án vào điện thoại ông , ảnh chụp tôi chọn những cái có dấu của bên đi đầu tra nên khi gặp bà ấy , ông mở điện thoại cho bà ấy xem mấy hình này rồi nói mình là công an , hiện tại mở lại cuộc đi đầu tra về vụ án của Kiều Anh mấy năm trước. Đến khi bà ấy chịu ngẩng xuống nói chuyện thì tôi sẽ vào. Nhớ khi bà ấy bắt đầu nói anh phải ghi âm lại toàn bộ những gì bà ta nói.

Thoại cầm lấy điện thoại rồi gật đầu nói :

- Phù , hi vọng mọi thứ sẽ trôi chảy.

Đỗ xe vào trong bãi Hùng với Thoại đi vào trong nhà nghỉ hỏi em lễ tân đang trực :

- Cho anh thuê hai phòng , à mà cho anh hỏi ban này có một cậu thanh niên chở một người phụ nữ tầ 50 tuổi. Bà ấy ở phòng nào thế nhỉ...?

Em lễ tân trả lời :

- Dạ , các anh là...Bọn em không tiết lộ được anh ạ..

Hùng móc ví ra 1tr đặt lên quầy rồi nói :

- Em yên tâm đi , bọn anh không phải kẻ xấu. Bọn anh đang đi điếu tra thôi. Số tiền này em cần lấy và sắp xếp cho anh hai phòng ở cạnh đó là được.

Em lễ tân thu 1tr vào trong sổ rồi nhẹ nhàng nói :

- Dạ tầ 3 phòng 305 còn hai anh là 304 và 306 ạ. Cảm ơn quý khách...

Hùng và Thoại nhận chìa khóa phòng rồi đi lên trên tầ ba , Hùng nói nhỏ với Thoại :

- Bình tĩnh nhé , cứ coi như ông đang đi thuyết phục khách hàng vậy , làm người khác tin vào lời nói của chúng ta không phải là nghề của ông sao. Khi nào ổn thì nháy máy tôi sẽ sang..

Hùng mở phòng 304 đi vào , Thoại gật đầu làm dấu ok rồi khẽ gõ cửa phòng 305 , phong mà bà Xuyên đang ở .

" Cộc...Cộc...Cộc.."

Bên trong giọng bà Xuyên vang lên hỏi :

- Ai đấy ..?

Thoại bên ngoài trả lời :

- Dạ phục vụ phòng lên để thêm khăn tắm và dầu gội đầu ạ..Quý khách vui lòng mở cửa một chút.

Bà Xuyên có vẻ khá thận trọng nói :

- Khăn tắm vs dầu gội vẫn còn mà , tôi không cần thay đâu..?

Hơi bối rối vì sợ bị lộ Thoại tiếp :

- Quý khách mà không để phục vụ thay thì ông chủ sẽ phạt lương vì thái độ phục vụ không tốt đấy ạ.

Bà Xuyên làu bàu :

- Rõ lắm chuyện...

Bà Xuyên vừa mở cửa ra thì thấy Thoại ăn mặc không giống nhân viên phục vụ , vội vã bà Xuyên định đóng cửa lại nhưng không kịp. Thoại tiến vào trong phòng đóng cửa nhưng không chốt lại . Bà Xuyên hét to :

- Anh là ai..Anh định làm cái trò gì đấy...Tôi hét lên bây giờ đấy..

Thoại mỉm cười đưa tay lên miệng " Suyt" , Thoại mở điện thoại đã có sẵn hình của Kiều Anh đưa lên cho bà Xuyên nhìn rồi nói :

- Bà cứ hét lên nếu muốn , bức ảnh này quen chứ .

Nhìn thấy hình của Kiều Anh bà Xuyên sợ hãi không nói lên lời , bà ta lùi vào trong lấp bắp :

- Tôi , tôi không biết gì hết...Có gì tôi đã khai với các anh mấy năm trước rồi...

Nghe thấy hai từ " các anh" là Thoại biết bà Xuyên đang nghĩ Thoại là công an , cũng vốn dĩ thuộc dạng nhanh nhẹn mồm mép , thủ đoạn. thoại rút trong ví ra cái thẻ màu đỏ chẳng biết là thẻ gì giờ vụt qua rồi cất đi ngay , xong hắn nói :

- Cái đó tôi biết , hồ sơ lời khai của bà trong vụ án đó tôi cũng đang giữ ở đây. Mời bà ngồi xuống nói chuyện , tôi sẽ chỉ hỏi thêm một số vấn đề thôi , mong bà hợp tác.

Bà Xuyên lúng túng ngồi xuống , chưa đề bà Xuyên nói , Thoại mở điện thoại mở tài liệu về vụ án của Kiều Anh cho bà Xuyên nhìn , hắn cố tình mở ảnh Kiều Anh cùng hiện trường lên để xem thái độ của bà Xuyên. Quả nhiên mỗi lần gạt đến ảnh của Kiều Anh là bà ta nhắm mắt không dám nhìn , lúc này Thoại nói tiếp :

- Bà đã xem qua hồ sơ của chúng tôi rồi phải không..? Như bà cũng đã biết vụ án đến nay vẫn chưa bắt được hung thủ. Chúng tôi nghĩ đó là trộm nhưng mới đây đã có người đến cơ quan đi đầu tra cung cấp một số manh mối mới về vụ án. Và đó cũng là lý do tôi đã theo bà về tận đây , việc bà bỏ trốn khỏi nhà không dám gặp chúng tôi càng khiến tôi nghĩ manh mối mà người đưa tin cái chết của Kiều Anh là do bà càng chính xác.

Biết lúc này đã không thể trốn đi đâu được nữa , lại nghe thấy Thoại nói Kiều Anh là do bà ta giết , bà Xuyên xanh mặt vội vàng chối :

- Không không , chắc chắn tôi không giết cô chủ . Hôm đó tôi đi chợ tôi không có nhà. Chính các anh cũng đã nói lúc cô Kiều Anh bị giết tôi đang có mặt ở chợ mua đồ còn gì...Tôi không phải là người giết cô Kiều Anh..

Thoại nháy máy cho Hùng sang. Thoại nói :

- Bây giờ tôi sẽ gọi người đã đưa manh mối cho công an sang . Anh ta chính là người đã mua lại ngôi biệt thự và hiện giờ đang sống ở đó.

Lúc này Hùng đi sang bên phòng 305 , chốt cửa phòng lại Hùng bình tĩnh ngồi xuống , nhìn thẳng khuôn mặt bối rối của bà Xuyên , Hùng bắt đầu nói :

- Chắc bà cũng không lạ gì tôi , tôi chính là chủ ngôi biệt thự mà sáng nào bà cũng lăm la lăm lét nhìn sang đây. Tôi không muốn gây rắc rối gì cho bà cả , chỉ cần bà nói thật những gì bà biết cho tôi về cái chết của Kiều Anh thì không những tôi không tố cáo bà mà còn cho bà một khoản tiền

lớn. Bà nên thành thật , vì lời khai của bà trong hồ sơ với công an đã hoàn toàn không đúng. Nếu bây giờ chỉ cần chúng tôi đưa ra cho công an biết bà khai không đúng sự thật thì chắc chắn bà sẽ bị bắt để đi điều tra lại...

Lúc này Hùng mới ra hiệu cho Thoại bắt đầu ghi âm.

Bà Xuyên thấy Hùng nói những câu vô cùng sắc bén nhưng vẫn ngoan cố :

- Tôi khai hết sự thật rồi , các anh đừng ép cung tôi...Tôi không biết gì cả..?

Hùng mỉm cười nói tiếp :

- Theo tôi được biết cô Ngọc Lan , chủ nhà bà đang giúp việc hiện tại có mối quan hệ rất thân thiết với Kiều Anh , cô Lan cũng đã nói trước đây thường xuyên sang nhà Kiều Anh chơi , có khi còn ở đấy. Vậy tại sao trong hồ sơ bà lại nói rằng Kiều Anh không có bạn bè nào đến nhà cả ..? Chẳng lẽ bà chưa từng nghe thấy " Nhị Đại Tiểu Thư" à..? Hay cô Lan chỉ sang nhà Kiều Anh những lúc bà vắng nhà..? Chỉ với chừng đó thôi theo điều 307 bộ luật hình sự có thể khép bà vào tội khai báo gian dối , cung cấp tài liệu sai sự thật. Vụ án của Kiều Anh là một vụ đại án giết người , bà nghĩ bà sẽ thoát được khỏi tù tội ư...

Bà Xuyên tái mặt khi nghe những thông tin mà Hùng vừa nói , mặt mũi hoang mang chưa biết phải trả lời thế nào thì Hùng nói tiếp :

- Đây là còn chưa kể đến những thứ tôi tìm được ở ngôi biệt thự sau khi cho thợ sửa sang lại ngôi nhà. Giờ tôi đang cho bà cơ hội chứ tôi không đến đây để xin bà phải nói, bà nên hiểu rằng chúng ta còn ng ồi đây gặp nhau để nói chuyện là vì tôi biết bà không phải thủ phạm , nhưng nếu bà còn bao che không chịu nói thì tôi không đảm bảo được người ng ồi tù có phải là bà hay một ai khác không đâu..?

Bà Xuyên lắp bắp :

- Tôi..tôi...

Hùng đứng dậy ghé sát vào tai bà Xuyên nói nhỏ :

- Bà đã giúp cô Lan giết Ki ầu Anh phải không..?

Câu nói chỉ đủ để cho bà Xuyên nghe thấy , bà Xuyên kinh hãi bởi thứ mà bà vừa nghe thấy không phải giọng nói của người sống , nó lạnh lẽo u uất , hơi thở phát ra từ miệng Hùng khiến bà Xuyên lạnh toát sống lưng ...Và đó là giọng của Ki ầu Anh :

" Bà...là..đồ...giết...người "

Bà Xuyên sợ run người , đứng bật dậy bà ta chấp tay van lạy trước sự ngơ ngác của cả Thoại lẫn Hùng :

- Tôi lạy cô , cô tha cho tôi, tôi không phải là người giết cô đâu....Là tôi bị họ mua chuộc..

Hùng nhìn Thoại ra hiệu ;

- Máy ghi âm vẫn mở đó chứ..?

Thoại gật đầu , Hùng vỗ vai bà Xuyên , cái vỗ vai khá nhẹ nhưng bà ta sợ đến lùi người lại. Rõ ràng bà ta đang sợ thứ gì đó trong căn phòng này chứ không phải do Hùng và Thoại. Mở mắt ra bà Xuyên nhìn xung quanh trong hoảng loạn , Hùng nói :

- Bà bình tĩnh ng ẩ xuống đi , vừa r ẩ bà nói bà bị "họ" mua chuộc là sao..?

Hùng kéo ghế cho bà ta ng ẩ xuống , bà Xuyên định th ần lại r ẩ nói :

- Chuyện đến nước này tôi cũng không dám giấu diếm gì nữa...Từ đó đến nay chẳng hôm nào tôi được ngủ yên , lúc nào cũng nơm nớp lo sợ mình sẽ bị giết. Đêm nào tôi cũng mơ thấy cô Ki ầu Anh v ề nhìn tôi đòi mạng. Nhưng..nhưng quả thật tôi không giết cô ấy...Chỉ là tôi tình cờ phát hiện ra kẻ giết cô ấy thôi...

Cả căn phòng trở nên im lặng , Thoại tuy mang tiếng giả dạng công an nhưng nãy giờ vẫn đang dờ dỗi hờ hững vì cuối cùng bà Xuyên cũng đã sợ đến chịu khai thật. Cuối cùng thì những nỗ lực của hai anh em đã được đền đáp . Quả thật ban nãy ng ỡ nghe Hùng nói mà tim Thoại cũng đập bình bịch , vì những thứ Hùng nói đâu sao cũng chỉ là trên tìm hiểu cũng không có căn cứ xác thực , đa phần chỉ đang đánh vào tâm lý sợ hãi của bà Xuyên. Thoại ng ỡ mà lo lắng bà Xuyên sẽ ngoan cố không chịu khai , hoặc nếu bà ta không có liên quan gì để mà khai thì tất cả mọi chuyện sẽ đi vào ngõ cụt. Bởi vì Thoại và Hùng đâu phải công an mà có quyền đi đầu tra , chỉ cần bà Xuyên ngoan cố làm ỳ lên thì khả năng Thoại và Hùng bị phản kèo là đi đầu dễ hiểu.

Nhưng với sự bình tĩnh , nói năng sắc lẹm của mình , cùng với ban nãy bà Xuyên chấp tay vái lạy luôn miệng xin tha từ một thứ gì đó Hùng đã khiến bà ta phải mở lại câu chuyện cách đây mấy năm , bắt đầu từ cái ngày bà ta lên dọn phòng và phát hiện ra vết máu trong phòng cô chủ. Tuy nhiên bà ta đã không gọi điện ngay cho công an và chính đi đầu đó đã làm thay đổi hoàn toàn kết quả đi đầu tra.

Hùng và Thoại nín thở để chuẩn bị nghe lại câu chuyện giết người man rợ , bà Xuyên bắt đầu kể :

- Hôm cô Kiều Anh bị giết đúng thật là tôi không có ở nhà , bình thường cô ấy cũng hay đi chơi qua đêm với bạn bè nên khi đi chợ về tôi không thấy cô ấy ở nhà cũng nghĩ là chuyện bình thường , sáng hôm sau tôi lên dọn phòng , vì ngày nào cũng dọn giờ đó. Chìa khóa thì tôi có tất cả các phòng để tiện việc dọn dẹp . Nhưng khi mở cửa ra tôi thấy đồ đạc trong phòng bị quăng quật , dưới sàn tuy đã được lau nhưng vẫn còn vết máu loang lổ , trên tường cũng có máu bị bắn lên...

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap17 : Sự Thật Phơi Bày.

Thoại ngửa mồm hỏi :

- Sau đó bà đã gọi cho công an..?

Hùng gắt :

- Ông để yên cho bà ta nói ..Bà cứ kể tiếp đi , chúng tôi vẫn đang nghe.

Bà Xuyên cúi mặt lắc đầu :

- Không tôi lúc đó quá sợ hãi , hơn nữa tôi cũng không biết gọi cho công an bằng cách nào. Tôi chạy sang bên nhà cô Lan nhờ giúp đỡ , lúc đó bỗng nhiên trời đổ mưa rào . Chạy sang bên đó tôi gọi mãi cô Lan mới mở cửa. Đứng bên ngoài tôi thấy đôi guốc của cô Lan có dính thứ đất đen mà cô Kiều Anh mới hôm trước bảo thợ chở đến đổ ra sau vườn , đổ vào các chậu cây để trồng hoa. Cô Lan ra mở cửa nhìn tôi có vẻ lúng túng lắm.

Bà Xuyên bắt đầu hồi tưởng , Lan vừa mở cửa thì bà Xuyên hốt hải :

- Cô Lan ơi , cô Kiều Anh xảy...ra ..chuyện rồi...Trong phòng...toàn máu..

Thế nhưng Lan nghe xong không tỏ thái độ gì , bà Xuyên thấy vậy hỏi :

- Hôm qua...cô có sang nhà tôi...phải..không..?

Nghe thấy thế Lan vội vàng kéo bà Xuyên vào trong nhà đóng sập cửa lại hỏi :

- Tại sao bà biết , bà đã nhìn thấy những gì...Nói mau không tôi giết bà...

Bà Xuyên sợ hãi chỉ tay ra cửa lấp bắp :

- Tại tôi thấy giày của cô có dính đất đen bên nhà nên tôi hỏi vậy...Chẳng lẽ cô...

Lan biết nếu để bà Xuyên quay về khi công an đến kiêu gì bà ta cũng sẽ khai , nhưng nếu giết bà Xuyên thì mọi chuyện sẽ có khả năng bị bại lộ. Tuy lúc đó rất sợ nhưng Lan vẫn bình tĩnh nói với bà Xuyên :

- Tôi giết con khốn đó rồi , con chó cái đó nó đáng phải chết. Hiện tại chỉ có bà biết tôi là người hay sang bên đó. Nếu như bà giúp tôi không nói bất cứ điều gì thì tôi sẽ cho bà 1 tỷ, chưa hết tôi còn có thể nhờ bố tôi chạy cho con bà ra khỏi tù. Chẳng phải bà kể bà có thằng con trai bị bắt đi tù mới đây vì trộm cắp sao. Bố tôi làm bên tòa án , ông có thể giúp con trai bà mãn hạn . Còn nếu bà không chịu thì không những không được tiền mà bà cũng đừng hòng sống. 1 tỷ đấy bà có làm cả đời cũng không dành dụm được số tiền đó đâu. Chỉ cần bây giờ bà về bên đó coi như không biết tôi , ai hỏi gì liên quan đến bạn bè con đi đó bà chỉ cần nói nó không chơi với ai , không ai đến nhà nó là được. Nhất là không bao giờ được nói tôi với nó đã từng chơi thân với nhau. Bà yên tâm , nhà nó giàu thì nhà tôi cũng không thiếu tiền. Chỉ cần bà giúp tôi chắc chắn tiền và con trai bà sẽ được về. Con đi chó bà đang hù nó không tốt như bà nghĩ đâu. Chính nó là kẻ giết người đấy , con khốn rẻ mặt...Bà có đồng ý không..?

Lúc đó vừa lo sợ , lại vừa tham tiền, lại nghĩ cái cảnh mình chỉ là người giúp việc nhỏ nhoi không có tiếng nói , chưa kể lại đang ở nơi đất khách quê người. Lỡ như Lan có giết bà ta ngay lúc đó cũng không ai biết. Bà Xuyên đã nhận lời và rồi bà ta còn làm tốt hơn cả những gì Lan mong đợi . Với những lời khai của bà Xuyên không một ai nghĩ rằng hung thủ lại là cô gái sống ở nhà bên cạnh . Mọi lời khai của bà Xuyên với công an đều hướng cơ quan điều tra đến tình nghi là một kẻ trộm. Bà Xuyên khai dạo gần đây đêm hay có tiếng cạy cửa với thấy bóng đàn ông rình rập. Dù đã khuyên cô chủ nên cẩn thận lắp camera nhưng cô chủ không để ý đến.

Với những lời khai đó cộng với dấu giày nam thu được nên cuối cùng chẳng còn cách nào vụ án đi vào bế tắc do không tìm được hung thủ.

Sau khi đi điều tra không thu lại được kết quả, bố mẹ Kiều Anh lao tâm khổ tứ đi tìm xác con, thất vọng họ trở về Anh và rao bán ngôi nhà. Còn bà Xuyên được Lan nhận về nhà làm người giúp việc, tất nhiên vụ việc êm xuôi Lan đã giữ lời hứa chuyển cho bà Xuyên 1 tỷ và chỉ 2 tháng sau con trai cả bà Xuyên được thả. Bà Xuyên có tiền lập tức về quê xây nhà, chia tiền cho con cái, ai hỏi tiền đâu bà ta đều nói con trai bị oan nên được đền bù.

Hùng lúc này liền hỏi :

- Bố của Lan làm gì trên Hà Nội mà lo liệu được như thế..?

Bà Xuyên đáp :

- Tôi cũng không biết chỉ nghe cô Lan nói, ông ấy làm bên tòa án nhân dân tối cao. Nhưng từ khi tôi ở với cô Lan chưa bao giờ ông ấy về đây. Hai bố con họ rất ít gặp nhau sau khi em gái cô Lan chết, không lâu sau mẹ cô Lan cũng chết. Đó là trước lúc tôi sang bên đó làm....

Hùng ngạc nhiên hỏi :

- Sao cô ấy nói chỉ có em trai đang sống với bố trên Hà Nội, mẹ cô ấy mất thì tôi cũng đã biết. Nhưng không biết cô ấy có em gái...

Bà Xuyên nói :

- Ở đó ít người biết lắm, chỉ có tôi là biết thôi vì chị em cô ấy cũng chơi với cô Kiều Anh mà. Nhưng em gái cô ấy chỉ ở đó một thời gian ngắn rồi chuyển ra Hà Nội với bố sau đó nghe đâu em gái cô Lan treo cổ tự tử chết. Mẹ cô Lan sau đó thương con cũng bệnh mà chết. Từ đó cô Lan chỉ sống ở đây một mình, vì sợ ra ngoài Hà Nội lại càng buồn. Thời gian đó cô Lan thường xuyên sang nhà, đi chơi với cô Kiều Anh. Cho đến khi cô Kiều Anh bị giết.

Thoại nhìn Hùng nói ;

- Nếu bố của Lan làm to trên Hà Nội thì cũng giải thích cho lý do vì sao nhiều điểm mấu chốt lại được bịt kín kẽ như vậy. Có nhiều khả năng ông ta biết con gái mình là thủ phạm nên đã ra tay cản trở đi đâu tra chẳng hạn...

Hùng gật đầu đồng ý , mọi thứ đều hợp lý , bên trong có bà Xuyên khai man , bên ngoài có bàn tay to che chở. Chẳng trách càng đi đâu tra càng đi vào ngõ cụt. Hùng nhìn bà Xuyên hỏi :

- Tại sao bà lại hay đứng ở nhà bên kia nhìn sang nhà tôi vậy..?

Bà Xuyên nói :

- Đó là vì anh là dân Hà Nội , lại có tiền. Cô Lan dẫn tôi theo dõi xem anh có phát hiện ra đi đâu gì không. Tôi cũng không hiểu vì sao cô ấy lại vẫn quan tâm đến ngôi nhà bên đó đến vậy. Tôi cũng từng hỏi sao cô ấy không đi nơi khác sống như ra nước ngoài chẳng hạn thì cô ấy nói , muốn ở đây để nhìn con đi chỗ đó không bao giờ được giải thoát . Mỗi lần nghe cô ấy nói là tôi sợ bủn rủn hết chân tay.

Hùng trầm ngâm :

- Vậy nên khi thấy tôi đến tìm bà cô ta đã cho bà đi về quê để trốn...

Bà Xuyên nói ấp úng :

- Dạ không...không phải cô ấy cho tôi về đâu mà tôi trốn đi đó...Tôi trốn đi không tiền không đồ đạc nên chỉ biết về nhà...?

Thoại ngạc nhiên :

- Sao lại phải trốn, bà lo sợ đi đâu gì à..?

Bà Xuyên nghĩ lại vẫn còn run :

- Sau khi tôi gọi điện báo tin cậu đây đã đi khỏi nhà thì cô Lan nói tôi ở nguyên đấy đợi cô ấy về. Ban đầu tôi cũng muốn ở lại đợi cô ấy về,

nhưng bỗng nhiên như có người xúi tôi phải đi ngay. Đột nhiên tôi nhớ lại chuyện cô Kiều Anh bị chặt xác sợ mình cũng sẽ bị như thế nên tôi bỏ trốn luôn..

Thoại gật gù :

- Cũng đúng , nếu bà mà ở đấy chẳng đảm bảo được là còn sống hay không..Bà cũng nhanh đấy...

Bà Xuyên tiếp tục :

- Thật ra tôi trốn là do sợ cô Lan tìm thấy , trước khi các anh đến nhà hỏi thì con tôi nói có người con gái khá xinh đã đến nhà hỏi tôi trước. May tôi dặn các con nói tôi không ở nhà , đến hôm sau thì các anh đến hỏi. Tôi nghĩ các anh là công an sợ các anh đến khám nhà nên tôi lại tiếp tục bỏ đi. Nhưng vẫn bị các anh tìm thấy , đúng là công an cái gì cũng tìm được.

Hùng khẽ nói :

- Không đâu , nếu không phải cái xe tự nhiên bị hỏng thì tôi cũng đi theo con cả bà rồi , mà con bà lúc đó chở ai vậy..?

Bà Xuyên trả lời :

- Là con vợ nó , tôi thấy không yên tâm nên bảo vợ nó mặc quần áo của tôi , xách đồ đi trước nếu có ai hỏi hay thế nào thì tôi sẽ không đi đâu cả. Đến khi nó gọi về nói không có ai đi theo tôi mới dám ra ngoài.

Nghe đến đây Thoại với Hùng cũng phải khá khâm phục đầu óc của bà giúp việc , bảo sao bà ta dám vạch kế hoạch cho anh con trai ăn trộm đồ của chủ nhà trên Hà Nội. Với lượng thông tin vừa ghi lại được giờ mang ra công an chắc chắn bà Xuyên và Lan không thể thoát tội , tuy nhiên vấn đề của Hùng cũng không hẳn là tìm ra thủ phạm , Hùng hỏi :

- Chắc bà có biết xác của Kiều Loan bị chặt ra làm nhiều mảnh , tuy công an đã tìm được nhưng vẫn còn thiếu cái đầu và cánh tay trái.

Hùng nhồm dậy nhìn mặt bà Xuyên nói chậm rãi từng chữ :

- Bà ...có...biết..cái...đầu...ở...đâu..không..?

Bà Xuyên giật mình kinh sợ , nhưng bà ta nói :

- Không không , tôi không hề biết cái đầu của cô Ki`âu Anh ở đâu cả..Tôi cũng là người dân tộc , chúng tôi sợ nhất là những xác chết không có đầu. Ma không có đầu đáng sợ lắm...Ngày nào tôi cũng nằm mơ thấy cô Ki`âu Anh toàn thân đầy máu đứng ở đầu giường nhưng không có đầu , cô ấy chắc oán tôi lắm , nhưng tôi thật sự không biết cô Lan cô ấy giấu cái đầu ở đâu. Tôi cũng có từng hỏi nhưng cô ấy chỉ nhìn tôi rồi cười man dại...Nhiều lúc cô ấy còn mặc quần áo giống hệt cô Ki`âu Anh chỉ để đe dọa tôi. Mỗi lần như thế tôi sợ đến không dám đặt chân ra ngoài luôn.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap18 : Giăng Bẫy...

Ngay đến cả bà Xuyên cũng không biết phần còn lại của thi thể Ki ầu Anh ở đâu , nếu đã khai hết tất cả mọi chuyện thì đâu có lý gì bà ta phải giấu chuyện cái đầu. Qua nét mặt sợ hãi của bà Xuyên thì quả thật bà ta không hề biết , nhưng Hùng vẫn còn thắc mắc :

- Vậy dấu giày đàn ông ở trong phòng Ki ầu Anh thì sao , bà có biết đó là của ai hay Lan có nói gì với bà không..?

Bà Xuyên vội đáp :

- Cái đó tôi cũng không biết , cô Lan cũng không hề nói tới chuyện đó . Tôi chỉ có nhiệm vụ là không được nói cô Ki ầu Anh có quan hệ bạn bè thân thiết gì ở xung quanh đây thôi.

Hùng ngẫm nghĩ , chẳng lẽ Lan lại tạo ra dấu chân đó để đánh lạc hướng đi đầu tra từ phía công an. Nhưng rõ ràng với sức của Lan đâu thể làm một lúc vừa giết người , vừa chặt xác lại vừa mang cái xác đi rải khắp nơi quanh nhà được. Nếu thật sự có thêm một người , mà người đó là đàn ông thì mọi chuyện hoàn toàn hợp lý. Đang suy nghĩ thì bà Xuyên ồ lên :

- Tôi không rõ nhưng có mấy lần cô Lan nói chuyện điện thoại thì tôi có thấy nói với ai đó đại loại là không ai nghi ngờ gì cả , anh cứ lánh mặt đi một thời gian , đã có người đứng ra lo liệu. Xong cô ấy còn nói : " Chỗ đó chỉ có em với cô ta biết thôi , không có người thứ 3 đâu , sao có thể tìm được."

Hùng nắm chặt vai bà Xuyên gắng hỏi :

- Đúng rồi , bà hãy nhớ thật kỹ lại xem cô ta còn nói gì nữa không..? Chỗ đó là chỗ nào...Trong ngôi nhà còn nơi nào mà công an chưa tìm kiếm

không..?

Hùng mạnh tay quá nên bà Xuyên càng run sợ , Thoại thấy vậy vội ngăn lại :

- Ông bình tĩnh lại đã , phải để bà ấy nhớ lại , cũng mấy năm rồi...Mọi chuyện sắp được làm sáng tỏ đừng nóng quá lại hỏng việc.

Hùng gắt :

- Chuyện tìm ra kẻ giết người thì đã xong , nhưng việc tôi bị cô ta đeo bám dẫn đến cả gia đình đang gặp nguy hiểm thì khi nào chưa tìm thấy cái đầu tôi vẫn chưa thể thoát được.

Bà Xuyên lay lục van xin :

- Tôi chỉ biết đến thế thôi , hai cậu làm ơn tha cho tôi. Mấy năm nay tôi sống cũng như chết , lúc nào cũng nơm nớp lo sợ. Ban ngày thì bị cô Lan dọa đến hồn xiêu phách tán , ban đêm ngủ thì lại thấy cô Kiều Anh hiện về đưa tay như muốn gọi tôi đi cùng. Tôi biết tôi có tội rồi , con gái tôi hai năm trước có thai đến khi đẻ ra đứa bé bỗng nhiên tắc thở mà chết , lúc đó tôi cũng biết tội nghiệt của mình nặng lắm rồi. Nhưng tôi thật sự không giết cô chủ , do tôi vì đồng tiền mà mờ mắt.

Bà ta vừa khóc vừa run , Hùng đã bình tĩnh trở lại rồi nói :

- Vậy bà có thấy ai hay qua lại với Lan không..? Một người đàn ông chẳng hạn..

Bà Xuyên lắc đầu :

- Ngày trước thì tôi không biết , nhưng từ khi về ở với cô Lan chưa bao giờ tôi thấy cô ấy mời bạn đến chơi nhà , đàn ông thì càng không có. Đây là khi ở nhà còn cô ấy cũng hay ra ngoài nên tôi cũng không rõ.

Quay trở lại vấn đề , Hùng hỏi tiếp :

- Bà nói em gái của Lan treo cổ tự tử chết , có khi nào Ki ầu Anh có liên quan đến cái chết của em gái Lan nên Lan mới giết bạn để trả thù cho em không..?

Bà Xuyên lắc đầu ngu ầy ngu ậy vì những chuyện này bà ta không biết gì cả . Thoại nói :

- Cũng không ngoại trừ khả năng này đâu , chẳng phải cũng có khả năng tin đồn liên quan đến tai tiếng của Ki ầu Anh sao..? Có lẽ chúng ta hỏi đến đây thôi , những lời khai của bà ta cũng đủ để bắt Lan rồi. Chúng ta đã có nhân chứng giờ chỉ cần giao bà ta đến công an là xong.

Hùng lắc đầu :

- Không được , vụ án đã đóng băng mấy năm nay. Giờ nếu chúng ta có lật lại thì cũng không lấy gì đảm bảo không có người khác tiếp tục đẩy lại. Rõ ràng bố cô ta là một người có thế lực , mấy năm trước đã có thể một tay che trời thì bao năm qua ông ta hiện giờ đang nắm chức vụ gì chúng ta không hề biết. Không cẩn thận cả tôi và ông lại vướng vào rắc rối , chuyện này cần nghĩ kỹ . Hơn nữa mục đích ban đầu của tôi là giúp Ki ầu Anh được siêu thoát. Nay tuy đã xác nhận được hung thủ nhưng cho dù Lan có bị bỏ tù mà cô ta vẫn không chịu khai hoặc khai đã ném cái đầu xuống biển thì tôi cũng đâu có thoát được.

Thoại chép miệng :

- Thế bây giờ phải làm sao , biết được hung thủ mà giờ vẫn không xong. Giờ tôi chẳng biết thế nào nữa đâu..? Quả thật nghĩ lại số tôi đúng là đen khi không lại làm trung gian bán ngòi biệt thự ấy cho ông...

Hùng nói :

- Tạm thời bằng chứng đã có , nhưng tôi vẫn muốn tìm ra cái đầu của Ki ầu Anh. Quả thật khi chưa rõ thì tôi thấy rất sợ. Nhưng giờ đã biết tôi lại thấy cô ta chết quá tức tưởi, nếu bây giờ người thân của tôi với ông cũng bị giết một cách dã man như thế liệu tôi với ông có sống thanh thản được không..? Đôi khi người chết là hết nhưng những ý niệm của người

còn sống lại là thứ níu kéo linh hồn người đã khuất ở lại. Chính vì thế họ không thể siêu thoát khi chốn trần gian vẫn chưa để họ ra đi.

Thoại há hốc mồm ngạc nhiên, ngay cả bản thân Hùng sau khi nói xong đi đầu đó cũng không rõ vừa rồi là Hùng nói hay ai đó đang nói. Bản thân Hùng chưa bao giờ tin vào chuyện tâm linh, ma quỷ cho đến tận bây giờ. Nhưng đi đầu Hùng đồng cảm với Kiều Anh là sự thật, bởi vì giờ đây gia đình Hùng cũng đang trên bờ vực nguy hiểm.

Hùng tiến lại chỗ bà Xuyên hỏi lại lần nữa :

- Ngôi biệt thự còn nơi nào kín đáo hoặc công an hay cả bà cũng chưa từng đến không..?

Bà Xuyên trả lời :

- Khuôn viên ngôi nhà chỉ có thế, ngay cả đến tầng hầm công an cũng tìm kỹ lắm rồi. Tôi là giúp việc làm gì có chỗ nào trong ngôi nhà mà tôi lại không sờ đến. Việc giấu xác chỉ có cô Kiều Anh là biết rõ, nhưng cô ấy như người điên dại, không nhắc đến cái xác thì không sao, hễ nhắc đến là cô ấy cười phá lên như thỏa mãn lắm. Khi đó tôi thấy cô ấy không phải là người.

Hùng nói :

- Có khi nào cái đầu được để dưới tầng hầm không, vì dưới đó cũng khá bẽbộn, tôi còn thấy cả hình nhân bằng người đáng sợ ở dưới đó.

Bà Xuyên đáp :

- Đó là sau khi bố mẹ cô Kiều Anh rao bán nhà, đồ đạc của cô ấy ông bà chủ muốn giữ lại nên chuyển hết xuống tầng hầm, nhiều lắm. Phòng cô Kiều Anh trước đây như phòng công chúa vậy, búp bê, đồ lưu niệm bố mẹ cô ấy đều dọn để ở tầng hầm. Còn con hình nhân đó là cô ấy đặt làm để trưng hoa, trồng cây sau vườn, đất chôn vùi đồ rồi chỉ chờ ngày trưng thì cô ấy bị giết. Cô ấy bảo sống trên núi sợ chim chóc nó phá hoại nên làm con hình nhân giống người để dọa lũ chim. Chính tay tôi bê nó xuống

dưới tầng hầm mà , nó còn mới nguyên , cậu nhìn thấy chắc do bao năm nay nó cũ rách rưới.

Hùng suy nghĩ hồi lâu rồi nói :

- Đoán già đoán non chi bằng chúng ta tìm gặp Lan để đi đầu tra sự việc.

Thoại hỏi :

- Cô ta tránh mặt anh rồi thì nghĩ gì mà cô ta chịu gặp . Một kẻ hơi bệnh hoạn như cô ta có gặp tôi cũng thấy nguy hiểm. Còn chưa kể việc cô ta giết Kì lâu Anh có người khác giúp hay không. Theo tôi nghĩ vẫn nên để công an họ lo nốt thì hơn , biết đâu cô ta sẽ khai ra nơi giấu cái đầu.

Hùng nhíu mày :

- Nhưng nếu cô ta đã bỏ trốn và không tìm ra được thì sao..? Chưa kể đằng sau cô ấy còn có một ông bố quyền lực. Đúng là cô ta không muốn gặp tôi , nhưng ở đây có người mà cô ta rất muốn gặp đấy.

Thoại quay đầu lại nhìn về phía bà Xuyên ngạc nhiên , Hùng nói tiếp :

- Có bà ta ở đây cô ta chắc chắn sẽ đến , vấn đề là làm cách nào để cô ta chịu nói nơi giấu cái đầu.

Thoại ngập ngừng :

- Nhưng bà ta có chịu giúp ông như cô ta đến không mới là chuyện cần nghĩ.

Hùng im lặng , quay lại chỗ bà Xuyên đang ngồi Hùng nói :

- Hiện tại chúng tôi đã tin bà không phải là kẻ giết người. Như bà biết đấy , cô gái tên Lan là thủ phạm. Và bây giờ bà là nhân chứng duy nhất của vụ án , có thể nói như thế này. Nếu bây giờ bà mà bỏ đi mà không có sự bảo vệ của chúng tôi thì bà cũng biết kết quả rồi đấy. Chắc chắn cô Lan ấy sẽ tìm bà để bịt đầu mối, có thể bà không sợ chết nhưng hãy nghĩ đến

người thân như con cái của bà. Bà nghĩ cô ta có dùng con cái bà để dụ bà xuất hiện không..?

Bà Xuyên chấp tay quỳ lạy rồi khẩn thiết :

- Các anh giúp tôi với , tôi chết cũng được nhưng mong sao các anh đừng để cô ấy hại các con tôi. Tôi lạy các anh...Chúng nó không biết gì cả..

Hùng đỡ bà ta dậy rồi nói tiếp :

- Muốn chúng tôi giúp thì bà cũng phải giúp chúng tôi trước đã. Bà phải giúp tôi hẹn cô ta đến một nơi nào đó để gặp. Bà có thể lấy lý do là đang có người đuổi theo bà để hỏi về cái chết của Kiều Anh , chắc chắn cô ta sẽ nghĩ ngay đó là tôi , và bà đang sợ hãi không có chỗ nào để đi. Bà muốn cô ấy tìm cho mình một chỗ trú ẩn. Khi bà gọi cho cô ta thì cô ta sẽ tự động không làm hại các con của bà. Nhưng bà đừng sợ, vì chắc chắn chúng tôi sẽ đi theo và cài cắm người ở điểm hẹn trước. Sẽ không để mà mất một sợi tóc nào vì bà đang là nhân chứng duy nhất. Khi bắt được cô ta khai ra cũng là lúc bà giúp được cô chủ xấu số của mình được thanh thản....vì....

Hùng ghé sát tai bà Xuyên nói :

- Tôi biết bà cũng thấy những gì tôi đang thấy...

Bà Xuyên run lẩy bẩy , mắt nhìn về phía sau lưng Hùng mồm lắp bắp nói :

- Dạ...vâng...thưa...cô....

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap19 : Hồn Ma Báo Oán.

Thoại không hiểu hai người thì thầm với nhau đi đâu gì nhưng có một điều chắc chắn Thoại biết đó là mỗi khi Hùng ghé sát vào tai bà Xuyên nói một câu gì đó thì bà ta lập tức sợ xanh mặt đến vã mồ hôi. Nhìn mặt Hùng khi đó bản thân Thoại cũng không biết đó có phải là Hùng không. Có lẽ do phải nhìn thấy những hình ảnh kinh hoàng , hoặc chịu quá nhiều áp lực mà cho đến hôm nay tính từ ngày Hùng đâm vào mặt Thoại sau lần nói chuyện ở Đà Nẵng thì con người Hùng hiện tại bí hiểm , lạnh lẽo , đôi mắt mỗi khi nhìn vào người khác nó mang lại cảm giác gai người. Thoại vỗ vai Hùng hỏi nhỏ :

- Thế chẳng lẽ ông vẫn quyết định tìm gặp Lan à..

Vừa nghĩ đến xong nhưng bây giờ Hùng nhìn Thoại bằng ánh mắt âm u đó rồi thốt ra một âm thanh u uất :

- Đúng..vậy..tôi...sẽ...gặp..cô...ta.

Thoại đứng hình vì sợ , có lẽ bây giờ Thoại đã hiểu cảm giác của bà Xuyên , nhưng bà Xuyên còn nhìn thấy những thứ đáng sợ hơn như thế. Mỗi lần Hùng nói nhỏ vào tai thì bà Xuyên không phải đang nghe Hùng nói. Thứ bà ta đang nhìn thấy là một cô gái cụt đầu với những tia máu vẫn đang phun ra khắp cơ thể , cô ta mặc một chiếc váy đỏ nhưng ướt sũng bởi máu và cô ta đang đứng ngay phía sau lưng Hùng , tuy không có đầu nhưng giọng nói của cô ta phát ra từ miệng Hùng lại chính là giọng của cô chủ Kiều Anh. Chính vì thế mà bà Xuyên lại kinh hồn bạt vía đến thế.

Đúng là một khi đã làm đi đâu ác thì lương tâm không bao giờ được yên , thế mới có câu không làm gì trái lương tâm nửa đêm không sợ quỷ gõ cửa. Dù không biết thật sự Kiều Anh có hiện về ám bà Xuyên hay không nhưng

chắc chắn một đi đầu những năm qua bà ta cũng không sung sướng gì , nhất là lại phải ở cùng một kẻ có phần điên loạn như Lan.

Hùng quay lại nói với Thoại và bà Xuyên :

- Tạm thời bây giờ chúng ta ở lại đây một hôm , đêm nay hoặc sáng mai tất cả sẽ quay về Đà Nẵng. Bà Xuyên đưa điện thoại cho tôi giữ , hơi bất tiện nhưng anh Thoại đây sẽ ở cùng với bà , tôi vẫn chưa thể tin tưởng bà được . Có anh Thoại bà cũng yên tâm hơn.

Thoại nghe xong ngơ ngác :

- Ở ..ở...sao lại là tôi...?

Hùng nói :

- Anh là công an , đúng nhiệm vụ của anh còn gì...Quyết định vậy nhé , tôi còn phải nghĩ cách làm sao để gặp cô ta một cách thuận lợi nhất. Phòng cũng sát nhau , có gì alo một cái là được. Giờ tôi đi xuống lễ tân gọi đồ ăn cho mọi người , tránh tiếp xúc với càng ít người càng tốt. Ai hỏi thì bảo chúng ta là họ hàng là được.

Bà Xuyên móc điện thoại ra đưa cho Hùng , hai người ở lại trong phòng còn Hùng đi xuống dưới sảnh. Cũng đã khá muộn , đi gần xuống tầng một Hùng vừa bước vừa đếm số bậc cầu thang :

- 1..2..3..4..5.....17..18...19.

Đến bậc cuối cùng bỗng nhiên Hùng hẫng chân một cái , mồm lẩm bẩm :

- Quái nào lại lẽ thế...

Gặp lại em lễ tân ban sáng Hùng gọi một số món ăn rồi dẫn lễ tân đem lên phòng của mình. Tâm trí của Hùng bây giờ tập trung hết vào Lan , cô bạn thân của Kiều Anh cũng là hung thủ giết người . Có thể bà Xuyên khai đúng vì một người không tiền , không danh , một mình nơi đất khách quê

người thì làm sao bà ta dám đổ tội cho Kiều Anh. Nhưng cũng chưa dám khẳng định những lời bà ta nói là chính xác 100% , dù sao trong quá khứ bà ta cũng đã khai man một lần.

Câu chuyện của Hùng càng về cuối càng mang một sắc thái ly kỳ , hấp dẫn đến lạ lùng. Nó không chỉ còn là một câu chuyện ma đơn thuần nữa. Ban đầu khi nghe có những đoạn tôi cũng khá lạnh gáy , nhưng càng về sau tôi lại càng muốn nghe tiếp . Tính tò mò khiến tôi không thể lặng im . Nhìn Hùng tôi hỏi :

- Thế kẻ giết cô gái ở ngôi biệt thự chắc chắn là Lan rồi còn gì nữa...Sau này chú có báo công an bắt cô ta không.? Đúng là theo lời chú kể thì cô ta cũng thuộc dạng nhan sắc , vậy mà ra tay tàn độc hơn cả phim kinh dị.

Hùng khẽ thở dài rồi nói :

- Chuyện còn dài mà anh , ban đầu em muốn tìm gặp cô ta ngay nhưng rồi sau đó em lại bất ngờ chuyển hướng anh ạ. Quả thật trên đời có những thứ mà không thể nào mình tưởng tượng ra được anh ạ. Những dấu vết , những chi tiết ma quỷ đáng sợ , những con sốtất cả ngay từ đầu đã dẫn em đến một thứchỉ là bản thân con người chúng ta quá mềm yếu , luôn sợ hãi những thứ quỷ dị...Chính nỗi sợ đã làm chúng ta không thể hiểu được cái thông điệp mà " họ " muốn nói với chúng ta.

Tôi thở mạnh nóng lòng muốn nghe tiếp :

- Anh phải công nhận chú đã hoàn toàn thay đổi , chú không còn là thằng Hùng ngày trước nữa. Vẫn gai góc , vẫn kinh nghiệm nhưng có gì đó chín chắn và điềm tĩnh hơn rất nhiều. Quả thật chỉ khi trải qua cảm giác bị đe dọa đến tính mạng , trải qua cận kề cái chết thì con người ta mới rút ra được bài học quý giá. Anh không hỏi nữa , mà anh cũng không thể nào đoán được , chú kể tiếp đi. Nhưng nói thật ngoài ý nghĩ đoán cái đầu của Kiều Anh nếu bị giấu thì chỉ được giấu trong con hình nhân thì anh không biết được nó ở đâu. Trừ khi cô ta cắt đầu rồi đập vào trong rừng sâu hoặc quăng xuống biển.

Hùng nhìn tôi lắc đầu :

- Ban đầu em cũng nghĩ như anh , chính vì thế ngày hôm sau em đã quay về Đà Nẵng. Nhưng trước đêm hôm đó có một chuyện khiến em giật mình...

Tôi im lặng lắng nghe Hùng tiếp tục câu chuyện , sau khi ăn uống xong Hùng ở phòng 304 còn Thoại và bà Xuyên ở phòng 306 , phòng 305 của bà Xuyên bỏ trống. Tối hôm đó Hùng tiếp tục mở máy tính nên soi kỹ từng chi tiết trong từng tấm ảnh nơi hiện trường vụ án cũng chính là căn phòng của Kiều Anh. Nhưng cũng không phát hiện ra đi đâu gì , tầm khoảng 10h tối Thoại gọi điện cho Hùng với giọng kinh hãi :

- Ông sang đây nhanh lên....Không ổn rồi...Bà ấy...bà ấy...

Hùng vội vàng chạy sang , bên ngoài không nghe thấy gì vì phòng ở đây cách âm khá tốt nhưng vừa bước chân vào trong Hùng nghe thấy tiếng bà Xuyên như đang bị ai bóp cổ. Thoại dẫn Hùng vào phòng tắm , bà Xuyên đang cầm đầu xuống bồn cầu , hai tay hai chân giãy dụa chỉ duy nhất có cái đầu như bị ai ấn xuống. Hùng chạy lại kéo bà ấy lên nhưng cũng không thể nào kéo được , càng cố thì bà Xuyên càng tỏ ra đau đớn hơn , tiếng sặc nước , tiếng chân tay va đập xuống sàn , hai người đàn ông dùng sức cũng không thể kéo cái đầu bà ấy ra khỏi bồn cầu được.

Bất ngờ bà Xuyên vùng dậy , không ai kéo cả , là bà ta tự thoát ra được. Ho như gầy tắc thở thì được tiếp oxi , bà Xuyên nôn ra máu , cảnh tượng đó khiến Thoại chạy ra ngoài không dám nhìn. Nhưng khi nhìn kỹ lại thì thực ra bà ấy chỉ nôn ra nước trong bồn cầu mà thôi. Phải mất 30 phút sau bà ấy mới hoàn hồn , không dám đứng dậy , bà Xuyên ngồi luôn trong nhà tắm vò đầu , bứt tai , mắt nhìn ra phía cửa mồm van xin trong run sợ :

- Xin..hãy...tha...cho...tôi...Tha...cho..tôi..

Hùng nhìn Thoại hỏi :

- Sao bà ấy lại bị như thế..

Thoại trả lời :

- Sớm bà ấy bảo mệt buồn ngủ , bỗng nhiên vừa rồi bà ấy tỉnh dậy xong liền đi vào nhà tắm . Nghĩ bà ấy đi vệ sinh nên tôi không hỏi , thấy bà ấy chốt cửa , lúc sau tôi thấy bà ấy như kiểu bị sốc nước , chân đạp vào tường. Gọi mở cửa không được tôi mới đạp cửa vào , ban đầu còn kéo bà ấy lên được nhưng rồi bà ấy lại tự cầm đầu vào tiếp. Tôi mới vội gọi cho ông ..Cái quái gì đang xảy ra vậy...

Hùng nói :

- Đến giờ này mà ông vẫn còn hỏi như thế à..?

Tiến lại chỗ bà Xuyên , Hùng đưa tay đỡ bà ấy dậy thì bà ấy la hét :

- Đừng...đừng giết tôi...Cô chủ ơi...tôi sai rồi...

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap20 : Cuộc Gọi Trong Đêm - Tầng Hầm Bí Ẩn.

Hùng cảm thấy lạnh sống lưng khi bà ấy chỉ tay về phía Hùng nhưng mồm lại gọi " cô chủ" rõ ràng hồn ma Kiêu Anh đang ở đây. Và không ai khác Hùng chính là người đã dẫn Kiêu Anh đến gặp bà Xuyên , hoặc ngược lại chẳng ai biết đi đâu đó. Chỉ có một đi đâu chắc chắn đó là bản thân Hùng cũng đang bị Vong Âm . Đúng hơn Kiêu Anh đang đi theo Hùng để báo oán , trước đây mấy hôm Hùng cũng có nghe Ngọc nói lại lời của sư thầy. Vốn dĩ hồn ma của Kiêu Anh không ra được khỏi ngôi biệt thự , chính Hùng là người đã dẫn Vong theo về đến tận nhà , từ đó Hùng đi đâu hồn ma của Kiêu Anh cũng đi theo đó. Hình ảnh Hùng nhìn thấy một cô gái mặc váy đỏ đi lại trước cổng nhà bố mẹ vợ tầm 2h sáng chính là Kiêu Anh.

Tuy nhiên đất có thổ công , không phải ma quỷ ở đâu đến cũng quấy quả được gia chủ. Hôm đó Kiêu Anh không vào được trong nhà bố mẹ Ngọc. Nhưng chỉ cần ngủ ở nhà nghỉ , khách sạn lúc nào Hùng cũng cảm nhận rõ ràng đang có người ở bên cạnh mình. Cái đêm ngủ trong khách sạn ở dưới chân núi tại Đà Nẵng, Hùng chẳng bị dọa cho đến sợ mà bỏ cả phòng đi xuống sảnh , để rồi Hùng biết được thông tin quan trọng giữa Kiêu Anh và Lan từ cậu bạn tên Vũ cùng lớp.

Nhưng tối nay ở phòng bên kia , cái cảm giác đáng sợ , nổi gai ốc đó Hùng không cảm nhận thấy , chỉ từ khi bước chân sang phòng 306 thì nó lại xuất hiện , và còn đáng sợ hơn khi Hùng thấy cảnh bà Xuyên suýt chết ban nay. Giờ đây bà ta đang nhìn về phía Hùng van lạy , xin tha mạng. Hùng không hiểu tại sao Kiêu Anh lại bám theo mình , nhưng giờ chỉ cần nghĩ đằng sau lưng mình có một cô gái người đầy máu me , nhưng không có đầu đang đứng đó cũng đủ khiến Hùng toát mồ hôi lạnh.

Cố dìu bà Xuyên ra ngoài Hùng nói :

- Đi đầu duy nhất bây giờ để bà chuộc lỗi là bà phải giúp chúng tôi tìm được Lan.

Bà Xuyên vừa khóc vừa gật đầu rồi rít , Hùng nhìn Thoại rồi nói :

- Ông trông chừng bà ấy nhé , tôi về phòng lấy cái laptop.

Hùng vừa quay lưng đi thì bà Xuyên thét lên :

- Đưa cô chủ đi...đi...Sao cô...không...đi với cậu ấy....Cô chủ...tha...cho tôi.

Thoại nổi da gà khi bà ấy cứ chỉ vào Hùng nói những câu mê sảng , Thoại nói nín cả lưỡi :

- Thôi..thôi....ông...ông để tôi...sang đó lấy lấy cho...Tôi sợ ở phòng này lắm rồi...rồi.

Hùng đành để Thoại đi , trong phòng chỉ còn lại Hùng và bà Xuyên , Hùng mới nói :

- Ngày mai khi trở về Đà Nẵng bà phải đến ngôi biệt thự với tôi...Trả lại đầu...cho..tao...Trả..lại..đầu...cho..tao.

Bà Xuyên trợn ngược mắt lên trời rồi lăn đùng ra ngất xỉu , Thoại cầm laptop sang thấy bà ấy nằm im trên giường thì tưởng bà ấy ngủ. Nhưng Thoại gọi mấy câu Hùng cũng không trả lời , Hùng cứ chăm chăm nhìn vào một điểm vô định , bất ngờ Hùng quay lại khiến Thoại giật thót cả tim :

- Bây giờ rồi nhỉ..?

Thoại đáp :

- 12h19 phút ..Đây máy tính của ông đây, đi với ông thế này chắc tôi chết sớm vì sợ quá.

Mồm Hùng lẩm bẩm :

- 12h19 à , 19...19...19 dạo gần đây tôi thường gặp con số 19 rất nhiều lần. Trong phòng khách sạn , ở ngôi biệt thự , bậc cầu thang , r ồi thời gian...

Thoại khẽ phẩy tay :

- Trùng hợp thôi , với lại nhiều khi ông cứ nghĩ đến nó thì lại tưởng nó đang cho mình thấy . Thế sàng mai về mấy giờ....Mà ông đã nghĩ được cách gì chưa,..?

Hùng đáp :

- Tạm thời tôi sẽ về ngôi biệt thự kiểm tra lại tất cả các phòng , tầng hầm một lần nữa. Tôi nghĩ trong con hình nhân gì ông người đó có thứ gì đó. Nhưng trực giác cho tôi thấy trong phòng Ki ều Anh vẫn còn đi ều gì mà chúng ta cũng như công an không hề biết...Nhưng căn phòng kể cả bức tường tôi cũng đã đập ra xem r ồi , không phát hiện được gì. Có lẽ con hình nhân là đi ều ám ảnh tôi nhất bây giờ, cái mặt nó cứ như đang nhìn người ta ấy ông ạ.

Thoại nhanh trí :

- Tôi xin lỗi trước là tôi không vào ngôi biệt thự đó đâu, nhưng sao ông không gọi cho đội tu sửa , dọn dẹp sắp xếp cho ông trước khi ông về đó ở thử xem. Dù sao ngôi nhà đó sau khi rao bán cũng chưa ai ở ngoài ông , về cơ bản ông là người sửa sang lại nhiều nhất. Ông nên gọi cho đội thợ làm ở đó hỏi xem có phát hiện đi ều gì trong mỗi căn phòng hay ở đâu xung quanh nhà không..? Tôi nêu ý kiến vậy thôi chứ cũng không hi vọng gì , vì nếu ví dụ thấy một cái đầu lâu thì họ cũng bỏ của chạy lấy người mà làm ầm lên r ồi.

Hùng cảm ơn Thoại r ồi nói :

- Ủ đúng r ồi , tại sao tôi không nghĩ ra nhỉ..Họ là người sơn lại tường , sắp xếp đồ đạc , bàn ghế cho cả ngôi biệt thự biết đâu họ lại biết đi ều gì đó. Nhưng tôi đoán chắc tầng hầm họ chưa xuống , bản thân tôi hôm phát hiện ra tầng hầm còn thấy lạnh người. Mai tôi sẽ hỏi họ , cũng là chỗ thân

quen . Đợt đó thợ ở đây có ai dám nhận thầi đâu...Thế mai 8h sáng về , chắc đến Đà Nẵng cũng phải tối. Tạm thời vậy đã , mà phần ghi âm ông giữ cẩn thận nhé.

Thoại ra dấu ok :

- Yên tâm tôi sao ra mấy bản rồi , cũng đã gửi cho ông...Sớm tôi có nghe lại , rõ ràng từng chữ một. Tự nhiên tôi thấy hơi lo ông ạ , không biết tôi với ông đang làm gì và đối diện với ai nữa.

Hùng vỗ vai Thoại tỏ lòng biết ơn , quả thật nếu không có sự giúp sức của Thoại thì Hùng sẽ không bao giờ đi được tới đây. Hùng chưa nói nhưng ngày mai khi về đến Đà Nẵng Hùng sẽ không làm phiền thoại nữa , nếu không cẩn thận chính Thoại cũng sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng . Ở ngoài kia còn một cô gái mang tội danh sát nhân đang tự do , đằng sau có khi còn có đồng phạm , chẳng có gì đảm bảo cho một kẻ giết người chặt xác man rợ lại không dám giết tiếp những người khác. Ma quỷ có lẽ đối với Thoại không đáng sợ , nhưng kẻ giết người tên Lan theo lời khai của bà Xuyên thì Thoại biết rõ nguy hiểm như thế nào.

2h sáng , Hùng và Thoại ng ời ở ghế ngủ chợp mắt mà không biết rằng bà Xuyên đã tỉnh dậy từ lúc nào. Bà ta vẫn nằm trên giường bất động nhưng cặp mắt mở to không chớp đang nhìn thẳng vào hai người đàn ông đang ng ời trên ghế.

Tích...tắc...Tích....tắc...Tiếng kim đồng hồ trở nên rõ rệt trong đêm tối...3h19 phút sáng...Người phụ nữ trung niên vẫn không chợp mắt....vẫn nhìn về phía Hùng và Thoại không ngừng nghĩ.

- Dậy đi , dậy đi...7h30 rồi.Bà hôm qua ngủ sớm lắm mà.

Bà Xuyên mở mắt choàng tỉnh . Reng...Reng...Reng...Hùng vội nhìn về phía bồn uống nước. Không phải máy Hùng cũng không phải máy Thoại . Đó là máy của bà Xuyên đổ chuông , nhưng số gọi đến là số lạ. Hùng đưa bà Xuyên nhìn rồi hỏi :

- Số con bà à...?

Bà ta lắc đầu , Hùng hỏi tiếp :

- Vậy số của ai..??

Bà ta một mực không nói , Hùng thấy lạ nên không nghe , sau khi hết chuông lập tức có tin nhắn đến :

- Sao tôi gọi mà bà không nghe máy , bà không trốn được đâu . Đêm qua bà đã nói thế nào..?

Hùng cảm thấy có gì đó không ổn , Hùng mở lại cuộc gọi đi thì quả thật 3h30 sáng ngày hôm nay có người dùng máy này gọi vào số vừa này. Hùng bấm lại số , có người bắt máy , một giọng nữ vang lên :

- Giờ bà gọi cho tôi rồi hả , về nhà gặp tôi ngay...

Là giọng của Lan , không nói thêm câu nào Hùng tắt máy , tắt ngu rồi tức tối chạy lại chỗ bà Xuyên túm lấy cổ áo bà ta quát lớn :

- Con mụ khốn nạn , mày nghĩ sẽ thoát được sao...? Mày đã nói gì với nó...?

Bà Xuyên quỳ xuống van xin :

- Cậu tha lỗi cho tôi , hãy để tôi được giải thích..Tôi....Tôi....

Thoại thấy Hùng giận dữ như muốn giết chết bà ta thì vội ngăn lại :

- Ông bình tĩnh đã , dù sao thì ông cũng không muốn mang bà ta đến công an ngay lúc này mà. Hãy xem bà ấy nói gì đã , qua tất cả những chuyện hôm qua tôi không nghĩ bà ấy dám nói dối đâu.

Hùng buông bà Xuyên ra rồi thở dốc :

- Bà nói đi , tại sao bà lại gọi cho cô ta...tại sao...?

Bà Xuyên lấy tay xoa lên chỗ cổ vừa bị túm rồi khóc lóc nói :

- Đêm qua lúc gần 3h sáng tôi thấy điện thoại báo tin nhắn , nằm nhìn thấy cậu ngủ say nên tôi đã lấy máy xem vì tôi biết đó là con trai tôi nhắn. Số điện thoại này chỉ có hai thằng con tôi biết thôi.

Hùng gắt :

- Con nhắn tin thì sao bà phải gọi cho cô ta..? Bà đã nói kế hoạch của tôi phải không..?

Bà Xuyên lắc đầu :

- Dạ không , đến nước này sao tôi còn dám lừa dối cậu..Vì con tôi nhắn tối hôm qua có người đến hỏi tôi , chúng nó bảo không có nhà. Đến đêm có người chặt đầu chôn vào trong kèm với bức thư bảo tôi phải gọi cho cô chủ ngay nếu không lần sau không phải là đầu chôn nữa đâu. Tôi sợ quá nên đã lấy máy gọi vào số của cô Lan , nhưng tôi thề có trời đất chứng giám , tôi không hề nói tôi đi cùng hai cậu...Dù tôi có muốn nói cũng không mở mồm ra được. Cô Lan bắt tôi trong vài ngày tới mà không đến gặp cô ấy thì cô ấy sẽ giết con tôi....Lạy cậu giúp tôi với , tôi đợi ơn cậu nhiều...

Hùng lấy điện thoại xem thì đúng đêm qua con trai bà Xuyên có nhắn tin , nội dung y như lời bà Xuyên nói. Ban nãy nghe thấy giọng Lan , Hùng đã mất bình tĩnh suốt chút nữa không kiềm chế được bản thân. Nhưng Thoại thấy dạo gần đây tính tình của Hùng ngày càng nóng nảy , đôi khi bức bối thái quá , hay cáu gắt vì những chuyện nhỏ. Đợi Hùng nghe xong câu chuyện của bà Xuyên , Thoại mới cất lời :

- Tôi nghĩ bà ta nói thật , giờ bà ấy là người hiểu hơn ai hết nếu bà ấy đi với chúng ta thì còn được sống. Giờ mà đi gặp Lan bà ấy chỉ còn đường chết , đúng là làm ác thì không có kết cục tốt đẹp. Ông bình tĩnh lại rồi thì nghĩ cách đi...

Hùng ngẫm nghĩ rồi đứng lên nói :

- Thu xếp đồ đạc đi , chúng ta quay về Đà Nẵng...Tôi sẽ cho con quý cái đó gặp bà Xuyên, nhưng chưa phải bây giờ. Thoại này , lẽ ra tôi không

nên làm phiền ông thêm nữa nhưng chuyện đến nước này tôi đành mong ông giúp đỡ.

Thoại cười :

- Đâm lao phải theo lao thôi , ông có gì cứ nói tôi sẽ cố gắng hết sức mình.

Hùng gật đầu :

- Khi về đến Đà Nẵng ông giúp tôi lo cho bà Xuyên , tôi sẽ một mình quay về ngôi biệt thự. Thứ nhất là để tìm kiếm lại toàn bộ một lần nữa , thứ hai tôi muốn con quỷ cái đó nhìn thấy tôi một mình sẽ không nghĩ tôi đã bắt được bà Xuyên. Nếu thuận lợi , ba ngày sau bà Xuyên hãy gọi gặp nó , yên tâm tôi sẽ tìm mọi cách bảo vệ bà...Giờ đi thôi...

Hai người đàn ông cùng một bà già rời khỏi nhà nghỉ để quay trở lại Đà Nẵng , đi đâu Hùng quan tâm nhất bây giờ chính là tầng hầm nơi con hình nhân đang được dựng ở đó , biết đâu phần xác còn lại của Kiều Anh được nhét trong đó , cả ngôi biệt thự chỉ còn mỗi tầng hầm là Hùng vẫn chưa tìm kiếm. Hi vọng sau khi trở về ngôi biệt thự mọi thứ sẽ được sáng tỏ.....

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap21 : Con Hình Nhân Kỳ Dị...

5h chiều cùng ngày Hùng cùng Thoại và bà Xuyên đã về đến Đà Nẵng . Hùng thả Thoại và bà Xuyên ở ngang đường trong một chỗ vắng rồi nói :

- Làm phiền ông kiếm cho bà ấy một chỗ ở kín đáo , ông trông chừng bà ấy giúp tôi. Đừng ở quá gần với khu biệt thự , có chuyện gì nhớ gọi điện cho tôi ngay nhé.

Thoại gật đầu :

- Ông yên tâm đi , nghề của chúng ta chẳng biết gì ngoài nhà với đất đai..Tôi sẽ thu xếp cho bà ấy một chỗ ngon lành. Tôi chỉ lo cho ông khi quay lại ngôi biệt thự sẽ gặp nguy hiểm , dù chưa chắc chắn nhưng cô ta là một kẻ điên loạn. Không ai dám chắc cô ấy không giết cả ông đâu.

Hùng cười :

- Tôi ở trong ngôi biệt thự chắc cô ta không dám bén mảng sang đâu. À còn bà Xuyên , nếu cô ta có gọi tới hỏi bà ở đâu thì bà cứ nói ở trong miền Nam hoặc ở đâu đó xa Đà Nẵng. Bà bảo với cô ta rằng đợi 1-2 ngày nữa khi đảm bảo được rằng không có ai theo dõi bà sẽ về đây để gặp cô ta. Tạm thời tìm cách kéo dài thời gian , nhưng quan trọng nhất là bà không được để lộ ra rằng đang đi với bọn tôi..

Bà Xuyên dạ vâng rồi gật đầu rồi rít , xong xuôi Hùng chào Thoại rồi lái xe quay trở lại ngôi biệt thự . Trời tối dần , bản thân Hùng cũng rất sợ khi phải quay về ngôi biệt thự ma quỷ vào lúc này. Ban ngày ngôi nhà đã đủ khiến cho người ta sợ đến phát điên , chỉ cần nhớ lại những hình ảnh Hùng từng thấy trong ngôi nhà như cô gái không đầu đứng ở bồn rửa bát , hai con rắn đen xì bò trên bàn thờ của thầy cúng , hay những tiếng động kỳ

quái phát ra khắp ngôi nhà mặc dù không có ai ở...Nghĩ thôi mà lạnh hết sống lưng , chưa kể giờ đây Hùng phải về đó một mình .

Có lúc quá sợ hãi Hùng định bụng để sáng mai , nhưng thời gian gấp rút , lại thêm việc gia đình ở ngoài Hà Nội không biết giờ ra sao , tất cả khiến Hùng vượt qua nỗi sợ mà lái xe tiến thẳng lên con đường trên núi heo hút , lạnh lẽo đến rợn người. Đến nơi cảnh vật im lìm , tĩnh mịch đến gai óc , xung quanh tối om chỉ có tiếng chim kêu lên những tiếng ngắt quãng , tiếng gió thổi qua những gốc cây giống như đang có ai huýt sáo , tiếng cành lá xì xào như đang có rất nhiều người thì thầm với nhau trong những khoảng tối tăm vô định hình. Mở cửa xe Hùng run rẩy đặt chân xuống , ngôi biệt thự không ánh đèn , liếc nhìn sang bên nhà Lan cũng tối đen như mực.

Hùng đánh bạo tiến vào trong , tuy đang bước nhưng rõ ràng Hùng cảm giác thấy đằng sau có một cánh tay đang đẩy nhẹ Hùng đi về phía trước. Hùng không dám quay lại nhìn , run rẩy lấy được chìa khóa Hùng mở cửa đẩy vào trong. Vừa mở cửa ra một luồng gió lạnh thổi thẳng vào mặt Hùng khiến Hùng lạnh cứng người. Bên trong khung cảnh âm u , tiêu điều , tì vết vàng , tàn hương , đồ đạc của mấy ngày trước đang bay phất phơ rải rác khắp ngôi nhà . Bên ngoài phòng khách tiếng gió biển đập vào cửa kính như có người đang dùng tay gõ đả giặc giữ đòi mở cửa. Rón rén với tay bật đèn , Hùng đóng cửa lại rồi bắt đầu thu dọn những thứ còn vương vãi trên sàn nhà. Cảm giác lạnh lẽo dần biến mất , ngôi nhà sáng lên trong bóng tối của núi rừng , đứng ở phòng khách Hùng nhìn xuống biển thấy đẹp vô cùng. Ngôi nhà lúc này không còn đáng sợ nữa , cô ta không xuất hiện...Đàn lấy lại bình tĩnh Hùng nhìn đồng hồ vẫn còn sớm , lấy máy gọi cho người chủ đã nhận thuê sửa sang lại toàn bộ ngôi biệt thự Hùng tìm số rồi ấn gọi . Đầu dây bên kia bắt máy :

- Alo , chú Hùng đấy à...Sao ngôi nhà còn chỗ nào không ưng ý hay sao mà lại gọi cho anh tằm này. Có gì cứ bảo anh cho thợ đến sửa lại...

Hùng chào lại rồi vào vấn đề chính :

- Dạ không , anh làm ok lắm anh . Hôm nay em gọi là để hỏi anh một số chuyện , anh nhớ kỹ lại cho em nhé...?

Bên kia đồng ý Hùng hỏi tiếp :

- Hôm anh với thợ sửa lại nhà có phát hiện đi đâu gì bất thường không anh , kiểu như có thứ gì nó khác lạ , hay anh có tìm thấy cái gì mà nó giống với xương người không anh..?

Bên kia sợ hãi :

- Chết , sao lại có cả xương xẩu ở đây..?

Hùng không còn cách nào đành phải kể lại vụ án một cách tóm tắt cho anh Bắc sửa nhà nghe. Anh Bắc nghe xong nói :

- Chết thật , bảo sao mấy hôm đang làm cứ có người lăn ra ốm không rõ lý do. Bọn anh làm cái nghề này cũng tén lắm , nhà cửa đục đẽo mà không cúng bái cứ thế mà làm là bị quở đấy. Anh cứ nghĩ chú làm lễ hết rồi...Nhưng không có đâu , nếu tìm thấy xác người, hay đầu người như chú nói thì anh phải báo lại chứ.

Hùng hỏi tiếp :

- Thế còn tầng hầm anh đã xuống chưa....?

Anh Bắc đáp :

- Tầng hầm nào nhỉ...? À cái chỗ bậc thang lên xuống bên ngoài sân trước phòng khách phải không...? Bọn anh cũng định xuống đó dọn nhưng cửa khóa với lại cũng nghĩ dưới đó chẳng có gì nên cũng không làm phiền chú. Mà cái khóa đấy chẳng chìa nào mở được , nên anh thôi...

Nghe đến cửa khóa thì Hùng rung mình , cái hôm cu Long mò xuống dưới đó cửa làm gì có khóa , anh Bắc nói tiếp :

- Anh thì cũng không làm nhiều , đa số quân nó làm thôi . Mình giao cho mỗi đội một tầng...Để lát anh gọi lại cho hai thằng tổ trưởng xem khi

làm bọn nó có phát hiện gì lạ không rồi anh gọi lại. Mà sao chú quan tâm đến vụ giết người đó thế, có vấn đề gì liên quan đến ngôi nhà à..?

Hùng vội lấp liếm :

- Không anh ạ, cũng chưa chắc đã là thật đâu. Tự nhiên hôm nay em nghe hàng xóm người ta kể nên thấy hơi sợ. Nên hỏi lại anh cho chắc ấy mà, anh cứ hỏi xong gọi lại cho em nhé...Hay mai anh cho vài người đến đây dọn cho em cái tầng hầm được không..Dưới đó nhiều đồ cũ quá. Từ anh ra đến chỗ em chắc cũng phải trưa ấy nhỉ...Cho em độ 4-5 người, mấy ông trước làm ở đây rồi thì càng tốt.

Anh Bắc đồng ý hẹn Hùng trưa ngày mai rồi cúp máy, nhớ tới tầng Hầm, lúc này đã là 9h tối. Hùng đánh bạo cầm đèn pin mở cửa kính phòng khách rồi bước ra sân trước, bật hết đèn ngoài sân sáng trưng Hùng từ từ tiến xuống bậc thềm của tầng hầm. Cánh cửa tầng hầm với nước sơn trắng đã bong ra từng mảng. Hùng nhớ đèn điện dưới này đã hỏng, kéo cánh cửa mà bản lề của nó kêu lên kèn kẹt khiến Hùng sồn da gà. Con hình nhân nằm ở đoạn giữa của hầm, bước vào trong tiếng gió lùa từ biển vào cánh cửa tạo lên những tiếng :

" Hú...hú....hú....hiu...hiu.."

Ánh đèn pin le lói trong căn hầm tối, đang đi Hùng đứng khựng lại vì có thứ gì đó đang kéo áo sau của Hùng lại không cho bước tiếp, Hùng sợ quá nhắm mắt nói :

- Đừng...đừng hại tôi...tôi đang giúp cô cơ mà....

Tuy vậy nhưng thứ đó vẫn không chịu buông tha cho Hùng, đi không được, quay trở lại không xong Hùng quay lại chiếu đèn pin xem đó là thứ gì. Chẳng có ai kéo Hùng lại cả, chỉ là áo của Hùng bị mắc vào một chiếc đinh nhô ra từ chiếc bàn cũ. Đúng là thần hồn nát thần tính, Hùng thở phào quay lại tiếp tục soi đèn tìm con hình nhân thì bỗng nhiên đồ đạc dưới tầng hầm bị đổ tung tóe, cái bàn đằng sau Hùng ban nãy cũng đổ ập xuống, ngã kéo bung ra. Từ trong ngăn kéo rơi ra một quyển vở khá dày, quyển vở đóng đầy bụi nhưng không tài nào mở được vì bị khóa. Quay mặt lại

Hùng hốt hoảng giật mình , con hình nhân ban nãy cũng đã bị xô xuống đất từ bao giờ , ánh đèn pin soi đúng cái đầu của nó , nó đang hướng mặt về phía Hùng với một nụ cười được thêu dài đến mang tai.

Tìm được con hình nhân Hùng vội vàng ôm lấy nó chạy ngay ra bên ngoài , trên tay vẫn cầm quyển sách ban nãy . Thoát được khỏi tầng hầm mà Hùng có cảm giác mình như vừa đi từ địa ngục trở lại trần gian. Mồ hôi ướt đầm , con hình nhân khá lớn nhưng lại nhẹ như bấc , bên trong xộp xộp có lẽ toàn vải và bông. Dem con hình nhân vào trong nhà , đặt lên bàn phòng khách Hùng dùng tay ấn ấn thử vào nó xem bên trong có giấu thứ gì không , nói thẳng ra là Hùng muốn xem bên trong có gì cứng cứng như xương người không..Nhưng phần bụng , tay chân của con hình nhân không có gì...Đến phần đầu , đầu con hình nhân được làm to hơn cả đầu người bình thường , có cả tóc tai , mũi miệng...Phải nói cái người làm ra con hình nhân này cũng phải rất dị , cả bộ tóc giả được khâu chết luôn vào đầu con hình nhân , cái này đặt ngoài sân đến trộm còn khóc thét chứ nói gì chim với chóc , khẽ lấy tay ấn vào phần chính giữa cái đầu thì có gì đó bên trong cứng cứng . Hùng kinh hãi rút tay lại lùi về phía sau. Trong đầu con hình nhân quả thật có chứa một cái gì đó bí mật....

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap22 : Bí Mật Được Giấu Kín.....

Nhìn con hình nhân nằm trên bàn không khác gì một con người thật , mái tóc giả của nó giờ đang che hết mắt , cả khuôn mặt chỉ có mỗi một nụ cười rộng ngoác. Hùng kinh hãi khi tay mình vừa chạm phải một thứ cứng cứng trong đầu con hình nhân , không lẽ chính là cái đầu của Kiêu Anh mà công an tìm kiếm bấy lâu nay. Chẳng lẽ Lan đã nhét cái đầu vào trong con hình nhân rồi bà Xuyên không biết bê xuống tầng hầm để ở đó bao năm qua.

Lấy hết bình tĩnh , can đảm còn sót lại Hùng lau những giọt mồ hôi đang túa ra trên trán rồi ngẩng xuống rút con dao bấm trong túi ra. Tay run như cây sậy , Hùng giờ con dao lên lấp bắp nói :

- Xin lỗi cô ...tôi chỉ muốn...giúp cô...thôi..

Cả ngôi nhà im lặng không một tiếng động , nó im ắng đến nỗi Hùng còn nghe thấy tiếng "ực" của chính mình đang lo sợ đến nuốt nước bọt. Hùng cầm phập con dao vào phần cổ con hình nhân rồi cắt phẳng cái đầu của nó ra. Sau khi cái đầu rời khỏi phần thân Hùng từ từ rạch một đường dài ngay chính giữa cái đầu , dưới lớp vải cũ mục nát là lớp bông trắng được nhồi vào đầu con hình nhân :

" Rạch...rạch..roạt...roạt.."

Hùng từ từ xé toang phần đầu con hình nhân , vén lớp bông nên Hùng sợ đến xanh mặt vì rất có thể dưới lớp bông này chính là cái đầu của Kiêu Anh. Lớp bông sau khi được loại bỏ dần để lộ bên trong một thứ gì đó đen đen , nhưng đó không phải là đầu lâu hay xương người. Nó chỉ là một cái hộp gỗ màu đen được đóng kín và có khóa số ở bên ngoài , loại khóa được đặt mã 4 số.

Thở dốc sau khi vừa nín thở rạch nát đầu con hình nhân Hùng cần cái hộp loay hoay vì không biết phải mở bằng cách nào , cái khóa màu vàng nổi bật trên nền chiếc hộp màu đen. Vậy là cái đầu Kiều Anh không được giấu trong con hình nhân . Nhưng bên trong cái hộp chắc chắn phải có thứ gì đó quan trọng , không phải tự nhiên mà Kiều Anh lại phải giấu nó ở một chỗ mà không ai có thể đoán được như thế này. Vẫn đề bây giờ phải mở cái hộp này bằng cách nào , nếu đã là đựng đồ vật không muốn để ai biết thì khả năng chỉ cần mở sai hoặc dùng cách phá để mở không biết chừng bên trong sẽ tự động cháy hết. Giờ Hùng mới nhận thấy sau khi quan sát cái hộp một lúc. Cái khóa số bên ngoài không phải chỉ có màu vàng , nó là vàng thật.

Loay hoay xoay sở không biết phải làm sao dù Hùng đã xé toạc cả phần thân con hình nhân với mong muốn tìm thêm được một thứ gì nữa nhưng không có. Bất ngờ Hùng đụng trúng quyển vở ban nãy nhặt được sau khi nó rơi ra từ ngăn kéo bàn dưới tầng hầm . Quyển vở đóng đầy bụi , quyển vở cũng không mở được vì bị khóa , lấy giấy lau sạch lớp bụi của quyển vở Hùng thấy dòng chữ hiện lên :

" Nhật Ký "

Bên dưới là tên Hoàng Kiều Anh - 2594 , đây không phải vở , không phải sách mà nó là nhật ký của cô gái bị giết rồi chặt xác , nhưng cũng giống như cái hộp , quyển nhật ký cũng bị khóa và không mở được. Có hai thứ quan trọng trong tay nhưng không thể xem , Hùng vô đầu bứt tai giận giữ , nhìn chiếc hộp khóa số , nhìn sang quyển nhật ký không mở được . Nhưng có gì đó hình như liên quan đến nhau , đúng rồi khóa vàng trên chiếc hộp là mật mã bốn số , quyển nhật ký cũng có dãy số 2594 cũng bốn số. Lấy máy tính Hùng mở lại hồ sơ thông tin của Kiều Anh thì quả nhiên Kiều Anh sinh vào ngày 25 tháng 5 năm 1994. Dãy số 2594 đó chính là ngày sinh và năm sinh của cô ta viết liền. Một người bình thường cũng hay có xu hướng lấy ngày sinh , tháng sinh , năm sinh để đặt mật mã , mật khẩu tránh trường hợp bị quên.

Nín thở cần chiếc hộp Hùng đánh liền nhập bốn số 2-5-9-4 :

" Tách "

Cái khóa bật ra thật , quả nhiên bốn số đó chính là mật mã để mở. Vừa vui mừng vừa hốt hộp Hùng mở ra xem thì bên trong có một cái usb , một phong bì , một thanh vàng nhỏ xíu chỉ to hơn cái kim khâu bao một chút , một vài túi nhỏ nhỏ màu trắng giống như ma túy tổng hợp , rồi một túi nhỏ đựng phải đến 100 viên hồng phiến. Đó chính là lý do vì sao chiếc hộp lại được giấu kỹ như vậy.

Đầu tiên Hùng lấy chiếc phong bì ra xem bên trong có gì , toàn là ảnh của những cuộc vui chơi , thác loạn. Ảnh của nhiều cô gái khác nhau , ảnh giường chiếu , ảnh khỏa thân....tất cả đều được Kìêu Anh lưu giữ cẩn thận. Tiếp đó Hùng lấy usb cắm vào laptop , loay hoay một lúc Hùng sửng sốt khi trong usb có chứa khoảng 10 video quay lên lại cảnh giường chiếu của một vài cô gái mà Kìêu Anh có lưu tên trong mỗi thư mục như Anh Thư , Lan Hương , Ngọc Quỳnh.....và cả Ngọc Lan nữa.

Nhìn lại cái tên Hùng thấy có Ngọc Quỳnh , phải chăng đó là cô em gái của Lan mà bà Xuyên đã nói. Mở video của Ngọc Quỳnh lên thì đó là cảnh Quỳnh đang quan hệ cùng một lúc với ba người đàn ông trong tình trạng phê ma túy. Có lẽ những nạn nhân trong video không hề biết được rằng mình đang bị quay lên , khuôn mặt cô nào cũng tỏ vẻ thỏa mãn , sung sướng tột cùng.....Mở sang video của Ngọc Lan tuy không thác loạn như của Quỳnh nhưng trong video cũng là cảnh Lan với người tình vừa quan hệ vừa chơi đá . Nhớ lại những đi đầu mà cậu thanh niên làm ở khách sạn dưới chân núi kể Kìêu Anh có những mối quan hệ ngoài luồng khá rắc rối , có những tin đồn không hay nhưng vẫn không ai kiểm chứng được. Và cuối cùng bạn bè của Kìêu Anh khá ít nhưng ai cũng thuộc dạng cậu ấm , cô chiêu.

Tin đồn về Kìêu Anh bị bạn thân nói là ngủ với người yêu mình tuy lan ra cả trường nhưng sau đó một thời gian cô bạn ấy phải chuyển trường để rồi tin đồn bị dập tắt có lẽ là có thật. Và đó là 1 trong ba cô gái còn lại trừ Lan , có thể cô gái đó chính là em gái của Lan.

Toát mồ hôi lạnh vì phát hiện ra những thứ vô cùng động trời , Hùng lấy máy gọi cho Thoại :

- Alo , ông ngủ chưa..? Tối nay trở lại căn biệt thự tôi đã tìm được một thứ vô cùng quan trọng..?

Thoại đáp :

- Ông tìm thấy cái đầu của cô ta rồi à...?

Hùng nói :

- Không , chưa tìm thấy cái đầu. Nhưng tôi đã tìm thấy lý do vì sao Kiều Anh lại bị giết và bị giết một cách dã man như vậy. Theo như những gì tôi xem trên usb này những người căm thù Kiều Anh có lẽ không chỉ có Lan thôi đâu. Bà Xuyên thế nào rồi..?

Thoại trả lời :

- Bà ta không ăn uống gì , khóc đến chảy máu mắt rồi...Tôi cứ định lại gần thì bà ấy lại gào lên thu mình vào góc nhà như nhìn thấy ma vậy. Tôi đang định mai gọi cho ông , cứ tình trạng này có lẽ bà ấy sẽ phát điên lên mất. Mà sao ông tìm được những thứ đó vậy..?

Hùng nói :

- Tôi đi xuống tầng hầm kiểm tra hình nhân , cũng khó giải thích lắm nhưng mọi thứ tôi tìm được đều như có người đặt ra cho trước mắt vậy. Ngôi nhà hôm nay cũng không có cảm giác đáng sợ như trước. À mà còn một quyển nhật ký nữa nhưng tôi không mở được...

Thoại hỏi ;

- Thế trong hộp không có khóa à..? Tôi nghĩ phải có gì để mở được chứ...?

Hùng chợt nhớ ra cái thanh dài màu vàng , Hùng nói ;

- Có...có một thanh màu vàng to hơn cái kim khâu bao một chút...Cảm ơn ông nhé , để tôi thử mở xem có được không...Ông chăm sóc bà Xuyên giúp tôi , mai tôi sẽ gặp ông...

Hùng tắt máy xong lấy ngay cái thanh dài màu vàng đó chọc vào ổ khóa của quyển nhật ký nhưng không tài nào mở được. Rõ ràng nó không phải chìa khóa để mở quyển nhật ký , vậy nó là cái gì , tại sao lại được để cùng những thứ quan trọng như thế này được. Hay nó có liên quan đến việc Kiều Anh bị giết , cũng không hẳn , theo như cách giấu chiếc hộp thì rõ ràng đó là thời điểm Kiều Anh còn sống. Có lẽ cô ta không tin tưởng ai nên mới giấu những thứ này đi , riêng số ma túy và hàng trăm viên hồng phiến kia cũng đủ lý do cho cô ta làm điều này rồi.

Suy nghĩ miên man . nhìn đồng hồ đã 1h sáng , tiếng sóng biển rì rào trong đêm , những con tàu xa xa pha đèn trên mặt biển nhìn như những đốm lửa ma chơi lập lòe lúc ẩn lúc hiện. Từ lúc đặt chân vào ngôi nhà Hùng chưa thấy hiện tượng gì lạ lùng xảy ra. Suy nghĩ lại mọi chuyện đang dẫn dắt Hùng đến đích điểm cuối cùng. Có lẽ lòng chân thành đi tìm sự thật cùng cố gắng của Hùng cũng đã phần nào lay động người chết là Kiều Anh thấu hiểu , giờ đây chính cô ta đang giúp Hùng có được những manh mối. Nhìn mặt biển ánh lên những cơn sóng nối tiếp nhau xô vào bờ Hùng thở hắt ra :

- Nhưng tôi vẫn chưa tìm được cái đầu của cô..

Đèn điện trong nhà chợt nhấp nháy , một vài bóng phụt tắt nhưng lại sáng trở lại ngay lập tức , có lẽ Kiều Anh vẫn đang lang thang vô định trong ngôi nhà . Một cảm giác rờn rợn lại bao phủ , Nằm xuống ghế Hùng đưa quyển nhật ký nên ngắm nghía , tò mò không biết bên trong ghi chép những gì. Có lẽ cũng chỉ là những lời tâm sự của một cô gái đang độ tuổi yêu đương , hoặc cũng có thể bên trong là những ghi chép còn động trời hơn cái usb.

Thu dọn lại mọi thứ cẩn thận , Hùng đặt chiếc hộp vào trong ngăn kéo riêng của hai vợ chồng khóa lại. Còn quyển nhật ký Hùng đặt luôn dưới

gối kê đầu , nằm ở phòng khách Hùng ngủ thiếp đi cho đến khi giật mình tỉnh dậy....

4h sáng , mồ hôi chảy ra như tắm , mắt mở to , cả thân người run rẩyHùng lại gặp ác mộng ngay khi vừa chìm vào giấc ngủ. Đèn trong nhà lúc này không cái nào sáng mặc dù trước đó Hùng để đèn sáng vì sợ. Giấc mơ đáng sợ khi Hùng thấy những bàn tay thò từ dưới đất lên túm chặt lấy Hùng kéo xuống , chưa hết khi Hùng bị kéo xuống dần thì cũng lại từ dưới đất những con giòi đang lúc nhúc bò lên chui vào mắt mũi , mồm , tai của Hùng. Kinh sợ hơn nữa khi Hùng nhận ra cái đầu của mình đang nằm một góc nhìn phần thân bị vô số những bàn tay mục rữa ôm chặt kéo xuống lòng đất.

Chưa kịp hoàn hồn vì giấc mơ đang sợ thì Hùng nghe thấy những âm thanh đang phát ra từ trong căn phòng của hai vợ chồng :

" Cạch...cạch....cạch..."

Tiếng ngăn kéo tủ đang khẽ mở ra với âm thanh gai người :

" Kết...kết...kết.."

Chuyện gì đang xảy ra trong ngôi nhà.....

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap23 : Manh Động.

Hùng sợ hãi bởi những tiếng động gai người , nhưng rõ ràng những tiếng lạch cạch đó đang xảy ra liên tục. Nó không giống như những âm thanh kinh dị vang lên nhất một r ồi đột ngột dừng lại để dọa dẫm con người. Nghe kỹ thì đó là những tiếng sục sạo như ai đang tìm kiếm một thứ gì đó.

Bình tĩnh lại Hùng đi ra phía cửa chính nơi để chiếc gậy bóng chày , cửa chính đã bị cạy khóa bây giờ chỉ còn khép hờ . Hùng nhớ t ần tối đã chắc chắn khóa cửa cẩn thận , không phải ma quỷ mà nhà Hùng đang có trộm viếng thăm. Ngôi nhà to đẹp cũng khá nhĩ ều đồ gia dụng chứ không hề có đồ quý báu vì cả hai vợ chồng Hùng vẫn chưa tính chuyện dọn vào đây ở hẳn. Nhưng mấy hôm nay Hùng đâu có ở đây , nếu muốn trộm đồ thì mấy hôm trước chẳng phải nó đến khuôn hết thì mới đúng. Tại sao lại đợi đến hôm nay Hùng về trộm mới vào nhà.

Rõ ràng nó không đến để trộm đồ mà là để tìm đồ , sân trước phòng khách lúc xuống tầng hầm Hùng có bật đèn sáng , bên cạnh là nhà Lan , vậy là Hùng về đây mọi nhất cử nhất động của Hùng đều bị Lan theo dõi . Có khi lúc ôm con hình nhân vào nhà Lan đã nghi ngờ Hùng tìm được gì đó , và đó chính là lý do tên trộm có mặt ở đây. Thật quá manh động , Hùng ch ầm ch ầm bước về phía căn phòng của hai vợ chồng , đúng thật bên trong có một kẻ đang lục tung tủ quần áo , ngăn kéo trong phòng lên lục lọi. Bất ngờ Hùng lao vào đập nhưng nó né được , nó tháo chạy ra ngoài nhưng các cửa đều đã bị chốt , thằng ăn trộm bịt mắt mặc nguyên một bộ đen . Biết khó chạy nó rút dao ra lao vào Hùng định đâm nhưng bỗng dưng nó té ngã mặc dù không vấp phải thứ gì , Hùng lao đến đập trúng nó một gậy vào vai . Thằng ăn trộm sợ hãi l ồm c ồm bò dậy tháo chạy thoát thân , nó lao thẳng về phía cửa kính phòng khách , tấm kính vỡ tan ra từng mảnh , thằng trộm

nhảy ra sân trước phòng khách rồi ôm một bên vai nhảy qua hàng rào chạy vào trong rừng.

Hùng định đuổi theo nhưng nghĩ lại còn những thứ quan trọng hơn cần bảo vệ nên Hùng vội vã mở ngăn kéo bên ngoài bàn phòng khách lấy chiếc hộp cùng quyển nhật ký đặt dưới gối rồi chạy ra xe lái xe ra khỏi khu vực ngôi biệt thự. Ra đến đường lớn Hùng gọi cho Thoại, cũng may Thoại vẫn bắt máy. Thở hổn hển Hùng lấy địa chỉ chỗ Thoại cùng bà Xuyên đang ở rồi vội đi đến đó. Ban này nếu không có cú trượt chân của thằng trộm có lẽ Hùng đã ăn một dao xuyên bụng rồi. Chưa biết đó là ai nhưng rõ ràng tất cả chuyện này đang vượt quá ngoài tầm kiểm soát.

Nghe đến đây tôi cũng đỡ mờ mờ , nhưng tôi thắc mắc :

- Sao chú nằm ngoài phòng khách mà nó không nhìn thấy nhỉ..? Hay nó chỉ đến trộm đồ chứ không có ý giết người.

Hùng cũng không giải thích được :

- Em không rõ , có thể cũng như anh nói...

Tôi suy nghĩ một lát rồi vỗ đùi :

- Có khi hồn ma cái cô Kiều Anh đấy giấu chú đi đó. Trước đó chú chẳng kể cu Long một lần nằm trong phòng mà Ngọc tìm hai lần đầu không thấy , lát sau nó lại đi từ trong phòng ra còn gì. Ma giấu đấy , phúc cho chú nhéChứ nó đã dám cầm dao đâm người thì việc ngủ say như chết nó không giết luôn mới lạ. Chỉ có khả năng nó không nhìn thấy chú nằm đó nên mới đi tìm đồ trong phòng chú , lại còn mơ ác mộng rồi tỉnh đúng lúc đó nữa , chẳng phải lần nào mơ ác mộng tỉnh dậy chú đều thấy một cái gì đó sao...?

Hùng trầm ngâm gật đầu :

- Phải rồi đó anh , cũng chính nhờ những cơn ác mộng đó mà em luôn tỉnh dậy đúng lúc. Mãi sau này em mới được hiểu anh ạ...Mà anh có nghe nữa không...? Cứ đang kể thì lại ngắt quãng...

Tôi ngại quá nói :

- Thì đến đoạn cao trào phải có thắt mắc chứ...Thôi anh không nói gì nữa chú cứ kể tiếp đi.

Sau khi đến địa chỉ mà Thoại nói , Hùng hốt hải chạy vào nhà . Cả Thoại lẫn bà Xuyên đều đã tỉnh và ngồi sẵn ở đó đợi Hùng. Thấy vẻ mặt thất thần của Hùng , Thoại hỏi :

- Có làm sao không , nãy nói qua điện thoại tôi chỉ sợ ông bị nó đâm..

Hùng xua tay nói :

- Không sao cả , cũng may nó bị ngã nên tôi đập trúng nó một cái. Lúc đó nó không tự nhiên ngã thì nó đâm trúng tôi rồi. Nhìn cách ăn mặc của nó với cách nó chạy thoát thân đúng dân chuyên nghiệp.

Thoại dỡ balo đựng đồ cho Hùng rồi lắc đầu :

- Tôi đã bảo rồi , chúng nó không để ông yên đâu. Còn sống mà đến đây được là may rồi..

Nhìn sang bà Xuyên , Thoại dọa :

- Bà thấy chưa , người không liên quan mà còn suýt bị giết..Bà phải cẩn thận đấy , ít ra ngoài thôi...

Hùng mở balo lấy đờcùng usb cho Thoại xem nói Thoại sao hết ra hai bản lưu lại cùng với đoạn ghi âm hôm trước. Cần túi ma túy trên tay Hùng hỏi bà Xuyên :

- Bà có biết cô chủ của bà dùng những thứ này không..?

Bà Xuyên mặt ngơ ngác không biết Hùng đang cần cái gì :

- Tôi không biết , tôi còn chẳng biết thứ đó là gì, phòng cô Kiều Anh tôi chỉ được vào mỗi lần dọn phòng tầm 20' , còn những lúc cô ấy và cô Lan ở nhà tôi không được phép lên tầng hai.

Có lẽ bà ta nói thật , cũng không có lý nào Kiều Anh lại cho bà ta biết về những chuyện này. Thoại lấy usb cắm vào máy tính rồi sao ra thành mấy bản , Hùng lại gần mở lại video của Ngọc Quỳnh rồi hỏi bà Xuyên :

- Đây có phải em gái của cô Ngọc Lan không..?

Nhìn những cảnh trần truồng thác loạn trên màn hình bà Xuyên lúng túng một lúc rồi đáp :

- Đúng rồi , chính là em gái của cô Lan , sao bên ngoài thù mị nết na mà lại làm những trò như thế này...?

Hùng hỏi tiếp :

- Sau đó cô gái này tự tử đúng không..?

Bà Xuyên vội gạt đầu , Thoại nói :

- Vậy có lẽ chính những video , hình ảnh này đã khiến Kiều Anh bị giết. Không còn nghi ngờ gì nữa , mấy năm về trước mà thác loạn kiểu này quả thật chỉ có những cậu ấm cô chiêu lắm tiền nhiều bạc mới dám chơi. Càng tiểu thư đài các bên trong càng khó đoán..

Hùng tiếp lời Thoại :

- Có lẽ do Kiều Anh dùng thứ này đe dọa hoặc phát tán nó nên Ngọc Quỳnh đã tự tử , mẹ cô ta sau đó cũng chết tôi đoán cũng vì lý do này. Những ông bố bà mẹ làm sao có thể chịu đựng được sau khi nhìn thấy con gái mình như thế này. Và đó cũng chính là nguyên nhân tại sao Lan lại giết Kiều Anh một cách man rợ như vậy. Cùng một lúc mất đi cả mẹ lẫn em gái , chưa kể ngay chính bản thân Lan cũng có mặt trong này...Đúng là xã hội...Một cô kiều nữ đang học đại học mà sở hữu cả một lượng ma túy luôn có trong nhà để dùng thì quả thật không đơn giản.

Thoại vội ngắt lời :

- Mà ban nãy ở nhà ông có thấy nhà cô ta sáng đèn không..? Có khi nào cô ta ở bên đó theo dõi mọi hành động của ông..?

Hùng đáp :

- Chắc chắn là vậy rồi , trưa nay tôi còn hẹn một đội thợ đến để dọn dẹp nhà kho . Ban nãy thằng trộm đó vào nhà có lẽ không chỉ là tìm đồ mà có khi nó còn xem bà Xuyên có ở đấy không..? Giờ thấy tôi về đó một mình chắc cô ta nghĩ tôi vẫn chưa biết bà Xuyên ở đâu..

Bà Xuyên nói :

- Tối nay tôi cũng có gọi cho cô ấy nói là tôi đang trốn ở ngoài Hà Nội , nếu 2 ngày nữa không thấy ai tìm tôi sẽ tự động về gặp cô ấy..Tôi sợ lắm..nhưng...nhưng cô chủ ở đây tôi còn sợ hơn...

Thoại vội hỏi Hùng :

- À mà trong quyển nhật ký viết gì vậy...?

Hùng cầm quyển nhật ký lên rồi nói :

- Không mở được , cái kim vàng kia không có tác dụng. Chẳng hiểu nó được để đấy làm gì..Hay có khi là dụng cụ sử dụng ma túy.

Thoại tiếp :

- Thế trưa nay ông có về lại đó không..? phải cẩn thận đó..Không biết được cô ta sẽ dám làm gì nếu biết ông đang giữ những thứ này đâu.

Hùng đáp :

- Không lo , trưa nay cũng có người đến dọn dẹp tầng hầm. Giữa ban ngày cô ta không dám làm gì đâu. À mà tôi có cảm giác....mà thôi...

Không hiểu Hùng định nói gì , lúc này cảm xúc trong Hùng khá lộn lộn. Vừa lo sợ , nhưng lại vừa hồi hộp...Có đi đâu gì đó mách bảo Hùng rằng mọi chuyện sắp đến hồi kết thúc.

10h sáng Hùng có điện thoại , nhắc máy nghe đầu dây bên kia là đội thợ đã sửa nhà cho Hùng cách đây hai tháng :

- Alo , anh Hùng à..? Bọn em ở chỗ anh Bắc , anh đang ở nhà phải không..? Anh Bắc kêu bọn em đến xem lại cái tầng hầm cho anh...Khoảng 30' nữa bọn em có mặt..

Hùng vội trả lời :

- Ok , giờ mình đang ở nhà rồi , các cậu cứ đến đi nhé...

Quay lại Hùng nói với Thợ :

- Ông ở lại đây nhé , giúp tôi tổng hợp lại tất cả các chứng cứ thành một file , tôi giờ phải quay lại ngôi biệt thự. Đội thợ đến rồi , biết đâu ở dưới tầng hầm còn có thứ gì đó...Có gì tôi sẽ gọi.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap24 : Bốn Bức Tường....

Thoại gật đầu đồng ý , Hùng vội lái xe quay trở lại ngôi biệt thự , 10h45 Hùng mới có mặt tại nhà , lúc này đội thợ gồm 4 người đã đứng đợi ở trước sân. Thấy Hùng họ cuống cuống :

- Nhà anh có trộm hay sao ấy , cửa chính thì mở toang , cửa kính phòng khách thì bị vỡ tung tóe.

Hùng làm bộ lo lắng :

- Thôi chết tôi sợ ý quá , không biết trong nhà thế nào , có mất đồ đạc gì không..?

Nói rồi Hùng chạy vào nhà xem thử , mọi thứ vẫn y nguyên như sáng sớm ngày hôm nay . Hùng quay trở ra cười với mọi người :

- Mất mấy đồ vặt thôi , có lẽ sau này phải gắn cái camera . Mà thôi kệ đi , mọi người đi ra đây mình chỉ cho cái tầng hầm. Bên dưới ẩm mốc mà nhiều đồ cũ quá rồi , mọi người xem dọn dẹp rồi tu sửa lại cho mình nhé. Cả đường điện nữa....

Một anh trong đội thợ nói :

- Hổng đường điện à ..? Vậy để tôi sửa điện xong trước rồi mình dọn dẹp...

Cả đội đồng ý vì không có điện dưới đó tối mù chẳng nhìn thấy được gì. Khoảng đầu năm 30 phút sau đấu dây , thay bóng anh thợ đã làm cả tầng hầm sáng ánh đèn. Quả thật bên dưới ngổn ngang nào là cái giường đã bị tháo rời , tủ giày , tủ quần áođủ các loại đồ dùng , tất cả đều là đồ trong phòng Kiêu Anh mà bố mẹ cô ta giữ lại bên dưới tầng hầm. Mọi

người bắt tay vào dọn dẹp , từng thứ từng thứ được khuân ra sân , tất cả đều đã cũ kỹ đóng bụi dày cộp. Hùng cẩn thận kiểm tra từng học tủ , học bàn xem có tìm thêm được gì không nhưng chẳng có gì . Phải mất hơn 2 tiếng mọi người mới dọn hết được đồ từ tầng hầm ra , bên dưới tầng hầm bụi bay trắng xóa , mùi ẩm mốc lâu ngày sau khi dọn xong còn bốc lên nồng nặc hơn.

Sau khi nghỉ tay ăn trưa , trong bữa cơm Hùng ngẩng nói chuyện với mọi người , một người nói ;

- Ngôi nhà này đẹp thật nhưng ban đầu bọn em đến đây sửa cũng khá nhiều chỗ . Sơn tường rồi sần lấm chỗ phải bỏ đi sơn lại mấy lần.

Một người khác nói :

- Thì đấy , lấm chỗ tôi với ông còn chẳng cãi nhau đây là bã chè hay máu còn gì..?

Hùng nghe đến đây vội hỏi :

- Chỗ nào mà lại có màu như máu vậy các cậu...Sao lại có máu được nhỉ..?

Người kia vội cười xoa xoa tay :

- Thằng này nó nói linh tinh đó anh , nhìn màu kiểu lâu năm nó thế chứ máu me gì..? Trong phòng biết đâu có người uống nước hay làm đổ gì đó vương lại một tí ấy mà.

Hùng hỏi tiếp :

- Chỗ đó là chỗ nào vậy cậu..? Nói cho tôi biết tôi còn sơn sửa lại..Nhà cửa mà ế như vậy khó chịu lắm ..

Một người nói :

- Trên tầng hai đó anh , nhưng ở đâu thì em không nhớ rõ lắm , vả lại bọn em cũng sơn lại như mới hết rồi...Nó nằm đâu mép tường thì phải..?

Hùng nắm lấy vai người thợ hỏi dồn dập :

- Mép tường phòng nào vậy cậu , cậu có nhớ chính xác chỗ tường nào không..?

Thấy Hùng hơi lạ nên mọi người cũng hơi e dè , một người khác nói :

- Không có gì đâu anh , sạch...đẹp hết rồi mà...

Người ban nãy tiếp :

- Em cũng không nhớ rõ là phòng trong hay phòng ngoài , nhưng nếu anh muốn tìm hiểu thì lát anh dẫn em lên đó...

Hùng nhận ra mình hơi quá khích , vội hạ tay xuống Hùng cười trừ :

- Xin lỗi mọi người , tâm trạng tôi không được tốt . Mọi người ăn nhai vào nhé..

Mọi người nói :

- Nhà vừa mất trộm thì vui sao được hả anh , anh cứ để đấy hôm nay bọn em sẽ làm hết lại cho anh. Bác cứ yên tâm giao cho tụi em...

Nghỉ ngơi xong mọi người tiếp tục công việc , Hùng bảo thanh niên nọ dẫn mình lên tầng hai xem căn phòng nào có vết máu lạ . Anh thợ chỉ luôn vào phòng của Kiều Anh ngày xưa , mở cửa ra thấy một bức tường chung với phòng bên cạnh bị đập vỡ ra từng mảng anh thợ hốt hoảng :

- Sao tường nhà lại bị đập nát thế này hả anh..Chết thật

Hùng vội nói :

- Lý do cá nhân thôi , giờ cậu có thể chỉ cho mình chỗ nào mà sơn mãi mới được không..?

Anh thợ thấy hơi hoang mang , rõ ràng bức tường bị đập ra bởi gia chủ , chẳng có thằng trộm nào điên khùng vào nhà người ta mà đập tường cả.

Hơn nữa thái độ của Hùng khi nhắc đến dấu vết lạ trong căn phòng quá không bình thường. Ai cũng nghĩ rằng Hùng đang đi tìm thứ gì đó , ấp úng anh thợ chỉ về phía bờ tường nơi cái giường nói :

- Dạ..dạ là mép tường chỗ kia anh ạ , mép dưới ấy còn chính xác chỗ nào thì em không nhớ , tại phòng rộng mà lúc đó chưa có đồ đạc gì nên làm xong quên luôn...Có lẽ trước đó trong phòng kê đồ gì ở đấy nên lúc dọn đồ nó mới sót lại chỗ bên.

Hùng nhìn về phía chiếc giường , quả thật Hùng đã bỏ qua quá nhiều chi tiết , tiếng gõ :

"Cộp..Cộp..Cộp."

Được phát ra từ phòng bên này chứ đâu ai dám chắc từ bức tường chung với phòng bên kia , căn phòng 4 bức tường cơ mà , ý nghĩ cái đầu được giấu trong tường lại lóe lên , giờ bà Xuyên đã khai có bao che cho Lan , chưa biết bà Xuyên có khai thật hay không nhưng nếu với sự giúp sức của một hoặc hai người thì Lan hoàn toàn có đủ điều kiện và thời gian để phi tang cái đầu một cách hoàn hảo , giả dụ cái đầu được chôn trong tường thật thì chỉ cần chọn vị trí như đằng sau sau tủ thì sau khi trát lại sơn sửa cũng không ai chú ý , bởi thời gian Kì ầu Anh chết là từ chiều hôm trước mãi gần trưa hôm sau bà Xuyên mới phát hiện. Nếu ví dụ bà Xuyên phát hiện ngay từ chiều hôm ấy và bị Lan mua chuộc , đến hôm sau bà Xuyên mới báo công an thì hoàn toàn có thể. Giờ chỉ có Lan và bà Xuyên là biết được ai đang nói thật và ai đang nói dối. Tất nhiên khi Lan cùng một người đàn ông (nói chuyện qua điện thoại) tìm cách giấu cái đầu có lẽ bà Xuyên không biết thật.

Với vết máu ở mép tường bên bức tường cạnh chiếc giường theo như lời anh thợ nói Hùng lại nảy lên hi vọng sẽ tìm được gì ở đó. Mãi suy nghĩ Hùng bất động mà không biết anh thợ đang gọi mình :

- Anh ơi , giờ em xuống làm với mọi người tiếp nhé...

Hùng chợt giật mình nói :

,

- Ủ , cậu xuống đi , mà dặn mọi người lau sạch sẽ tầng hầm nhé , làm tốt mình sẽ có b ữa dưỡng xứng đáng. Cảm ơn cậu rất nhiều..

Anh thợ đi xuống dưới để lại Hùng một mình trong căn phòng nơi xảy ra án mạng chặt xác người. Hùng nghĩ :

" Giờ không biết rõ chỗ nào chi bằng đập tan hết tất cả tường tròn phòng này ra biết đâu sẽ tìm thấy. Nhưng chuyện này khó mà làm một mình được , hơn nữa mình cũng cần người ở đây lỡ xảy ra chuyện gì."

Nghĩ vậy Hùng đi xuống dưới nơi tầng hầm mọi người đang làm việc , Hùng nói ;

- Hôm nay mọi người ở lại đây nhé , công việc có lẽ không xong ngay được. Ban nãy cậu kia lên phòng cũng thấy r ỗ đầy bức tường trong phòng bị vỡ , tôi muốn mọi người đục hết ra r ỗ làm mới lại cho tôi. Ti ền nong không thành vấn đề, miễn sao căn phòng đó đẹp thật đẹp là được. Phòng này tôi định thiết kế riêng cho bà xã , nếu được mọi người tranh thủ làm nhanh giúp tôi nhé. Yên tâm sẽ có thưởng ..?

Mọi người nói :

- Gì chứ phá ra xong xây lại là nghề của bọn em r ỗ , anh yên tâm 4 người bọn em mỗi người một chuyên môn , đảm bảo làm ngon lành. Ai chứ anh Hùng thì bọn em lúc nào chẳng được thoải mái . Cần thiết xong tầng hầm này , tối nay bọn em lên phòng đó đục tường , sáng ngày mai tập trung thiết kế lại căn phòng là ổn thôi anh.

Hùng cười :

- Được thế thì cảm ơn mọi người , nếu làm tối cho nhanh thì đây b ữa dưỡng mỗi người 1tr trước nhé. Cơm tối tôi sẽ trực tiếp đi mua cho mọi người , thích ăn gì cũng được...Mọi người làm tiếp đi nhé.

Hùng đi vào trong nhà tiếp tục suy nghĩ , vậy là tối nay sẽ có người ở đây đục nốt chỗ tường trong phòng Ki ều Anh ra cho Hùng , hơn nữa lại toàn thanh niên to khỏe thì ngại gì thẳng trộm quay lại. Chỉ cần tìm được

cái đầu của Kì ầu Anh thì mọi chuyện sẽ được hóa giải , ít ra là Hùng cũng nghĩ như vậy.

Bên dưới tầng hầm đám thợ xì xào bàn tán :

- Nãy lên thấy ông phá tường mình lại cứ tưởng ông ấy bị làm sao..?

- Nói vớ vẩn , người ta có tiền thích người ta đập đi xây lại , ông này sộp lắm . Lại dễ chịu , lo mà làm cho cẩn thận lần sau có việc người ta còn gọi..

- He he thế tối nay ăn xong bắt tay vào dọn đồ ra ngoài rồi phá luôn nhỉ..? Xong sớm thế nào ông ấy cũng thưởng tiếp. Trẻ tuổi mà tài cao , lắm tiền thật. Vợ con lại xinh xắn...

Những lời bàn tán vẫn cứ rì rầm vang lên , quả thật Hùng là mẫu người đáng mơ ước của cả đàn ông lẫn phụ nữ , đàn ông thì ngưỡng mộ cái tài cái phóng khoáng của Hùng , phụ nữ thì ước mơ một người chồng giỏi giang như thế. Nhưng bên trong Hùng lúc này đang phải đối diện với một nỗi kinh hoàng dai dẳng : Xác chết của một cô gái không có đầu.

Cuối cùng tầng hầm đã được dọn dẹp sạch sẽ , trong lúc mọi người đang ăn cơm nghỉ ngơi chút buổi tối thì Hùng đi xuống đó xem xét mọi góc ngách nhằm mong tìm được thứ gì đó. Tuy nhiên không có gì bất thường , tầng hầm chỉ là nơi mà bố mẹ Kì ầu Anh chứa đồ đạc của cô con gái xấu số.

Đội thợ đã ăn uống nghỉ ngơi nó say , họ cầm dụng cụ đi lên căn phòng trên tầng hai dọn dẹp đồ đạc bên trong ra ngoài mà không hề may mắn suy nghĩ chuyện gì sắp xảy ra với mình.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap25 : Mất Tích.....

Mỗi người một chân một tay nào là bê tủ , tháo giường , tháo tranh ảnh các thứ bê ra ngoài xong cho đến khi căn phòng chỉ còn lại bốn bức tường trống trơn. Lúc này cũng đã là 8h tối , một người trong số họ nói :

- Tạm thời theo như chủ nhà nói thì mình cứ đập hết lớp vữa này ra , sau đó trát lại từ đầu , cộng với thiết kế sao cho đẹp mắt là được. Thôi mọi người tập trung làm r ấi dọn dẹp sao cho sáng mai có thể bắt tay vào xây mới .

Tiếng đập phá vang lên khắp căn nhà , Hùng cũng ở trong phòng xem xét tình hình. Ngoài bức tường Hùng đã đập lúc trước ra thì bây giờ những mảng tường còn lại cũng đang rơi ra từng tảng vữa. Khi đội thợ đập đến bức tường nơi có dấu vết lạ như một anh thợ nói Hùng nín thở chăm chú nhìn những mảng vữa đang d ần d ần bị đập xuống . Những viên gạch bắt đầu lộ ra từ từ , từ từ...

" R ầm"

Hình như nhất búa hơi mạnh hay do bức tường lâu năm đã cũ mà sau nhất đập đó cả viên gạch vỡ ra rơi đập xuống sàn. Anh thợ nói :

- Thôi chết , vỡ cả r ấi..

Hùng chạy lại xem nhưng đó chỉ là viên gạch vỡ chứ không có gì cả. Cả căn phòng đã bị phá bỏ còn trơ mỗi gạch , vậy là vẫn chẳng có gì bên trong bức tường như suy nghĩ của Thoại. Đội thợ tập trung vào dọn dẹp những đồng gạch vữa rơi xuống r ấi nói với Hùng :

- Mai chúng em sẽ làm lại như mới anh ạ. Quả thật lâu năm nên có cũng ruội hết ra r ấi. Được cái gạch còn tốt lắm , giờ cũng gần 12h r ấi bọn em

dọn xong sẽ đi ngủ anh ạ.

Hùng hơi chán nản vì giờ đã đực hết ra mà vẫn không tìm thấy gì ,
buồn bã Hùng đáp :

- Ừ , ừ..Mọi người đi ngủ đi...Cạnh đây còn một phòng này , nếu chật
thì hai người ngủ trên hai người ngủ phòng dưới của tôi . Tôi ngủ phòng
cháu cũng được...Cứ thoải mái nhé..

Thu dọn xong đám thợ nhìn nhau rồi phân chia chỗ ngủ :

- Vậy hai ông xuống dưới đi , tôi với ông này ngủ luôn trên phòng trên
này.

Hai người kia đáp :

- Thế cũng được nhưng thôi tôi với ông này ngủ phòng khách trên ghế
sofa cho thoải mái. Phòng chủ nhà ngủ không tiện..

11h44 phút ai về chỗ người nấy , mọi người sau một ngày lao động vất
vả vừa đặt lưng xuống là ngủ được ngay. Trong ngôi nhà chỉ còn lại mỗi
Hùng ng ồi trong căn phòng của Ki ều Anh với nét mặt thất vọng bao quanh
là bốn bức tường trơ trụi chỉ còn gạch đỏ. Hùng ng ồi đó thần thờ vì giờ
không biết phải tìm cái đầu của cô gái mang tên Ki ều Anh đó ở đâu. Chẳng
có chút manh mối gì , nghi ngờ lớn nhất đó là cái đầu được giấu trong
tường bây giờ cũng tiêu tan . 12h00 , khi phòng bên cạnh đã vang lên tiếng
ngáy thì bỗng dưng phòng Hùng đang ng ồi trở lên lạnh cóng. Không khí
rờn rợn lại xuất hiện :

" Cộp...Cộp...Cộp.."

"Cộp...Cộp...Cộp.."

Tiếng gõ lại vang lên trong khắp căn phòng , Hùng sợ toát mồ hôi
nhưng vẫn ch ần chạp đứng lên áp sát tai vào từng bức tường . Tiếng gõ
đúng là phát ra từ căn phòng nhưng nó chẳng phải là từ một bức tường nào
cả. Nó vang vọng vô định , trong căn phòng này nhất định phải có thứ gì đó

, một thứ gì đó của Ki ều Anh...Chắc chắn là như vậy...Tiếng " Cộp...Cộp..Cộp." càng lúc càng to , nó d ãn dập như muốn dọa chết người khác.

Nhắm mắt lại Hùng chăm chú lắng nghe âm thanh đó thực chất phát ra từ đâu. Nín thở một hơi trong tĩnh lặng , Hùng mở mắt ra đứng bật dậy hét lên :

- Đúng r ồiDưới đất...Tiếng động từ dưới đất phát ra..Đúng r ồi..

Cả căn phòng im bật trở lại , những âm thanh lạ biến mất , trả lại sự lạnh lẽo vốn có của ngôi nhà Hùng bật hết đèn lên , đóng cửa lại Hùng quỳ xuống đất sờ sờ từng viên gạch hoa. Đúng là ban nãy khi nhắm mắt lại Hùng cảm nhận rõ âm thanh đó là từ dưới n ền nhà phát ra. Nhưng cả n ền nhà là những viên gạch hoa được xếp khin khít , chẳng lẽ bây giờ lại gọi thợ đập đào nốt cả cái n ền nhà lên.

Bỗng nhiên Hùng cảm thấy sau lưng hơi rờn rợn , có hơi thở đang khẽ thì thảo vào tai Hùng nhưng âm thanh ma quỷ :

" 19 "

Hùng sợ run người , lấy hết can đảm Hùng bắt đầu suy nghĩ . Ch ậm chạp đứng dậy tiến v ề phía cửa Hùng bắt đầu đếm viên gạch đầu tiên :

" 1...2...3.....4....5....18.....19."

Viên thứ 19 dừng lại ở ngay sát mép tường chỗ cái giường được kê trước đó. Cũng là bức tường mà anh thợ nói có vết màu như bã chè còn sót lại. Viên gạch cũng như những viên còn lại trong căn phòng , phần trên mặt của nó bị vữa vôi bụi bẩn ban nãy phủ lên. Hùng lấy giẻ lau sạch bề mặt viên gạch , Hùng lấy tay gõ gõ , dùng móng tay cạy nhưng viên gạch hoa tất nhiên là không suy chuyển.

Dí sát mặt xuống nhìn kỹ từng chút thì quả nhiên viên gạch này có đi ều kỳ lạ. Thoạt nhìn sơ qua nó không có gì khác , nhưng nhìn thật kỹ thì ở mép dưới viên gạch có một cái lỗ cực nhỏ. Vốn dĩ là một con người thông

minh Hùng nghĩ ngay đến cái thanh bằng vàng to hơn cây kim khâu bao được Ki ầu Anh giấu trong chiếc hộp gỗ đen bên trong con hình nhân. Không còn nghi ngờ gì nữa , nó không phải chìa khóa mở cuốn nhật ký mà nó là chìa khóa để mở viên gạch hoa bí ẩn này.

Nhưng cả cái hộp lẫn chìa khóa với những thứ như usb , ảnh Hùng đều để ở chỗ Thoại , lúc đi Hùng chỉ mang theo mỗi quyển nhật ký bị khóa của Ki ầu Anh. Bởi tính Hùng cẩn thận , sáng sớm hôm nay đã bị trộm vào nhà mạnh động , rõ ràng mục đích của nó là tìm thứ mà Hùng phát hiện được. Nó sẵn sàng dùng dao đâm Hùng để đạt được mục đích. Hùng nghĩ không nên mang những bằng chứng quan trọng đó theo bên người , vì lỡ Hùng có mệnh hệ gì thì tất cả những chứng cứ thu được Thoại cũng có thể đưa cho công an và bắt Lan ngay lập tức. Chính vì thế Hùng đã để lại hết ở chỗ Thoại .

Nhìn đồng hồ đã quá nửa đêm , cả ngày hôm nay cũng không thấy Thoại gọi điện , Hùng thì bận xem xét tìm kiếm ở tầng hầm với trong căn phòng này. Lấy điện thoại Hùng gọi cho Thoại , không có chuông , đầu dây bên kia chỉ có tiếng quen thuộc :

" Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được , xin quý khách vui lòng gọi lại sau.."

Tắt đi Hùng cố gọi thêm mấy lần nữa nhưng vẫn không được. Không bao giờ Thoại tắt máy , kể cả có là sáng sớm đi nữa chỉ cần gọi là Thoại sẽ nghe. Vậy tại sao bây giờ lại thuê bao , nhất là lại vào lúc Hùng đã chạm tới được mục đích đi tìm sự thật. 1h sáng , Hùng chạy vội xuống dưới nhà mở cửa lên xe nhưng một lần nữa xe không nổ máy cho dù Hùng có làm cách nào đi nữa. Ban đêm trời càng lúc càng âm u lạnh lẽo , không thể kiểm tra được xe bị hỏng hay có người đã lên làm hỏng xe để Hùng không đi đâu được. Rõ ràng trong bóng đêm kia có điều gì đó thật sự nguy hiểm đang rình rập.

Nhẹ nhàng xuống xe Hùng đi vào trong nhà chốt cửa lại rồi ngồi luôn ở phòng khách nơi có hai anh thợ đang ngủ say. Không ổn , trong đầu Hùng lo lắng :

- Có khi nào Thoại với bà Xuyên xảy ra chuyện rồi không...? Tại sao điện thoại của Thoại lại thuê bao....Tại sao xe lại hỏng ngay lúc này. Những bằng chứng ở chỗ Thoại giờ ra sao...?

Lại một lần nữa Hùng rơi vào bế tắc dù mới trước đó mấy phút Hùng còn sung sướng khi đã tìm thấy viên gạch hoa số 19 có thể chứa một bí mật động trời. Chắc chắn rồi, cái đầu của Kiều Anh đang nằm ở dưới viên gạch hoa đó. Viên gạch hoa vẫn dĩ là một ngăn hãm nhỏ bí mật được Kiều Anh làm riêng để chứa thứ gì thì có thể là ma túy, những bằng chứng ăn chơi của đám bạn sa đọa....Và nó vô cùng bí mật, chẳng ai có thể ngờ trong căn phòng đó lại có một ngăn hãm được thiết kế đặc biệt đến như vậy. Sẽ chẳng ai có thể đoán được ra cả trừ " Nhị Đại Tiểu Thư " và khi Kiều Anh chết đi thì bí mật đó chỉ có Lan biết. Không phải tự nhiên cô ta dám khẳng định :

" Chỗ đó ngoài cô ta và em ra thì không ai biết."

Đúng vậy, ai có thể nghĩ đến chuyện cái đầu được giấu bên dưới sàn nhà sau một viên gạch hoa. Quá tinh vi và nham hiểm, chuyện sử dụng những mật thất, những ngăn hãm bí mật tưởng chừng chỉ có ở bên nước ngoài. Những không, nó đang hiện hữu ở đây, nếu nghĩ kỹ lại thì không có gì bất ngờ khi Kiều Anh là người tàng trữ nhiều ma túy, hơn nữa còn những thứ mà Kiều Anh không muốn ai biết. Vậy chẳng có gì là khó hiểu khi cô ta làm một ngăn hãm bí mật. Với một người được đánh giá là thông minh, lại sẵn tiền như Kiều Anh thì chuyện này quá đơn giản.

Mọi suy đoán đều logic 100% nhưng chìa khóa để mở ngăn hãm đó thì hiện thời đã mất tích, Hùng cũng không thể xuống núi để đi tìm Thoại vì xe không thể khởi động. Có thể sáng mai Hùng sẽ lấy đồ để cạy viên gạch đó lên nhưng không ngoại trừ trường hợp dùng cách phá mọi thứ bên trong sẽ bị tiêu hủy. Không tự nhiên mà cái thanh vàng nhỏ ấy được giấu kỹ như vậy. Nó là chìa khóa sơ cua, có lẽ chìa khóa chính hiện đang nằm trong tay Lan.

Bóng đêm ngày càng tĩnh lặng, Hùng vã mồ hôi, lạnh sống lưng nổi da gà sau khi xâu chuỗi lại những sự kiện. Giờ đây mấu chốt của mọi vấn

nằm trong tay Thoại :

- Thoại ơi , ông ở đâu.....?

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap26 : Sự Giúp Đỡ Từ Người Chết.

Hùng ngồi ở phòng khách với bao nỗi suy nghĩ ngổn ngang , bao sự nghi vấn , bao niềm lo âu. Những lúc như thế con người ta cảm thấy thời gian trôi qua cực chậm , từng giây từng phút trôi qua khiến Hùng dần trở nên mất kiên nhẫn. Tại sao cứ mỗi lần gần chạm được đến đích thì lại có chuyện xảy ra. Hùng mở cửa kính phòng khách đi ra ngoài than thở đếm từng giây phút qua đi mong sao trời nhanh sáng , Thoại đang làm gì , ở đâu là câu hỏi lớn nhất của Hùng lúc này.

Vốn hiếu tính Thoại là người hơi nhút nhát , Hùng biết Thoại sẽ không mang những thứ đó đi linh tính ra ngoài . Chính Thoại còn là người nhắc nhở Hùng phải cẩn thận khi quay trở lại ngôi biệt thự . Và rõ ràng trong màn đêm ngoài kia có gì đó thật sự nguy hiểm , linh tính mách bảo Hùng như vậy . Nên khi xe không nổ được máy Hùng không cố chấp mà dùng xe của đám thợ để đi xuống núi. Có gì đó ngoài kia đang đợi Hùng rời khỏi ngôi biệt thự , nhìn sang bên nhà Lan , ngôi nhà vẫn đóng cửa im ỉm không một ánh đèn , một tiếng động. Nó im lặng đến đáng ngờ , có lẽ đằng sau tấm rèm kẻ kẻ giết người chập chờn đang nấp ở đâu đó nhìn Hùng. Nghĩ thế thôi mà Hùng lạnh nổi cả da gà , vội vàng Hùng đi vào trong nhà.

Lúc này một anh thợ thấy động tĩnh dậy , nhìn Hùng anh ta hỏi :

- Sao anh không ngủ , hay tại chúng tôi ngáy to quá..?

Hùng cười , ít ra cũng có người nói chuyện lúc đang bộn bề suy nghĩ :

- À không phải đâu , tại dạo này tôi cũng hơi khó ngủ. Với lại hôm trước có trộm nên ngủ cũng không yên tâm.

Anh thợ dậy rót cốc nước rồi ngồi nói chuyện với Hùng :

- Nhà to đẹp thế này thì anh nên làm cái công tác an ninh tốt một chút. Xã hội bây giờ loạn lắm , toàn thấy giết người cướp của. Anh em mình đàn ông còn không lo mấy chứ ví dụ phụ nữ với trẻ em mà không cẩn thận lại hồi không kịp. Mấy năm nay anh thấy đấy , toàn đại án giết người...Giờ chúng nó ăn uống cái gì mà có thể giết người không thấy rợn tay được như thế không biết.

Hùng đáp :

- Có lẽ sau đợt này cũng phải làm lại một loạt cậu ạ. Mà thôi cậu ngủ tiếp đi..

Anh thợ nói :

- Nãy đang ngủ không biết có phải mơ không mà em cứ thấy có bóng người đi từ cầu thang xuống bình bịch , xong lượn khắp trong nhà. Em đang tưởng gì đấy thì hóa ra là anh chưa ngủ. Rừng núi thế này cũng sợ thật...Được cái cảnh đẹp , sau là núi trước là biển , khác gì tranh đâu.

Hùng nghe mà ngớ cả người , Hùng đâu có lên trên tầng mà đi xuống , nãy giờ Hùng ở dưới này , ng ồi chỗ này chỉ có đi ra sân trước phía biển. Nhưng cũng chẳng có gì là lạ , bản thân Hùng còn nhìn thấy những thứ đáng sợ hơn gấp nghìn lần. Ngay như hôm qua nằm đây Hùng còn mơ thấy cả giò bò lên từ sàn nhà , xong hàng loạt cánh tay kéo Hùng xuống dưới , chưa kể Hùng còn thấy đầu và thân mình mỗi thứ một nơi.

Nghĩ lại bỗng nhiên Hùng vỗ tay cái đét , khiến anh thợ vừa lim dim lại giật mình tỉnh , Hùng nhớ ra rồi . Tất cả những sự kiện mà Hùng gặp ở ngôi nhà này từ hôm đầu tiên dọn đến ở tuy rằng rất đáng sợ nhưng nếu liên kết lại với nhau thì nó giống như một lời chỉ dẫn để Hùng tìm được viên gạch hoa bí ẩn dưới sàn nhà. Quả đúng như vậy , tiếng động mà mẹ Hùng ngay đêm đầu tiên nghe thấy có lẽ là tiếng động báo cho mọi người biết trong căn phòng bên cạnh có thứ gì đó , việc cụ Long bị ma dẫn xuống tầng hầm lấy hai con búp bê cũng là chủ định , nói đến búp bê Hùng nhớ lại ở cổ con búp bê nữ có đeo một chiếc vòng , chiếc vòng đó có treo một cái chìa khóa nhỏ.

Hùng ngó người bởi Hùng vừa nhận ra rằng chiếc chìa khóa đó có thể là chìa khóa để mở quyển nhật ký Hùng đang cầm trên tay lúc này. Nhưng sau đó mấy hôm sau khi đi xem Cô thì Cô đã bảo đáp hai con búp bê đó đi và vợ chồng Hùng đã làm theo. Mỗi khi vào phòng của Kiều Anh, Hùng luôn có cảm giác trong phòng có điều gì đó bất ổn, chỉ là mỗi khi bị dọa Hùng không dám ở lại mà chạy mất. Như đêm hôm nay, khi tiếng động đó vang lên nếu Hùng vẫn bỏ chạy như mọi lần thì sao có thể biết được viên gạch hoa số 19, chỉ khi Hùng nén nỗi sợ lại nhắm mắt lắng nghe thì mới biết âm thanh phát ra là từ dưới nền. Rồi hàng loạt những chỉ dẫn qua giấc mơ như việc giòi lúc nhúc bò lên từ nền nhà, hay những cánh tay từ đất chui lên kéo Hùng xuống. Tất cả chỉ để muốn Hùng chú ý đến cái nền nhà mà thôi.

Cầm quyển nhật ký trong tay Hùng khẽ lắc đầu tiếc nuối, nhưng những nỗi sợ Hùng đã trải qua là quá kinh hoàng, chẳng ai đủ bình tĩnh để mà hiểu hết được những gì hồn ma của Kiều Anh muốn truyền đạt. Hùng lúc này không cảm thấy sợ Kiều Anh nữa, tuy không dám nói Kiều Anh là người tốt nhưng dù sao cô ta cũng đã phải trả giá bằng chính mạng sống của mình. Dù sao đi nữa thì giết người đã là dã man, đằng này Kiều Anh còn bị chặt xác đến mấy năm nay chết không toàn thây. Nghĩ cho cùng thì Kiều Anh vẫn đáng thương hơn đáng trách. Tự nhiên nước mắt của Hùng chảy xuống, Hùng đâu có muốn khóc, nhưng nước mắt không ngừng tuôn cứ như có một con người khác bên trong Hùng đang khóc vậy.

Những giọt nước mắt của cô gái xấu số bị chết thảm trong ngôi nhà do chính tay bạn thân giết hại có lẽ đang vui mừng vì sau bao năm cuối cùng cũng đã có người thấu hiểu. Dừng khóc Hùng đứng lên nhìn ra phía biển nói:

- Tôi sẽ giúp cô được siêu thoát.

Cả ngôi nhà lay động bởi những cơn gió không biết từ đâu thổi vào, trời đã dần sáng. Phía xa xa ngoài biển mặt trời tuy chưa lộ dạng nhưng những ánh sáng màu đỏ đầu tiên trong ngày đang dần lấp lánh trên mặt biển êm ả, những tia nắng như đang đùa cợt với những gợn sóng nhỏ đem ánh sáng vào bờ. Hùng mở nhẹ cánh cửa đón những luồng không khí dễ chịu của

ngày mới. Những giọt nước mắt ban này khiến Hùng nhẹ nhõm đi rất nhiều dù Hùng biết đó không phải mình. Hơi lạnh chiếu vào làm hai anh thợ trong nhà cũng đã tỉnh giấc gần 6h sáng thấy Hùng vẫn đứng đó một mình hỏi :

- Anh cả đêm không ngủ à , sáng nay bọn em sẽ làm sớm anh ạ...

Hùng vội quay lại nói với hai anh thợ :

- Khoan đã , các cậu hôm nay tập trung sửa sang lại cho tôi cái tầng hầm. Tiện thể trông nhà giúp tôi luôn. Lát tôi có công việc cần đi giải quyết mà sợ nhà cửa trộm nó lại vào. Căn phòng trên đó tạm thời chưa cần gấp , để tôi xem nên thiết kế ra sao cho nó hợp ý vợ đã nhé.

Hai anh thợ gật đầu , hãy còn sớm nên mọi người pha chén nước uống cho tỉnh táo. Bản thân Hùng giờ trời đã sáng nên càng sốt ruột . Hùng muốn đi đến chỗ Thoại ngay nhưng trong lòng vẫn hơi do dự. Đó là vì đêm qua Hùng biết có kẻ đang theo dõi ngôi biệt thự , nếu Hùng sơ sẩy đi một mình ra ngoài lúc này sẽ rất nguy hiểm. Thế nên Hùng vẫn chưa dám mượn xe đội thợ để đi , chính vì đêm qua phát hiện ra như thế nên Hùng mới lo lắng rằng ngay cả Thoại có khi cũng đã xảy ra chuyện.

Bất chợt Hùng nảy ra một ý đó là gọi điện báo cho công an về vụ trộm ngày hôm trước để họ cho người đến xác minh. Sau khi gọi điện báo cũng phải mất khá lâu sau mới có hai anh công an đến ngôi biệt thự xác nhận thông tin. Thực ra Hùng gọi công an đến chỉ để làm bình phong , sau khi trả lời một số câu hỏi của công an về tên trộm với khai báo tình hình Hùng xin phép được tiễn hai anh công an xuống núi. Cũng là lúc Hùng khóa cửa phòng tầng hai lại rồi đi theo hai anh công an. Ngạc nhiên ở chỗ lúc này xe oto của Hùng đã nổ được máy như bình thường. Hai anh công an đi trước Hùng lái xe theo sau , đi xuống dưới chân núi quả nhiên có một chiếc xe máy với hai thằng thanh niên đội mũ lưỡi trai đang rình mò . Chẳng có ai làm xe ôm mà lại đứng ở chỗ vắng vẻ này bắt khách cả , vừa thấy công an đi xe máy xuống là hai thằng mặt ngựa đã lảng mắt quay đi.

Vậy là đêm qua có người rình mò nhà Hùng thật , nếu Hùng đi một mình chắc chắn bọn chúng sẽ gây khó dễ. Thoát khỏi con đường trên núi ,

Hùng lái xe thẳng đến ngôi nhà mà Thoại để bà Xuyên ở. Đến nơi Hùng chạy vội vào trong , đồ đạc trong nhà bị đập tung tóe , trên sàn nhà còn nguyên xác chiếc máy tính của Thoại bị vỡ tan tành , không có ai ở đây cả. Vậy là Thoại đã xảy ra chuyện , xem tình hình thì có người đã đến đây đập phá .

Đang lo lắng không hiểu chuyện gì xảy ra thì Hùng có điện thoại , máy báo đến chính là Thoại đang gọi. Vội vàng bắt máy Hùng hỏi :

- Thoại à...? Ông đang ở đâu đấy...? Sao nhà cửa lại bị đập nát thế này...?

Đầu dây bên kia Thoại nói nhỏ :

- Ông đi khỏi đó ngay đi rồi nói chuyện...

Hùng chạy ra xe lái ra khỏi khu vực nhà của Thoại , Thoại nói tiếp :

- Xin lỗi , chắc ông lo lắng vì hôm qua không gọi được cho tôi phải không...? Tầm 9h tối qua bà Xuyên tự nhiên kêu đói , cũng phải tại chiều không ra ngoài mua đồ ăn. Tôi mới cùng bà ấy đi ra ngoài ăn , may mắn làm sao khi tôi về thấy cửa nhà bị đập bung ra , bên trong thấp thoáng thấy có người lục lọi. Sợ quá tôi mới chở bà Xuyên đi thuê một chỗ khá xa khu đô thị để trốn. Cả đêm qua điện thoại hết pin nên tôi không gọi cho ông được...

Hùng vội hỏi :

- Thế những thứ tôi đưa cho ông vẫn còn chứ ...?

Thoại đáp :

- Tất nhiên là còn , đi đâu tôi cũng mang theo. Chỉ riêng cái máy tính chứa dữ liệu thì không cần. Nhưng ông yên tâm , dữ liệu được đồng bộ hóa với tài khoản của tôi rồi. Hơn nữa tôi cũng đã gửi vào mail cho ông một bản. Mọi thứ vẫn còn nguyên vẹn...Tôi gọi cho ông là để bảo ông phải cực kỳ thận trọng. Bọn nó rất mạnh động , tạm thời không thể để bà Xuyên gặp bọn chúng được.

Hùng thở phào :

- May quá , tôi tìm thấy chỗ giấu cái đầu r ồi ông ạ. Cái thanh vàng nhỏ dài ấy chính là chìa khóa. Trong phòng của Ki ều Anh có một ngăn h ầm bí mật bên dưới viên gạch hoa. Giờ tôi c ần ông mang cho tôi cái thanh màu vàng đó. Ông đang ở đâu tôi đến...

Thoại hào hứng :

- Thật không ngờ ông lại tìm được , tốt quá r ồi. Để tôi gửi địa chỉ cho ông..Mà này , ông nên cẩn thận nhìn trước sau. Tôi đoán việc bọn chúng biết nhà tôi là do đi theo ông ngày hôm qua. Cũng nhờ phúc bà Xuyên lại kêu đối đúng lúc đó , không thì có lẽ giờ ông lại phải đi tìm xác tôi r ồi. Thôi qua đây r ồi chúng ta bàn tiếp....Tôi cũng mong kết thúc vụ này đi thôi.

Hùng đáp :

- Mọi chuyện sẽ kết thúc khi tôi mở được ngăn bí mật từ viên gạch hoa đó ra. Yên tâm giờ tôi đến đây....Bọn chó chết , có lẽ không phải do bà Xuyên đối đầu , ông cũng nên tin cái gọi là ma quỷ dẫn đường đi là vừa.

Hùng vội quan sát xung quanh , không thấy ai bám theo Hùng lái xe đi trong lòng nhẹ nhõm vì Thoại và bà Xuyên đều vẫn bình an vô sự. Lan quả thật là một con quỷ cái mất nhân tính , rõ ràng xung quanh ngôi biệt thự luôn rình rập nguy hiểm . Nếu đêm qua xe không hỏng đột ngột thì Hùng có lẽ cũng gặp nạn r ồi.

Cái thanh bằng vàng nhỏ nhỏ ấy vẫn nằm trong tay Thoại , Hùng vừa lái xe vừa khẽ nói :

- Cảm ơn cô đã giúp chúng tôi....Mọi chuyện sắp kết thúc r ồi.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap27 : Chọn Mặt Gửi Vàng...

Lái xe đến gần một cái siêu thị Hùng gửi xe vào trong bãi rồi đi vào trong siêu thị , Hùng tìm chỗ đông người rồi lên vào đám đông đi ra đường nhỏ bắt xe ôm :

- Chú chở cháu đến địa chỉ này được không..?

Hùng nói với chú xe ôm , chú xe ôm gật đầu vì địa chỉ mà Thoại đưa cách chỗ này không xa. Tại sao Hùng lại gửi xe oto vào bãi rồi lấy đồ lên đi gọi xe ôm , bởi vì Hùng sợ lại một lần nữa bị theo dõi . Cẩn tắc vô áy náy , Hùng chỉ đi mỗi người không đến gặp Thoại. Xe ôm chở Hùng đến nơi , đó là một nhà nghỉ nằm sâu trong ngõ , khu vực ngoại thành nên khá vắng vẻ. Hùng gọi điện cho Thoại xuống đón , hai người gặp nhau tay bắt mặt mừng vì cả hai đều vô sự , Hùng nói :

- May mà ông không bị sao , cả đêm qua không gọi được cho ông tôi lo quá.

Thoại đưa tay ra dấu suyt rồi dẫn Hùng lên trên phòng :

- Từ từ đã , lên phòng rồi nói tiếp . Sau vụ hôm qua giờ tôi nhìn đâu cũng thấy nguy hiểm..?

Hùng hỏi :

- Thế bà Xuyên đâu..?

Thoại trả lời :

- Bà ấy đang ở trong phòng ,nhưng tâm lý bất ổn lắm. Giờ bà ta sợ đến nỗi chỉ cần có tiếng gõ cửa là cũng run bắn người. Chẳng riêng bà ấy , đến

tôi còn thấy sợ.

Mở cửa phòng Hùng thấy bà Xuyên đang ng ẫ thu mình vào một góc chỉ dám đưa mắt lên nhìn xem ai vừa xuất hiện. Hùng tiến lại gần nói :

- Bà đừng sợ , chúng tôi sẽ bảo vệ cho bà. Các con bà ở nhà vẫn ổn chứ..?

Bà Xuyên run giọng đáp :

- Cũng may chúng nó biết sợ nên cũng bỏ nhà trốn đi cả r ẫ. Liệu tôi có bị giết không hả cậu....Mà nếu giết thì giết tôi thôi , đừng làm hại đến các con của tôi...Chúng nó có biết gì đâu...

Hùng nói :

- Sẽ không ai giết bà hay các con bà đâu , chỉ cần những gì bà nói là sự thật thì kẻ giết người sẽ phải đền tội.

Thoại lúc này vội lấy cái hộp gỗ đen ra đưa cho Hùng r ẫ nói :

- Tất cả vẫn còn ở đây , theo tôi nghĩ nên báo công an thì hơn. Ông đừng đại dột làm một mình nữa.

Hùng suy nghĩ một lát r ẫ đáp :

- Tôi cũng đã nghĩ đến vấn đề này khi biết ông gặp nguy hiểm. Bây giờ như thế này , tôi sẽ mang cái hộp này đi v ề lại ngôi biệt thự để tìm ra sự thật cuối cùng trong phòng của Kiều Anh. Còn đây là chìa khóa tủ đồ ở siêu thị nơi tôi gửi balo trong đó có máy tính và toàn bộ tài liệu liên quan đến vụ án của Kiều Anh. Sau khi tôi rời khỏi đây ông hãy đến lấy , ông hãy mang những bằng chứng đó một bản gửi cho công an , yêu cầu họ bảo vệ bà Xuyên , nhân chứng duy nhất trong vụ án.

Thoại ngập ngừng :

- Thế còn ông thì sao..? Theo tôi ông nên giao lại tất cả kể cả chuyện cái đầu được giấu ở đâu...?

Hùng nói :

- Những bằng chứng này quá đủ để buộc tội Lan rồi. Còn chuyện tìm lại thi thể Kiều Anh là chuyện của tôi. Có lẽ ngay từ đầu cô ta đã chọn tôi để làm việc này. Chính tay tôi sẽ kết thúc chuyện này. À mà còn nữa , ông hãy gọi điện cho bố mẹ Kiều Anh nói họ cái chết của con gái họ đã tìm ra thủ phạm , và có thể sau bao nhiêu năm cái đầu của con gái họ sẽ được tìm thấy. Họ sẽ phải về nước ngay thôi , dù sao họ cũng là bố mẹ. Họ cần phải biết sự thật về quá khứ cũng như nguyên nhân tại sao con mình lại bị giết.

Hùng móc từ bụng ra quyển nhật ký rồi tiếp tục :

- Còn quyển nhật ký này chìa khóa mở nó có lẽ tôi đã đáp đi rồi , tạm thời tôi sẽ giữ lại để giao cho bố mẹ Kiều Anh. Đây là kỷ vật duy nhất của cô ấy....

Thoại nói :

- Thôi được rồi , nếu ông đã tính như vậy tôi sẽ nghe theo. Vậy còn Lan , liệu cô ta có chịu để im chuyện này không..? Kể cả bây giờ có đưa ra chứng cứ cũng chưa thể bắt cô ta ngay được đâu , vụ án đã đóng băng nhiều năm không thể một sớm một chiều lật lại đi đâu tra được.

Hùng khẽ cười :

- Bằng chứng đưa ra cho công an chỉ để chứng minh cái chết của Kiều Anh không phải là do trộm. Và cho họ biết kẻ giết Kiều Anh là ai.

Tiến lại chỗ bà Xuyên đang ngồi co ro sau mỗi bước chân của Hùng , ghé sát tai bà ta Hùng cất lên một âm thanh ma mị :

- Còn...Lan...tôi...sẽ...gặp...cô...ấy...

Bà Xuyên nhảy ra khỏi giường hét lên kinh hãi , Thoại không biết Hùng vừa nói gì. Hùng lấy chiếc hộp rồi lạnh lùng bỏ đi. Bỏ lại trong phòng Thoại vẫn đang ú ớ và dưới sàn nhà là bà Xuyên đang nằm co giật run lên từng cơn . Thoại vội chạy theo Hùng nói với theo :

- Ông phải hết sức cẩn thận đấy...

Hùng quay lại nhìn Thoại bằng đôi mắt vô hồn , cất giọng lạnh lẽo :

" Cảm..ơn...anh.."

Trong khoảnh khắc đó Thoại cảm giác có một luồng khí lạnh đang chạy dọc sống lưng , câu cảm ơn đó nghe xong mà Thoại nổi hết da gà , từng đốt sống cổ của Thoại như có ai chườm đá. Thoại vừa mơ hồ nhìn thấy đó không phải là Hùng , giờ thì Thoại đã hiểu cảm giác sợ hãi thật sự là như thế nào. Không phải tự nhiên mà bà Xuyên đang nằm dưới đất co ro run cầm cập. Hùng đi khỏi Thoại vội đỡ bà Xuyên dậy rồi nói :

- Giờ tôi phải đi lấy số tài liệu của Hùng , để đảm bảo an toàn bà nhớ đừng ra khỏi đây hay mở cửa cho ai nhé. Khi tôi về tôi sẽ gọi , nghe giọng tôi bà hãy mở.

Bà Xuyên gật đầu lia lịa , bà ta vẫn còn run mỗi khi Hùng ghé sát tai nói một điều gì đó. Bây giờ có cho vàng bà ta cũng không dám bước chân đi đâu. Thoại yên tâm để bà Xuyên ở lại trong phòng rồi đi đến siêu thị mà Hùng đã dặn. Càng lúc Thoại càng nỗ lực phục Hùng ở những suy luận cùng việc tính toán đầu ra đấy. Tuy nhiên Thoại lại thấy lo vì với cách làm này có lẽ Hùng đã nghĩ đến trường hợp xấu nhất đó là bị Lan hãm hại. Khi đó Thoại sẽ là người thay Hùng đưa những bằng chứng này đến công an .

Mặc dù hiểu là vậy nhưng Thoại cũng không có cách nào để giúp Hùng. Mọi chuyện bây giờ đều tùy thuộc vào phía công an , liệu họ có nhanh chóng mở cuộc điều tra sau khi có trong tay những bằng chứng này hay không , không phải tự nhiên Hùng nói chỉ gửi cho công an một bản. Rõ ràng Hùng vẫn lo sợ có người bên trong sau khi biết được thân thế của Lan sẽ tìm đến ông bố tai to mặt lớn của Lan để thăm dò ý kiến.

Không , mặc dù có đưa những bằng chứng này ra cũng không đảm bảo được mọi người sẽ an toàn. Nếu đưa sai người thì nhiều khả năng tất cả đều sẽ tự mình nộp mạng cho cọp. Hai thằng thanh niên ngang nhiên đến đập phá nhà của Thoại vậy mà đến nay công an vẫn chưa thấy thông báo gì , rõ ràng vụ án của Kiều Anh có người trong tổ điều tra , thậm chí cấp cao

hơn can thiệp khiến nó chỉ còn là một bài toán không lời giải đáp. Có chắc rằng lời giải sau khi được tìm ra sẽ không bị gạch bởi một người thầy giáo không có tâm , không có đức.

Thoại dừng xe lại ven đường , lấy máy Thoại bấm số gã công an đã ăn tiền để tuồn hồ sơ vụ án ra ngoài. Gã công an bắt máy :

- Sao thế , chú lại có gì muốn anh giúp à..? Nếu là chuyện tài liệu nữa thì giờ có trả gấp đôi cũng không còn đâu nhé.

Thoại cười :

- Dạ không , em không cần tài liệu gì nữa , em gọi để cảm ơn anh thôi. Và em có một câu hỏi muốn hỏi anh. Mong anh trả lời...

Gã công an nói :

- Có chuyện gì , chú cứ hỏi...Nhưng không chắc là anh trả lời đâu nhé.

Thoại vội hỏi :

- Năm đó ai là người đứng đầu đi điều tra vụ cô gái bị chặt xác ở ngôi biệt thự vậy anh..?

Gã công an cười :

- Ôi dào tưởng chuyện gì , là phó giám đốc công an thành phố Đà Nẵng. Giờ ông ấy lên làm giám đốc công an thành phố rồi.

Thoại khá bối rối :

- Thế vụ đó còn ai tham gia đi điều tra không ạ..?

Gã công an gắt :

- Sao hỏi lắm thế , vụ án như thế tất nhiên là phải có nhiều người tham gia cùng rồi. Nhưng chỉ có hai người quan trọng đó là phó giám đốc người

đứng đầu và đội trưởng đội trọng án trực tiếp đi đầu tra. Mà chú quan tâm những việc này làm gì..?

Biết được nếu cứ hỏi suông thế này sẽ gây nghi ngờ mà không giải quyết được gì , cuối cùng Thoại đã ra một cái giá để biết được tên của đội trưởng đội trọng án đi đầu tra vụ Ki ầu Anh năm đó là ai. Vì Thoại nghĩ người này có thể chính là người được chọn mặt gửi vàng. Cái tên mà gã công an đưa ra quả thật không ngoài mong đợi của Thoại . Đó là một người rất nổi tiếng trong các vụ trọng án giết người , và một thông tin vô cùng quý báu đó là sau khi vụ án của Ki ầu Anh bị đóng băng do không tìm ra thủ phạm , người đội trưởng đội trọng án đó đã tự trách bản thân không chịu lên chức trong suốt bao năm qua vì với ông khi một vụ án còn đang dở mà do chính tay ông phụ trách ông không thể nào tha thứ cho bản thân mình.

Đúng vậy , chính là người này.....Chỉ có người này mới đủ niềm tin để cả Thoại và Hùng gửi gắm những bằng chứng quan trọng. Cái chết của Ki ầu Anh đã qua đi nhiều năm nhưng những vướng vẩn , khúc mắc sau vụ án vẫn còn đè nặng lên vai những người còn sống. Tất cả như một định mệnh đã cho những con người có liên quan ấy gặp mặt nhau để có thể gỡ bỏ được gánh nặng.

Không nghĩ ngợi nhiều Thoại đi đến siêu thị , tiến vào khu gửi đồ Thoại đưa chìa khóa cho nhân viên siêu thị và nhận lại cái balo bên trong có tất cả những bằng chứng về cái chết của Ki ầu Anh. Sau khi mất một số tiền không nhỏ , Thoại đã biết được địa chỉ của đội trưởng đội trọng án năm ấy , bây giờ chỉ còn đợi những bằng chứng này được gửi đến nhà ông ta mà thôi.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap28 : Bùa Yểm Đáng Sợ.

Vềphần Hùng sau khi rời khỏi nhà nghỉ chỗ Thoại và bà Xuyên đang trốn Hùng quay lại bãi gửi xe lấy ôtô đi về ngôi biệt thự . Hiện tại trong tay Hùng đã có chìa khóa để mở ngăn hòm bí mật trong phòng của Kiều Anh nhưng Hùng nghĩ :

- Nếu giờ ở dưới đó là cái đầu thì mình phải làm sao..?

Tuy trước đó vợ Hùng đã dặn không được gọi điện thoại nhưng lần này Hùng vẫn gọi cho Ngọc , khác với mọi lần Ngọc bắt máy :

- Anh à , có chuyện gì không anh..? Sư thầy nói em có thể nghe , anh nói đi...

Hùng bảo vợ :

- Nhà sư vẫn giúp gia đình mình bao lâu nay đấy ư , ông ấy có ở đấy không , cho anh nói chuyện với thầy.

Ngọc đáp :

- Dạ có , cả mẹ nữa . Ngày nào thầy cũng đến tụng kinh siêu độ cho người chết. Đến hôm nay thầy nói âm khí đã không còn ám lấy nhà mình nặng như trước nữa. Đây anh nói chuyện với thầy nhé.

Ngọc đưa máy cho sư thầy , Hùng nói vào vấn đề chính luôn :

- Con chào thầy , bây giờ con hơi gấp nên con sẽ nói ngắn gọn. Cô gái bị chết ở ngôi biệt thự con mua chính là chủ nhà , cô ta bị người ta sát hại xong chặt xác thành nhiều mảnh rải rác khắp nơi xung quanh ngôi nhà. Mấy năm trước công an chỉ tìm được một số bộ phận..và...và có lẽ hôm

nay con sẽ tìm thấy cái đầu của cô ấy sau bao năm qua..Giờ con phải làm thế nào ạ..Mong thầy chỉ dạy.

Giọng sư thầy trầm ấm vang lên :

- Nếu quả đúng như vậy thì chẳng trách nỗi oan nghiệt của cô ta lại nặng như vậy. Những ngày qua ta đã dùng đá thạch anh tím đặt trong nhà thí chủ , ngày ngày niệm kinh cầu siêu mong cho oan hồn buông tha cho gia chủ nhưng không có kết quả. Có lẽ do con sắp tìm lại được phần thi thể quan trọng nhất cho oan hồn nên sáng nay khi đến đọc kinh cầu siêu ta thấy vòng khói đen nơi đá thạch anh tím đã dần dần biến mất. Nghĩ có điềm lành nên ta để vợ thí chủ nghe cuộc điện thoại này. Trước mắt nếu quả thật thí chủ đã tìm được cái đầu thì nên để trong một hộp gỗ sạch , hoặc chí ít cũng phải được bọc trong một tấm vải đỏ mới tinh.

Hùng vẫn im lặng lắng nghe , sư thầy nói tiếp :

- A di đà phật , phật pháp đại từ đại bi , nơi con người được an ủi nhất đó chính là trong vòng tay của cha mẹ. Thí chủ hãy giao lại phần thân thể đó cho bố mẹ của cô ấy. Bần tăng tuy không tài đức gì nhưng cũng mạn phép được đến đó giúp thí chủ , cũng là giúp cho vong hồn cô gái được siêu thoát. A di đà phật...

Hùng vội vàng cảm ơn nhà sư rồi nói :

- Trăm sự nhờ thầy , con sẽ làm theo lời thầy dạy. Nếu được con mong thầy quá bộ đến đây giúp đỡ gia đình con.

Sư thầy đồng ý rồi trả lại điện thoại cho Ngọc , Hùng nói :

- Anh sắp tìm ra sự thật rồi , có lẽ em nên gửi con cho bà nội rồi đưa sư thầy vào trong này ngay ngày mai. Thầy cần chuẩn bị những gì em hãy chuẩn bị cho thầy . Giờ anh phải đi gấp...

Nói xong Hùng vội tắt máy , giờ đã là giữa trưa . Hùng lái xe đi tìm xem có chỗ nào bán hộp gỗ không , dạo một vòng khá lâu Hùng dừng chân tại một tiệm bán quan tài , bước chân vào Hùng cũng tìm được một chiếc hộp

trong số 4-5 chiếc hộp được xếp ở trên kệ. Một người đàn ông trông khá bề vế thấy Hùng đang ngắm chiếc hộp đó thì vội đi ra hỏi :

- Anh định mua cái hộp đó à..? Cái đó vẫn chưa gia công xong đâu , mà giá đắt lắm đấy...

Hùng nhìn chiếc hộp có vẻ bình thường , không muốn nói là quá đơn giản , vậy mà ông chủ lại nói đắt lắm đấy , Hùng hỏi lại :

- Cái hộp bằng gỗ này có gì đặc biệt sao..?

Người đàn ông trả lời :

- Anh không thấy vân gỗ hơi đen và có mùi thơm nhẹ tỏa ra à. Gỗ đó là gỗ Ngọc Am , tuần trước có một vị đại gia đặt ở đây một chiếc quan tài bằng gỗ Ngọc Am , chỗ gỗ còn lại tôi đóng thành một chiếc hộp nhỏ định gia công , chạm khắc tỉ mỉ rồi mới bán cho người sành. Chắc anh nghe gỗ Ngọc Am cũng không hiểu là gì đâu...

Tất nhiên làm sao Hùng có thể biết được gỗ gì với gỗ gì , nhưng có một điều chắc chắn bây giờ Hùng đã cảm nhận được đó là cái hộp gỗ này hoàn toàn khác biệt , mùi thơm từ gỗ phảng phất nhẹ nhàng trong không khí tạo cảm giác dễ chịu . Hùng nói :

- Tôi muốn mua cái hộp này , giá bao nhiêu...?

Người đàn ông rỉ tai Hùng nói nhỏ , Hùng cũng hơi hững hờ người khi nghe cái giá cho chiếc hộp nhưng Hùng vẫn đồng ý , Hùng nói tiếp :

- Nếu được tôi muốn có thêm một tấm vải đỏ thật mới để lót bên trong..

Người đàn ông chủ tiệm quan tài cười mừng rỡ :

- Đơn giản , chỗ chúng tôi có loại vải đỏ chuyên dụng cho những việc như thế này luôn , nếu anh cần tôi có thể gia công chiếc hộp cho anh đẹp hơn , tinh xảo hơn thế này , chỉ cần hai ngày.

Hùng lắc đầu :

- Thôi không cần , chỉ cần chuẩn bị cho tôi những thứ tôi yêu cầu là được. Đợi tôi ra xe lấy tiền mặt.

Hùng trở lại với một cọc tiền 500k trong tay , người đàn ông suýt xoa nói :

- Anh định mua cái hộp này đựng vật gì quý giá phải không..? Gỗ Ngọc Am từ xa xưa chỉ có vua chúa mới được dùng để đóng quan tài , nghe nói nếu người chết được đặt trong quan tài làm bằng gỗ Ngọc Am cả trăm năm không thối rữa. Anh yên tâm , chúng tôi không dám bán những thứ liên quan đến tâm linh mà không đúng giá trị của nó. Nếu phát hiện đây không phải gỗ Ngọc Am tôi sẽ đền lại anh gấp đôi số tiền anh mua cái hộp. Tấm vải đỏ tôi đã xếp ngay ngắn bên trong rồi ạ..

Hùng không nói nhiều , trả tiền cho chủ tiệm quan tài Hùng bê chiếc hộp định đi , gã chủ tiệm gặp khách vip nên xun xoe đi theo ra đến tận cửa , mồm gã vẫn hỏi :

- Anh định đựng đồ gì trong cái hộp này vậy..?

Hùng quay lại nhìn gã khẽ nhướn miệng cười , một nụ cười kinh dị như muốn dọa chết người , kèm theo đó là giọng nói âm u đáng sợ :

" Tôi..đựng...đầu..người.."

Gã chủ tiệm nghe xong đứng im tại chỗ , gã cứng đờ cả người. Có lẽ bao năm trong nghề đóng quan tài nghe không ít những câu chuyện chết chóc , kinh dị nhưng hôm nay gã mới biết thế nào là sợ không nhấc được chân , nhìn Hùng đi khuất mà gã vẫn chưa cử động được mồm lắp bắp :

- Ma....ma....cụt...đầu..

4h chiều Hùng về đến ngôi biệt thự , đội thợ vẫn đang miệt mài tu sửa lại phần nhà kho và dọn dẹp những thứ đồ tinh tinh gọn vào một chỗ. Đột nhiên Hùng gọi mọi người vào trong phòng khách rồi nói :

- Cảm ơn mọi người đã đến đây làm việc cho tôi , chỗ này là 5tr tôi thưởng cho mọi người. Còn tiền công , tiền nguyên vật liệu tôi sẽ thanh toán với anh Bắc sau. Hôm nay tôi có chút việc nên muốn mọi người tạm thời về trước , khi nào cần tôi sẽ lại gọi.

Đội thợ hơi bất ngờ vì công việc vẫn đang dang dở , có lẽ họ thấy ông chủ nhà quá lạ lùng khi không gọi người đến đục tan nhà ra xong giờ lại để nguyên như vậy trong khi vẫn chưa làm xong. Nhưng họ vẫn vui vẻ nhận tiền rồi ra về, Hùng cũng thầm cảm ơn đội thợ , có bọn họ ở đây hai hôm nay khiến Hùng thấy yên tâm hơn rất nhiều. Đáng lẽ ra Hùng phải giữ bọn họ lại như những người bảo vệ , nhưng hiện tại trong đầu Hùng đã nảy lên một kế hoạch ngay khi rời khỏi chỗ Thoại. Một kế hoạch mà có lẽ cũng không phải do chính Hùng muốn làm.

5h chiều đội thợ thu xếp đồ đạc , lau dọn sạch sẽ lại ngôi nhà , họ lên xe cảm ơn Hùng rồi xuống núi. Mặt trời khuất dần sau núi , bóng tối bắt đầu bao phủ khắp ngôi biệt thự , nhưng Hùng không có cảm giác sợ. Từ lúc đội thợ đi khỏi Hùng như trở thành một con người khác , lấy hai chiếc hộp gỗ Hùng đi lên tầng 2 chốt cửa lại và bật đèn lên. Căn phòng im lặng đến đáng sợ , mọi thứ xung quanh nham nhở những mảng tường bị đục trơ gạch đỏ. Khế đặt hai chiếc hộp xuống bên cạnh viên gạch hoa thứ 19 , Hùng mở chiếc hộp của Kiều Anh lấy cái thanh chìa khóa bằng vàng nhỏ ấy ra rồi từ từ cắm xuống cái lỗ nhỏ xíu ngay mép dưới viên gạch..

Đèn trong phòng lập lòe nhấp nháy , gió bên ngoài thổi mạnh đập vào cửa kính kêu lạch cạch , cả căn phòng dường như đang rung chuyển.

" Tách "

Một âm thanh cực nhẹ vang lên như lẫy khóa vừa được mở sau bao năm bị giấu kín , không gian dường như đứng im , Hùng nghe rõ từng hơi thở dồn dập vì vừa lo sợ , vừa hồi hộp khi chuẩn bị mở viên gạch hoa lên.

" Cạch...cạch...cạch.."

Hùng khế đẩy viên gạch hoa lên , có lẽ đã nhiều năm không ai biết tới sự tồn tại của ngăn hầm đáng sợ này nên giờ đây những tiếng động phát ra

từ viên gạch cũng khiến con người ta rùng mình. Hơi lạnh pha lẫn với một thứ mùi khó tả từ ngăn hần bốc lên khiến Hùng cảm thấy khó chịu. Viên gạch được mở bung ra , dưới đó là một bọc tròn tròn được gói bằng giấy bạc vô cùng kỹ lưỡng. Hùng tay run run dỡ cái gói tròn tròn bằng giấy bạc ấy lên trên sàn nhà.

" Choang "

Một bóng đèn trong phòng bỗng nhiên nổ tung , ánh sáng của những bóng còn lại giờ đang nhấp nháy rồi yếu dần , yếu dần rồi vụt tắt ...Cả căn phòng trở nên tối om , tiếng gió rít bên ngoài cửa sổ ngày càng mạnh. Hùng vội vội chiếc đèn pin của đội thợ tối qua để lại bật lên hướng về phía cái bọc giấy bạc , chấp tay Hùng cầu khẩn :

- Cho phép tôi được mở nó ra...

Không gian một lần nữa lại chìm vào trong im lặng , bóng đèn lại chớp chòen lúc sáng lúc không , Hùng thở gấp đưa tay gỡ từng lớp giấy bạc ra từ từ , từ từ...Cho đến khi lộ ra một lớp vải đen .

" Đùng...đoàng.."

Bên ngoài trời bỗng chuyển mưa rào , sấm chớp nổ vang cả một vùng trời . những ánh chớp lóe lên xuyên qua tấm cửa kính , tấm vải đen tự động tuột xuống , ánh chớp chiếu vào giữa căn phòng . Cái đầu của một cô gái vẫn còn nguyên bộ tóc dài đen nhánh , lớp da trắng bệch , đôi mắt nhắm nghiền , trên khuôn mặt vẫn còn những vết máu loang lổ , đã qua nhiều năm nhưng Hùng phải há hốc mồm kinh hãi vì hầi như cái đầu của Kiều Anh vẫn còn nguyên vẹn cho dù một vài chỗ đã phân hủy. Nhưng còn đáng sợ hơn trước trán của cái đầu còn có một tờ giấy màu vàng được vẽ những nét nguệch ngoạc giống như được viết bằng máu dán chặt vào.

Không chỉ bị giết mình thường mà cái đầu của Kiều Anh còn bị trấn yểm bằng một loại bùa ma quỷ. Tiếng sấm vang lên ầm ầm , Hùng vẫn chưa thể cử động được sau khi nhìn thấy cái đầu của cô gái xấu số. Quá sức tưởng tượng , trên đời khó có thể tin những chuyện như này lại có thể xảy ra . Một làn gió lạnh thổi qua làm Hùng dựng tóc gáy , run rẩy cực độ

Hùng bò sát lại gần cái đầu tay lập bập vợ lấy cái hộp hôm nay đã mua ở tiệm quan tài , Hùng mở ra giọng lắp bắp sợ hãi :

- Xin cô...tạm thời tôi sẽ để đầu của cô vào trong chiếc hộp này..

Nhắm mắt Hùng không dám nhìn thẳng vào cái đầu kinh dị của Kiều Anh , khẽ nhẹ nhàng Hùng đặt cái đầu vào trong chiếc hộp được làm từ gỗ Ngọc Am . Kỳ lạ một chỗ sau khi cái đầu được đặt vào trong hộp đèn điện trong phòng bật sáng , không khí cũng đã dễ thở hơn . Hùng run run đưa tay định xé tấm bùa dán trên trán cái đầu của Kiều Anh xuống thì một tiếng động phát ra khiến Hùng giật mình.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap29 : Cái Chết Cùng Thời Điểm.

" R ầm..r ầm.."

Tiếng cửa phòng bị đập bung ra , một giọng đàn ông vang lên :

- Cái nhà chó chết này phá cửa mãi không được , đến lúc dừng lại thì nó tự động mở ra. Tìm được thằng chó này rồi chị ạ.

Hai thằng thanh niên đứng ngoài cửa , đang bước vào không ai khác chính là Lan , nhìn thấy căn phòng đã bị xới tung lên , ngay cả viên gạch hoa bí mật cũng đã bị phát hiện.Hùng ngay khi nghe thấy tiếng động đã vội đóng nắp hộp lại , Lan nhìn Hùng bằng ánh mắt căm thù rồi nói :

- Lẽ ra anh không nên quá tò mò làm gì , chuyện này sẽ khiến anh đánh đổi bằng cả mạng sống của mình đấy. Đưa cái hộp ấy cho tôi , bằng không anh sẽ chết..

Sau câu nói của Lan hai thằng đằng sau đã rút dao ra đe dọa , Hùng vẫn chưa hết bàng hoàng vì sự xuất hiện đột ngột của Lan , bỗng nhiên Hùng nghe thấy có một giọng nói vang lên trong đầu mình :

" Xé...nó...ra..."

" Xé...nó...ra.."

Bất giác Hùng mở chiếc hộp đưa tay giật phẳng lá bùa dán trên trán của cái đầu ra trong sự hét lên kinh hoàng của Lan :

- Dừng tay lại.....Không được xé....Chúng mày giết nó đi...

Hai thằng cầu dao lao về phía Hùng , nhưng cả hai ngay lập tức ngã vật xuống đất sùi bọt mép co giật một hồi rồi bất động sau khi lá bùa trên trán cái đầu được xé bỏ. Cái đầu đột nhiên mở trừng mắt khiến hai thằng thanh niên hồn bay phách tán. Bên ngoài trời càng lúc càng mưa to , những bóng điện còn lại trong phòng lúc này đã nổ hết , những tia lửa điện tóe ra kêu tanh tách , những tiếng sét chói tai vẫn giập từng hồi ngoài cửa sổ.

Cái đầu vẫn mở mắt nhìn thẳng về phía Lan , trong ánh chớp giập khung cảnh càng trở nên kinh dị đến rợn người. Lan nhìn cái đầu của cô bạn thân đang nằm trong hộp mở mắt nhìn mình mà không nhúc nhích nổi một ngón tay. Lan muốn vùng chạy khỏi căn phòng nhưng đã quá muộn. Từ lúc lá bùa được xé bỏ cả ngôi nhà dường như biến thành một không gian khác , tất cả chỉ còn một màu tối đen đôi lúc lại sáng lóe lên bởi ánh chớp bên ngoài. Những hạt mưa nặng bị gió thổi mạnh đập vào cửa kính kêu lộp độp như có người cầu đá ném vào.

Chỉ có Hùng vẫn ngẩn ngơ đó cầu cái hộp cúi mặt không nói câu gì , cái hộp đựng đầu của Kiều Anh đang được Hùng đặt chính giữa căn phòng hướng thẳng về phía Lan , kẻ sát nhân giờ này vẫn đang bị một thế lực vô hình chi phối không thể nói thành tiếng. Cửa phòng tự động đóng lại , trong căn phòng xảy ra án mạng giờ đây chỉ có một người đàn ông đang ngẩn xếp bằng ôm cái đầu xoa tóc , mắt mở trừng trừng đang nhìn kẻ giết người máu lạnh.

Hùng cúi gằm mặt xuống , một giọng nói từ Hùng phát ra :

" Khung...cảnh...này...quen..thuộc...chứ.."

Lúc này Lan đã cử động được , nhìn cái đầu mở mắt nhìn mình Lan run rẩy :

- Mày..mày..là..một...con quỷ..

Hùng cười như điên dại :

"

Ha...ha...ha..đúng..vậy..tao..đã..bị..mày..biến..thành...quỷ..nhiều..năm...nay..

.r ồi.."

" Hôm..đó..trời...cũng...mưa..như...này...phải..không.."

"

Tao...đã...từng..nghĩ...sẽ..không..bao...giờ..được...gặp..lại..mày...nữa...cho...
đến..khi..gặp...anh...ta..."

Lan sợ hãi đứng nép vào tường :

- Tất cả đều là do mày...Mày đáng phải chết..

Hùng lúc này đứng dậy , bê cái hộp đựng đầu Ki ều Anh , Hùng tiến sát lại chỗ Lan , đưa cái đầu vẫn đang mở mắt ngang mặt Lan r ồi nói :

" Nhìn..tao..đi..tao..vẫn...đang..nhìn...mày..đó.."

" Nhìn...tao...đi.....Nhìn...tao...đi.."

Lan khi đó cũng như biến thành người điên , không biết do quá sợ hãi hay trở lên điên loạn mà Lan tự đưa hai tay lên chọc r ồi móc mắt chính mình ra , c ần hai tròng mắt bê bết máu trong tay Lan hét lên đau đớn :

- Á....á.....á....

Nhưng ngay sau đó cô ta lại chuyển sang một điệu cười man dại :

- Ha...ha...he....hi...hi...Tao không còn nhìn thấy mày nữa..ha ha ha Mày không dọa được tao đâu...

Hai hốc mắt của Lan máu vẫn không ngừng chảy ra , cô ta trở nên hoảng loạn , quơ tay quơ chân vô định , lúc khóc đau đớn , lúc cười điên dại...Hùng vẫn bê cái đầu đứng đó , Lan lúc này đã thu mình vào một góc nhà ôm đầu run rẩy miệt mài hét lớn :

- Cút đi..cút...đi...tại sao tao vẫn nhìn thấy mày...tại..sao...hu..hu...hu.

Nhìn Lan lúc đó vật vã , hai tròng mắt trong tay bị Lan bóp đến nát bét , máu từ hai hốc mắt chảy xuống nhuộm đỏ cả mặt , cô ta quần quai rên rỉ như bị ai đang bóp cổ , chẹn họng. Lan cào cấu vào những bờ tường tro gạch đến bật cả mười đầu móng tay , càng gặm rú cô ta càng tỏ ra đau đớn.

Cả căn phòng giờ đây chỉ có Lan vẫn đang vùng vẫy trong vũng máu , Lan tự hành hạ bản thân bằng cách đập đầu vào tường , dùng tay cấu xé da thịt , cô ta bò dưới sàn nhà quơ tay như tìm kiếm một thứ gì đó cho đến khi cô ta chạm được vào con dao của một trong hai thằng đi cùng ban nãy. Cơ thể toàn máu Lan giờ con dao lên chĩa về phía Hùng rồi nói :

- Tao...tao...sẽ...giết...mày...

Dứt lời Lan lấy dao tự đâm vào chân , tay , tự rạch lên mặt mình những vết dao sâu hoắm. Vừa tự đâm cô ta vừa cười thỏa mãn :

- Ha ..ha..ha...Mày chết chưa...mày chết chưa..

Máu chảy lênh láng khắp căn phòng , bất ngờ cửa phòng lúc này tự động mở ra , Lan bỗng đứng im lặng , không tự hành hạ bản thân nữa Lan đi theo hướng cửa mở rồi bước ra ngoài ban công tầng hai. Hùng vẫn im lặng bên chiếc hộp có chứa cái đầu của Lan đi theo , bên ngoài gió rít đến gai người , từng cơn mưa theo gió tạt vào khiến toàn thân Hùng lạnh toát , ánh chớp vẫn lóe lên sáng lòa.

Lan đang đứng dựa vào lan can ban công tầng hai , bên dưới là vách đá hướng ra biển. Vách đá khá sâu , tối hun hút do trời mưa , lúc này Hùng bỗng nói :

" Nhảy..xuống..đi.."

Sau câu nói đó Lan tự động trèo lên lan can , đứng trên lan can bấp bênh Lan hướng khuôn mặt đầy máu về phía Hùng rồi cười một nụ cười cuối cùng :

- Con quỷ cái..Nhưng mày chết vẫn không được toàn thân...ha..ha..ha...ha

Điều cười đó vẫn vang lên sau khi Lan gieo mình xuống vách đá , đó cũng là lúc Hùng bừng tỉnh. Hùng chạy về phía lan can nhìn xuống dưới nhưng tất nhiên Hùng chẳng nhìn thấy gì ngoài vách đá dựng đứng heo hút với những tiếng gió hú vọng lên. Vậy là Lan đã chết , nhưng cho đến khi chết cô ta vẫn cười mãn nguyện vì dù cô ta có chết thì Ki ều Anh vẫn không toàn thây. Đúng vậy vì cánh tay trái của Ki ều Anh có lẽ cô ta đã vứt xuống vách đá này rồi . Bao năm qua việc tìm một cánh tay là đi ầu không thể , hoặc có lẽ bản thân hồn ma Ki ều Anh cũng biết số phận cánh tay trái của mình nên mọi chỉ dẫn đi ầu mang Hùng đến nơi cái đi ầu được giấu.

Đây nắp chiếc hộp lại , Hùng đi xuống tầng một. Đặt cái hộp ngay ngắn trên bàn phòng khách Hùng cũng không biết nên phải làm sao ngoài việc ngày mai Ngọc sẽ mời sư thầy đến đây để có thể giúp gia đình Hùng cũng như Ki ều Anh được siêu thoát. Đồng hồ điểm 12h đêm , điện thoại của Hùng đổ chuông trong đêm tối , đó là Thoại , Hùng cũng muốn kể cho Thoại nghe những chuyện ban nãy. Tuy ban nãy những lời phát ra đó không phải do Hùng nói nhưng mắt của Hùng vẫn trực tiếp chứng kiến những cảnh kinh dị , ghê sợ ấy , cái cảnh đi ầu Ki ều Anh mở tròng mắt sau khi xé bỏ lá bùa , cái cảnh Lan tự móc tròng mắt rồi bóp nát trong điên dại , cảnh Lan tự cầm dao hành hạ bản thân , rồi cả kết cục cô ta gieo mình tự tử trong điệu cười ghê rợn...Không , không phải tự tử mà đó là hồn ma của Ki ều Anh báo thù kẻ đã giết mình.

Hùng bắt máy nói :

- Alo , ông à....tôi có chuyện này muốn nói..

Đầu dây bên kia Thoại cũng :

- Alo, Có chuyện này tôi phải nói với ông..

Cả hai đầu đồng thanh một câu , Hùng nói :

- Ông nói trước đi.

Thoại lắp bắp nói :

- Bà..bà... Xuyên vừa...vừa.. nhảy lầ từ tầg 6 xuống...Bà ta ...chết...chết r ấ..

Hùng vội hỏi :

- Lúc nào , sao ông lại để bà ta nhảy lấu..

Thoại ấp ứg đáp :

- Vừa..vừa... mới đây thôi , thì bỗng nhiên... bà ta mở cửa ban công ...r ấ...r ấ nhảy xuống. Tôi đâu có ngăn cản kịp..

Hùng nghe xong như sấm giạt bên tai , vậy là thời điểm Lan gieo mình xuống vách núi cũng là lúc bà Xuyên nhảy lầ chết. Nhìn cái hộp gỗ Ngọc Am trên bàn bỗng nhiên Hùng thấy sợ hãi vô cùng. Bao năm nay Kì ầ Anh không báo được thù , chấp nhận làm ma trong ngôi biệt thự có lẽ là vì cái đầu của cô ta bị yểm bùa dẫn đến không thể đi đâu. Nay lá bùa đã được Hùng xé bỏ cũng đ ồng nghĩa với việc hai kẻ có liên quan đến cái chết của cô ta đã phải đ ền mạng. Hùng sợ đến toát mồ hôi vì không biết số phận gia đình mình r ấ đây sẽ ra sao..Thấy Hùng không trả lời Thoại hỏi liên tục :

- Này...này...ông làm sao đấy....ở đấy có chuyện gì à..? Mà ông bảo có chuyện muốn nói..Có phải ông tìm thấy cái đầu của cô gái bị giết r ấ không..?

Hùng giật mình nhớ ra vẫn đang nói chuyện điện thoại :

- Đúng vậy , tôi tìm được r ấ..Nhưng Lan cũng đã lao xuống vách núi chết r ấ..Một cái chết không thể kinh hoàng hơn...Cô ta chết cùng thời điểm với bà Xuyên...

Thoại bàng hoàng :

- Thật...thật...vậy...sao..Ban nầy ông đội trưởng đội trọng án có gọi cho tôi để xác nhận thông tin...Tôi đang nghĩ có lẽ do nghe thấy công an đến nên bà Xuyên sợ mà tự tử nhưng tôi sai r ấ...Giờ ông ta đang ở đây nói chuyện với tôi ...Có...lẽ...tôi nên để ông ta đến chỗ ông Hùng ạ..

Hùng im lặng tắt máy , buông điện thoại Hùng khẽ thở dài. Bên ngoài trời đã ngớt mưa , rõ ràng vừa mới đây thôi mây đen phủ kín , sấm chớp ầm ầm , mưa to như trút nước...Vậy mà bây giờ mưa ngớt , cây cối khẽ rung rinh rũ bỏ những giọt nước mưa nặng trĩu còn vương trên lá , những cơn gió biển thổi hiu hiu , mây tan lộ ra những ánh sao đang lấp lánh trên bầu trời đêm...Cảnh vật , không gian tĩnh lặng đến yên bình như chưa hề có một sự báo oán kinh hoàng vừa xảy ra , như chưa từng có người bị giết ở đây mấy năm về trước , càng như không hề có sự tồn tại của cô gái tên Lan vừa tự tử mà có lẽ bây giờ xác cô ta đã văng ra từng mảnh .

Sự yên bình này là kết thúc hay chỉ là sự lặng lẽ tạm thời trước một cơn bão mới sắp xảy ra.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap30 : Vụ Án Được Lật Lại.

3h sáng , mọi thứ vẫn trôi qua êm đềm đầy nghi hoặc như vậy , nhưng sự lặng lẽ đó bị phá vỡ bởi tiếng xe oto đang dừng đỗ ở trước cổng ngôi biệt thự , không phải một mà có đến khoảng 3 chiếc. Ánh đèn xe rọi thẳng vào ngôi nhà tối tăm , lạnh lẽo . Tiếng cửa xe đóng sầm lại cùng với những tiếng bước chân dậm dập. Hùng biết đó là xe của cảnh sát , không có gì lạ lạ bởi trước đó Thoại đã nói sẽ dẫn ông đội trưởng đội trọng án đến đây.

Cửa đã mở sẵn từ trước , đúng hơn là nó đã bị đám người của Lan đập vỡ. Hùng vẫn giữ thái độ bình tĩnh ngồi ở ghế phòng khách. Bên ngoài là khoảng 3 anh mặc đồ cảnh sát cơ động đứng canh giới , bước vào trong nhà tuy không nhìn rõ nhưng đó là một người đàn ông có dáng dấp khá oai phong đi cùng hai đồng chí mặc cảnh phục. Một anh công an bật công tắc đèn , phòng khách sáng trưng. Người đàn ông dáng vẻ oai phong nhưng khuôn mặt nghiêm nghị , ông ta toát lên một vẻ cương nghị có thể áp đảo người đối diện . Không ai khác đó chính là đội trưởng đội trọng án , nhìn sơ qua ngôi nhà ông ta bước lại gần chỗ Hùng ngồi , Hùng vội đứng dậy , ông ta đưa tay ra rồi nói :

- Chào anh , tôi là thượng tá Ngô Đình Minh đội trưởng đội trọng án công an thành phố Đà Nẵng. Tôi vừa được báo ở đây vừa có án mạng , anh có thể cho chúng tôi biết chuyện gì đang xảy ra ở đây chứ.

Hùng vừa bắt tay chưa kịp mở lời thì thượng tá Minh đã ra hiệu cho quân ở đằng sau đi lên tầng hai kiểm tra. Hùng nói :

- Chào ông , tôi là chủ ngôi nhà này...tôi tên Hùng , xin hỏi anh Thoại , bạn của tôi giờ ở đâu ..?

Thượng tá mình ra hiệu cho một anh công an dẫn Thoại từ ngoài vào , nhìn thấy Thoại vẫn bình an Hùng cũng ph ần nào yên tâm , Hùng tiếp :

- Có lẽ thượng tá đến đây giờ này cũng đã ph ần nào nắm được những bằng chứng mà chúng tôi đã gửi cho ông. Có lẽ những đi ều tôi sắp kể tới đây một người như ông sẽ không tin , nhưng tôi xin mạn phép được nói chuyện riêng với ông được không ạ..?

Lúc này một anh công an chạy từ trên t ầng xuống báo cáo :

- Báo cáo đội trưởng , trên t ầng hai trong một căn phòng có hai người đàn ông nằm dưới sàn , và.....và...sàn nhà có rất nhi ều máu.

Thượng tá Minh vội hỏi :

- Họ còn sống không..?

Anh công an trả lời :

- Trên người họ không có vết thương , cả hai vẫn còn sống và giờ đã tỉnh.

Thượng tá Minh nói :

- Giữ họ lại chờ tỉnh táo sẽ tiến hành lấy lời khai..

Quay lại nhìn Hùng thượng tá Minh nói :

- Anh có thể giải thích cho tôi biết máu ở trên t ầng hai là của ai được không..?

Hùng đưa mắt nhìn xung quanh tỏ vẻ nghi ngờ , thượng tá Minh hiểu ý vẫy tay nói mọi người tránh đi , một vài người sợ Hùng sẽ làm li ều nên do dự . thượng tá Minh nói :

- Mọi người lui ra tìm kiếm khu vực xung quanh nhà xem có gì khả nghi không , ở đây đã có tôi lo..Anh ta là một trong hai người đã gửi cho

tôi nhiều bằng chứng quan trọng , vả lại nếu anh ta là thủ phạm thì sẽ không còn ở đây đợi chúng ta đến.

Hùng đáp :

- Vết máu trong phòng là của Lan . Cô ta đã nhảy xuống vách núi từ ban công tầng hai...Cô ta chính là thủ phạm đã gây ra vụ án mạng chặt xác tại ngôi nhà này mấy năm về trước.

Thượng tá Minh vội vã :

- Huy động thêm người tập trung nơi vách núi tìm thi thể nạn nhân , mọi người khẩn trương lên.

Một tiếng hô " Rõ" đồng thanh vang lên , khi mọi người đã vào vị trí , phòng khách chỉ còn Hùng , thượng tá Minh và Thoại vẫn đang đứng khép nép phía cửa , thượng tá Minh nhìn Hùng nói :

- Tôi đang nghe anh đây...?

Hùng trả lời :

- Trước khi vào câu chuyện tôi mong ông phải thật bình tĩnh khi nhìn thấy thứ này...

Thượng tá Minh ngẩng xuống gương mặt không giấu nổi sự hồi hộp , Hùng đưa tay về trước hộp từ từ mở nó ra trước mặt thượng tá Minh . Cái hộp được mở ra khiến thượng tá Minh giật mình , bất giác ông lùi người lại vì hoảng sợ. Thoại sau khi nhìn thấy cái đầu của Kiều Anh nằm trong hộp thì run rẩy bàng hoàng ngã ngửa ra đằng sau. Thượng tá Minh lắp bắp :

- Cái..này....cái..này...

Hùng vẫn giữ vẻ mặt lạnh băng trả lời :

- Là đầu của cô gái bị giết cách đây mấy năm mà công an các ông không thể tìm thấy.

Nói xong Hùng đẩy nắp hộp lại , nếu không phải là người có thần kinh thép , đã từng tiếp xúc với nhiều vụ giết người thì có lẽ thượng tá Minh cũng đã sợ đến phát khiếp khi nhìn thấy cái đầu một cô gái vẫn còn nguyên vẹn sau bao năm và giờ vẫn đang mở mắt trừng trừng. Ông toát mồ hôi hột , ông run rẩy nói :

- Không...không...thể nào...không thể nào mà cái đầu đến giờ vẫn chưa bị phân hủy hết được.

Hùng khẽ nói :

- Ông có tin vào ma quỷ không..? Nếu ông tin thì nó là thật , còn nếu ông không tin thì nó đang xảy ra trước mắt ông đây. Đây chính xác là cái đầu của cô gái mang tên Kiều Anh , người đã bị giết hại rồi chặt xác đã man mấy năm về trước. Không , tôi nghĩ là ông biết vì chính ông đã nhìn thấy ảnh của cô ta lúc còn sống...Chỉ là ông không thể tin đi đâu mình đang nhìn thấy thôi..

Đúng vậy , ngay khi nhìn thấy cái đầu thượng tá Minh đã nhận ra ngay đó chính là cô gái bị giết năm đó. Hình ảnh của vụ án chặt xác không tìm thấy đầu vẫn ám ảnh ông suốt bao năm qua. Ngay cả khi vụ án được tuyên bố đóng băng thì ông vẫn âm thầm ngày ngày xem xét lại hồ sơ vụ án để lần ra thủ phạm nhưng tất cả đều vô nghĩa. Áp lực , gánh nặng đó đã in sâu vào tâm trí ông hình ảnh cô gái trẻ bị chặt xác rải rác khắp ngôi nhà. Mỗi lần nhìn vào ảnh hồ sơ vụ án khuôn mặt của Kiều Anh luôn ám ảnh tâm trí ông. Vậy nên ông là người rõ hơn ai hết cái đầu này có phải của Kiều Anh hay không...? Ông nuốt nước bọt hỏi Hùng :

- Anh đã tìm thấy nó ở đâu..?

Hùng đáp :

- Trong một ngăn hầm bí mật được ngụy trang dưới một viên gạch hoa tại chính căn phòng của nạn nhân. Tôi hỏi lại ông một lần nữa : Ông có tin vào ma quỷ không...?

Thượng tá Minh im lặng không trả lời , bản thân là một thượng tá công an dày dạn kinh nghiệm , đã từng đối mặt với nhiều xác chết nhưng chưa bao giờ ông nhìn thấy cảnh này , bản thân ông không dám tin nhưng rõ ràng nó lại là sự thật. Công an năm đó ngay chính ông đã cho người tìm kỹ trong bán kính rất rộng quanh ngôi biệt thự , chính ông là người ra lệnh đào bới xới tung cả khu vườn lên sau khi phát hiện ra bàn tay phải đầu tiên được một con chó chạy đến bới tung nơi chậu hoa. Nhưng rồi vẫn không thể tìm thấy cánh tay trái và đặc biệt là cái đầu. Bằng tất cả nghiệp vụ nhưng công an vẫn bó tay , không có lý nào một người đàn ông mới mua lại ngôi nhà lại có thể tìm được nhanh như vậy.

Hùng lấy luôn chiếc hộp gỗ của Kiều Anh giấu trong đầu con hình nhân rồi nhìn vào cái hộp đựng đầu nói :

- Chính cô ấy đã chỉ dẫn cho tôi tìm được cái đầu , mọi chuyện có vẻ cực kỳ khó tin. Nhưng nếu tôi kể ra toàn bộ sự việc có lẽ ông sẽ hiểu. Cùng với những thứ anh bạn tôi đã gửi cho ông như đoạn ghi âm lời khai của bà Xuyên giúp việc , hay những video thác loạn của các cô bạn Kiều Anh chắc ông cũng đã phần nào đoán được nguyên nhân cô ấy bị giết. Nhưng trước khi nghe tôi nghĩ ông nên cho người sang ngôi nhà bên cạnh , cũng là ngôi nhà của Lan để tìm kiếm , biết đâu sẽ phát hiện ra đi đầu gì đó.

Thượng tá Minh hơi do dự vì dù sao cũng chỉ là lời nói của Hùng , tuy vậy những lời của Hùng như có ma lực khiến ông phải làm theo. Ông đứng dậy tiến về phía cửa cho người sang nhà Lan lục soát. Quay trở lại ghế ngồi ông chăm chú chuẩn bị nghe câu chuyện phá án tưởng chừng khó có thể tin từ Hùng. 4h sáng , những tiếng rầm rì bên ngoài nơi các anh công an đang cố gắng hết sức làm nhiệm vụ , trên tầng họ đang chụp lại hiện trường , lấy mẫu máu xác minh , có người thì đang chăm sóc y tế cho hai kẻ đi cùng Lan lúc tối giờ vẫn chưa thể hoàn hồn.

Còn ở phòng khách Hùng đang thuật lại từng lời từng chữ , những chuyện đi trong bao ngày qua , những tình tiết khó tin nhưng lại dẫn đến một kết quả không thể ngờ nổi. Thượng tá Minh ngồi nghe như muốn nuốt từng câu chữ. Chưa bao giờ ông nghĩ tới những đi đầu đó , nhưng có một đi đầu ông chắc chắn , đó là đúng như lời Hùng kể , vụ án năm đó thật sự có

kết luận quá nhanh , từ trên đã quyết định dừng đi điều tra và kết luận cuối cùng là do trộm . Bản thân ông cũng vì chuyện đó mà canh cánh trong lòng , ông cũng mở lòng trong chốc lát :

- Không giấu gì cậu , mấy hôm trước tôi có nằm mơ mình sẽ quay lại đây để tiếp tục đi điều tra lại vụ án này. Ban đầu tôi nghĩ có lẽ do tôi bị ám ảnh bởi vụ án nên mơ mộng lung tung. Cho đến tối chiều ngày hôm qua bất ngờ tôi nhận được bưu phẩm gửi đến nhà , mở ra bên trong tôi thấy có một chiếc usb , một đoạn băng ghi âm , một phong bì chứa những tấm ảnh , và một lá thư được viết ngắn gọn rằng : Hãy sử dụng những bằng chứng này để làm sáng tỏ lại vụ án năm xưa. Bên dưới có ghi số điện thoại của anh bạn kia. Sau khi nghe và xem toàn bộ số bằng chứng đó tôi đã suy nghĩ rất nhiều mới quyết định gọi cho cậu ấy để xác nhận thông tin đồng thời nếu đúng sẽ tiến hành bảo vệ nhân chứng , nhưng khi tôi vừa đến nơi cũng là lúc bà giúp việc mà các cậu tìm thấy đã nhảy lầu tự tử , một lúc sau thì tôi lại được cậu ta báo lại rằng ở đây kẻ bị tình nghi là hung thủ cũng đã tự sát. Và cuối cùng tôi đã có mặt ở đây đúng như trong giấc mơ của mình.

Lúc này trời đã sáng hẳn , đồng hồ chỉ 6h30 sáng , quả là một đêm cực dài , các đồng chí công an vẫn đang miệt mài tìm kiếm. Có tiếng chuông điện thoại reo , không phải của Hùng cũng không phải của thượng tá Minh , đó là chuông của Thoại . Thoại từ sớm đến giờ vẫn tỏ rõ khuôn mặt hoang mang lo sợ sau khi nhìn thấy cái đầu của Kiều Anh , phải mất mấy chuông Thoại mới giật mình nhận ra đó là điện thoại của mình. Lúng túng cầm điện thoại , Thoại khẽ hỏi :

- Tôi..tôi..nghe được chứ..Là cuộc gọi của bố mẹ Kiều Anh..

Thượng tá Minh gạt đầu đồng ý , Thoại nghe xong liền nói :

- Như hôm qua ông nói tôi gọi điện thông báo cho họ , vừa rồi họ gọi lại cho tôi đã lên máy bay và sẽ có mặt tại Việt Nam vào buổi tối ngày hôm nay.

Thượng tá Minh nhìn Hùng bằng ánh mắt đầy kinh ngạc , ông không ngờ Hùng đã tính toán hết tất cả mọi chuyện. Nhưng chưa thể nào ông tin

hoàn toàn vào những lời nói của Hùng , cùng lúc đó một anh công an chạy xuống báo cáo :

- Báo cáo đội trưởng , hai người đàn ông trên tầng đã tỉnh lại , có thể tiến hành lấy lời khai được rồi ạ...

Hùng cũng định đứng lên nhưng thượng tá Minh ngăn lại :

- Xin lỗi , tạm thời anh cứ ở yên đây , việc lấy lời khai sẽ do một mình tôi đảm nhiệm..

Có lẽ thượng tá Minh vẫn nghi ngờ Hùng , đi đâu đó là tất nhiên , tuy những lời Hùng nói đều khớp với quá trình đi đầu tra mà công an còn thiếu tuy nhiên không có gì đảm bảo Hùng không phải là người giết Lan hoặc là người đẩy Lan xuống vực. Hiện tại xác của Lan vẫn chưa được tìm thấy do trời tối khó lòng xác định vị trí và địa hình hiểm trở. Nhân chứng duy nhất chính là hai gã đang ở trên tầng.

Thượng tá Minh dặn dò mấy anh công an chú ý đến Hùng và Thoại sau đó từ từ tiến lên tầng bắt đầu thẩm vấn.

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap31 : Quyên Nhật Ký Thứ 2.

Thượng tá Minh được một anh công an dẫn vào phòng bên cạnh phòng của Kiều Anh , ở đó đã được kê sẵn bàn ghế. Đang ng ồi sẵn ở đó là hai gã mặc đồ đen , khuôn mặt khá bặm trợn , dữ dằn. Tuy nhiên hiện tại cả hai đều cúi mặt run rẩy như vừa phải trải qua một nỗi sợ kinh hoàng. Tay của chúng đặt trên bàn nhưng vẫn rung lên từng h ồi , vừa thấy thượng tá Minh đi vào cả hai tên đều nói bằng giọng van xin :

- Cứu...cứu...chúng tôi với...đưa...chúng...tôi ra khỏi ngôi nhà..này..ngay...làm ơn...Tôi xin ông...đấy.

Truyện Ma - Vong Hồn - Tác Giả Trường Lê.

Thượng tá Minh không ng ồi , ông dạo một vòng r ồi đi ra đằng sau lưng cả hai tên thì th ần vào tai chúng :

- Nếu các anh thành thật khai báo , tôi sẽ đưa các anh rời khỏi đây ngay lập tức. Bằng không....

Cả hai tên cúi đầu gật lia lại , lúc này Thượng tá Minh mới bật máy ghi âm đặt trên bàn và kéo ghế đối diện từ từ ng ồi xuống, ông hỏi :

- Đầu tiên , tôi muốn biết lý do hai anh có mặt ở đây là gì..?

Một tên giọng vẫn còn run nhưng cố trả lời :

- Chúng..chúng tôi được thuê hộ tống cô Lan đến đây tìm cách lấy một thứ mà cô Lan muốn..

Câu trả lời không hợp lý , thượng tá Minh gõ gõ tay xuống bàn r ồi nhìn thẳng vào mắt hai tên đang cúi gằm mặt xuống nói :

- Chỉ là đến lấy đồ thôi sao , tôi thấy cách ăn mặc cùng diện mạo hai anh không phải thứ trộm đồ vặt vãnh. Nếu các anh vẫn không muốn khai thật thì tôi sẽ có biện pháp khác.

Tên vừa nói ban nãy bỗng đổ mồ hôi hột , có thứ gì đó khiến hắn sợ hãi đến cầm khẩu , hắn muốn mở miệng nhưng chỉ ứ ớ không thành câu. Gã bên cạnh mắt mở to , thở dốc nhìn bạn như đang bị một thứ gì đó bóp cổ , không phải như mà rõ ràng hắn đang nhìn thấy thứ đó. Hắn vội vàng nói :

- Không không. cô Lan thuê chúng tôi đến đây để giết người đàn ông trong nhà này. Theo..như cô ấy nói...chủ nhà này đã lấy của cô ấy một thứ. Cô ta thuê chúng tôi sau khi lấy lại được đồ thì sẽ giết chết anh ta rồi phi tang cái xác....Thật sự đó là nhiệm vụ của chúng tôi được thuê..Còn..còn là lấy đồ gì thì chúng tôi thật sự không biết...Không...chúng tôi đã nhìn thấy nó....Đó...đó...là sự thật....Cô...hãy tha cho..tôi...tôi không dám... nữa,,đâu.

Thượng tá Minh hơi hoang mang sau lời khai của hắn , hắn xin tha , nhưng lại gọi cô...Cô nào...Ông hỏi :

- Anh vẫn còn tỉnh táo chứ , anh đang nói chuyện với ai vậy..?

Gã run rẩy nhìn thượng tá Minh :

- Ông không nhìn thấy...sao..Cô..ta..không...không..tôi không biết gì cả.

Phải đợi khoảng 5 phút sau cả hai tên mới có chút bình tĩnh trở lại , không khí trong căn phòng rõ ràng có điều gì đó khác thường , phòng không bật đèn hòa mà hơi lạnh tỏa ra khiến ai bước vào cũng có thể cảm nhận ngay sự chênh lệch nhiệt độ giữa bên ngoài và bên trong. Cùng lúc đó một anh công an gõ cửa xin vào , vào trong anh ta hơi rùng mình rồi báo cáo :

- Báo cáo đội trưởng , đã tìm được xác của nạn nhân , là nữ , tuy nhiên hiện tại chúng ta chưa xác định được danh tính có đúng cô gái tên là Lan hay không vì khi rơi xuống thi thể cô ta va đập vào vách núi 60% cơ thể gần như đã nát gần hết. Nhất là phần đầu , không còn gì để có thể nhận dạng khuôn mặt. Tạm thời đã có một đội đưa xác nạn nhân lên trên , tôi

cũng đã gửi ngay mẫu vật cần thiết để giám định. Trong vòng hai tiếng nữa chúng ta sẽ biết được danh tính của nạn nhân.

Thượng tá Minh hỏi :

- Còn gì nữa không, đội tìm kiếm ở ngôi nhà bên cạnh có phát hiện được gì không..?

Anh công an trả lời :

- Báo cáo , đã tìm thấy một số điểm nghi vấn , tuy nhiên do chưa xác nhận được danh tính người chết có phải chủ nhà hay không nên anh em tạm thời đang tổng hợp lại tất cả. Sẽ có kết quả sớm nhất cho đội trưởng.

Thượng tá Minh nói :

- Có lẽ thông tin ở đây chưa được thông báo với cấp trên. Trong vòng ba tiếng nữa chúng ta phải tổng hợp mọi tình hình rồi báo cáo. Kể cả vụ tự sát đêm qua ở khu ngoại thành nữa , hai vụ án đều có liên quan đến nhau. Đây là một vụ án lớn liên quan đến quá khứ , mọi người cần phải cố gắng tìm ra tất cả dù là những chi tiết nhỏ nhất. Trong đội vẫn có rất nhiều anh em theo tôi kể đi đâu tra ngôi biệt thự này nhiều năm trước , đội chúng ta năm đó vẫn chưa tìm được hung thủ giết người. Hôm nay chính là cơ hội để tất cả chúng ta làm nốt phần việc còn dang dở. Ngay khi xác nhận được danh tính nạn nhân, tôi muốn cậu ngay lập tức đi đâu tra về thân thế , gia đình của cô ta....Bắt đầu từ bố mẹ , anh chị em...Có thể cô ta chính là hung thủ , nhưng đằng sau cô ta là ai chúng ta cũng cần phải biết. Trông cậu tất cả vào cậu đội phó.

Anh công an hô " Rõ " một tiếng rồi lập tức đi làm nhiệm vụ , hai gã sát thủ này giờ nghe cuộc trao đổi giữa thượng tá Minh và người đội phó thì càng run sợ , theo như mô tả của đội phó thì người chết được tìm dưới vách núi là kẻ đã thuê họ , cô gái tên Lan . Thượng tá Minh tiếp tục thăm vấn :

- Tại sao hai anh lại bất tỉnh , và những vết máu trong phòng là thế nào..? Ai đã đánh hai anh.? Có phải người đàn ông chủ nhà mà các anh

muốn giết không..?

Hai tên bắt đầu kể lại toàn bộ sự việc :

- Chúng tôi được cô gái tên Lan thuê theo dõi ngôi biệt thự này đã hai tuần nay. Đây không phải lần đầu tiên tôi đột nhập vào ngôi biệt thự , trước đó một hôm tôi cũng đã lẻn vào tìm một thứ mà theo cô Lan nói thứ đó tên chủ nhà đã mang từ tầng hầm lên. Nhưng hôm đó tôi thất bại , đến tối qua khi chúng tôi biết những người thợ dọn nhà ở đây đã về hết , trong nhà duy nhất chỉ còn anh ta . Sau đó cô Lan như bị phát điên , cô ta gọi chúng tôi rồi nói...nói...

Thấy hắn ấp úng thượng tá Minh hỏi dồn :

- Nói gì...?

Gã tiếp tục :

- Cô ta hét lên rằng : " Không thể nào..Sao hắn lại tìm được.." Ngay sau đó cô ta vội chạy sang ngôi biệt thự như ma đuổi. Nhưng cửa khóa cô ta không mở được , chúng tôi dùng mọi cách cũng không thể mở , phá cách nào cũng không được , cánh cửa cứ như có thứ gì đó giữ lại. Phải mất khá lâu sau khi tôi lấy một chiếc rìu định phá nát cánh cửa thì bỗng nhiên cánh cửa tự động mở ra . Chúng tôi theo cô Lan chạy lên tầng hai đập cửa xông vào thì thấy anh ta đang ngất giữa nhà ôm một cái hộp gì đó.

Thượng tá Minh nói :

- Tôi cần anh khai thật chi tiết , từng lời nói của từng người có mặt .

Gã gật đầu rồi kể tiếp :

- Khi đó cô Lan nói không được xé , nhưng anh ta vẫn quay lưng lại mở hộp xé thứ gì đó. Cô Lan sai chúng tôi giết anh ta , hai bọn tôi lao vào căn phòng thì...thì...thì....

Thượng tá Minh gắt :

- Thì sao....?

Cả hai gã hướng mặt nhìn vào góc tường phía sau lưng thượng tá Minh run lấy bầy nói :

- Cái..cái...đầu....cái...đầu trong hộp bồng dựng mở mắt nhìn thẳng vào chúng tôi....Sau đó cả hai..đầu..ngã..xuống như có người bóp chặt cổ..Ông không tưởng tượng..được nó đáng sợ thế nào đâu...Một cái đầu nữ tóc dài mở mắt nhìn ...Không....tha mạng...cho...tôi..

Tất nhiên là thượng tá Minh cũng đã biết cái cảm giác hoảng sợ khi nhìn thấy cái đầu. Tuy nhiên rõ ràng hai kẻ này còn bị một điếu gì đó ám ảnh hơn rất nhiều. Bọn chúng đầu là dân chuyên nghiệp , đã có gan đi giết người nhưng lại sợ đến mất cả ý thức thế này thì không phải điếu đơn giản. Thượng tá Minh tiếp tục :

- Vậy những vết máu trong phòng là sau , sau khi hai anh bất tỉnh chẳng lẽ có ai khác đã giết cô Lan...?

Cả hai đầu xua tay nói rậm rập :

- Không..không..tuy ngã xuống không thể cử động nhưng chúng tôi vẫn nhìn thấy cô Lan phát điên , cô ta tự móc mắt mình rồi bóp nát , nhưng cô ta lại còn cười thỏa mãn, cô ta mò lấy dao tự đâm vào bản thân rồi hét lớn..Tao giết mày , tao giết mày...Sau đó...sau đó..cô ta lê lết đi ra khỏi phòng và...và....

Đột nhiên cả hai tên dừng lại , nhưng ngay sau đó gương mặt cả hai thay đổi thần sắc , đôi mắt của cả hai tên sát thủ trở nên vô hồn , chúng nhìn thẳng vào mắt thượng tá Minh rồi nói một giọng nói ma quái , u hồn :

" Và..rồi...cô..ta..trèo..lên..lan..can...nhảy...xuống...dưới.."

" Ông..nghe..rõ..chứ..Cô...ta..tự..nhảy...xuống...vách...đá.."

" Tự...nhảy...xuống...vách...đá..."

Thượng tá Minh bỗng dở m ồ hôi , chưa bao giờ ông thăm vấn ai mà lại có cảm giác lạnh sống lưng như thế này , ông hỏi :

- Vây..vây..người đàn ông chủ nhà..không làm..gì...cô ta sao...?

Hai tên nhìn thượng tá Minh nhoeo miệng cười , nụ cười ma mị , nụ cười đ ầy quái dị đ ầu tiên sau khi chúng tỉnh lại :

" Tất...nhiên..là..không..."

" Do..cô..ta...tự...chuốc...lấy..."

" Cô...ta...tự..chuốc...lấy...."

Đèn điện trong phòng nhấp nháy , chớp bóng liên tục...Một hiện tượng lạ đang diễn ra trong căn phòng. Thượng tá Minh chợt nhớ lại câu hỏi ban nãy của Hùng :

" Ông có tin vào ma quỷ không..? "

Giờ nếu nói không tin thì thượng tá Minh đang nói dối , trong một giây phút chớp nháy của bóng đèn , ông nhìn thấy đang ng ỡ đối diện ông trả lời không phải hai tên sát thủ mà là một cô gái mặc váy đỏ , tóc x ỏa kín mắt , miệng cô ta đang cười nụ cười như hai tên sát thủ cười ban nãy. Không thể nào đó chỉ là ảo giác được , thông tin cũng đã đủ cho một động cơ giết người của Lan , cũng đã làm rõ Hùng không phải là người ra tay giết Lan bởi lẽ hai nhân chứng sống , thủ hạ của Lan đều một mực khẳng định nhìn thấy Lan tự hành hạ bản thân sau khi phát điên r ồ tự chạy ra ban công gieo mình xuống vách núi.

Thượng tá Minh đứng dậy , lấy máy ghi âm định đi ra ngoài , khi ông vừa tắt máy quay lưng đi thì một giọng nữ đằng sau khẽ nói :

" Anh...ta...vô...tội..."

Thượng tá Minh giật mình quay lại nhìn nhưng ở ghế chỉ có hai tên sát thủ bây giờ đã trở lại trạng thái run sợ như lúc đ ầu , cả hai tên nhìn theo

thượng tá bằng ánh mắt van xin , làm ơn đưa chúng rời khỏi đây. Ánh mắt của kẻ sợ hãi khi phải đối diện với cái chết. Vậy giọng nữ vừa phát ra là ai nếu không phải là thứ Ma Quỷ như gã đàn ông đang ôm cái hộp đựng đầu bên dưới nhà nói.

Chậm chậm bước ra khỏi phòng thượng tá Minh thở phào như vừa phải trải qua một cuộc khủng bố tâm lý. Thấm vẩn chỉ có gần 30 phút mà ông cảm giác mình đã ở trong đó cả ngày trời. Đó là một căn phòng ma quái , không nói đúng hơn ngôi biệt thự này tạo cho ông một cảm giác gai người , một ngôi biệt thự chết chóc, tất cả những người ở trong ngôi biệt thự này đều không bình thường. Trong đó có cả ông , vì ông vừa được nghe , vừa được nhìn những thứ người đời gọi chúng là Ma Quỷ.

Gọi người đưa hai tên sát thủ về giam giữ chờ hoàn thiện hồ sơ , thượng tá Minh đi xuống tầng dưới nơi phòng khách Hùng vẫn ngồi đó chờ đợi .Người đội phó ban nãy thấy ông đi xuống vội chạy lại :

- Báo cáo , tuy chưa xác định được danh tính nạn nhân nhưng tôi đã điều tra trước về thân phận của cô gái tên Lan , tên đầy đủ của cô ta là Đoàn Thị Ngọc Lan , sinh năm 1994 , có em gái là Đoàn Thị Ngọc Quỳnh , em trai là Đoàn Thanh Dương . Hiện nay cô ta đang sống một mình tại đây , em gái Ngọc Quỳnh của cô ấy đã treo cổ tự tử trước vụ án chúng ta đi điều tra ở đây 7 tháng , nguyên nhân cái chết được kết luận do trầm cảm. Sau đó mấy tháng mẹ cô ta cũng uống thuốc ngủ tự tử trong phòng. Cả em gái và mẹ cô ta đều chết ở Hà Nội , hiện nay em trai cô ấy đang sống cùng bố...Và...bố của cô ấy chính là....chính..là...

Người đội phó nhìn xung quanh căn phòng , Hùng cũng đang chăm chú muốn biết bố của Lan là ai , đội phó ghé sát tai thượng tá Minh nói nhỏ :

-

Chắc chắn đó là một cái tên nặng ký và lẫy lừng nên khi vừa nghe người đội phó nói thượng tá Minh đã hít một hơi dài , khẽ nheo mày rồi nói :

- Tôi hiểu rồi , tất cả các chứng cứ cậu đã tổng hợp xong rồi chứ. Lời khai của hai tên sát thủ đây , lập tức thu thập bằng chứng báo cáo lên cấp

trên , gửi lên cục nữa...Đây là cơ hội cuối cùng , tất cả đã rõ chúng ta không thể lại chịu thua một lần nữa cho dù sau vụ này tôi có bị cách chức đi chăng nữa.

Người đội phó tiếp tục :

- Còn một thông tin này nữa đội trưởng , sau cái chết của em gái và mẹ . Lan đã từng bị bất ổn tâm lý , có chứng nhận tâm thần , tuy nhiên trong nhà cô ta có một sổ giấy tờ , hóa đơn thanh toán từ nhiều năm trước vẫn được cất giữ cẩn thận....Và chúng tôi còn tìm được một quyển nhật ký trong phòng của cô ta , một căn phòng được bố trí như phòng công chúa , nhưng quyển nhật ký bị khóa và có vẻ như cô ta vẫn viết nhật ký mỗi ngày . Tôi vẫn đang cho người tìm cách mở , theo phán đoán của tôi Lan là một người thích giữ lại những đồ vật cũ , hay có thể gọi là kỷ niệm . Nếu đúng như thế có lẽ bên trong quyển nhật ký sẽ ghi chép lại những hành động của cô ta....

Thượng tá Minh khẽ giãn khuôn mặt :

- Cậu còn nhớ dấu giày ở hiện trường năm đó chứ...Tôi đến giờ vẫn nghĩ kẻ sát nhân không thể làm chuyện đó một mình...Theo như những gì chúng ta có được từ lời khai của bà giúp việc năm đó , và bằng chứng do hai người kia gửi vừa qua thì bà giúp việc không thể là đồng phạm...Tìm mọi cách mở bằng được quyển nhật ký. Có thể với những ghi chép chúng ta sẽ biết thêm được nhiều thứ nữa...Nhanh lên...

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap32 : Mở Khóa..

Hùng không mấy ngạc nhiên trước những thông tin mà bên công an đi đầu tra được. Những điểm nghi vấn đó bản thân Hùng cũng đã nhìn thấy sau khi xem hồ sơ vụ án của Kiều Anh, những điểm nghi vấn rõ ràng nhưng có lẽ đã bị một người có thể lực lẫn quyền lực ngăn cản không cho tiếp tục đi đầu tra. Dần dần qua năm tháng mọi thứ đã chôn vùi vào quên lãng, tuy nhiên người đó không ngờ được rằng trên đời này vẫn tồn tại một thứ mà khoa học dù có hiện đại đến đâu vẫn không tài nào giải thích nổi, đó chính là : Tâm Linh và Ma Quỷ.

Câu hỏi tưởng chừng như đơn giản : Bạn có tin vào Ma Quỷ không..?

Nhưng lại rất khó để trả lời, nó không thuộc về những thứ bạn có thể dùng lý lẽ, dùng khoa học để chứng minh. Có lẽ bạn không tin, nhưng chắc chắn bạn Sợ, hơi mâu thuẫn nhưng đó lại là Sự Thật. Cái gì con người không hiểu rõ về nó thì sẽ Sợ, một khi bạn có cảm giác Sợ đồng nghĩa với việc bạn tin rằng : Nó có tồn tại.

Chẳng ai có thể ngờ một người đàn ông không sinh ra và lớn lên tại đây, không hề có một chút quan hệ nào với gia đình cô gái bị giết hại cũng như gia đình hung thủ. Tuy nhiên anh ta lại có thể tìm ra những thứ mà công an đã bỏ tay, anh ta lại tìm ra hung thủ lẫn bà giúp việc mà trước đó công an không thể nào phát hiện. Vậy nếu nói anh ta không có sự giúp đỡ từ một thế lực thần bí nào đó thì bạn có tin anh ta làm được những đi đầu như vậy.

Ngay bản thân đội trưởng đội trọng án thượng tá Ngô Đình Minh từ khi bước chân vào ngôi biệt thự lần này cũng đã phải nghi ngờ bản thân mình về việc có tin vào ma quỷ hay không..? Ông đưa mắt nhìn sang phía Hùng vẫn ngồi đó lặng lẽ, bình tĩnh đến đáng sợ. Anh ta đã đi tìm cái đầu khắp nơi, cái cách anh ta ôm chiếc hộp, cái cách anh ta mở chiếc hộp cho

thượng tá Minh nhìn , cái cách anh ta thản nhiên khi nói về cái chết của Lan....Mọi thứ đều lạnh lùng , không một chút cảm xúc. Đó không phải là thứ mà một người bình thường có thể đối diện một cách bình tĩnh như vậy được , trừ khi cảm xúc của anh ta đã chai sạn bởi những thứ còn khủng khiếp hơn như thế.

Quay lại ghế phòng khách thượng tá Minh mở lời :

- Tôi đã lấy xong lời khai của hai tên sát thủ , chúng đều nói Lan tự sát và anh không có liên quan gì. Tuy nhiên tôi vẫn phải giữ anh ở lại đây đến khi kết thúc vụ án. Vì anh vẫn là người có liên quan đến tất cả các chuyện này. Tôi có một câu muốn hỏi...Tại sao anh lại biết về cái chết của Kiều Anh..

Hùng hơi lúng túng , phải nói thượng tá Minh cũng là một người sành sỏi trong cách phán đoán tình huống , việc một người dân bình thường lại biết quá nhiều về một vụ án là điều bất bình thường . Nhưng với sự lạnh lẽo vốn có , Hùng trả lời :

- Tôi đã nói rồi , nếu ông không tin vào ma quỷ thì tôi có kể thế nào cũng vô nghĩa. Tôi mua ngôi nhà này và được chính người chết báo mộng , không những thế cả gia đình tôi hiện giờ vẫn chưa có cách nào để giải thoát.

Thoại sau khi nghe câu hỏi của thượng tá Minh thì sợ giật nảy người , không thể nào để ông ta biết chuyện Thoại và Hùng mua thông tin từ phía công an được, nếu là một vụ án khác có lẽ thượng tá Minh sẽ quyết liệt đi điều tra. Tuy nhiên trong vụ án này ngay cả ông cũng không thể giải thích được những điều mình vừa nhìn thấy. Thượng tá Minh khẽ gật đầu , ông nói tiếp :

- Cái hộp này tôi có thể giữ được không..? Chúng tôi cần xác minh

Hùng nhìn thượng tá Minh bằng ánh mắt vô hồn :

- Tôi nghĩ tôi nên giao lại chiếc hộp này cho bố mẹ cô ấy. Nếu xác minh ông có thể lấy mẫu tóc , hoặc một chút da thịt của cô ấy...Nhưng tôi e

là đừng nên làm gì thì hơn. Có phải ông đã thấy đi đâu gì đó khi thăm vấn hai tên sát thủ...

Vừa nói Hùng vừa khẽ xoa lên bệ mắt chiếc hộp , nhìn cảnh đó không ai không khỏi rùng mình. Đột nhiên Hùng nhìn thượng tá Minh hỏi :

- Sao tôi chỉ nghe đồng chí công an kia nhắc đến anh chị em và mẹ của Lan còn bố cô ta thì lại giấu...? Phải chăng đó là người quan trọng nên không thể tiết lộ.

Thượng tá Minh đáp :

- Nếu..nếu vậy chúng tôi sẽ kiểm tra lại sau vậy , còn chuyện anh vừa hỏi tôi không có trách nhiệm phải giải thích cho anh. Ngoài những vật anh đã gửi và nộp lại cho chúng tôi ra anh còn giữ thứ gì quan trọng có liên quan đến vụ án không..?

Hùng nhớ ngay đến quyển nhật ký , nhưng Hùng không muốn giao cho công an quyển nhật ký mà muốn trao tận tay bố mẹ của Kiều Anh. Hùng trả lời :

- Tất cả những thứ tôi tìm được đầu giao cho ông hết rồi , giờ chỉ còn duy nhất chiếc hộp gỗ đựng cái đầu của cô ấy thôi , có thể các ông là công an không tin vào bùa chú ma quỷ , nhưng về chuyện cái đầu sau khi bố mẹ cô ấy về nước tôi sẽ bàn với họ. Sau bao nhiêu năm có lẽ họ là người đau đớn nhất sau cái chết của con mình. Và tôi cũng mạn phép xin ông đừng công bố những thứ như ma túy hay những video thác loạn của cô ấy cho họ biết. Dù sao người chết cũng đã chết rồi , kể cả những hình ảnh của chị em Lan cũng vậy. Đây là tôi với cương vị của một người dân góp ý như vậy...Còn lại là tùy phía các ông..

Thượng tá Minh khẽ gật đầu , đúng lúc này có người chạy vào báo cáo :

- Thừa đội trưởng , đã có kết quả của bên giám định pháp y . Thi thể chúng ta tìm thấy dưới vách núi chính là của cô Đoàn Thị Ngọc Lan , hiện đã thông báo với gia đình nạn nhân tại Hà Nội để đến nhận xác. Tạm thời chúng tôi đã chuyển cái xác đến nơi bảo quản , chưa bao giờ chúng ta lại

phải tiếp xúc với một thi thể nát đến 60% như vậy , có lẽ người nhà nạn nhân sẽ rất sốc sau khi nhìn thấy .

Cùng lúc đó đội phó đội trọng án đi vào , trên tay cầm một túi nilon loại chuyên dụng đựng tang vật bằng chứng. Hùng tròn mắt ngạc nhiên khi trong cái túi là con búp bê công chúa giống hệt con búp bê mà cu Long từng đem về nhà trước đây , chỉ có đi đầu nó mới và sạch sẽ hơn. Đội phó đội trọng án nói :

- Báo cáo đội trưởng , tôi tìm thấy con búp bê này trên kệ để đồ lưu niệm trong phòng Lan , trên cổ nó có đeo một sợi dây chuyền có hình chìa khóa nhỏ. Tôi đoán vật này có thể mở được quyển nhật ký của cô ta. Còn nữa...giám đốc công an thành phố vừa gọi cho tôi nói tại sao án mạng lớn như này mà đội trưởng không thông báo ngay cho ông ta biết. Và ông ta rất giận vì đội trưởng tắt điện thoại.

Thượng tá Minh chỉ quan tâm đến con búp bê có đeo chìa khóa , còn về sau ông không để vào tai. Thực ra trong thâm tâm từ lâu ông đã biết giám đốc công an đương nhiệm , ngày trước là người đứng đầu cuộc đi đầu tra vụ án của Kiều Anh có vấn đề, khi thượng tá Minh trình bày các phương án lần tìm manh mối đều bị ông ta gạt đi. Sau đó chính ông ta là người trình lên cấp trên xin tạm dừng đi đầu tra vì không xác định được thủ phạm , thiếu bằng chứng. Đáng ngạc nhiên thay ở trên lại đồng ý ngay lập tức , ban đầu xảy ra rất nhiều tranh cãi nhưng thời gian từ từ nhấn chìm mọi thứ vào quá khứ. Khi đó chưa ai biết , không ai có thể nghĩ ra chính cô gái hàng xóm , bạn thân của nạn nhân lại là kẻ giết người. Cho nên đến tận hôm nay khi nghe báo cáo về thân thế của Lan thượng tá Minh đã hiểu hết mọi chuyện năm đó.

Cũng vì vậy ông chấp nhận báo cáo vượt cấp và sẵn sàng chịu mọi trách nhiệm , đối với một chiến sỹ công an như ông việc tìm ra thủ phạm , giải nổi oan cho người chết , lấy lại công bằng cho người còn sống luôn là đi đầu được đặt lên tiên quyết. Bao năm qua ông vẫn bị dày vò bởi vụ án không có lời giải , dù vẫn lập nhiều công trạng nhưng ông cùng đội của mình không chịu thăng chức nhận công tác mới , họ vẫn kiên trì ở lại nơi đây với hi vọng có một ngày sẽ tìm ra chân tướng sự thật vụ án còn dang

dở. Bởi vậy lời lão giám đốc công an thành phố đối với thượng tá Minh cùng quân của ông bây giờ chỉ như gió thoảng bên tai.

Nhìn phong thái của người đàn ông trung niên cương nghị , quyết đoán Hùng phần nào rất nể phục. Quả thật Thoại đã vô cùng tỉnh táo khi chọn ông ta là người gửi gắm các bằng chứng quan trọng. Lấy chìa khóa từ cổ con búp bê , thượng tá Minh tay cầm quyển nhật ký của Lan đưa chìa khóa mở cái cách , ổ khóa nơi quyển nhật ký đã được mở . Nhìn sang bên phía Hùng ông hỏi :

- Cậu có muốn cùng tôi đọc quyển nhật ký này không...Có thể rằng bằng cách nào đó cậu đã biết hoặc có thể không...Nhưng dù sao tôi vẫn muốn cậu biết những thứ đã được ghi trong này như một lời cảm ơn của tôi gửi đến những nỗ lực của cậu.

Tất nhiên là Hùng muốn biết rồi , mọi thứ Hùng suy đoán vẫn chỉ là do Hùng nghĩ. Có thể nó đúng nhưng chưa phải là sự thật. Sự thật đang nằm trong quyển nhật ký của hung thủ , một kẻ có phần hơi quái dị bởi cho đến khi chết cô ta vẫn để lại những ám ảnh từ cách ăn mặc giống người chết đến cách trang trí phòng ốc , rồi cả quyển nhật ký hay con búp bê giống hệt con búp bê được cất ở tầng hầm của Kiều Anh và chiếc chìa khóa trên cổ của nó cũng vậy. Có thể cô ta thật sự bị điên sau khi phải trải qua quá nhiều áp lực hoặc có thể cô ta bị ám ảnh bởi người bạn thân mà chính cô ta ra tay sát hại.

Tất cả sẽ được giải đáp trong quyển nhật ký kia , Hùng nói :

- Tất nhiên là tôi muốn đọc , tôi cũng rất muốn biết nguyên nhân tại sao cô ta lại ra tay một cách dã man như vậy. Còn rất nhiều thứ tôi vẫn chưa được biết...

Đột nhiên điện thoại của Hùng báo tin nhắn , đó là tin nhắn của Ngọc . Hùng nói :

- Tin nhắn của vợ tôi , mấy hôm nay tôi không gọi điện về nên cô ấy khá lo lắng.

Thượng tá Minh gật đầu , trong tin nhắn Ngọc viết :

- Em và sư thầy đã xuống sân bay Đà Nẵng , giờ em đưa thầy về ngôi biệt thự luôn được không anh..?

May mà Ngọc cũng là người cẩn thận , mỗi khi quyết định việc gì Ngọc luôn hỏi Hùng , Hùng vội nhắn lại :

- Bây giờ không tiện , em hãy đưa thầy về nhà bố mẹ ở tạm 1-2 hôm. Khi nào anh gọi em hãy đưa thầy đến đây.

Trong lúc Hùng nhắn tin lại cho vợ thì thượng tá Minh đã mở quyển nhật ký và đang chăm chú đọc từng chữ , mở từng trang. Đã quá trưa , bên ngoài mọi người vẫn đang tích cực công tác đi đầu tra , bên trong thượng tá Minh sau khi đọc xong đã đưa tay lên trán lau mồ hôi , ông đẩy quyển nhật ký về phía Hùng và nói :

- Mọi chuyện đầu có ở trong này...Cậu tự xem đi..

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap33 : Lời Thú Tội Rùng Rợn.

Thượng tá Minh khẽ đẩy quyển nhật ký về phía Hùng, lúc này mới được nhìn sát quyển nhật ký Hùng cảm thấy hơi hoang mang vì ngay đến quyển nhật ký Lan cũng dùng cùng loại với Kiều Anh. Đưa tay với lấy quyển nhật ký Hùng chậm rãi mở từng trang, đúng như lời đội phó đội trọng án đã nói, Lan là một người có sở thích viết nhật ký. Mỗi ngày cô ta đều ghi chép lại toàn bộ sự việc đã xảy ra. Thượng tá Minh nói:

- Anh nên mở đến thời điểm cô ta vào đại học và bắt đầu kết bạn với Kiều Anh..

Hùng lật lật tìm kiếm, đây rồi...

Ngày...tháng...năm..

Không thể ngờ được người hàng xóm sống trong ngôi biệt thự to đẹp ấy lại học cùng lớp với mình. Không những thế cả hai còn rất hợp nhau về mọi mặt. Bạn ấy quả là một người hoàn hảo, một khởi đầu tốt với một người bạn mới.

.....

Ngày....tháng...năm...

Buồn cười quá, cả trường bây giờ đã đặt biệt hiệu cho hai đứa là Nhị Đại Tiểu Thư. Nghe cái biệt danh nó cứ sến sẩm thế nào ấy. Nhưng mình thích, đi cạnh Kiều Anh mình có cảm giác mình được chú ý hơn rất nhiều. Kiều Anh đã cho mình học được nhiều thứ, biết được nhiều trò mà trước đây mình không bao giờ dám nghĩ đến...

.....

Ngày...tháng..năm...

Lẽ ra hôm qua phải viết nhật ký , nhưng sau một chuyến bay lúc đó chẳng còn nhớ gì cả. Chỉ mơ hồ biết rằng tối qua mình đã làm chuyện ấy lần đầu tiên..Mọi người thường nói lần đầu rất đau nhưng mình lại thấy rất thích. Sáng dậy ngại quá vội vàng mặc quần áo rồi bỏ anh người yêu nằm đó một mình rồi về luôn....

.....

Ngày...tháng...năm....

Vậy là cả hai đã chơi thân với nhau được một thời gian , tình cảm không khác gì chị em ruột thịt . Không mình còn quý Kiều Anh hơn cả con bé Quỳnh nữa , hôm nay Kiều Anh cũng đã bật mí với mình một điều quan trọng. Trong phòng Kiều Anh có một ngăn hầm bí mật để chứa đồ. Tin nổi không....và chỗ đó Kiều Anh nói chỉ có mình và Kiều Anh biết.

Đây là đoạn nhật ký khi Kiều Anh và Lan thời còn thân thiết , Hùng mở tiếp rồi đọc .

Ngày....tháng...năm..

" Con bé Quỳnh nghe mình kể về Kiều Anh nhiều quá nó cứ đòi gặp . Chẳng còn cách nào , mình nghĩ Kiều Anh cũng sẽ coi nó như em gái. Và mình đã nghĩ đúng , lắm lúc mình còn ghen tị vì Kiều Anh quan tâm nó còn hơn cả mình.."

Hùng nhìn thượng tá Minh nói :

- Sao quyển nhật ký của cô ta chỉ đa số viết về Kiều Anh mà ít khi thấy nhắc đến các mối quan hệ như gia đình hay bạn bè khác.

Thượng tá Minh trả lời :

- Đúng vậy , có lẽ không phải Lan bị chấn động tâm lý sau cái chết của em gái và mẹ đâu. Có thể trước đó cô ta đã bị một dạng như Phức Cảm

Tâm Lý. Để giải thích thì nó rất mơ hồ, nhưng nôm na là trong mắt Lan thì Kiều Anh như một dạng thần tượng, Lan luôn cảm giác mình kém cỏi khi bên cạnh Kiều Anh, nhưng khác với lòng ghen tị. Ở Lan lại tôn thờ Kiều Anh xem đó như một lẽ tự nhiên. Và cô ta bị chi phối bởi Kiều Anh dù chỉ là những hành động nhỏ nhất. Cô ta luôn khao khát được giống như thần tượng, luôn muốn được ở bên thần tượng. Loại tâm lý này khá phức tạp, nó thường xảy ra đối với một người thiếu thốn tình cảm, luôn mong muốn được yêu thương. Nói cho anh dễ hiểu như một đứa trẻ không có bố nhưng lại muốn có tình yêu thương của bố nên khi gặp ai nó yêu quý nó sẽ muốn người đó đối xử với nó bằng tình cảm của người bố. Đọc nhật ký tôi có thể đoán Lan ban đầu là một cô gái nhút nhát, sống nội tâm, khá tự ti...Chính vì thế khi gặp một người hoàn hảo về mọi mặt từ sắc đẹp, học vấn, giao tiếp như Kiều Anh kết bạn, lại là bạn thân thì việc Lan tôn sùng là điều dễ hiểu.

Hùng im lặng suy nghĩ :

- Quả vậy, trên thế giới không thiếu những người có thể sống chết vì thần tượng, họ không tiếc mạng sống, sẵn sàng tự tử nếu thần tượng chết đi. Có thể trường hợp của họ không giống Lan, nhưng hội chứng tâm lý tôn sùng thần tượng đâu có điểm tương đồng.

Hùng không dám nói cho thượng tá Minh biết những điểm trùng hợp đến đáng sợ giữa hai người như từ việc trang trí phòng ốc, từ việc mặc quần áo, hay ngay đến quyển nhật ký này cũng giống nhau đến 100%. Giờ nghe thượng tá Minh phân tích Hùng đã hiểu ra nhiều điều. Đúng là Lan đã phát điên phát cuồng vì Kiều Anh. Thượng tá Minh nói :

- Cậu đọc tiếp đi...

Hùng tiếp tục mở những trang sau của nhật ký.

Ngày...tháng...năm...

Thật không thể ngờ cái Quỳnh lại dám làm như vậy, nó dám ngủ với người yêu của Kiều Anh. Con khốn nạn, cũng may chuyện này chỉ mình

biết. Mình đã muốn giết nó khi mở cửa phòng ra. Không thể để Ki ầu Anh biết chuyện này được , nếu không cô ấy sẽ không cần mình nữa..

.....

Hùng hơi bất ngờ trước đoạn nhật ký này , vậy là không phải Ki ầu Anh ngủ với người yêu bạn thân như lời đồn ,mà chính cô ấy lại là nạn nhân. Vội mở Hùng đọc tiếp..

Ngày....tháng...năm...

" Mọi chuyện đã đi quá xa , Ki ầu Anh đã biết tất cả chỉ là cô ấy không nói ra mà thôi. Và cuối cùng hôm nay Ki ầu Anh đã trả thù con bé Quỳnh bằng việc tung hết những video , hình ảnh của nó đang trên giường một lúc cùng ba người đàn ông khác. Cho dù mình đã quỳ xuống van xin nhưng cô ấy vẫn không chịu tha thứ. Cô ta thật đáng ghét....

.....

Ngày...tháng...năm..

" Không thể tin được Ki ầu Anh vẫn không chịu dừng lại , những video đó được phát tán khắp nơi. Cô ta còn làm ra cả đĩa vcd phát cho mọi người trong trường , mọi việc chỉ dừng lại khi bố mình ngăn cản. Nhưng cô ấy vẫn không bị làm sao , tất cả đều có người chịu tội thay....Mình ghét cô ta nhưng suy cho cùng lỗi cũng do em gái mình..

.....

Ngày...tháng...năm...

Hôm nay là một ngày t ối tệ , mẹ mình gọi điện báo tin , cái Quỳnh đã treo cổ tự tử trong phòng. Nó không chịu đựng nổi áp lực từ mọi người , gần tháng nay nó đã đóng cửa trong phòng không ra ngoài nửa bước...Và rồi hôm nay nó đã tìm cách tự kết liễu bản thân...Không ai khác , chính cô ta là kẻ đã giết chết em gái mình....Mình muốn giết cô ta..

Càng lúc biến đổi tâm lý của Lan càng trở nên khác lạ theo chiều hướng xấu dần. Tiếp tục đọc..

Ngày....tháng...năm..

Mẹ cũng mất rồi , tại sao mẹ lại có thể bỏ mình đi như vậy , mẹ viết thư nói là thương em Quỳnh , mẹ không muốn em xuống dưới đó một mình , mẹ không muốn khi ra ngoài mọi người đều chỉ trỏ bàn tán. Vậy còn mình thì sao...Không có ai thương mình cả....Mình cũng muốn chết..

.....

Ngày...tháng..năm..

Mẹ và em gái đã chết nhưng bố vẫn bình thản như không , dường như bố ghét mình , cho rằng tất cả lỗi đều do mình. Nhưng mình đâu có làm gì sai , Kiều Anh , chính cô ta mới là người gây ra tất cả những chuyện này. Mình sẽ quay về Đà Nẵng sống một mình cho dù bố có đồng ý hay không..

.....

Ngày....tháng...năm....

Đã mấy tháng trôi qua sau cái chết của mẹ và em gái , cô ta vẫn đối xử với mình rất tốt. Đột nhiên , đừng nghĩ mà gây ra mọi chuyện mà tao sẽ bỏ qua. Tao sắp có quà cho mày đây....

.....

Ngày...tháng...năm...

Mọi thứ đã xong , không chỉ vậy mình còn được gặp lại anh Thắng người ngủ cùng cái Quỳnh sau đó cũng bị Kiều Anh đâm đập. Giờ anh ta đã mất hết chẳng còn gì sau vụ đó , tuyệt vời hơn anh ta cũng căm ghét Kiều Anh như mình vậy...Ngày mai sẽ là ngày chết của mày con chó cái....Tao sẽ tặng cho mày một món quà từ vùng núi thâm sâu , cùng cốc...

.....

Đến đây quyền nhật ký cũng bị gió thổi lật hết các trang loạn xạ , bản thân Hùng không hiểu tại sao lại đổ mồ hôi lạnh. Gấp vội quyền nhật ký lại Hùng thở hổn hển , thượng tá Minh vội hỏi :

- Cậu làm sao vậy....?

Hùng lúc đó không mở được mồm để trả lời , bản thân Hùng như đang có ai đi đầu khiển , Hùng cảm thấy khó thở , dường như có bàn tay ai đó đang chẹn ở cuống họng. Thượng tá Minh vội gọi người vào xem xét tình hình , phải một lúc sau Hùng mới trở lại bình thường. Thượng tá Minh hỏi lại :

- Cậu ổn chứ....Trong người có khó chịu chỗ nào không..?

Hùng đưa tay chỉ về quyền nhật ký nói :

- Còn...còn..một kẻ giết người..nữa..

Thượng tá Minh nói :

- Tôi đã cho người đi đi đầu tra r ấ . Người đàn ông tên Thắng đó chính là kẻ đã để lại dấu giày ở hiện trường năm đó. Mà sao đang đọc cậu lại dừng...

Hùng không giải thích được cảm giác ban nãy , thượng tá Minh tiếp :

- Sau đó cô ta đã thực hiện kế hoạch giết người được lên sẵn từ khá lâu. Với việc thường xuyên sang nhà Ki ều Anh cô ta biết được thời gian , giờ giấc đi chợ của bà giúp việc , từ đó cô ta đã chuẩn bị tất cả mọi thứ. Với sự giúp sức của Thắng cô ta đã chủ định chặt xác Ki ều Anh thành nhiều phần r ấ chôn xung quanh nhà . Riêng cái đầu trong đó cũng có ghi , trước khi giết Ki ều Anh , Lan đã đi tìm một thầy làm bùa để mua một lá bùa cũng như một vật gì đó để yểm cái đầu của Ki ều Anh. Trong nhật ký sau khi giết Ki ều Anh cô ta có ghi rõ rằng gã thầy bùa ấy nói nếu chặt đầu chôn ngay trong nhà thì hồn ma người chết mãi mãi không được siêu thoát. Việc chặt tay chân thành nhiều mảnh sẽ khiến hồn ma của người chết mãi mãi quanh quẩn lang thang đi tìm những phần thân thể của mình. Có lẽ cậu không nên

đọc tiếp những trang sau đó là hợp lý , bởi vì đó không phải suy nghĩ của một con người viết thành. Cô ta miêu tả từng đoạn từng khúc của các xác với một niềm hào hứng , thỏa mãn của một kẻ điên....Thật đáng sợ.

Hùng nuốt nước bọt lặng im nghe những câu nói sồn da gà từ thượng tá Minh , ông tiếp :

- Có lẽ cô ta bị ám ảnh bởi bùa ngải , nhưng quả thật quyển nhật ký ghê rợn này vẫn được cô ta đọc hàng ngày , không chỉ thế mỗi ngày cô ta vẫn đầu viết về cái đầu của Kì ầu Anh . Đoạn cuối của nhật ký cô ta cũng nhắc đến cậu , và tất nhiên cô ta muốn giết cả cậu vì cậu đã tham gia vào quá nhiều. Đó là lý do tại sao hôm qua hai kẻ sát thủ có mặt tại đây.

Hùng vội hỏi :

- Vậy còn cánh tay trái , nó có được cô ta nói đến không..?

Thượng tá Minh nhìn Hùng bằng ánh mắt nghi ngờ :

- Sao anh biết phần xác năm đó thiếu mất cánh tay trái..? Anh đâu phải người ở đây , hay anh đã lấy thông tin từ ai đó..?

Hùng ấp úng :

- Thì tôi nghe..nghe..mọi người...xung quanh đây đồn..

Thượng tá Minh đáp :

- Cánh tay trái đó người đàn ông tên Thắng đã chặt nhỏ sau đó bỏ vào máy xay rồi đổ xuống...

" B ầu C ầu "

Cả Hùng lẫn thượng tá Minh đều đồng thanh câu đó , thượng tá Minh lấy làm ngạc nhiên :

- Sao cậu biết..

Hùng trả lời :

- Tôi đã mơ thấy đi đâu đấy....

Thượng tá Minh đứng dậy tiến sát về phía Hùng nói nhỏ :

- Cậu có chắc là không còn thứ gì để đưa cho tôi không...?

Hùng im lặng không nói , thượng tá Minh cầm quyển nhật ký lên rồi gọi người đội phó :

- Tất cả đã đầy đủ để có thể kết luận vụ án mấy năm trước. Quyển nhật ký này chính là lời khai của hung thủ cũng chính là nạn nhân đã chết đêm hôm qua. Tôi sẽ giữ quyển nhật ký này , đội phó , việc ở đây cậu sẽ lo liệu nốt. Chính tay tôi sẽ kết thúc vụ án này , tuy hai người này vô tội nhưng vẫn phải được theo dõi , bảo vệ..Truy tìm ngay người đàn ông tên Thắng , khi tìm được lập tức bắt giữ. Trong sổ bằng chứng ảnh và video chúng ta đang có chắc chắn sẽ có mặt hắn ta. Làm ngay lập tức...

- Rõ thưa đội trưởng- Người đội phó bận rộn lập tức chạy đi.

Thượng tá Minh cầm quyển nhật ký quay đi , nhưng ông không quên nói :

- Cảm ơn anh...Mà không biết tôi phải gọi là cô hay anh nữa...Cảm ơn vì tất cả..

Hùng ngẩng đầu khẽ mỉm cười , tuy nhiên đó chỉ là bên phía công an đi đầu tra , còn về phần Hùng vẫn còn một nỗi lo vô cùng lớn trong lòng. Thoại bất ngờ lên tiếng :

- Có lẽ phải giữa đêm bố mẹ Kiều Anh mới có mặt tại đây được ông ạ...

Hùng đáp :

" Tôi...cũng...rất...nhớ...họ.."

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

Chap34 : Siêu Độ....

Câu chuyện đã gần đi đến hồi kết , sau khi nghe Hùng nói về quyền nhật ký của Lan mọi thắc mắc từ đầu cuộc nói chuyện đến giờ đã được giải đáp. Trong câu chuyện của Hùng nó mang nhiều sắc thái bí ẩn , đầy tính ma mị nhưng không kém phần ly kỳ , hấp dẫn. Cuộc hành trình của một người đàn ông trong việc tìm lại cái đầu của một cô gái đã chết cách đây mấy năm. Kết quả cuối cùng , kẻ sát nhân cũng đã chết , người có liên quan như bà giúp việc cũng đã nhảy lầu. Sự thật giấu kín bao năm tất cả đã được phơi bày , nhưng ngẩng đầu trăn ngâm một lúc không thấy Hùng kể tiếp về việc sau đó. Cái đầu của cô gái cuối cùng ra sao , rồi gia đình Hùng như thế nào tôi nóng lòng buột miệng hỏi :

- Vậy sau đó thế nào...?

Hùng khẽ cười , từ sớm đến giờ tôi mới thấy nó cười. Đột nhiên nhìn Hùng cười tôi lại thấy hơi rờn rợn. Hùng nói :

- Sau đó à...Sau đó em cũng gặp một chút rắc rối , vì dù sao Lan cũng tự tử chết tại nhà của em. Tuy không nói là ai , nhưng có người gây sức ép đòi làm rõ tất cả mọi chuyện. Cũng nhờ có thượng tá Minh kịp thời đưa ra các bằng chứng chứng minh em vô tội , đồng thời với những chứng cứ mà đội của ông ta thu thập được thì em và Thoại chỉ bị quản thúc một thời gian , nhưng có người bảo vệ. Gọi là bảo vệ cũng đúng vì em là người tìm ra nhiều bằng chứng quan trọng , nên phía thượng tá Mạnh sợ em sẽ bị người ta hại.

Tôi hỏi tiếp :

- Nghe chú kể thì Lan là con gái của một ông to , thế chẳng lẽ ông ta để yên sau khi con gái mình chết. Rồi ông Minh đó có làm sao không..?

Hùng nói :

- Chính vì thế em mới được bảo vệ , như kiểu bảo vệ nhân chứng ấy anh ạ . Tuy đến giờ bố của Lan vẫn còn là một nhân vật bí ẩn nhưng theo em được biết những khúc mắc của vụ án Ki ều Anh năm đó tất cả đổ hết lên đầu ông giám đốc công an thành phố đương nhiệm. Tin này là của Thoại tìm hiểu được từ bên trong , sau khi đem những bằng chứng đó lật lại hồ sơ vụ án , phía đội trưởng Minh cương quyết tìm ra người đứng sau cản trở đi đầu tra. Nhưng kết quả cuối cùng giám đốc công an thành phố đứng lên nhận tất cả , tuy thượng tá Minh cũng biết trên ông ta còn có người đi đầu khiến nhưng chẳng có bằng chứng gì. Thế nên ông giám đốc cũng chỉ bị cách chức , luân chuyển công tác thôi. Thượng tá Minh sau vụ đó thì được lên làm phó giám đốc công an thành phố. Tất cả những bằng chứng đầu kết tội Lan một cách xứng đáng. Nhưng nghĩ lại cô ta chết cũng thật đau đớn...

Vẫn chưa thấy Hùng nói gì về cái đầu , tôi lại hỏi :

- Thế cái đầu sau đó chú có đưa cho bố mẹ Ki ều Anh không , hay công an họ giữ...

Hùng trả lời :

- Ban đầu họ cũng đòi mang cái đầu về để xác minh nhưng chẳng hiểu sao chẳng ai dám bê cái hộp đi cả. Phải đến 1h sáng bố mẹ Ki ều Anh mới về đến nơi , lúc đó công an cũng chỉ còn vài người ở lại . Khó khăn lắm ông đội phó mới cho vào , cũng phải có sự đồng ý của thượng tá Minh. Lúc đó là giữa đêm , vậy mà sự việc xảy ra khiến ai ở đó cũng phải hoảng sợ.

Không biết người khác có nghe thấy hay không , nhưng khi bố mẹ Ki ều Anh vừa đặt chân vào nhà cả ngôi nhà vang lên tiếng khóc nức nở . Hùng cũng không dài dòng nhiều , sau khi kể hết mọi chuyện đã xảy ra , nghe đến đâu mẹ Ki ều Anh khóc đến đấy. Mẹ cô ta tự trách bản thân :

- Chúng tôi thật có lỗi với con bé , bao năm qua nó vẫn ở đây mà chúng tôi không biết. Con tôi chết tức tưởi quá ...

Bố Ki ầu Anh hỏi :

- Sao công an lại tập trung ở đây đông vậy cậu , ban nãy chúng tôi còn không được vào...Chẳng lẽ có chuyện gì sao..?

Hùng đáp :

- Đó là vì người giết Ki ầu Anh đêm qua đã nhảy xuống vách đá tự tử từ ngôi nhà này. Cô ta cũng chính là người bạn thân của Ki ầu Anh. Giờ tôi đã đợi được hai người về giao lại phần thi thể cuối cùng của cô ấy , nhưng có lẽ mọi chuyện vẫn chưa kết thúc. Tôi có đi đầu này muốn nói với hai vị.

Bố mẹ Ki ầu Anh chăm chú lắng nghe , Hùng tiếp :

- Trong cái hộp này là đầu của con gái hai vị , trước khi mở ra tôi muốn hai người phải thật sự bình tĩnh , bởi vì nó không giống những gì mọi người đang nghĩ.

Nói xong Hùng đẩy nhẹ chiếc hộp gỗ Ngọc Am về phía bố mẹ Ki ầu Anh , đứng xa xa đang nhìn vào còn có đội phó đội trọng án , Thoại thì giờ này đã gật gù vì quá mệt mỏi. Trước khi bố mẹ Ki ầu Anh đưa tay mở chiếc hộp , bên ngoài gió bỗng thổi mạnh , gió thổi như có bão mặc dù trước đó thời tiết còn rất bình thường. Những cánh cửa sổ đang mở đột nhiên đóng sầm lại , cát bụi với lá cây ngoài sân bị gió cuốn tung lên trời. Đèn điện trong nhà lúc sáng lúc tối. Mẹ Ki ầu Anh mở nắp hộp lên , bà hét lên một tiếng kinh hãi , nhưng ngay sau đó bà ta bật khóc nức nở , bà ta cầm cả cái hộp lên ôm vào lòng khóc lên những tiếng đầy đau đớn. Hai vợ chồng đầu khóc , người đội phó nhìn thấy cái đầu vẫn mở mắt thì không khỏi giật mình , anh ta đứng chôn chân một chỗ có lẽ vẫn không thể nào tin những thứ mắt mình vừa nhìn thấy.

Gió càng lúc càng thổi mạnh , bên trong nhà là tiếng khóc thảm thiết đến đứt từng khúc ruột của mẹ Ki ầu Anh , bên ngoài từng cơn gió rít lên như những tiếng than ai oán từ nơi xa vọng về. Cả ngôi biệt thự như chao đảo , trời không mưa nhưng sấm nổ ừng ừng. Bất cứ ai có mặt ở ngôi biệt thự khi đó đều có chung một nỗi sợ hãi.

Mẹ Ki ầu Anh khóc thương con đến nấc lên thành những tiếng nghẹn ngào , đặt chiếc hộp xuống bà đưa tay vuốt mắt cho con gái nhưng đôi mắt ở cái đầu vẫn mở trừng trừng. Làm di làm lại mấy lần như thế mẹ Ki ầu Anh hốt hoảng :

- Tại...sao....tại..sao lại như thế này...

Khế đóng chiếc hộp lại Hùng nói :

- Tôi chưa nói với bà một đi ầu , khi tôi tìm thấy đầu của cô ấy nó được bọc kín bằng giấy bạc , bên ngoài phủ một tấm vải đen và trên trán vẫn còn bị dán một lá bùa. Đầu của Ki ầu Anh đã bị yểm bùa cho nên tôi nghĩ sẽ không thể dùng cách bình thường mà c ầu siêu được. Không giấu gì hai vị , bản thân tôi cũng đang bị vong hồn của cô ấy ám ảnh. Tôi cũng đã tìm nhiều thầy về để giúp Ki ầu Anh được siêu thoát tuy nhiên khi đó thì thể của Ki ầu Anh vẫn chưa được tìm thấy nên tất cả đầu không có tác dụng. Nay đã tìm được phần đầu , tôi cũng có mời một vị cao tăng đến đây để giúp tôi cũng như giúp gia đình hai vị , cũng là giúp vong linh Ki ầu Anh được siêu thoát.

Bố mẹ Ki ầu Anh mừng rỡ :

- Có thật vậy không ạ , cảm ơn cậu nhiều lắm. Nếu không có cậu không biết đến bao giờ con tôi mới được giải thoát. Sao lại có kẻ độc ác đến như vậy trên cõi đời này cơ chứ.

Sau khi đóng chiếc hộp lại mọi thứ cũng đã yên lặng , Hùng cũng không muốn khơi gợi lại quá khứ đau buồn đối với bố mẹ Ki ầu Anh. Chắc có lẽ trong thâm tâm họ Ki ầu Anh vẫn là một cô gái hoàn hảo , là một cô công chúa ngoan ngoãn hiền lành. Người chết thì cũng đã chết , kẻ giết người cũng đã phải đền tội. Tốt nhất quá khứ đau buồn cũng không nên gợi lại , dù sao đi nữa những người trong chuyện này đầu không đáng phải chết nếu như họ có một cách suy nghĩ chín chắn hơn. Oan oan tương báo , thù hận ngày càng ch ồng ch ất , chỉ vì một thoáng nông nổi hành động không suy nghĩ đã dẫn đến cái chết của 5 mạng người , tất cả đầu đã chết một cách đầy đau đớn , tức tưởi...Không nên xét lỗi là do ai , vì cuối cùng bọn họ đầu phải trả giá bằng chính mạng sống của mình...Lỗi của Quỳnh ư...? Lỗi

của cô ta không đáng để bị dìm vào chỗ chết, miệng đời có thể giết chết một con người mà không cần dùng đến dao , lưỡi của Kiều Anh...? Cũng không hoàn toàn đúng vì suy cho cùng cô ta cũng không trực tiếp giết người , tuổi trẻ , sự bồng bột , tính kiêu ngạo hiếu thắng dẫn đến cô ta trả thù Quỳnh , rồi cũng từ đó gián tiếp gây nên cái chết đau đớn của bản thân...Vậy chắc có lẽ lỗi là của Lan.? Cũng không đúng....Lan chỉ là một cô gái mắc bệnh tâm thần nhưng lại cùng một lúc mất đi cả hai người thân yêu đó là mẹ và em gái...Chỉ đáng trách cô ta ra tay không còn tính người....Cuối cùng là bà Xuyên , người đến cuối đời không có ngày nào ngủ yên vì đã bao che cho kẻ giết chủ của mình...

Một cái kết đầy chết chóc , đầy đau thương như thế thì không nên xát thêm muối vào nó nữa. Có những bí mật không bao giờ nói ra thì sẽ tốt hơn , suy nghĩ một lát Hùng mở lời :

- Vậy ngày mai tôi sẽ đưa vị cao tăng đó đến đây , mong hai vị cũng đồng ý giúp tôi lần này.

Bố mẹ Kiều Anh đáp :

- Trăm sự nhờ vào cậu cả , chỉ cần giúp con tôi được siêu thoát cả đời này chúng tôi không bao giờ quên ơn cậu.

.....

Trần ngâm một lúc Hùng nói với tôi :

- Em đảm bảo với anh , ai nhìn vào cái đầu khi đó cũng phải sợ bay mất hồn vía. Đến những người làm công an luôn tin vào điều tra , lý luận sau đó cũng không dám lại gần cái đầu. Chuyện đã qua gần một năm nay nhưng em vẫn nhớ rõ đến từng chi tiết.

Tôi đáp :

- Nghe kể thôi mà tưởng tượng cũng đã lạnh hết sống lưng rồi.. Chú kể nốt đi..

Sáng hôm sau Ngọc đưa vị cao tăng đó đến ngôi biệt thự , ngay khi đặt chân vào cổng vị cao tăng đã phải vừa đi vừa niệm kinh phạt vì âm khí trong ngôi biệt thự quá nặng. Ng ồi xuống nói chuyện với Hùng và bố mẹ Kì ầu Anh vị cao tăng khẽ nói :

- A di đà phạt , quả nhiên nữ thí chủ đây đã chết cách đây nhiều năm , không những thế còn chết một cách đ ầy đau đớn. Chẳng trách oán hận lại ch ồng chát , b ần tăng ngày nào cũng đọc kinh c ầu siêu cho thí chủ nhưng vẫn không thể nào giải bớt được thù hận. Nay thân thể đã được tìm về thí chủ có đ ồng ý để b ần tăng siêu độ hay chẳng...Nếu được hãy làm chiếc lông vũ này rơi xuống.

Dứt lời vị cao tăng lấy ra một chiếc lông vũ trắng muốt khẽ đặt lên lòng bàn tay , quả nhiên sau đó một làn gió nhẹ khẽ thổi qua làm chiếc lông vũ từ từ bay xuống đất . Vị cao tăng mỉm cười r ồi chỉ vào chiếc hộp gỗ :

- Thí chủ quả thật đã chọn cho cô ấy một chiếc hộp quý , gỗ Ngọc Am xưa nay vốn chỉ được dùng cho bậc đế vương. Có lẽ lòng thành cũng như nỗ lực của thí chủ đã làm cô ấy cảm động. Tuy nhiên cô gái này đã bị yểm bùa nhiều năm , chuyện siêu độ không phải một sớm một chiều là có thể xong.

Hùng vội hỏi :

- Thừa đại sư , vậy cần phải bao lâu ạ...?

Vị cao tăng nhã nhặn đáp :

- Thí chủ đừng nóng vội , chuyện c ầu siêu giúp người chết được thanh thản không giống với cách trừ tà ma , áp vong....Ngay từ đầu ta đã nói với thí chủ cách tốt nhất để giúp h ồn ma siêu thoát là làm yên lòng họ. Thí chủ đã cố gắng được đến đây hà có gì còn lo nhanh chậm. A di đà phạt...Từ xa xưa lấy ân báo oán , lấy nhu khắc cương , lấy cái tâm đối nhân xử thế luôn là đạo nghĩa làm người. Có thể sẽ có những người dùng cách áp chế , bỏ bùa bức vong phải đi nhưng đó chỉ là cách trước mắt. Càng như thế chúng ta càng tích tụ thêm thù hận , không có gì đảm bảo sau khi bức được vong đi sau này vong sẽ không quay lại trả thù. Vậy nên mọi người đừng quá

hấp tấp mà hồng việc...Bần tăng đã được chấp nhận thì bần tăng sẽ cố gắng hết sức... A di đà phật..

Mọi người đều chấp tay kính mong vị cao tăng giúp đỡ , vị cao tăng nói :

- Trước hết cần phải hóa giải bùa yểm cho vị nữ thí chủ này đã. Vì bị yểm bùa nên bao năm qua người chết không thể được siêu thoát , cũng không thể rời khỏi đây trong khi phần lớn thân thể đã được chôn ở nơi khác. Kẻ làm ra chuyện này cũng thật quá độc ác .

Vị cao tăng lấy chuỗi hạt ra niệm r ồi từ từ mở chiếc hộp , có lẽ ông không quá bất ngờ khi nhìn thấy cái đầu của Kiều Anh. Nhìn sang Hùng ông nói :

- Có phải thí chủ vẫn giữ lá bùa được yểm vào đây , hãy đưa lại cho bần tăng..A di đà phật..Nữ thí chủ đây thật đáng thương , sau cùng vẫn không thể nhắm được mắt..Tuy nhiên bần tăng chỉ có thể giúp cô nếu như cô chịu buông bỏ thù hận , không tiếp tục báo oán nữa...Sát nghiệp của cô đã nặng đến mức phải đến cõi Ngạ Quỷ r ồi....A di đà phật.

Mọi người hầu như không hiểu vị cao tăng đang nói gì , Hùng sờ vào túi thì quả thật lá bùa màu vàng được vẽ những nét bằng màu vẫn đang nằm đây. Hùng vội lấy lá bùa đưa cho vị cao tăng. Cần lá bùa trên tay vị cao tăng khẽ bấm độn lẩm nhẩm r ồi nói :

- May mắn sao bần tăng có đem theo đủ những thứ cần thiết , bây giờ phiền mọi người hãy làm theo lời bần tăng dặn dò. Càng để lâu bản thân người đã mất càng khó có thể siêu sinh...

VONG HỒN

Trường Lê
www.dtv-ebook.com

End - Chap35 : "Ngày Mai " Sẽ Kết Thúc.....

Vị cao tăng cần thận dặn dò mọi người chuẩn bị kỹ lưỡng những thứ cần thiết vị cao tăng nói :

- Bây giờ trước tiên bần tăng sẽ cố gắng giải bùa yểm cho người đã khuất.

Tiếp đó ông lấy trong tay nải ra bốn viên sỏi màu đỏ đưa cho Hùng :

- Thí chủ hãy đặt 4 viên sỏi này vào 4 góc phòng. Nhớ là những góc đó phải được quét sạch sẽ.

Nhìn những người còn lại vị cao tăng tiếp tục :

- Còn mọi người hãy treo 81 tep tỏi xung quanh ngôi nhà . Chưa hết hãy dùng muối trắng rải một vòng tròn xung quanh nhà. Sau khi xong hãy đun một nồi nước thơm để rửa tay , còn nữa mỗi người hãy đeo chiếc vòng nhỏ bằng dây gai này vào.

Sau khi mọi người tất bật làm theo lời vị cao tăng , quay lại nơi phòng khách lúc này hương án đã được bày sẵn , trên hương án là một chiếc lư hương nhỏ bằng đồng , trước lư hương chiếc hộp gỗ được đặt ngay ngắn. Nhang trầm đã được đốt nghi ngút , tỏa mùi hương dễ chịu. Không chỉ có vậy , trên hương án còn được đặt hai bức tượng màu đen không biết là đá hay đồng. Chỉ biết hai bức tượng đó được đặt đối xứng hai bên trái phải chiếc hộp gỗ đựng cái đầu của Kìêu Anh.

Dưới hương án là một bát nước trắng được vị cao tăng chuẩn bị từ trước , rồi những thứ như tiền vàng , đồ lễ cũng đã được bày biện xong. Vị cao tăng quay lại nhìn mọi người hỏi :

- Mọi thứ đều đã làm xong rồi chứ... Mọi người hãy cùng quỳ xuống nhắm mắt thành tâm. Khi nghe thấy bất kỳ tiếng hét, tiếng khóc, hay tiếng động gì nhất định cũng không được mở chiếc hộp. A di đà phật.

Vợ chồng Hùng cùng bố mẹ Kiều Anh đều chấp tay gập đầu đồng ý. Vị cao tăng đứng dậy thấp ba cây nhang, sau đó ngửa xếp bằng tay cầm chuỗi hạt, miệng lần niệm niệm chú. Tiếng gõ mõ, tiếng tụng kinh bắt đầu vang lên trong khắp cả căn phòng, mọi người đều không hiểu vị cao tăng đó đang đọc kinh hay niệm chú gì, chỉ biết rằng ngay sau đó gió thổi vù vù, mọi thứ trong ngôi nhà đều chuyển động. Chiếc chuông gió ban nãy Hùng mới treo ngoài cửa chính giờ đang kêu:

"Leng....keng...leng..keng"

Mới đó thôi mà không gian thay đổi đến lạnh người, chiếc chuông gió càng lúc càng va đập vào nhau càng kêu dữ dội hơn. Những ngọn nến được thắp trên hương án bị gió thổi nhưng vẫn leo lắt không tắt. Tiếng niệm chú của vị cao tăng mỗi lúc một nhanh, càng ngày càng dồn dập hơn, tiếng hạt vòng cũng chuyển động nhanh lên theo từng câu niệm chú. Giọng niệm của vị cao tăng mỗi lúc một trầm hơn, tuy nhắm mắt nhưng Hùng vẫn cảm nhận rõ sức nặng trong mỗi câu niệm chú, tuy nhiên Hùng chẳng nghe được gì ngoài câu:

"Om Vajrapani Hum."

Được lặp lại khá nhiều lần, cứ như thế mọi thứ trong ngôi nhà trở nên ngột ngạt, không chỉ đồ vật lay động, lúc này cả ngôi nhà phát ra tiếng khóc ai oán, những tiếng hét đến rợn người, đó chính là tiếng khóc, tiếng hét của Kiều Anh.

Cô ta đang kêu lên những tiếng đau đớn khi bản thân bị chặt thành nhiều mảnh, những tiếng hét thảm thương. Rồi sau đó là những tiếng khóc lóc, rên rỉ sau bao năm bị chặt đầu rồi chôn dưới nền nhà. Tiếng cười man rợ khi cô ta trả thù được kẻ đã ra tay giết mình. Những âm thanh đó liên tục phát ra khiến con người ta lạnh hết sống lưng. Mọi người ai cũng tỏ ra sợ hãi, chỉ có vị cao tăng vẫn ngửa đó bình tĩnh niệm chú. Có lẽ cũng cảm nhận được sức ép từ ngôi nhà đến mọi người vị cao tăng khẽ nói:

- A di đà phật , mọi thứ chỉ còn là quá khứ , thứ mọi người đang nghe thấy cũng là cảm giác của người đã khuất trong suốt những năm qua. Đau , Thương , Khổ , Hạnh là đi đâu không thể tránh khỏi....Nhưng hãy nhắm mắt thành tâm nghĩ đến những chuyện khiến bản thân cảm thấy được an yên...Hãy để người đã khuất trút hết bỏ những tà niệm lâu nay , có như vậy mới thoát khỏi bùa yểm của ma quỷ..A di đà phật..

Lời của vị cao tăng như chạm vào tận tâm can của mỗi người , nhất là với bố mẹ Kiêu Anh. Họ đang nghe thấy những tiếng khóc thảm thiết , những nỗi đau vô cùng tận của con gái. Có lẽ đã có lúc họ thương con mà mở mắt ra nhìn , nhưng rồi họ lại nén đau thương sau khi nghe lời dạy của vị cao tăng. Cứ như thế mọi chuyện diễn ra trong suốt một tiếng đồng hồ. Bỗng nhiên xung quanh trở nên im lặng , gió đã ngừng thổi , bên ngoài cửa chiếc chuông gió cũng phát ra những tiếng yếu ớt :

" Leng...keng...keng...keng,"

Rồi tất cả , không gian trở nên im lặng đến đáng sợ , sự im lặng đó còn khiến người ta kinh hãi hơn so với những âm thanh ai oán trước đó. Vị cao tăng cũng dừng niệm chú , ông ngẩng đầu nhắm nghiền , tay vẫn đếm từng hạt trên chuỗi vòng. Mọi thứ dường như bất động , chỉ còn đó tiếng thở gấp đầy hối hận từ phía những người ngồi sau , mọi người dường như đang nín thở chờ xem đi đâu gì sắp xảy ra.

Hùng lúc này quá khó chịu với sự im lặng chết người đó , Hùng khẽ mở mắt ra nhìn , không một tiếng động , không một tiếng gió , có chuyện gì đó không lành đang chuẩn bị đến. Không khí trở nên lạnh ngắt , Hùng dựng thẳng người lên , mắt mở to sau khi vừa cảm nhận được một làn hơi lạnh như băng vừa khẽ lướt qua từ phía đằng sau.

" Phụp "

Những cây nến đang cháy trên hương án đột nhiên vụt tắt mặc dù không gian lặng như tờ không một chút gió. Tiếp theo đó sự im lặng bị phá vỡ bởi những tiếng động :

" Lục...cục....cách..cách.."

Đang phát ra từ bên trong cái hộp , bát nước bên dưới khẽ hiện lên những gợn sóng nhỏ lẫn tẩn. Chiếc hộp được đặt trên hương án đang rung rắc ngày càng mạnh . Mọi người bàng hoàng giật mình vì trong hộp đang phát ra một âm thanh gai người . Ngọc sợ hãi nhìn ch ờng , cả đời Ngọc chưa bao giờ chứng kiến cái khung cảnh ma mị như ngày hôm nay. Không chỉ riêng Ngọc , cả bố mẹ Ki ều Anh cũng đăng chết lặng vì những thứ đang xảy ra trước mắt.

Vị cao tăng lấy ra một cành liễu nhỏ từ trong tay nải , tất nhiên đó phải là một cành liễu bình thường , cành liễu đã được vị cao tăng phát quang tại chùa , trên cành liễu còn được buộc hai chiếc chuông nhỏ bằng bạc. Khẽ nhúng cành liễu vào bát nước vị cao tăng đặt cành liễu lên trên chiếc hộp sau đó tiếp tục niệm chú. Hai chiếc chuông bạc cứ thế rung lên , bên trong chiếc hộp vẫn phát ra những tiếng động ghê người.

" Tách...Tách...Tách.."

Bát nước trắng đặt bên dưới đang hứng những giọt nước màu đen xì từ đáy chiếc hộp chảy xuống. Nhưng khi những giọt nước đó chạm vào mặt nước nó bỗng hóa màu đỏ tươi , cứ thế , cứ thế cho đến khi chiếc hộp trở nên im lặng . Cùng lúc đó bát nước trắng ban nãy nay đã chuyển thành màu đỏ sẫm như máu. Vị cao tăng trán đỏ m ồ hôi , chuỗi hạt trên tay ông lúc này cũng đã bị bung ra , những hạt tròn tròn cứ thế rơi r ải lẫn khắp căn phòng. Hơi chao đảo ông khẽ nói :

- Hãy thu h ồi bốn viên đã ban nãy lại đây ...

Hùng vội chạy đi nhặt lại bốn viên đá màu đỏ ban nãy đặt ở bốn góc phòng. Nhận lại bốn viên đá từ Hùng vị cao tăng thả cả 4 viên đá vào trong bát nước đỏ sẫm kia. Tiếp đó ông tiến lại gần chiếc hộp , bỏ cành liễu bên trên ra. từ từ ông mở chiếc hộp. Vẫn là cái đầu của Ki ều Anh đang ở trong đó , vị cao tăng một tay đặt lên đầu Ki ều Anh một tay đưa trước ngực m ồm l ồm nhằm nói một đi ều gì đó.

Kỳ lạ thay cái đầu bỗng nhắm mắt trở lại , từ trong miệng cái đầu nhả ra một vật gì tròn tròn đen xì. Sau khi nhả cái thứ quỷ quái đó ra da thịt , tóc , răng của cái đầu bỗng hóa thành tro bụi , chỉ còn lại là một chiếc đầu lâu

với màu xương trắng . Tất cả những chuyện đó diễn ra ngay trước mặt mọi người. Nhà sư khê đóng chiếc hộp lại , ông đưa tay vớt những viên đá trong bát nước lên , một chuyện lạ nữa , bát nước lúc này không còn là màu đỏ máu nữa , nhưng thay vào đó 4 viên đá đỏ ban nãy đều chuyển hết sang một màu đen kịt.

Lấy ra một tấm vải trắng trong tay nải , vị cao tăng bọc cả 4 viên đá cùng cái viên tròn tròn màu đen ban nãy cái đầu Kiêu Anh nhả ra rồi gói lại cẩn thận ông chấp tay nhìn mọi người giải thích :

- Viên đá được nhả ra khi nãy chính là vật mà kẻ yểm bùa dùng để trấn cái đầu của người đã khuất. Bao năm qua âm khí tích tụ , thù hận , đau thương , oan ức của người chết không được giải tỏa . Lại thêm bùa yểm đến chết vẫn không được yên , những phần cơ thể khác đã theo gió bụi trở về lòng đất chỉ có phần đầu bị yểm không thể siêu thoát. Nay bần tăng đã hóa giải được nỗi uất bao năm qua của người chết , lấy được bùa yểm ra khỏi cơ thể , chỉ cần người đã khuất nhận ra lỗi lầm , đừng nghĩ đến thù hận thì có thể siêu sinh. Tuy vẫn phải bị giáng xuống 6 cõi địa ngục nhưng sau này có thể đầu thai thành kiếp khác. A di đà phật....

Mọi người lấy làm vui mừng , mẹ Kiêu Anh nói :

- Trăm sự nhờ thầy , thầy có thể giúp con gái tôi siêu thoát được không ạ..?

Vị cao tăng khê nói :

- Tuy đã giải được bùa yểm tuy nhiên việc siêu thoát còn phụ thuộc vào người đã khuất. Bao năm qua linh hồn của cô ấy nuôi đầy oán hận có thể nói đã 10 phần thì đã 7 phần hóa quỷ. Sau khi được thoát khỏi lá bùa ngay lập tức đã báo oán hai mạng người , dẫu cho bần tăng có cố hết sức nhưng bản thân người đã chết vẫn còn nặng lòng ân oán trần gian thì khó mà siêu thoát được. A di đà phật , đó cũng chính là lý do vì sao bần tăng lại lấy đi 5 viên đá đen này. tất cả oán hận của cô ấy đều được tích tụ tại đây , bần tăng sẽ đem 5 viên đá này về đặt nơi cửa chùa thanh tịnh , khi nào cả 5 viên đá đều chuyển về màu vốn có của nó thì cô ấy sẽ được siêu sinh.

Hùng chấp tay hỏi vị cao tăng :

- Vậy ...vậy...còn gia đình con...Liệu chúng con có bị sao không thầy..?

Vị cao tăng nói :

- A di đà phật , thí chủ chớ lo sợ , bước đầu tiên giải thứ bùa yểm đã thành. Phần còn lại bần tăng sẽ giúp thí chủ cầu siêu cho cô ấy. Tuy nhiên việc này không phải một sớm một chiều. Cần có sự thành tâm và kiên nhẫn.

Nghe đến đây tôi sốt ruột hỏi Hùng :

- Thế cuối cùng nhà sư đó có giúp chú thoát khỏi cô ta không...?

Hỏi xong câu đó tôi bỗng giật mình , toàn thân tôi cũng hơi lạnh khi nhớ lại lúc bắt đầu câu chuyện Hùng có nói : " Câu chuyện liên quan đến ma quỷ và Nó Chưa Có Hũ Kết."

Tôi khẽ run run giọng hỏi Hùng :

- Chẳng lẽ...chẳng lẽ...đến bây giờ chú..vẫn...vẫn...

Hùng nhìn tôi rồi nói :

- Đúng vậy...Sau đó nhà sư cũng đã làm lễ cầu siêu cho cô ấy..Nhưng một vong hồn đã vất vưởng ở trần gian với nhiều nỗi uất hận như cô ấy rất khó để ra đi thanh thản..Hơn nữa....

Tôi nuốt nước bọt :

- Hơn nữa làm sao...

Hùng đáp ;

- Hơn nữa kẻ chặt đầu cô ấy vẫn chưa chết , thực ra trong buổi lễ hôm ấy em đã bị vong hồn của cô ấy nhập. Bản thân em cũng được nghe kể lại thôi vì em không nhớ gì cả. Sau đó em được nói lại rằng , khi nhà sư nói cô

ấy nên buông bỏ thù hận , một lòng hướng phật thì sẽ siêu thoát. Khi đó bỗng nhiên em ngã vật ra đất , lúc ng ẩ dậy em nói với nhà sư rằng em phải báo thù. Mọi người bảo lúc đó nhìn em ghê lắm , chân tay vất chéo , đầu thì lắc lắc , mắt đỏ lừ...Mà em nói rất chậm...Sau cùng nhà sư nói với cô ta rằng tại sao lại làm hại gia đình em dù em là người đã giúp cô ta tìm ra phần xác còn lại.

Tôi gấp gáp :

- Thế cô ta nói sao .?

Hùng trả lời :

- Lý do là vì em và cái gã tên Thắng cùng tuổi , cùng mệnh . Mà chắc anh cũng biết , hồn ma xác định kẻ thù không phải bằng mắt , vì khi chết đi họ đâu còn nhìn thấy như lúc sống được nữa. Chính vì thế mới có cái gọi là hạp vong , phải vía. Cảm nhận của cô ấy với em ban đầu là sự thù hận vì cô ấy nghĩ em chính là người giết cô ấy. Nhưng do cô ấy vẫn bị yểm bùa nên không thể trực tiếp giết được em , và cô ấy theo em để phá. Anh còn nhớ khi em dẫn vong về nhà ở Hà Nội chính cô ấy đã nói " Tao sẽ Giết cả nhà mày" không..? Mãi sau này khi em cực khổ đi tìm nguyên nhân cái chết , phần thi thể còn lại thì dần dần cô ấy mới không coi em là kẻ thù. Tuy nhiên việc báo mộng giữa người chết và người sống lại làm cho em ngày càng hoảng sợ vì những giấc mơ cô ấy chỉ dẫn , rồi những lần cô ấy giúp em thoát chết khỏi tay bọn giết người như việc tên sát thủ tự động ngã rồi chạy mất , hay xe em tự nhiên chết máy trong đêm....

Tôi ngắt lời :

- Thế thì lẽ ra cô ấy phải biết ơn rồi buông tha cho chú chứ...?

Hùng nói :

- Mọi chuyện lại rẽ sang một hướng khác , cô ấy nói sẽ theo em anh ạ..

Nghe đến đây tôi nổi hết da gà...Tôi định hỏi thì Hùng nói :

- Tuy nhiên vị cao tăng đó đã giải thích , thêm bố mẹ cô ấy cũng khuyên nhủ nên cuối cùng cô ấy cũng đồng ý từ bỏ. Nhưng em phải thành tâm thờ cúng cô ấy trong vòng một năm , phải đốt tiền vàng , lễ vật những ngày lễ , ngày rằm...Và hết thời hạn một năm phải đốt một hình nhân giống như người thật là đàn ông cho cô ấy. Nhà sư cũng chỉ điểm cho em hàng ngày đầu phải cúng kiếng cẩn thận , bát kinh phật , bát nhũ tâm kinh cho cô ấy nghe hàng ngày....Và ngày mai chính là ngày cuối cùng của thời hạn 1 năm...Những viên đá được vị cao tăng đem về chùa cũng bắt đầu chuyển màu. Phần đầu của cô ấy đã được bố mẹ cải táng cùng xương cốt của mấy năm trước. Tuy rằng vẫn thiếu một cánh tay trái...

Tôi khẽ thở phào nhẹ nhõm , tôi nói :

- Thế có lẽ cô ấy cũng sắp được siêu thoát...

Hùng cười nhẹ :

- Em cũng mong vậy , mà anh biết không..? Sau cái chết của Lan chỉ ba ngày sau công an đã tìm được gã đàn ông tên Thắng. Thượng tá Minh có quay lại thông báo với gia đình Kiều Anh. Ông ta nói cũng không phải công an tìm ra hắn mà là hắn tự đến đầu thú. Lúc khai báo hắn rất tỉnh táo , nhưng sau đó lại trở nên điên dại , đã có lúc hắn lao đầu vào tường nhưng được ngăn lại , tuy hắn không chết nhưng giờ ở trong tù hắn lúc tỉnh lúc điên , mỗi lúc nào cũng : " hãy tha mạng cho tôi..". Khổ sở sống còn không bằng chết anh ạ...Có lẽ Kiều Anh đã tha không giết hắn , đó cũng là minh chứng cho việc cô ấy từ bỏ hận thù , chấp nhận được siêu thoát. Còn bao lâu mới được đầu thai thành kiếp khác thì còn tùy thuộc vào cô ấy anh ạ. Sư thầy cũng có nói tội nghiệt của cô ấy lúc còn sống cũng như sau khi chết đã rất nặng , phải bị đày xuống cõi thứ 5 trong 6 cõi luân hồi. Đó là Ngạ Quỷ , tuy chưa phải là Địa Ngục nhưng dù sao vẫn còn cơ hội đầu thai. Hàng ngày em vẫn thờ cúng cô ấy cẩn thận , nhiều lúc nghĩ lại chuyện của cô ấy mà thấy xót xa, xót xa cho tất cả. Mà cũng nửa năm nay em không còn nhìn thấy cô ấy nữa rồi , hồi mới đầu thi thoảng em vẫn nhìn thấy hình ảnh cô gái mặc váy đỏ nơi ban thờ. Nhưng khá lâu rồi không nhìn thấy nữa....

Tôi cười :

- Thì cô ấy đã đồng ý buông tha cho chú thì sao còn nhìn thấy được...Mà còn ngôi biệt thự đó giờ ra sao..?

Hùng trả lời :

- Ngôi biệt thự đó bố mẹ Kiều Anh đã mua lại , họ nói họ sẽ giữ lại không bán cho ai cả. Vì dù sao ngôi nhà đó cũng chứa quá nhiều kỷ niệm về con gái họ.

Đưa đồng hồ lên nhìn Hùng nói :

- Giờ em cũng phải đi chuẩn bị một số việc anh ạ. Không biết là do ngày mai là ngày cuối cùng hay do hôm nay em được nói chuyện với anh mà em thấy nhẹ nhõm lắm anh ạ...Cảm giác lạ lắm nhé..Thôi em về đây..

Hùng đứng dậy tiến về phía cửa ng ửi xỏ giày , có lẽ do ng ửi lâu hoa mắt hay sao mà khi đứng lên tôi sững người lại , người tôi nhìn thấy đang ng ửi phía cửa không chỉ có Hùng , đứng cạnh Hùng còn một người nữa , dù hơi mờ nhưng rõ ràng đó là một cô gái độ tuổi trên 20 , cô ta mặc một chiếc váy đỏ , khuôn mặt thanh tú , xinh đẹp . Tôi há hốc m ồm ngạc nhiên , đưa tay lên định chỉ thì Hùng nhìn tôi chào lần nữa :

- Anh giữ sức khỏe em đi nhé....

Tôi đưa tay lên nhưng không phải chỉ trở mà khẽ vẫy tay m ồm đáp ứng :

- Chào...cô...

Hùng nhìn tôi lắc đầu :

- Nghe xong anh lại định dọa em đấy à..?

Nói xong Hùng mở cửa đi mất , tôi đâu có dọa gì nó. Chỉ là tôi cũng thấy hơi sợ vì thứ mình vừa nhìn thấy. Nhưng hoàn toàn khác với hình ảnh máu me kinh dị Hùng kể , tôi thấy ban nãy là một cô gái xinh đẹp , nhẹ nhàng với nụ cười rất tươi. Ngày mai là ngày cuối cùng , nhưng một năm

qua lúc nào cô gái đó cũng ở bên cạnh Hùng , chỉ là Hùng không nhìn thấy mà thôi. Và với nụ cười tôi nhìn thấy bạn này tôi biết câu chuyện Hùng kể là hoàn toàn có thật , tôi cũng biết cô gái tên Kiều Anh đó đã sẵn sàng ra đi . Còn lại một mình tôi khẽ nói :

- Cầu mong cho cô sớm được Siêu Thoát...

Mất gần một ngày để nghe một câu chuyện của Hùng , quả thật như Hùng nói. Khi ngẫm lại tôi không còn thấy cảm giác rùng mình như ban đầu nữa , thay vào đó là sự xót xa , sự thương cảm cho từng nhân vật trong câu chuyện. Có quá nhiều người chết , những người còn sống thì đang phải trả giá lẫn mang một nỗi đau không bao giờ nguôi ngoai. Bất ngờ tất cả chỉ từ một sai lầm vô cùng nhỏ.

" Ting...Ting...Ting "

Dòng suy nghĩ của tôi bị cắt ngang bởi tin nhắn từ " Hội Những Người Thích Khám Phá Những Địa Điểm Ma Quỷ." Một dòng tin khiến tôi hơi rùng mình :

" Bí ẩn ngôi nhà ma và vách đá vọng lên tiếng oan hồn trong những ngày mưa gió tại Đà Nẵng."

Lại sắp có những kẻ Tò Mò.....

-End-